ஆசார்ய வ்ருக்ஷம்

(கோவை ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆசிரமத்தின் மின் மாத இதழ்)

ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன்

ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகனின்

91வது

திருநக்ஷத்ர வைபவ

சிறப்பு இணைப்பு

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகன்

அவதாரம் : 1935

ஆசிரம ஸ்வீகாரம் : 1989

சாதுர்மாஸ்யங்களின் எண்ணிக்கை : 29

திருநாடு அலங்கரித்தல் : 2018

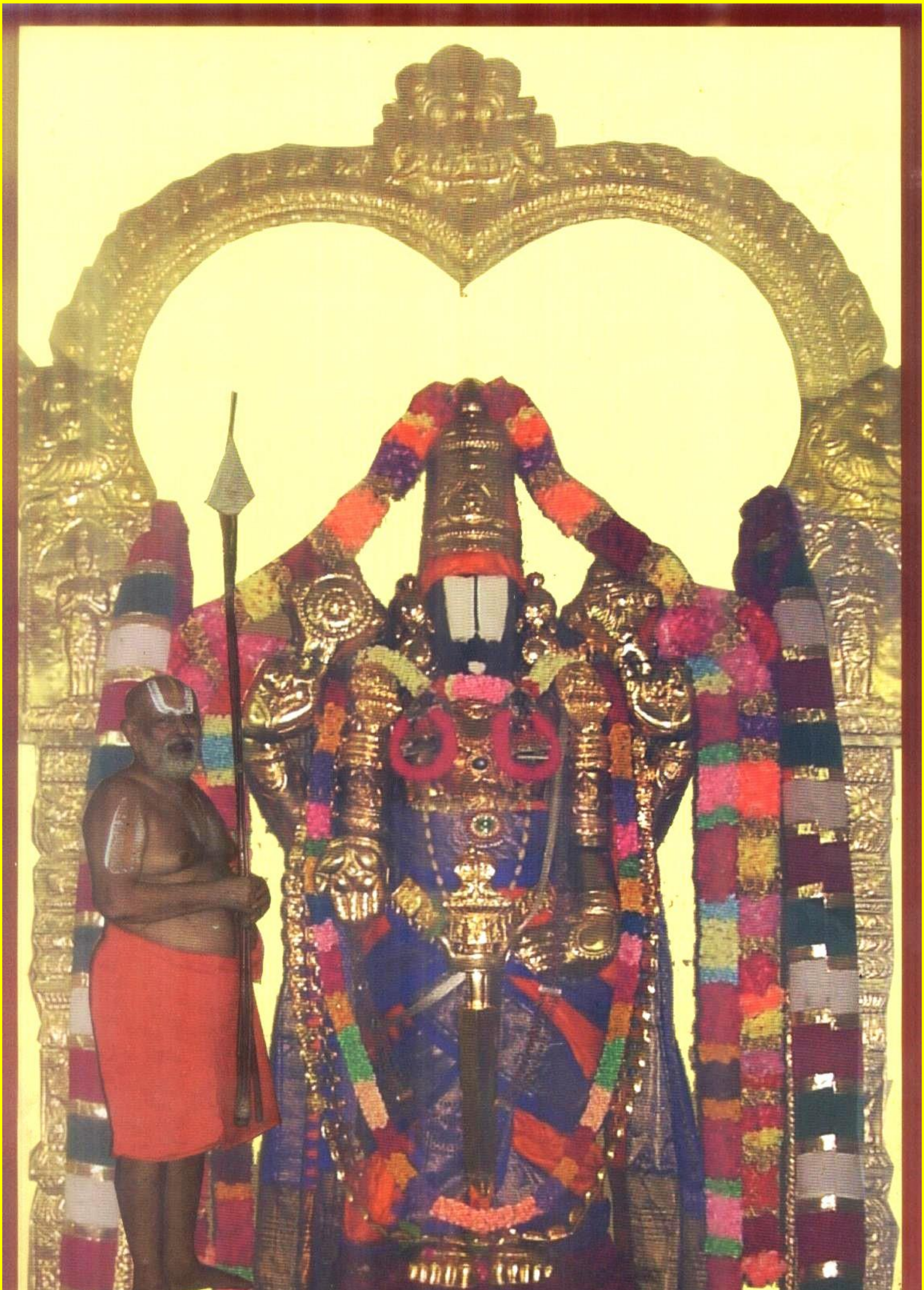

ஸ்ரீமத் ஆண்டவனும் திருவேங்கடமுடையானும் - ஸ்ரீ ப்ருந்தாவன் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஶ்ரமம்

வேதா$_3$ந்த லஷ்மண முநீந்த்$_3$ர க்ருபாத்தபோத$_4$ம்
தத்பாத யுக்$_3$ம ஸரஸீருஹ ப்$_4$ருங்க$_3$ராஜம் ।
த்ரையந்த யுக்$_3$ம க்ருதபூ$_4$ரி பரிஶ்ரமம் தம்
ஶ்ரீரங்க3 லஷ்மணமுநிம் ஶரணம் ப்ரபத்3யே ॥

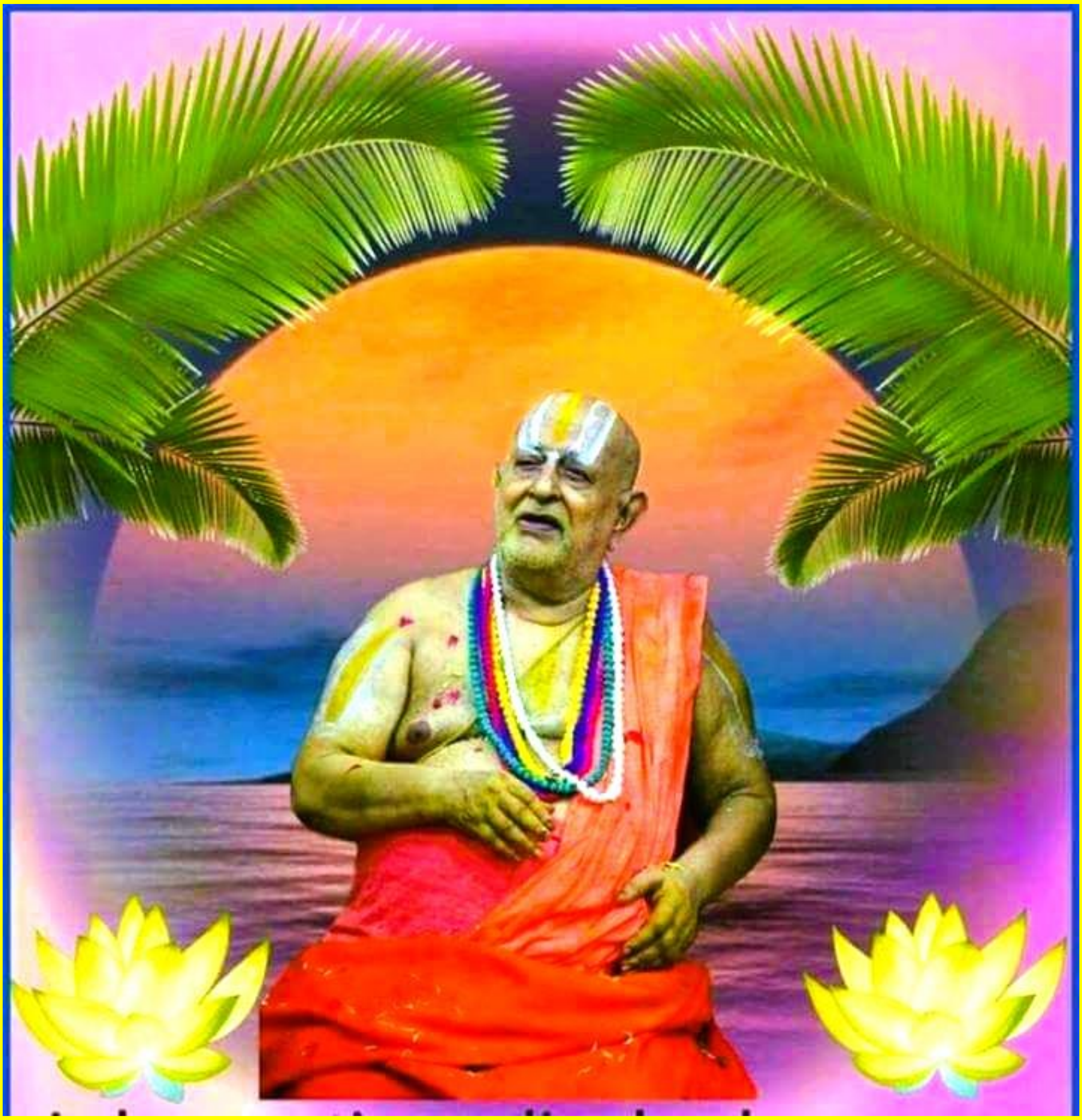

Sri.Lakshmi Narayana Sundaravaradharaja perumal Sannidhi at velamur is very dear to Srimushnam periandavan and HE served at the temple for many years.

Velamur village is located on Melmaruvathur to Vandavasi road, very near to Ramapuram village, some 12 to 14 Kms from Melmaruvathur.

<u>ஸ்ரீமத்ரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகன் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவனின் தனியன்</u>

वेदान्तलक्ष्मणमुनीन्द्रकृपात्तबोधं

तत्पादयुग्मसरसीरुहभृङ्गराजम्।

त्रय्यन्तयुग्मकृतभूरिपरिश्रमं तं

श्रीरङ्गलक्ष्मणमुनिं शरणं प्रपद्ये।।

வேதாந்த லக்ஷ்மண (இராமாநுஜ) முநியான திருக்குடந்தை ஆண்டவனுடைய க்ருபையினால் போதிக்கப்பட்டவரும், அவருடைய (திருக்குடந்தை ஆண்டவனுடைய) இரண்டு திருவடிகளான தாமரைகளின் வண்டுகளுக்கு அரசராகத் திகழ்பவரும் (திருக்குடந்தை ஆண்டவனுடைய திருவடித்தாமரைரஸத்தை அநுபவிப்பதையே பிறவிப்பயனாக கொண்டுள்ள கோடிக்கணக்கான பக்தர்களை அவ்வநுபவத்தில் வழிநடத்தும் தலைவராகத்திகழுபவரும்), த்ரயீ எனப்படும் வேதங்களுக்கு அந்தமான உபநிஷத்துக்கள், சந்தமிகு தமிழ்மறையின் அந்தமான திருவாய்மொழி ஆகிய இரண்டிலும் எண்ணற்ற பரிஶ்ரமங்களைச் செய்தவருமான, ஸ்ரீ ரங்க லக்ஷ்மண (இராமாநுஜ) முநி எனப்படும், ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவனை, அடைக்கலமாக, அடைகிறேன்.

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன் ஸ்வாமியின் தனியனும் விளக்கமும்.

“வேதாந்தலக்ஷ்மண முநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்

தத்பாதயுக்ம ஸரஸீருஹ ப்ருங்கராஜம் |

த்ரைய்யந்தயுக்ம க்ருதபூரி பரிச்ரமம் தம்

ஸ்ரீரங்கலக்ஷ்மண முநிம் சரணம் ப்ரபத்யே ||”

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன் எனப்படும் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸ்வாமிகளுடைய கருணையால் வேதாந்த ஞானத்தைப் பெற்றவரும், அந்த மஹாசாரியருடைய திருவடித்தாமரைகளைச் சுற்றி வந்து தேனை நுகரும் வண்டு போன்ற தன்மையாளரும், சதாகாலமும் உபயவேதாந்த பரிசீலனத்திலே மிகவும் மேம்பட்ட பயிற்சி மேற்கொள்பவருமாகிய ஸ்ரீரங்க ராமாநுஜ மஹாதேசிகன் என்ற ஆச்சாரியரை சரணமாகப் பற்றுகிறேன் என்பது அந்தத் தனியனின் ஆழ்ந்த பொருளாகும்.

Srimath Andavan Guru Paramparai

1.Perumal, Sriman Narayanan 2. Sri Vishwaksenar 3. Swamy Nammalwar 4.SrimanNathamunigal 5. Sri Uyyakkondar 6. Sri Manakkal Nambi 7. Sri Alavandar 8. Sri Peria Nambi 9. Sri Bhashyakarar 10. Swamy Desikan 11.Srimath Gopalarya Mahadesikan (Thirkkudanthai Desikan) 12. Srimath Vedantha Ramanuja Mahadesikan (Vazhuthur Andavan)	13.Srimath Srinivasa Ramanuja Mahadesikan (Tiruthuraipoondi Andavan) 14. Srimath Srinivasa Mahadesikan (Periandavan) 15. Srimath Paduka Sevka Ramanuja Mahadesikan (Chinnandavan) 16. Srimath Srinivasa Ramanuja Mahadesiakan (Kadanthethi Andavan 17. Srimath Vedatha Ramanuja Mahadesikan (Therazhundur Andavan), 18. Srimath Srinivasa Mahadesikan (Aakkooor Andavan) 19. Srimath Ranganatha Mahadesikan (Thenbarai Andavan)	20. Srimath Vedantha Ramanuja Mahadesikan (Tirukkudanthai Andavan) 21. Srimath Srinivasa Ramanuja Mahadesikan (Mysore Andavan) 22. Srimath Ranga Ramanuja Mahadesikan (Srimushnam Andavan) 23. Srimath Sri Varaha Mahadesikan (Srimushnam Chinnandavan) PRAKRUTHAM

ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன்
ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகன்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில், ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீனிவாசாரியார் மற்றும் ஸ்ரீ குமுதவல்லி ஆகியோர் சுயம்ஆச்சார்ய புருஷர்களின் புகழ்பெற்ற பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

இவர் வைகாசி ஆருத்ரா நாளில் யுவ வர்ஷத்தில் (3.6.1935) பிறந்தார். அவரது பெற்றோர் அவருக்கு **வராஹன்** என்று பெயரிட்டனர் . அவருக்குப் பொருத்தமான வயதில் உபநாயதி சம்ஸ்காரங்கள் செய்யப்பட்டன.

வராகன் சுவாமிகள் இளம் வயதிலேயே வேத மற்றும் திவ்ய பிரபந்த அத்யாயனங்களில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றார்.

அவரது பெரியப்பா, ஸ்ரீ. உ.வே. ஸ்ரீமுஷ்ணம் புராணம் நாராயணாச்சாரியார் அவருக்கு காவியம் மற்றும் நாடக அலங்கார கிரந்தங்களைக் கற்றுக் கொடுத்தார்.

சாஸ்திரங்களில் தனது ஆரம்பக் கல்விக்காக சுவாமி சென்னையில் உள்ள காகுமானி தொண்டு நிறுவனமான படாசாலா (மெட்ராஸ் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது) சென்றார்.

சாமானிய சாஸ்திரங்களைப் பற்றி மேலும் அறியும் தேடலில், சுவாமி ஸ்ரீ பெரும்புதூர் வந்து நியாய மற்றும் தருக்க சாஸ்திரங்களை முழுமையாகக் கற்றுக்கொண்டு, ஸ்ரீ பெரும்புதூர் சமஸ்கிருதக் கல்லூரியில் சிரோன்மணியில் முறையாகத் தகுதி பெற்றார்.

சுவாமியின் அற்புதமான அறிவையும், அதீத புத்திசாலித்தனத்தையும் கண்டு, அந்த நேரத்தில் சுவாமியுடன் தொடர்பு கொண்ட கற்றறிந்த ஞானிகள், சுவாமி ஒரு மகா வித்வானாகவும், சம்பிரதாய பிரவர்த்தகராகவும் மாறுவார் என்று கணித்தார்கள்.

சிறிது காலம் சுவாமி ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்குச் சென்று, ஹைதராபாத்திற்கு அருகிலுள்ள ஜீதிகல் மற்றும் அல்வாலில் அமைந்துள்ள சமஸ்கிருதக் கல்லூரிகளில் சமஸ்கிருதம் கற்பித்தார்.

சுவாமி ஸ்ரீ பெரும்புதூருக்குத் திரும்பி வந்து தமிழ் வித்வான் தேர்வில் மெச்சத்தக்க முறையில் தேர்ச்சி பெற்றார்.

சுவாமி அறிந்திராத இலக்கியங்கள் எதுவும் தமிழில் இல்லை என்று கூறலாம்.

திருவள்ளுவன், கம்பன், ஆகியோரை மேற்கோள் காட்டுவது சுவாமியின் சிறப்புத் தன்மை.

இளங்கோவும் பாரதியும் அவரது அனுகிரஹ பாஷணங்களில் தேவைக்கேற்ப.
ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் கீழ் க்ரந்த சதுஷ்டி காலக்ஷேபம் பெற்றார்.
ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் கட்டளையின் பேரில், ஸ்ரீ வாராச்சார் ஸ்வாமிகள் சன்யாசத்தை ஏற்றுக்கொண்டு 1-6-1989 (சுக்ல வர்ஷம் வைகாசி 19) அன்று ஸ்ரீ ரங்க ராமானுஜ மஹா தேசிகனாக துறவி ஆணை ஏற்றார்.
ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன், சிற்பம், சங்கீதம், அலங்கார சாஸ்திரம், ஜோதிடம் (ஜோதிஷம்), கட்டுமானம், ஆயுர்வேதம் போன்ற பல சாஸ்திரங்களில் பல்துறை வல்லுநர்.
கீர்வண பாஷை, வேதாந்தம் மற்றும் வியாகார சாஸ்திரத்தில் சுவாமியின் ஆனிராசாதாரண பண்டித்யம் நன்கு அறியப்பட்டதாகும்.
புனித ஸ்ரீமத் ஆண்டவன், பொருத்தமான தருணங்களில் அற்புதமான நேரத்துடனும் துல்லியத்துடனும் ஸ்லேஹாவுடன் பேசுகிறார் என்பதும் நன்கு அறியப்பட்டதே.
ஒரு முறை சுவாமி, லட்சுமி ஹயக்ரீவ பெருமாளுக்கு (கொஞ்சம் உடைந்திருந்த) சாளக்கிராமப் பெருமாளை அழகாகச் செதுக்கினார்.
அறிவியல் அல்லது பிற குறிப்பிட்ட சிறப்புத் துறைகள் என பல்வேறு துறைகளில் அவரது அற்புதமான அறிவைப் பற்றி பலர் ஆச்சரியப்பட்டிருக்கிறார்கள்.
ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தெலுங்கு மற்றும் கன்னட மொழிகளிலும் நன்கு புலமை பெற்றவர் மற்றும் வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் சிஷ்யர்கள் மற்றும் அபிமானிகளுக்கு தெலுங்கிலேயே அனுகிரஹ பாஷணங்களை வழங்குகிறார்.
ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பல முக்கிய திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளார், அவற்றில் சில இங்கே மிகச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன,
1. 1996 இல் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியை நிறுவுதல் மற்றும் ஸ்ரீ ரங்கநாத பாதுகா வித்யாலயா அறக்கட்டளையால் நிர்வகிக்கப்பட்டது.
2. வடுவூரில் சாக்ஷாத் சுவாமி மணிமண்டபம் கட்டுதல் மற்றும் 2001 இல் திறக்கப்பட்ட வேத பாடசாலை. இப்போது இது சுமார் 30 வித்யார்த்திகளைக் கொண்டுள்ளது (3 பேர் உட்பட)
கானம் நடக்கிறதா ? சலக்ஷண கணபதிகள்)
3. திருவஹீந்திரபுரத்தில் வசதிக்காக ஒரு கட்டிடம் (சுமார் 3600 சதுர அடி) கட்டுமானம்

பிரபந்தங்கள் மற்றும் வேதங்களில் வகுப்புகளை நடத்துதல்.
4. டோம்பிவிலியில் அமைந்துள்ள ஸ்ரீ பாலாஜி மந்திரின் (சுமார் 27000 சதுர அடி) கட்டுமானம், இதன் சம்ப்ரோக்ஷணம் ஆகஸ்ட் 2001 இல் செய்யப்பட்டது. இந்த திட்டம் சுமார் ரூ. 1.35 கோடி செலவில் 3 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்தது.
5. பெங்களூரில் உள்ள ஸ்ரீபுரம் கோயிலில் பெருமாளுக்கு ரூ. 7.50 லட்சம் செலவில் வஜ்ர கவசம்.
6. 2001 ஆம் ஆண்டு புரட்டாசி திருவோணத்தின் போது துப்புல் தேசிகனுக்கு சுமார் ரூ.3.50 லட்சம் மதிப்புள்ள வெள்ளி பூசப்பட்ட மர சிம்ஹாசனம் காணிக்கையாக வழங்கப்பட்டது.
7. கோபாலார்ய மகாதிஷ்கனின் (1700-1783 - முனித்ராய சித்தாந்த ஸ்தபகாச்சாரியன்) 301வது பிறந்தநாளில் அவரது பிறந்த இடமான ராயம்பேட்டையில் 5 லட்சம் செலவில் 2000 செப்டம்பரில் சனிதி கட்டப்பட்டது.
8. பக்தர்களின் வசதிக்காக காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ஆஸ்ரம வளாகத்தில் கல்யாண மண்டபம் கட்டுதல்.
9. புதிய உற்சவ மூர்த்திகள் நிறுவுதல் சுமார் ரூ. புதுதில்லியில் உள்ள நமது ஸ்ரீ வைகுண்டநாத்ஜி மந்திரில் 1 லட்சம்.
10. ஆஸ்ரமம் ஸ்தாபனத்தின் பராமரிப்புக்காக ஒரு நிதி திரட்டும் நிதியைத் தொடங்குதல், அதில் கைங்கர்யபரர்களுக்கான ஊதியங்கள், அவர்களுக்கான ஆயுள் காப்பீடுகள் மற்றும் அவர்களின் குடும்பம் போன்றவை. மற்றும் பல.

விசிஷ்டாத்வைத தத்துவம் மிகவும் பழமையானது, இது காலங்காலமாக ஒரு பிரிக்கப்படாத மரபாக நமக்கு வந்து சேர்ந்துள்ளது. இது நித்திய வேதங்கள், சமஸ்கிருதத்தில் உபநிடதங்கள் மற்றும் தமிழில் திவ்ய பிரபந்தங்கள் மற்றும் இறைவனின் சொந்த வார்த்தைகளான "பஞ்சராத்ரம்" ஆகியவற்றின் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது.
இது மதத்தின் உண்மையான தத்துவம், அழிக்க முடியாதது, திவ்ய दिवादीகளுக்கு மிகவும் பிடித்தது, முனிவர்களுக்கும், ஞானிகளுக்கும் மிகவும் பிடித்தது, தங்கள் ஆன்மீகத்தில் அதைச் சரிபார்த்த ஆழ்வார்கள் மற்றும் ஆச்சார்யர்களுக்கு மிகவும் பிடித்தது.
அனுபவங்கள்.

கீதை 7-17-ல், இறைவன் கூறுகிறார், "உலக உடைமையைத் தேடுபவன், துன்பப்படுபவன், அறிவைத் தேடுபவன், ஞானமுள்ளவன் என நான்கு வகையான உன்னதமான செயல்களைச் செய்யும் பக்தர்கள் என்னை வணங்குகிறார்கள். ஓ, பரதரில் சிறந்தவரே"
"இவர்களில் சிறந்தவர் ஞானி (ஞானி) ஆவார், அவர் என்னுடன் எப்போதும் அடையாளத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டு, பிரத்தியேக பக்தியைக் கொண்டிருந்தார், ஏனென்றால் நான் ஞானிக்கு மிகவும் பிரியமானவன், அவர் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவர்."

ஆசார்யர்கள் கடவுளுக்கு மிகவும் பிரியமான ஞானிகள். ஆசார்யர்கள் மனதின் இருளை அகற்றி, கடவுளால் கூட மாற்றாகக் கண்டுபிடிக்க முடியாத அறிவால் அறிவொளி பெறுகிறார்கள் என்று அதிகார சங்கிரஹத்தில் தேசிகா "யெத்ரி மனத்து" மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். ஆசார்யரின் மகிமையைப் புகழ்வது, ஆசார்யரின் போதனைகளை மனதில் வைத்திருப்பது, ஆச்சார்யரின் மகத்துவத்தைப் பரப்புவது போன்றவை, ஒரு ஆசார்யர் சிஷ்யர்களுக்குச் செய்ததை ஒப்பிடும்போது மிகச் சிறியவை.

நமது ஆசார்யர்கள் நம்மை நீதியான பாதையில் வழிநடத்தி, ஆழ்வார்கள் மற்றும் பூர்வாச்சாரியர்களின் அருளிச்செயல் மற்றும் திவ்ய சூக்தியின் நறுமணத்தையும், விசிஷ்டாத்வைதத்தின் தத்துவத்தையும் நாடு முழுவதும் பரப்புவது நமது பூர்வ ஜன்ம புண்யம்.

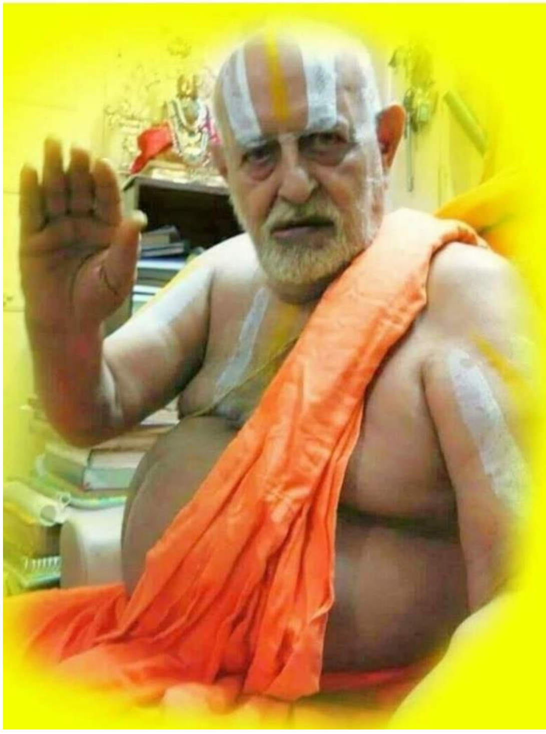

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமானுஜ மகாதேசிகாய நம:
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ மஹாதேசிகாய நம:

அகர வரிசையில் எம் ஆசார்யன்

(கவிதை முயற்சி: பையூர் திருமலை கட்டம் க்ருஷ்ண குமார தாத தாஸன், புண்ணியபுரி)

ஆசார்ய காப்பு

அகரமாய் கவிதையொன்று ஆசார்யன் தாளைப்பற்றி,
அருள்வாய் கண்டேன் அடியேன் அவரைப்போற்றி,
சிகரமாம் மறைப்பொருளை சிந்தனைத் தேரிலேற்றி,
சீராக்கிப் பாடவந்தேன் தேனமுதோடத் தீயும்மாற்றி!

தமிழுக்கு அணியாக்கிட அருளென்னும் எழுத்தவையே!
தண்ணளிக்கும் ஆசார்யன் தரும்கனிகள் பழுத்தவையே!
அமுதங்கள் பெருகிவரும் ஆசார்யன் மொழியவையே!
ஆரணமாய் திகழ்வதற்கு அடியீந்தருளும் வழியவையே!

அகரவெழுத்து வரிசைகள் அலங்காரம் செய்வதற்கே
ஆசார்யன் அடிதொழுது அவரருளைப் பெறுவதற்கே
பகரவல்ல பாடல்யாவும் பரமகுரு தாளிணைக்கே
படைக்கின்ற சமர்ப்பணங்கள் பாவரிகளைத் தாவெனக்கே!

பாவெனக்குப் பாடத்தந்து, பதங்களையும். தந்தருள்வாய்!
நாவினுக்குள் வந்துநின்று நலமளிக்கும் சொல்லருள்வாய்!
தாயெனவும் தந்தையெனவும் உறவாகிக் காத்தருள்வாய்!
தன்னிகரில் தெய்வமன்றோ? **சரணடைந்தேன் தயையருள்வாய்**!

திருமுஷ்ணத் திருமுனியாம் பெரியாண்டவர் அருளாசி!
தித்திக்கும் தினமினிக்கும் திருவுரைகள் தாம்பேசி,
வருமுஷ்ணம் உபாதைகளை ஒழித்தபடி மனம்துாசி,
வரதன்தாள் காட்டிடுமே! வளர்த்திடுமே மணம்வீசி!

காப்பென்றே கைகுவித்தேன்! நீள்கருணை சேர்ப்பதற்கே!

கண்களினால் முகிலாகி நின்கனிவால் சிறப்பதற்கே
பூப்பூக்கும் புன்னகையால் பரிவுதரும் இம்மாமுனிக்கே,
புனைகின்றேன் **அடியேன் சமர்ப்பணம்** அத்தாள்களுக்கே!

அகர வரிசையில் ஆசார்ய அலங்காரம்

அ:

அருள்தரும் அடியவர்பால் அன்பளிக்கும் அருமுனியே!
அருமறைகள் அமுதளிக்க அவனியில்நின் அவதரிப்பே!
அரங்கனவன் அடியிணைகள் அவையேந்தி அவ்வழியே!
அருள்வரதன் அவன்போலே அணிமணிநீ அற்புதமே!

ஆ:

ஆழ்வார்த்தமிழ் ஆரமுதே! **ஆரணங்களை ஆர்த்தவா**!
ஆச்ரயித்தோம் ஆவலிப்பால் ஆதரித்தெமை ஆளவா!
ஆவாவெனும் ஆநிரையாம் ஆயனெங்கள் ஆண்டவா!
ஆயவைகாசி ஆதிரையே! ஆத்மஞான ஆதவா!

இ:

இல்லையல்லல் இனியென்குறை இன்னலேதும் இல்லையே!
இறைவனாக இருப்பதனால் இன்பமொன்றே இனிக்கவே!
இரக்கம்பெற இணையடிகள் இரண்டும்பற்றி இருக்கவே
இதயங்களில் இருக்கின்றாய் இருவினையும் இறக்கவே!

ஈ:

ஈந்தவர்கள் ஈகைமுன்னே ஈருலகும் ஈடாவே?
ஈர்க்கின்ற ஈகைப்பயன் ஈரிண்டும் ஈதாவே?
ஈயார்க்கும் ஈகின்றாய் ஈரமுடன் ஈர்ப்பாவே?
ஈகையதை ஈந்தருளால் ஈனங்கள் ஈடுறாவே?

உ:

உணர்ந்துணர உகந்துகக்க உள்ளமதில் உள்ளவன்;
உயர்வறவே உயர்நலமும் உடையவனாம் உத்தமன்;
உடையவரின் உரைவழியை உயரவைக்க உழைத்தவன்;
உலகினிலே உய்யவழி உருப்படுத்த உதித்தவன்;

ஊ:

ஊமையிவன் ஊன்புகுந்து ஊடுருவும் ஊருணிநீ!
ஊறுநீக்க ஊக்கமதை ஊக்குவிக்கும் ஊற்றுநீ!

ஊசியாகி ஊனம்போக்கி ஊதுமிசை ஊஞ்சல்நீ!
ஊழிமாய்த்து ஊரும்போற்ற ஊன்றுதந்தாய் ஊட்டம்நீ!

எ:

எங்கிருந்தும் எப்பொழுதும் எல்லார்க்கும் எந்தையே!
எழுதுகோலும் எவ்வெழுத்தும் எம்பெருமான் எளிமையே!
எதிர்முகமும் எதிர்மறையும் எழுந்தோடும் எண்குணமே!
எள்கலிலா எழுச்சிபெற எமக்கருளும் எம்மிறையே!

ஏ:

ஏடுகளால் ஏராளம் ஏத்துகின்ற ஏகனென்று
ஏக்கங்களும் ஏய்ப்புகளும் ஏமாற்றம் ஏறாதென்று
ஏதிலார்க்கும் ஏந்திநின்று ஏற்றிவிடும் ஏணியென்று
ஏழைமனம் ஏதுமாக ஏற்றுக்கொண்ட ஏற்பொன்று

ஐ:

ஐம்புலமும் ஐயமின்றி ஐந்தொழிலான் ஐக்கியமே!
ஐந்நிலத்தும் ஐம்பொறியும் ஐவகையால் ஐயுறுமே,
ஐயாநின் ஐமுகத்தால் ஐந்தவியும் ஐந்திறமே!
ஐயாகோ ஐதுநொய்தாக ஐமந்திர ஐஸ்வரியமே!

ஒ:

ஒன்றாகும் ஒவ்வொன்றும் ஒன்றமனம் ஒருவனாலே
ஒப்பில்லா ஒண்பொருளே ஒழுக்கமென ஒழுகிடவே
ஒன்னலரும் ஒதுங்கிவிட ஒதுக்குகின்ற ஒளிமறையே!
ஒற்றுமைக்கு ஒன்றியமே! ஒருமனத்தின் ஒலிவடிவே!

ஓ:

ஓவாதோர் ஓதிடவே ஓதுநாமம் ஓடையாகி,
ஓராதோர் ஓர்ந்திடவும் ஓய்வடையா ஓடமாகி,
ஓங்காரம் ஓராயிரமும் ஓதுவிக்கும் ஓமமாகி,
ஓலங்களை ஓடவைக்கும், ஓர்நாள்திரு ஓணமாகி!

ஔ:

ஔதாரியம் ஔபசாரம் ஔடதமும் ஔசீரமே!
ஔசித்யம் ஔபாசன ஔவிரதம் ஔசீவனமே!
ஔவியமும் ஔவிக்கும் ஔவகைக்கு ஔதரமே!
ஔசரமும் ஔசனமும் ஔவைமொழி ஔதசியமே!

ஆசார்யன் எம் உயிரெழுத்து

அமுதலாய் ஔகாரம் அகரவரிசை அவரடிக்கே!
ஆண்டவனின் பெருமைகளே அதன்முக்கியம் ஆக்கியே
இன்பம்தரும் இதயங்களில் இன்னமுதம் தேக்கியே
ஈடில்லா இறைபக்தி வெள்ளமாக்கும் பெருக்கியே!

உதிக்கின்ற திசையெங்கும் ஒளிபரவும் பாரிலே!
ஊதுகின்ற குழலினிமை கண்ணன்மொழி தேரிலே!
எடுத்துச்சொல்ல எத்தனையோ அருளுரையாம் தேனிலே!
ஏடுமறை காட்டும்வழி ஏற்றுக்கொண்ட போதிலே!

ஐயாஎன்று கைமடித்து அடிவீழும் அன்பரும்
ஒப்பில்லாத மாமணியே உள்ளம்சொலும் பின்னரும்
ஓடம்கரை கடல்விடுத்து சேமம்கரை சேர்விடம்
ஔடதங்கள் தந்தளித்து பிணிபோக்கும் தாய்மனம்!

அரங்கனடிகள் தலைசுமந்து அடியருளும் அண்ணலே!
அதையுகந்து பருகவமுது சாறாகும் கன்னலே!
ஆண்டவனே! ஆசார்யா!நின் அருள்வரத பண்பிலே!
ஆழ்வாரும் உடையவரும் தோன்றக்காட்டும் கண்களே!

உயிரெழுத்துப் பண்ணிரண்டும் உயிராகும் பகன்றிடவே,
உள்ளத்தில் ஒளிபுகுந்து உறையிருளும் அகன்றிடவே,
பயன்விளையப் பக்திப்பயிர் பல்லாண்டும் தழைத்திடவே,
பாடல்கள் பாடுகின்றேன், பரமகுருவை அழைத்திடவே!

அகரம்தந்த தமிழ்மொழியே! சிகரம்கண்ட சீர்முனியே!
உகரமெனும் வழித்துணையே! பகரமொழி பருகவினியே!
மகரம்வாழ்வு நீர்த்தடமாய், பாதுகாவல் கொள்வதற்கே!
நிகரெதுவும் நிலத்திலில்லை நின்னருளை சொல்வதற்கே!

வைகாசி ஆதிரை முனி

வைகாசி கச்சியுறை வரதனுக்கும் சிறப்புதானே?
வையகமே விழாக்கோலம் பூண்டிருக்க விருப்புதானே?
மெய்விரத ,மேன்மைகளை மேதினியில் தருவதற்கே!
மீண்டுமந்த உடையவரை ஆதிரையால் பெறுவதற்கே!

ஆதிரையாம் வைகாசியில் யதிராஜர் முனிவடிவம்
அவதரிக்க அற்புதங்கள் அதிசயமே யுவவருடம்

சீர்திரையாம் கடலூரில்நல் **திருமுஷ்ணம்** பிறப்பிடமே!
சேமங்கள் **திருவராகன்** பெயரருளான இருப்பிடமே!

அருளாள **வைகாசி** அகிலத்தில் குணநிறைவே,
அந்தநாள் வந்ததுவோ அவதரித்தத் **திருவாதிரையே**!
கருணாசாகர அண்ணலோ தயையென்று பூத்ததுவே!
கண்டதுவே கண்டோமேன களிகொண்டு மகிழ்ந்ததுவே!

வராகர்நாமம் ரங்கராமானுச மஹாதேசிகராய் சூடியதால்,
வளர்பிறையாய் ஆச்ரமத்து தலைமைவந்து கூடியதால்,
ஆராவமுதாய் குடத்தேனை அருவிவழி அருளியதால்
அடியவர்கள் சரண்கொண்டார் அருளுரைகள் உதவியதால்!

அருளாசி பெற்றவர்கள் அவரேகதி என்றார்கள்
அன்றாடும் வேண்டுவோரும் ஆசாரயன் என்றார்கள்!
பொருளாகப் புண்ணியத்தை சேர்க்கவென்று சென்றார்கள்!
பொதுவானோர் இவரைவானோர் நாயகனாகவே கண்டார்கள்!

அடியேன் கவி சமர்ப்பணம்

பரசமர்ப்பணம் கொண்டேன் எம்மாசார்யன் அவரிடமே!
பக்தியெனும் தேனூறி பறந்தவண்டு உறைவிடமே
வரதனாக வரமளித்தார் வாழ்வருளிய நிறைவிடமே!
வகையறியான் பொருளானேன் பொருளானார் நெஞ்சிடமே!

சிறுக்கனிவன் சிந்தையிலும் நின்சீலத்தால் சிறைப்பட்டேனே!
கிறுக்கனிவன் கிறுக்கலே கீர்த்தியாய்ப் பெறப்பட்டேனே!
தறிக்கெடாது தகையாவும் தகுந்தபடி வரப்பெற்றேனே!
நெறியருளால் அடியேனின்று நேர்ப்பட்டேன் நேர்ப்பட்டேனே!

ஆழியேந்தும் அருளாளப் பெருமாளாய் அவதரிப்பே!
ஊழிமுன்னே காக்கவென்றே உதித்ததுவும் அடியவர்க்கே!
வாழிபாடி வாகைசூட வந்தருளும்நின் திருவடியே!
வாழி வைகாசி ஆதிரையே! வாழி!வாழி! பல்லாண்டே!

தவவுருவாய்த் தாங்கியெமை தகைவழிக்கே திருவருளும்
தலைமேலே நினசரணங்கள் புனைகின்ற அணிபொருளே!
அவதாரத் திருநாளில் அடியேன்கவி சமர்ப்பணம்!
ஆசார்யன் வாழிசொல்லும், எம்மானே! பல்லாண்டிரும்!

சுபமஸ்து
பெரியாண்டவன் திருவடிகளில் சரணம்

அறிவோம் ஆசாரியரை

தொகுத்தளித்தவர் :

கோதைலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாசன் ஓசூர்

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன் ஸ்வாமியின் திருநக்ஷத்திரமான ஸுதினத்தில், ஸ்வாமியைப் பற்றியதான சில விவரங்களை "கேள்வி-பதில்" வடிவத்தில் படித்து அறிவோம்.

- ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன் ஸ்வாமி 'ஸ்ரீமத்ஆண்டவன் ஆஸ்ரமத்தின் எத்தனையாவது பட்டத்தை அலங்கரித்தவர்?
  பதினொன்றாவது பட்டம்

- ஸ்வாமிக்கு முன் பட்டத்தில் இருந்த ஆண்டவன் ஸ்வாமியின் திருநாமம் என்ன? அவரின் அவதார திருத்தலம் என்ன?
  'ஸ்ரீ உ.வே.கோபாலாச்சாரியார், (ஸ்ரீமைசூர் ஆண்டவன்), கர்நாடக மாநிலத்தின் மைசூர் அருகிலுள்ள நரசிம்மபுரம் தாலுக்காவைச் சேர்ந்த 'ஸோஸலை' என்னும் திருத்தலமே இந்த ஸ்வாமியின் அவதாரதலம்.

- ஸ்ரீமுஷ்ணம் பெரியாண்டவன் ஸ்வாமியின் அவதார தலத்தையும் சேர்த்து, ஏனைய ஸ்வயம் வ்யக்த க்ஷேத்திரங்கள் மொத்தம் எத்தனை? எவை? எவை?
  ஸ்வயம் வ்யக்த க்ஷேத்திரங்கள் மொத்தம் எட்டு. அவை ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், திருமலை, சாளக்கிராமம், நைமிசாரண்யம், வானமாமலை, புஷ்கரம். பத்ரிகாஸ்ரமம்.

- ஸ்வாமியின் அவதார வருடம் என்ன? அவதரித்த கோத்ரம் எது ?
  1935, பாரத்வாஜ கோத்ரம்.

- 'என்னுயிர் தந்தளித்தவரை சரணம் புக்கி, யான் அடைவே அவர் குருக்கள் நிறைவணங்கி...' என்று ஸ்வாமிதேஶிகன் அருளிய வரிகளின் படி நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நியமம் என்ன?
  நமக்கு பஞ்சசம்ஸ்காரமும், மந்த்ரோபதேசமும் அருளிய ஆசாரியர் தனியனுடன், அவருக்கு முந்தைய ஆசாரியரின் தனியனையும் அனுதினமும் அனுசந்திக்க வேண்டும்.

- ஸ்வாமி துரீயாஸ்ரம ஸ்வீகாரம் ஏற்கும் முன் வசித்து வந்த 'வேலாமூர்' திருத்தலத்தின் மற்றும் ஒரு சிறப்பென்ன?
  ஸ்ரீஉபநிஷத் பாஷ்யகாரர் அவதரித்த திருத்தலம் ஆகும்.

- ஸ்வாமியின் தமிழ்ப்புலமையை பறைசாற்றும் வகையில், ஸ்வாமி கற்றுத் தேறியிருந்த சைவ நெறியின் இலக்கிய இலக்கணச் செழுமை நிறைந்த நூலின் பெயர் என்ன?
  ‘கல்லாடம் ‘

- ஸ்வாமியின் பூர்வாஸ்ரமத்தில், ஆந்திர தேசத்தில் ஒரு சிற்றூரில் ஆசிரியராக பணிபுரிந்து வருகையில், அவ்வூரின் பஞ்சம் தீர்க்க ஸ்வாமி இயற்றிக் கொடுத்த ஸ்தோத்ரத்தின் பெயர் என்ன? (இதைப் பாராயணம் செய்து அவ்வூரில் நல்ல செழுமை பெற்றனர் என்பதை அறிக)
  ஸ்ரீலக்ஷ்மி ந்ருஸிம்ஹரைப் போற்றுவதாக ‘பஞ்சானன பஞ்சாமிர்தம்’ என்னும் ஸ்லோகத்தை அருளினார்.

- ஸ்வாமியின் பூர்வாஸ்ரமத்தில் ஸ்ரீபெரும்புதூர் சமஸ்கிருத கல்லூரியில் பயிலும் பொழுது ஸ்வாமிக்கு ஆசிரியர்களாக இருந்த மஹாவித்வான்கள் திருநாமங்கள் என்னென்ன?
  மகாவித்வான் ஸ்ரீ உப.வே நாவல்பாக்கம் கிருஷ்ணஸ்வாமி தாத்தாச்சாரியார் ஸ்வாமி, ஸ்ரீ.உப.வே உழப்பாக்கம் ஸ்ரீநிவாஸராகவாச்சாரியார், பிரம்மஸ்ரீ ராமச்சந்திர சாஸ்திரிகள்,(இவர் 100 வயதுக்கு மேல் வாழ்ந்தவர் மேலும் ஜனாதிபதி விருது பெற்றவர் என்பதை அறிக), ஸ்ரீ.உப.வே காந்தூர் ஸேஷாத்ரி ஸ்வாமி, மற்றும் புலவர்.சிவஸ்ரீ. எம்.எஸ்.சண்முகஸுந்தரகுருக்கள்(தமிழ்).

- 2000 ஆவது வருடம் ஸ்வாமி, சாதுர்மாஸ்ய வ்ரதம் மேற்கொண்ட திருத்தலம் எது? அதன் சிறப்பு என்ன?
  வழுத்தூர் கிராமம். இது ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமத்தின் முதல் ஆசாரிய புருஷராகிய ஸ்ரீமத் வழுத்தூர் ஆண்டவன் ஸ்வாமி அவதரித்த புனித பூமி ஆகும். அங்கு ‘ஸ்ரீ வையம் காத்த பெருமாள்’ எழுந்தருளி அருள் பாலித்து வருகிறார் .

- ஸ்வாமியின் தேஹ சௌக்கியத்தை மனதில் கொண்டு, ‘பாதயாத்திரையை விட வாகனத்தில் யாத்திரை மேற்கொண்டால், இன்னும் அதிகமான அளவில் சிஷ்யர்களை அனுகிரஹிக்கலாமே’ என வலியுறுத்திய ஆசார்யவள்ளல் யார்?
  ஸ்ரீமத் பௌண்டரீகபுரம் ஆஸ்ரமத்தின் பீடாதிபதியாக விளங்கிய ஸ்ரீபறவாக்கோட்டை ஸ்வாமிகள் எனறழைக்கப்பட்ட ஸ்ரீ கோபாலார்ய மஹா தேஶிகன் ஸ்வாமி.

- ஸ்வாமியின் கைங்கரியமாக பல கோவில் திருப்பணிகளின் வரிசையில், ‘கோவனூர்’ கோவிலும் ஒன்றாகும். கோவனூர் என்றவுடன் நமக்கு நினைவுக்கு வரும் ஆசார்ய ஸ்ரேஷ்டர் யார்?

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆஸ்ரமத்தின் மூன்றாவது பீடாதிபதியாக விளங்கிய பெரியாண்டவர் ஸ்வாமி. (இந்த ஸ்வாமி கோவனூரில் மேற்கொண்ட சாதுர்மாஸ்ய வ்ரதம் மிகவும் சிறந்ததாகும். சாதுர்மாஸ்ய காலம் முழுவதும் (இரண்டு மாதம்) பிக்ஷையும் ஏற்காமல், தீர்த்தமும் பருகாமல் யோகநிஷ்டையிலேயே கழித்து, வ்ரதத்தை முடித்துக் கொண்டாராம்.

(கேள்வி-பதில் விஷயங்களின் மூலம் : காயார் கோமடம் சேஷாத்திரி (எ) ஸ்ரீதுரைதாசன் ஸ்வாமி எழுதிய நூல் ‘ஞானபிரான் தந்த ஞானபிரான்’)

****

Varadaraja Perumal Kovanur

ஆசார்யனுக்கு அடியேனின் சமர்ப்பணம்

வைகாசி திருவாதிரை

வசந்தா தேவராஜன்

ஸ்ரீமதே வராஹ மஹா தேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

அடியவர்க்கருளிட அரங்கன் உகந்திட
ஆதிரையில் வந்துதித்த மணி விளக்கே
அஞ்ஞானிகளுக்கு மெய்ஞானம் தந்த ஞானவிளக்கே
ஆயகலையாவும் அறிந்து அறவழி நடந்து
அண்டியவர்க்கெல்லாம் ஆசி வழங்கிய ஒளி விளக்கே
திரு முட்டத்து மாமுனியே! சரணடைந்தேன் நின் பாதம்!!

திருக்குடந்தை மாமுனி அளித்த கருவே
"ஆ " முதல்வன் அடிபணிந்த திருமணியாம்
கவிசிம்ஹம் புகழ் திக்கெட்டும் பரப்பிய திருவே
முக்திவிளக்கம் முன்னோர் வழி உறைத்து
பக்திக்கு வித்திட்ட உயர் குருவே
திரு முட்டத்து மாமுனியே சரணடைந்தேன் நின் பாதம் !!

அண்டமும் பணிந்திடும் நல் அருளே
குழலினிமையென இனிய கானம்
ஆநிரைக்கண்ணனோ என " ஆ" நிரை திரள
அருளமுது பொழிந்த பெரும் பொருளே
நோய்க்கு மருந்தளித்த பரம்பொருளே
திருமுட்டத்து மாமனியே சரணடைந்தேன் நின் பாதம் !!

திறல் மிகுந்த அருள் தேசிகனே
இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் எல்லா
நன்மைக்கும் பேருடையேன் ஆனேனே
திரு அஷ்டாக்ஷர பொருளுரைத்து உய்வித்த மாயோனே
திருப்பாதம் மறவாது திருவருளே புரிந்திடுவாய்
திரு முட்டத்து மாமுனியே சரண்டைந்தேன் உன் பாதம்!!

நாடி வந்த எனைத் தேடி வந்து
நல்லாசி பெற்ற நாளதனை மறவேன்

ஓடி வந்து நின் பாதம் பற்றிட நாரண
நாமமுறைத்தெனை ஆட்கொண்ட பெருமானே
நாரணன் தன சேவைக்கு உகந்தவனென எண்ணிட
பாவி நான் என்செய்வேன்
திரு முட்டத்து மாமுனியே சரணடைந்தேன் நின் பாதம்.!!

அரங்கன் எமக்களித்த அருந்தவமே
விண்ணுலகம் செல்வது மண்ணவர் விதியே என
ஆத்ம பந்தம் அழிக்கவொணாது ஏழேழ் பிறவிக்கும்
உன் சரணே சரணென்று நித்தம் சித்தத்தில் வைத்து
தனியனுரைத்தே கரையேர கருணை புரி காருண்யனே
திருமுட்டத்து மாமுனியே சரணடைந்தேன் உன் பாதம்.!!

வேதாந்த லக்ஷ்மண முநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்
தத்பாதயுக்ம ஸரஸீருக ப்ருங்கராஜம்
த்ரையந்த யுக்ம க்ருதபூரி பரிஷ்ரமம் தம்
ஶ்ரீரங்கலக்ஷ்மண முநிம் சரணம் ப்ரபத்யே!!

ஶ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹா தேசிகாய நம:
ஶ்ரீமதே வராஹ மஹாதேசிகாய நம:

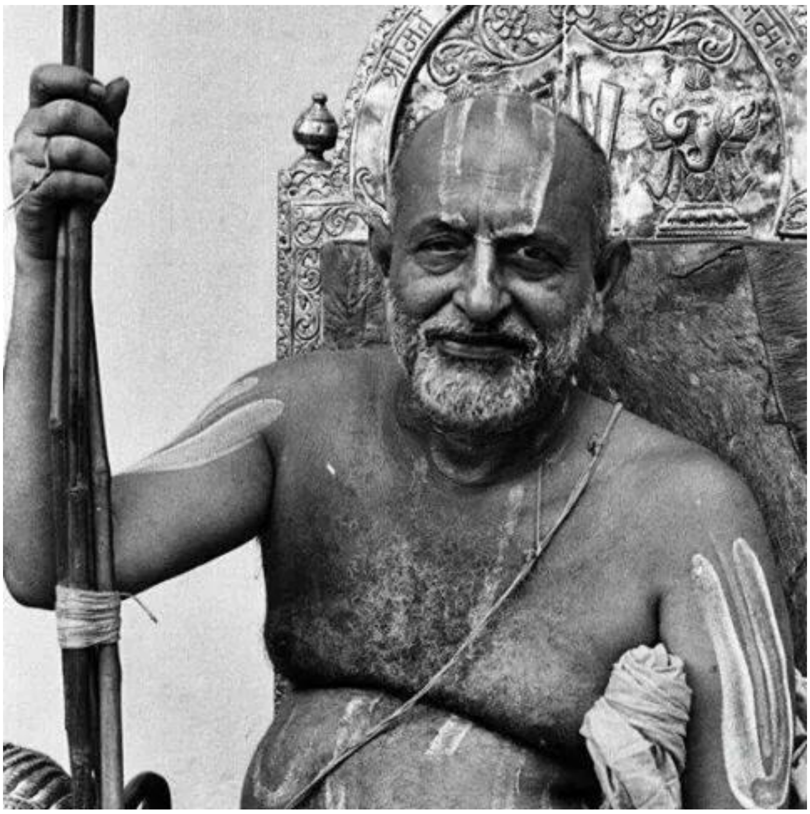

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகன் ஓர் அவதார விசேஷமே

வேதாந்த லக்ஷ்மண முநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்
தத்பாத யுக்ம ஸரஸீருக ப்ருங்க ராஜம்
த்ரையந்த யுக்ம க்ருதபூரி பரிக்ரமம் தம்
ஸ்ரீரங்க லக்ஷ்மண முநிம் சரணம் ப்ரபத்யே

வர்த்தமான ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்கராமானுஜ மஹா தேசிகன் *நமது ஆச்ரம பரம்பரையில் நடுநாயகமாய்த் திகழ்பவர் --- பதின் ஒன்றாவது ஆசார்யன் .*

ஸ்ரீராமானுஜர் குரு பரம்பரையில் நாயகமணியாக விளங்குகிறார் என்று

அமுநா தபநாதி சாயி பூம்நா
யதிராஜேந நிபத்த நாயகஸ்ரீ:
மஹநீ குரு பங்க்தி ஹாரயஷ்டி:
விபுதாநாம் ஹ்ருதயங்கமா விபாதி
(யதிராஜ ஸப்த்தி –15)

என்று ஸ்வாமி தேசிகன் அருளிச் செய்கிறார். அதுபோல ஸ்ரீரங்க ராமானுஜ மஹா தேசிகனும் நமது ஆச்ரம குருபரம்பரையில்நடுநாயகமாகத் திகழ்கிறார்.

வர்த்தமான ஆண்டவன் ஒரு அவதார விசேஷமே!

வர்த்தமான ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பெருமைகளை நோக்குங்கால்

வ்யாஸோ வா பகவாந் பராஸூரமுநி: ஸ்ரீஸெளந கோவா நவா ஸாக்ஷாத் நாரத ஏவ வா சடரிபுர் வாகீஸ்வரோ வா ஸ்வயம் |
லோக்கேச: புருஷோத்தம பணிபதிஸ்சேஷீ ஜகச்சேஷிணீ த்யாக்யாதும் ஜகதாம் ஹிதாய ஸமபூத் (ஸ்ரீரங்க) ராமனுஜார்யோமுநி: ||

இம்மஹான் பகவான் வ்யாஸரோ? பராசரமுனிவரோ? ஸ்ரீஸெளகரோ? ஸாக்ஷாத் நாரதரோ? சடகோபரோ? ப்ருஹஸ்பதியோ? ஆதிசேஷனோ? உலகத்திற்கு சேஷியான புருஷோத்தமன்தானோ? உலகத்திற்கு சேஷிணியான பெரிய பிராட்டியார் தானோ? என்று யாவரும் புகழும்படியாக உலகங்களுக்கு நன்மையின் பொருட்டு அவதாரம் செய்தருளியவர் என்று கூறலாம்.

ஸ்ரீய:பதியான ஸர்வேச்வரன் "பரித்ராணாய ஸாதூனாம்" என்கிற கீதாசார்யன் திருவாக்கின்படி ராம, க்ருஷ்ணாதிகளாக அவதரித்து ரக்ஷித்தருளுவது போலே, தானே ஆசார்யனாகவும் அவதரித்து இவ்வுலகைக் காப்பாற்றி யருளுகிறான் என்பதை ஸ்வாமி தேசிகன்,

சீர்க்கடலின் திரை என்ன தகவால் மிக்க
தேசிகராய் திண் இருள் ஆழ் கடலை நீக்கி
பாற்கடலோன் திருவணையாய் பாரம்
காணாத பவக்கடலை கடத்துகின்றான்

என்று அமிருதா சுவாதினியில் அருளிச் செய்கிறார்.

ஸாக்ஷாத் நாராயணோ தேவ: என்றும், "பீதகவாடைப் பிரானார்" என்றும், "சிலையினாலிலங்கை செற்ற தேவனே தேவன்" என்றும், "தேவனெம்பெரு மான்" எனப்பட்ட எம்பெருமானே ஆசார்யனாக என்றால் ஆசார்யனும் தேவனே. தேவசப்தத்திற்குப் பத்து விதமான பொருளுண்டு. "திவ" --- 1) க்ரீடா (2) விஜிகீஷா (3) வ்யவஹார (4) த்யதி (5) ஸ்துதி (6) மோத (7) மத (8) ஸ்வப்ந (9) காந்தி (10) கதிஷு என்பன.

(1) ***க்ரீடை*** *:-- லீலை . எம்பெருமானை "இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையான்" என்றும், வீட்டைப் பண்ணி விளையாடும் என்றும் ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்வர். ஆச்ரித சம்ரக்ஷணம் ஆசார்யனுடைய லீலை.*

(2) ***விஜிகீஷை****:-- எம்பெருமான் "தோற்றோம் மடநெஞ்சம் எம்பெருமான் நாரணர்க்கு" என்கிறபடி தன் வடிவழ காலும் குணங்களாலும் அடியாரைத் தோற்பிக்கும். ஆசார்யனும் ஆரணநூல் வழிச் செவ்வை யழித்திடும் ஐதுகர்க்கோர் வாரணமாய் அவர் வாதக்கதளிகளை ...... மாய்க்கும்" "வியன் கலைகள் மொய்த்திடு நாவின் முழக்கொடு வாதியர் மூலமறக் கைத்தவனன்றோ ஆசார்யன்!*

(3) ***வ்யவஹாரம்****:-- பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகி வந்து உலகிற்கு ஹிதமாய் வேத வேதாந்த ப்ரவசநம் செய்பவர். இது தேவனுக்கும் ஆசார்யனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை. (அல்லது) இருவரும் ச்ருதி ஸ்ம்ருதிகளை கையிலே கொண்டு ஸம்ஸாரிகளான சேதநரோடே வழக்கிட்டுத் தமக்கு அடிமையாக்கிக் கொள்வார்கள்.*

(4) ***த்யுதி****:-- எம்பெருமான் நிறைந்த சோதி வெள்ளம் சூழ்ந்த பரஞ்சோதி. ஆசார்யனிடம் ப்ரஹ்ம தேஜஸ் இருக்கும்.*

(5) ***ஸ்துதி****:-- எம்பெருமான் எல்லோராலும் ஸ்தோத்ரம் செய்யப்படுபவன். ஆசார்யனும் "இன்னிசை பாடித் திரிவனே" என்று துதிக்கப்படுபவன்.*

(6) ***மோதம்****:-- எம்பெருமானுக்கும் ஆசார்யனுக்கும் யோக ஸாம்யம் உண்டு.*

(7) ***மதம்****:-- எம்பெருமான் "தன்னொப்பாரில்லப்பன்". ஆசார்யனும் "பண்தருமாறன் பசுந்தமிழ் ஆனந்தம் பாய்மதமாய் விண்டிட எங்களி ராமானுச முநிவேழம்" என்றிருப்பவன்.*

(8) **ஸ்வப்நம்**:-- பகவான் பாற்கடலில் யோக நித்திரையிலிருப்பவன். ஆசார்யன் பகவானை த்யானித்தும் ஆச்ரித ரக்ஷண சிந்தையாகிய நித்ரையிலிருப்பவன்.

(9) **காந்தி**:-- அடியார்களைக் கவர்ச்சி செய்யும் காந்தி இருவருக்கும் உண்டு.

(10) **கதி**:-- எம்பெருமானே ப்ராப்யனும் ப்ராபகனுமாயிருப்பவன். ஆசார்யனும் ப்ராப்யனும் ப்ராபகனுமாயிருப்பவன்.

எம்பெருமானுடைய ஐந்து ரூபங்களிலே ஆசார்யன் விபவாவதாரம். ஆகையால் அவனைத் தேவன் என்கிறது. பகவானைப் போலே ஆசார்யனை உபாஸிப்பதற்குரிய காரணங்களை ஸ்வாமி தேசிகன்

அஜ்ஞான த்வாந்த ரோதா தகரிபஹரணாத்
ஆத்ம ஸாம்யாவஹத்வாத்
ஜந்ம ப்ரத்வம்ஸி ஜந்ம ப்ரத மரிமதயா
திவ்ய திருஷ்டி ப்ரபாவத்
நிஷ்ப்ரத்யூஹா ந்ருசம்ஸ்யாத் நியத ரஸதயா
நித்ய சேஷித்வ யோகாத்
ஆசார்ய: ஸதெபிராய்த்யுபகரணதியா
தேவவத் ஸ்யாதுபாஸ்ய: ||

(ந்யாஸ விம்சதி 2)

என்று அருளிச் செய்கிறார். ஸ்ரீரங்கராமானுஜ மஹா தேசிகனும் ஓர் அவதார புருஷர் என்றால் பேசத்தானாவது உண்டோ? பேதை நெஞ்சே! நீ சொல்லாய்!

ஹம்ஸமும் பரமஹம்ஸரும்

ஸ்ரீரங்கராமானுஜ மஹா தேசிகன் பரமஹம்ஸர். அம்மஹானுக்கும் ஹம்ஸத்திற்கும் பல ஒற்றுமைகள் உண்டு.

1) நீரையும் பாலையும் கலந்து வைத்தால் ஹம்ஸம் அவற்றைப் பிரிக்க வல்லமையுடையது. "ஹம்ஸோ யதாக்ஷீரமிவ அம்புமிச்ரம்". அதுபோல ஸ்வாமியும் ஸாரங்களும் அஸாரங்களும் கலந்து கட்டியாயிருக்கும் சாஸ்த்திரங்களில் ஸாரஸாரங்களைப் பகுத்தறியும் தன்மையுடையவர்.

2) எம்பெருமான் "அன்னமதாயிருந்து அங்கு அறநூலுரைத்த", "அன்னமாய் நூல் பயந்தான்" என்றும் சொல்கிறபடி, ஹம்ஸாவதாரம் பண்ணி வேத சாஸ்த்திரங்களை வெளியிட்டான். அதுபோலே ஸ்ரீமதாண்டவனும் சிஷ்யர்களைக் குறித்து சாஸ்திரங்களை உபதேசிக்கிறார்.

3) ஹம்ஸம் சேற்று நிலத்தில் பொருந்தாது . ஸ்வாமியும் ஹம்ஸாரமாகிற சேற்று நிலத்திலே பொருந்த மாட்டாதவர்.

4) ஹம்ஸமானது பெண்களின் நடையழகைக் கண்டு அப்படியே நடக்கைக்காகப் பின் செல்லும். கலியன் " பெடையோடன்னம் பெய்வளையார்தம் பின்சென்று நடையோடியலி" என்பர். அதுபோல ஸ்ரீமதாண்டவன் அன்ன நடை அணங்கான பிராட்டியின் நடையைப் பின்செல்பவர். நடை என்றால் நடத்தை. பிராட்டி சேதநர்களுக்கு புருஷகார க்ருத்யம் செய்பவள். ஸ்ரீமதாண்டவனும் சிஷ்யர்களுக்காக புருஷகாரம் செய்பவர். "தத்தேரங்கி நிஜமபிபதம் தேசிகாதேசிகாங்க்ஷீ" என்கிறார் ஸ்ரீ தேசிகன்.

5) ஹம்ஸமானது மேலே யெழுந்த தாமரையிலையைக் குடையாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும். கலியன் " அன்ன மென் கமலத்தணி மலர்ப்பீடத்து அலைபுனலிடைக்குடை நீழல்..... வீற்றிருக்கும் " என்பர். ஸ்ரீமதாண்டவனும் "அக் கமலத்திலை போலும் திருமேனியடிகள்" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய திருமேனியாகிய தாமரையிலையில் ஹம்ஸாரதாபம் தட்டாதபடி ஒதுங்கி அந்நிழலில் வர்த்திப்பர்.

6) ஹம்ஸம் செந்நெல்லின் அசைவை சாமரமாகக் கொண்டு வீற்றிருக்கும். ஸ்ரீமதாண்டவனும் பரிபக்குவமான ஞானத்தையுடையரான சிஷ்யர்கள் சாமரை வீச எழுந்தருளியிருப்பவர்.

7) ஹம்ஸம் சங்குகளின் முழக்கத்தை இனிதாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். சங்கு போன்று சுத்த ஸ்வபாவர்களான சிஷ்யர்கள் செய்யும் ஸ்துதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டு ஸ்ரீமதாண்டவன் எழுந்தருளி யிருப்பவர்.

8) ஹம்ஸமானது வண்டுகளின் மிடற்றோசையைப் பாட்டாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கும். கலியன் "வரிவண்டிசை பாட அன்னம் பெடையொடு உடன் நாடும்" என்பர். "வண்டுகள் தேனை போக்யமாக கொண்டிருப்பதுபோல" உளங்கனிந்திருக்கும் அடியவர் தங்கள் உள்ளத்துள் ஊறிய தேனாகிய பகவத் விஷயத்தையே போக்யமாகக் கொண்டிருக்கும் சிஷ்யர்கள் கீர்த்தியைப் பாட ஸ்ரீமதாண்டவன் எழுந்தருளியிருப்பர்.

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகாய நம:

....

இது "அருளிச் செயல் ஆராவமுதம்" என்ற நூலில் ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீமத்ரங்கம் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் எழுதியதின் முதல் பகுதி.

திருக்குடந்தை ஆண்டவன் கடாக்ஷத்தால் துரீயாச்ரமம்

मणिपादुकयोर्युगं मुरारेः मम नित्यं विदधातु मङ्गलानि ।
अधिकृत्य चराचरस्य रक्षां अनुकंपाक्षमयोरिवावतारः ।।

ஸ்ரீ ரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம் எனும் நம் ஆச்ரம ஆசார்ய பரம்பரையில் எழுந்தருளியிருந்த ஆசார்யர்களின் பெருமை ''வக்தா ஸஹஸ்ர வதந: புருஷ: ஸ்வயம் சேத்'' என்கிறபடி அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீ மத் திருக்குடந்தை தேசிகன் திருவடியில் ஆச்ரயித்த வழுத்தூராண்டவன் ஸ்ரீ வேதாந்த ராமானுஜ மஹா தேசிகன் நம் ஆச்ரம பரம்பரையை தொடங்கி வைத்த மஹான். அம்மஹான் மூலம் பல ஸம்ப்ரதாய பரம்பரை தோன்றி இன்றளவும் நடந்து வருகிறது. இம்மஹானுக்கு ''ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்'' என்கிற பிருது ஸ்ரீ ரங்கநாதனால் அனுக்ரஹிக்கப்பட்டது. இம்மஹான் ஸ்ரீ ரங்கம் ஆண்டவன் என்றும் அழைக்கப்பட்டார். இம் மஹான் தமக்குப் பிறகு ஆச்ரம நிர்வாஹத்தை ராஜமன்னார் கோயிலுக்கு ஸமீபமாயுள்ள விளக்குடி கிராமத்தில் ஈயுண்ணி வம்சத்தில் பாரத்வாஜ கோத்ரத்தில் அவதரித்தவரும், தம்மிடத்தில் ஸகல காலக்ஷேபம் செய்தவருமான மஹானுக்கு ஸ்ரீநிவாஸ ராமானுஜ மஹாதேசிகன் என்று திருநாமமிட்டு அனுக்ரஹித்தபடி. அம்மஹான் விளக்குடி ஆண்டவன் என்றும் திருத்துறைபூண்டி ஆண்டவன் என்றும் ஸுப்ரஸித்தராய் எழுந்தருளியிருந்து ஆச்ரம நிர்வாஹாதிகளை நடத்தி வந்து பிறகு தம்மிடத்தில் ஸ்ரீமத் வழுத்தூராண்டவன் நியமனப்படி ஸகலார்த்த க்ரஹணம் செய்த ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவனுக்கு துரீயாச்ரமம் அனுக்ரஹித்தபடி. ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவனும் ஸ்ரீ ரங்கத்திலேயே வெகுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு காலக்ஷேபம், சரணாகதிகளை செய்வித்துக் கொண்டு 58 சாதுர்மாஸ்யங்கள் எழுந்தருளியிருந்தபடி இம்மஹானிடம் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி, வ்யாகரண வித்வான் ரங்காச்சார் ஸ்வாமி, மீமிசல் நரசிம்மாச்சார் ஸ்வாமி, சின்னாமு ரங்காச்சார் ஸ்வாமி, கோபால சமுத்ரம் நாராயணாச்சார் ஸ்வாமி, சாமளா சக்ரவர்த்திஸ்வாமி, புரிசை நடாதூர் ஸ்ரீரங்காச்சார் ஸ்வாமி, சுண்டப்பாளையம் ராமபத்ராசாரியர் போன்ற மஹான்கள் ஆச்ரயித்தனர். இவர்களே அஷ்ட திக்கஜங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இப்படிப்பட்ட ஸச்சிஷ்யர்களுக்கு க்ரந்த காலக்ஷேபம் சொல்லிக் கொண்டும், ஸம்ப்ரதாய ப்ரவர்த்தனம் செய்து கொண்டும் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் தமக்கு வார்தக்யம் ஏற்படவே தமக்குப் பிறகு தம்மிடத்தில் ஸகலார்த்த க்ரஹணம் செய்த வேளியநல்லூர் ஷடமர்ஷண கோத்ரத்தில் அவதரித்த ஸ்ரீ உ.வே. ஸ்ரீநிவாஸராகவாச்சாரியர் ஸ்வாமிக்கு

துரீயாச்ரமம் அனுக்ரஹித்து ஆசார்யகம் செய்யும்படி நியமித்து கூடவே 6 மாத காலம் எழுந்தருளி இருந்தபடி. இந்த 6 மாத காலத்தில் இரண்டு ஆசார்யர்களும் சேர்ந்து இருந்தபடியாலே பெரியாண்டவன், சின்னாண்டவன் என்று வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் தமக்குப் பிறகு சின்னாண்டவனுக்கு ஸந்யாஸம் அனுக்ரஹித்தபடி.

ஸ்ரீமத் சின்னாண்டவன் 11 வருடங்கள் ஆச்ரம நிர்வாஹத்தை நடத்தி பிறகு திருநாடலங்கரித்தபடி. 10 வருட காலம் நம் பரம்பரையில் ஆசார்யன் இல்லாமலிருந்து பிறகு சோசலை ஜோடிதார் முதலானவர்கள் ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் திருவடியை ஆச்ரயித்தவரும், ஹயக்ரீவ உபாஸகரும், சதாவதானி வரத வேதாந்தாசாரியார் ஸ்வாமியை ஸேவித்து துரீயாச்ரமம் மேற்கொண்டு ஆச்ரமத்தை நிர்வஹிக்கும்படி ப்ரார்த்திக்க ஸ்வாமியும் தமது வயோதிக தசையிலும் தமது ஆச்ரமத்துக்கு ஏற்பட்ட தசையை உத்தேசித்து திருக்குடந்தை அழகியசிங்கரிடம் துரீயாச்ரமம் ஸ்வீகரித்து 5 வருட காலம் ஆசார்யகம் செய்து பிறகு ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் திருவடியில் க்ரந்த சதுஷ்டய காலக்ஷேபங்களை செய்தவரும், ஸ்ரீமத் சின்னாண்டவனிடம் ஆத்ம ஸமர்ப்பணத்தை செய்தவருமான தேரழுந்தூர் ஸ்ரீ வரதாசாரியர் ஸ்வாமிக்கு ஸந்யாசம் அனுக்ரஹித்து ஆச்சார்யகம் செய்யும்படி நியமித்து பிறகு திருநாடலங்கரித்தபடி பிறகு ஸ்ரீமத் தேரெழுந்தூர்ராண்டவன் ஆச்ரம நிர்வாஹத்தை ஏற்று பல க்ஷேத்ரங்கள் ஸஞ்சாரம் செய்து சிஷ்யோஜ்ஜீவனம் செய்தபடி.

நமது ஸத்ஸம்ப்ரதாயமான ஸ்ரீமதாண்டவன் பரம்பரையிலே ஒரு மாணிக்கமென திகழ்ந்த ஸ்வாமியிவர். இம்மஹான் தஞ்சை ஜில்லாவில் தேரழுந்தூர் எனப்படும் திவ்யதேசத்தில் பாரத்வாஜ கோத்ரத்தில் ஈயுண்ணி வம்சத்தில் ஸ்ரீநிநிவாஸாசாரியாருக்குத் திருக்குமாரராக அவதரித்தவர். கம்பீரமான திருமேனி. அன்பு ததும்பும் கணீரென்ற குரல். நவரஸங்களும் மிளிரும் திருவாக்கு. இப்படி ப்ரசித்தியுடன் நம் ஸம்ப்ரதாயத்தை ரக்ஷித்து 24 சாதுர்மாஸ்யங்களைக் கண்டமேனி திருநாடலங்கரித்தபடி.

அடுத்து ஸ்ரீமத் ஆக்கூராண்டவன் ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகன். இம்மஹான் ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூராண்டவன் திருவடியை ஆச்ரயித்து உபயவேதாந்தத்தை

அதிகரித்தவர். ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூராண்டவனுக்குப் பிறகு நம் ஸம்ப்ரதாயம் நலிந்து விடுமோ என்றிருந்த சமயத்தில் ஏற்கனவே ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூராண்டவனால் துரீயாச்ரமம் ஸ்வீகரிக்கும்படி நியமிக்கப்பட்டிருந்தபடியால் தேரழுந்தூராண்டவன் சிஷ்யர்கள் எவரும் எதிர்பாராத ஸமயத்தில் திருநாடலங்கரிக்கவே ஸ்ரீமத் ஆக்கூராண்டவனும் (பூர்வாச்ரமம்) பெருமாளையும், ஆசார்யபாதுகைகளையும் ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளப்பண்ணி திருவாராதனம் செய்துகொண்டு பிறகு தேரழுந்தூராண்டவனிடம் ஸந்யாசம் பெற்றிருந்த திருக்குடந்தை நாராயண ஸ்வாமியிடமிருந்து ஸந்யாஸம் பெற்றார். எங்களாண்டவன் என்று எல்லோராலும் போற்றப்பட்ட மஹான். தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், ஆந்த்ரம் போன்ற இடங்களுக்கு ஸஞ்சாரம் செய்து நம் ஸம்ப்ரதாயத்தை ரக்ஷித்தவர்.

அடுத்து ஸ்ரீமத் தென்பிரையாண்டவன் ஸ்ரீரங்கநாத மஹாதேசிகன். தஞ்சை ஜில்லாவில் மன்னார்குடிக்கு ஸமீபத்தில் உள்ள தென்பிரையெனும் ஸ்ரீக்ராமத்தில் அவதரித்த மஹான். நான்கு சாஸ்த்ரங்களிலும் தெளிந்த ஜ்ஞானமுடையவர். பஞ்சகால பராயணர். பரம சாந்தர், ''தேவுமற்றறியேன்'' என்று மதுரகவியாழ்வார் அனுஷ்டித்தபடி பூர்வாசார்யர்களுடைய பாதுகையைத்தவிர வேறொன்றையும் அறியாத மஹான். ஜ்ஞானாஷ்டான வைராக்யசீலர். திருமேனியின் அசக்தம் காரணமாக யாத்ரைகள் மேற்கொள்ளாது ஸ்ரீரங்கம் நம் ஆச்ரமத்திலேயே எழுந்தருளியிருந்து அநேகம் சிஷ்யர்கள் உஜ்ஜீவிக்கும்படி செய்ய ஸம்ப்ரதாய ப்ரதீபத்தை நம் திருக்குடந்தை ஆண்டவனுக்கு தந்தருளிய மஹான்.

அடுத்து ஸ்ரீமத் தென்பிரையாண்டவனால் ஸந்யாசம் பெற்ற நம் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் பெருமையைச் சொல்ல ஆதிசேஷனாலும் முடியாது என்றே சொல்லலாம்படி அமைந்துள்ளது. பகவத் ராமானுஜருக்குப்பிறகு ஆஸேது ஹிமாசலம் பாதயாத்ரை செய்த அத்விதீயரான மஹான். இந்தியாவின் எல்லா பகுதிகளுக்கும் ஸஞ்சாரம் செய்து பூர்வாசார்ய பாதுகைகளை எல்லா புண்ணிய நதிகளிலும் அபிஷேகம் செய்வித்து உகந்த மஹான் இவரே. இம்மஹானுடைய காலத்தில்தான் ஸ்ரீரங்கம், திருமலை, பெருமாள் கோயில் மட்டுமின்றி இந்தியா முழுவதும் நமது ஆச்ரமங்கள் (இம்மஹானால்) நிறுவப்பட்டன. லக்ஷக்கணக்கான சிஷ்யர்கள் இம்மஹானை ஆச்ரயித்தவர்கள். ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூராண்டவனுடைய ஆவேசாவதாரம் என்று போற்றுமளவிற்கு எல்லோரையும் வசீகரிக்கும் பார்வை, திருவாய்மொழியின் ரஸத்தை எல்லோருக்கும் உபதேசிக்கும் போது நம்மாழ்வாரே உபதேசிப்பது போலவும் நம்மாண்டவனே உபதேசிப்பது போலவும் தோன்றும்.

மொத்தத்தில் இம்மஹானை ஸ்மரிக்கும்போது ஆழ்வார்களுடைய அம்சமாகவும், ஸ்ரீ ராமானுஜருடைய அம்சமாகவும் அனுபவிக்கத் தோன்றும். இம்மஹானுடைய காலம் நமது ஆச்ரமத்திற்கு ஓர் பொற்காலம். இம்மஹான் நமது ஸம்ப்ரதாயத்திற்குச் செய்திருக்கும் ஸம்ப்ரதாயப்பணிகள் உலகமே போற்றி உகக்கிறது. காலதத்வம் உள்ளவரையில் இம்மஹானுடைய பெருமையும் இருக்கும். இம்மஹானுடைய கடாக்ஷத்தாலேயே ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் துரீயாச்ரமம் ஸ்வீகரித்து நம் ஸம்ப்ரதாயத்தை ரக்ஷித்து வருகிறபடி.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனுக்குப் பிறகு நம் ஆச்ரம பரம்பரையில் மைசூராண்டவன் ஸ்ரீநிவாஸ ராமானுஜ மஹாதேசிகன் எழுந்தருளினார். ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனாலே ஸந்யாஸம் பெற்றவர். ஸ்ரீமத் தென்பிரையாண்டவனால் ப்ரேஷமந்திரம் உபதேசம் பெற்றவர். வ்யாகரணம் வேதாந்தத்தில் பூர்ண ப்ரஜ்ஞையுடையவர். ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூர் ஆண்டவன் திருவடியில் பஞ்சஸம்ஸ்காரம், சரணாகதியை பெற்றவர். திருக்குடந்தை ஆண்டவனிடம் ஸ்ரீ கார்யமாக பலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து ஆச்ரம நிர்வாஹத்தை திறம்பட நடத்தியவர். ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனால் ''கவிரத்னம்'' என்று புகழப்பெற்றவர்.

ஸ்ரீமத் மைசூராண்டவனுக்குப் பிறகு நம் ஆச்ரம பரம்பரைக்கு ஆசார்யாள் எழுந்தருளாமல் இருந்து விடுவார்களோ என்று எல்லோரும் க்லேசத்துடன் இருந்த ஸமயத்தில் ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் தமக்கு திருக்குடந்தை ஆண்டவன் நியமித்த நியமனத்தை ஏற்று துரீயாச்ரமத்திற்கு சிஷ்யர்கள் ப்ரார்த்தனையை ஏற்று அங்கீகரித்தபடி. திருக்குடந்தை ஆண்டவன் கடாக்ஷத்தால் துரீயாச்ரமம் மேற்கொண்டு நம் ஸம்ப்ரதாயத்திற்குச் செய்துவரும் மஹோன்னதமான கைங்கர்யங்கள் போற்றத்தக்கவை. ஸதாஸர்வகாலமும் பூர்வாசார்யர்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டு அவர்களுடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளில் ஈடுபட்டு க்ரந்த நிரீக்ஷணத்திலேயே ஈடுபட்டு வருகிறபடி. பூர்வாசார்யர்கள் கட்டிக் காப்பாற்றிய நம் ஸம்ப்ரதாயத்தை தொடர்ந்து ரக்ஷித்து வருகிறபடி இவ் வைகாசி திருவாதிரையில் ஷஷ்ட்யப்தபூர்த்தி காணும் இந்த ஸமயத்தில் அம்மஹானுடைய பெருமைகளை அனுபவித்து ஸ்ரீமதாண்டவனை பல்லாண்டு பல்லாண்டு எழுந்தருளியிருந்து நம் ஸம்ப்ரதாயத்தை ரக்ஷித்தருளவேண்டும் என்று பெரிய பெருமாளையும் பூர்வாசார்ய பாதுகைகளையும் ப்ரார்த்திப்போம்.

Srimath Srimushnam Andavan

Thirunakshatram: Vaikasi - Thiruvadhirai

(Perungadamanur Sreenivasan Parthasarathy (Besant Nagar, Chennai.)

Srimathe Ranga Ramanuja Maha Desikaya Namaha
Sri Ranganatha Divya Mani Padhukabhyam Namaha

Thanian:

VEdhAntha lakshmana muneendra krupAtthabOdham
ThadpAdha yugmasaraseeruha brungha rAjam
Thraiyantha yugma kruthaboori parisramamtham
Sriranga lakshmana munim saranam prapadhyE

(Meaning of the Tanian)
We prostrate at the holy feet of Sri Ranga Ramanauja Maha Desikan who had his Bhara samarpanam at the holy feet of Vedhantha Ramanuja Maha Desikan. Having gained the wealth of Sri sampradayic knowledge/Ubhaya Vedhanthams from his Acharya, he whirrs as a honeybee at His lotus feet. Salutations to Srimath Ranga Ramanuja maha Desikan

Prakrutham Srimad Andavan was born in Srimushnam, a swayam vyaktha Kshethra, in south arcot district, on a Vaikasi ArudrA day in Yuva varusham 03-06-19 35 to U .Ve. Srinivasachariar and sri Kumudhavalli, belonging to to the illustrious lineage of swayamAchArya purushAs. His great great grand father Sri Nadu nattu Narayanachar was the prime disciple of annarya Maha Desikan .The pooravasrama name of Srimushnam Andavan was Varahan. Varahans, UpanayAthi samskAram were performed at the right age.

His father was a disciple of Sangeetha kalanidhi late Tiger Varadhachar swamy. Young Varahan used to sit by the side of his father during those music lessons and assimilated the nuances of Carnatic music to an astonishing degree which enabled Him to sing ragas with mellifluous voice.

Sri Varahan swamy became well qualified in vEda and divya prabhanda adhyayanams at an young age. His periappa Sri U.Ve. Srimushnam puranam Narayanachariar taught him kAvya and nAtaka alankarA granthAs. Swamy went to kAkumAni charity pAtasAlA(affiliated to Madras University) in Chennai for his initial education in SastrAs.

In a quest to learn more about sAmAnya sAstrAs swAmy came to sriperumbudur and learnt fully the nyAya and tharka sAstrAs. The yong Varaha swamy qualified

himself as Tharka sironmani, trained under great teachers in Sriperumbudur Sanskrit patasala like Sri Krishna Desika Thathachariar (father of great N.S.R. swamy) and others. Seeing swamy�s remarkable knowledge and extreme brilliance learned wise men who had interacted with swamy at that time, predicted that swamy would become a maHa vidwAn and a sampradhAya pravarthakaA.

For some time, swami went to Andhra Pradesh and taught in Sanskrit colleges located in Jeetical and AlwAl, close to Hydrabad. His lucid and brilliant teaching earned a lot of accolades and he learnt to speak and read Telugu very fluently. Swamy came back to Sriperumbudur and passed in Tamil VidwAn exam and served as Such in Tamilnadu Government educational service for 27 years. He lived in malayangulam for many years and settled down at Velamur, the Birth place of Upanishad Bhashyakkarar H.H. Ranga Ramanuja Maha Desikan. Sri Varahachar swamy renovated and maintained the temple and performed nithya Aradhanam all by himself for the Divya Dampathies.

His Holiness 44th Jeer of Sri Ahobila Mutt once conferred a special sambavanai appreciating his extra ordinary knowledge, Vidvath and lucid presentation. Sri srimushanam Varahachar, a tamil pandit in Govt Secondary Education service for 27 years had His Prapatti under His holiness Thirukkudanthai Andavan and Grantha chathushtya Kalakshepams under His Holiness during the same time.

The divine message from Padukas to revered Acharya Thirukkudanthai Andavan was that �Srimushnam Varahachariar will be your successor , Rest assured that this Padukasramam so beautifully nurtured by you, will be safe in his hands and will reach much greater heights.� The Acharya directed sri Varahachariar swamy that when the time comes he should come forward to protect and preserve the Andavan Asrama Paramparai meaning , that he should become his successor probably knowing in advance that His successor H.H. Mysore Andavan may not live long.

Two Great Acharyas attaining Paramapadam in quick succession in April & May 1989,

H.H.Srimadh Thirukkudanthai Andavan adorned ThirunAdu on 10.04.1989
His successor H.H.Srimad Mysore Andavan also adorned Thirunadu (within 42 days) on 22.05.1989. Lakhs of disciples were worried, over the continuation of Andavan Asrama Acharya parampara When the Disciples of the Ashramam approached Sri Varahachar swamy, He had whole heartedly accepted the call to the religious order though he had a large family to support.

Exactly on the 10th day, i.e. 01-06-1989 , upon the holy command made by H.H. Thirukkudanthai Andavan earlier, Sri Varahachar Swamy with devotion, took ascetic order, by taking the ochre ascetic robes of sanyasam from **PeriyAndavan sannadhi** on Sukla Varusham- Vaikasi 19th as Sri Ranga Ramanuja Maha Desikan, in memory of his affection towards the illustrious Great Acharya from Velamur ⊠Sri Upanishad Bhashyakarar⊠- H.H. Sri Ranga Ramanuja Maha Desikan. The disciples of the Asramam got convinced that H.H.Sri Mushnam Srimad Andavan can not only carry aloft the banner of Ashramam but also take it to further heights. H.H. is a versatile exponent in many other sAstras such as sculpture , sangeetham, alankAra sAstra, Astrology, Jyothisham, politics, construction,Ayurvedha to name a few. Swamy⊠s pandithyam in VedhanthA and vyAkaranA is well known. It is also well known that His Holiness Srimadh Andavan talks with Slesha in appropriate moments with amazing timing and precision. It could be said that there are no literatures left out in Tamil that swami is unaware of. It is swamy⊠s special quality to quote Thiruvalluvar,Kamban,IlangO and Bharathi in His anugraha Bashanams as and when required.

Srimad Andavan once beautifully sculpted a sAlagrAma perumal (which was a little broken) to Lakshmi Hayagreeva Perumal. So many people have wondered about His Holiness⊠s amazing knowledge in a wide variety of subjects. Srimadh Andavan is well versed in Telugu also and gives anugraha bhAshanams in that language to sishyas and abhimanis whenever an opportunity arises. His holiness is a scholar of unfathomable depth in many subjects under the sky.

Srirangam Srimath Andavan Ashramam has been the center for spreading the philosophy of VisistAdvaitA which is a very ancient one having come down to us through ages as an unbroken tradition. It has the authority of eternal vEdas, Upanishads, in Sanskrit and Divya Prabhandams in Tamil, as well as the Lord's own words PancharAthra. It is the true Philosophy of religion unassailable , dear to Divya dampathis , dear to seers , dear to Alwars and Acharyas.

His holiness initiated efforts to spread this message of Srivaishnavism and Prapathi margam founded and propagated by Sri Bhagavath Ramanuja and nurtured by Sri Nigamantha Mahadesika several centuries ago and performed samasrayanam and saranagathi to thousands of sishyas. His Holiness Offered Mangalasasanams to the Divya Dampathis of most of the 108 Divya Desams, imparted Grantha Chathustya Kalakshepams and Anugraha Bhashanams to countless audiences.

In Bhagavath Geetha, Chapter7-16 Lord Krishna says to ArjunA

ChathurvidhA bhajanthE mAm janA: sukruthinOrjunA
ArthO jignAsurarthArthi GnAni cha bharatharshabha;

(Four types of devotees of noble deeds worship me
1. The seeker after worldly possession,
2. afflicted,
3. the seeker of knowledge, and
4.man of wisdom, Gnani, oh, best of Bharathas)

Chap 7-17

ThEsham Gnani nithyayuktha Eka bhakthir vishishyathE
PriyO hi GnaninOthyartham aham cha mama priya:

(Of these, the best is man of wisdom (Gnani) ever established in identity with me and possessed exclusive devotion for me , I am extremely dear to **Gnani, and gnani** is extremely dear to me)

Acharyas are Gnanis , who are dearer to God. Acharyas dispel the darkness of mind and enlighten with knowledge for which even God himself cannot find substitute as repayment,for the matchless upakaram the Acharya has done, as quoted by Swamt Desikan in Yetri manathezhil in 38th pasuram of Adhikara Sangraham.Praising Acharya's glory retaining Acharyas teachings in mind, and spreading AcharyAs greatness etc. are only very very small and insignificant, when compared to the greatest help, the Acharya has done to the sishya earlier.

It is our purva janma punyam that we have our Acharya to guide us in the righteous path to spread the fragrance of Arulicheyals and Divya sukthis of Alwars and purvacharyas and philosophy of Visihtadvaita, tarvelling far and wide throughout the country.Sishyas and Abhimanis living abroad in USA UK, Middle east, Singapore and Australia are blessed by His Tele Upanyaasams every month for the last 6 years. His holiness is a Charismatic mentor, and his soulabyam, souselyam and His impartiality etc. won the appreciation of several thousands of his sishyas.

The following are some of the many Hymns authored by His Holiness Srimushnam Andavan which were composed more than 30 years ago in His purvasramam.

1. VeerAchala Sri RAmachandra SuprabhAtham (This work is sung in praise of Sri Ramar At Veerachalam. Veerachalam is a place in present day Andhra pradesh where Srimath Andavan Swamy served as a Sanskrit professor for many years.)

2. Prapanna Navaneetham (In this sthothram, the first letter of each slokam is highlighted. All the highlighted letters if read in a sequence gives a very special meaning pertaining to the sthothram)
3. PanchAnana PanchAmrutham
4. Krishna ThArakam (In this sthothram, the first letter of each slokam is highlighted. All the highlighted letters if read in a sequence gives a very special meaning, Pranava kAra in this case.)
5. VAkyAnvayAdhikarana vishayaha
6. PAdukavihAra sabhA prabhAvaha (This was composed by our Swamy on the greatness of PadukA vihAra sabhaconducted regularly. It was the 29th sabha on which he wrote this work and some mathematics in the slokams enshrined in this sthothram yield the number 29. In the last slokam, Swamy uses a special variant of rhythm known as "PadachaturUrdhvAbhidam vruttam".)

His Holiness is not only continuing what had commenced during the time of Poorvacharyas but also adding to the same and expanding the activities which are mentioned below.

His Holiness took up the project of building Brindavanams for HH Srimath Thirukkudanthai Andavan and HH srimath Mysore Andavan and renovated Brindavanams of other poorvacharyas for which samprokshanam took place in 1990.

H.H. also built Ashramams at aurangabad , Azhvar Thirunagari, KR koil st (west Mambalam Chennai), Secunderabad , Oppiliappan Koil, Royampettai, srimishnam, Sripuram, (Bangalore)Thirumalai, Thiruchanur, Thiruvahindrapuram, Thiruppullani, Vaduvoor, (1&2). HH named the the vaduvoor Ashramam as Sri sakshath swamy Mandapam which accommodates Veda patasala for 30 students as of now. Renovation of Ashram Structures at CHENNAI, Jayanagar, Kanchipuram, Kumbakonam, Melkote, Rishikesh, and Secondrabad, (maarappalli) were also done by HH Srimath srimushnam Andavan.

Construction of Sannidhi for Gopalarya Maha Desikan,(1700-1783)-Munitraya Siddhantha Sthapanacharyar, on his 301st birthday at his birth place Royampettai. Construction of Kalyana Mandapamat Ashramam premises in Kanchipuram for the convenience of devotees.

<u>Constructions /Renovation of of temples, at</u>
Dombiville, Jayanagar, Kadal-mangalam,Kurugaikavalappan koil, New Delhi, Perumpetrapuliur, Sripuram, Thirukkandiyur, Uthiramerrur also took place during the past 15 years.

Starting of Veda Patasalas, at Vaduvoor, Kanchipuram, Thiruchanur, thiruvahindapuram and SriMushnam. Starting of Aghama sAstra training, for the students at Srirangam patasala , nominating Koothapakkam Kannamachariar to train and award dheekshas, to deserving students.

Srimad Andavan arts and science college: H.H. being a learned scholar and a teacher by profession before adorning the peetam, has a strong faith that Education, should reach the downtrodden irrespective of cast ,creed or sex, paved way for funding this temple of education, declared open by The President of India Dr. Sankar Dayal sarma on 26th Oct 1996 which has 1250 students and 80 faculty members now that will upgrade as Deemed to be University within 8 years.

Kalyanapuram R. Aravamudhachariar, Asthana Vidvan,Srimad Andavan Ashram under the advice of HH set up Harikatha training for students as optional in 2002 and 21 students were undergoing training.

HH has offered a Vajra kavacham for Perumal at sripuram temple in Bangalore

HH under His direct supervision made the utsava moorthies of sri Bhashyakarar and sri Rukmani sathyabhama sametha sri Venugopalan and sent them to USA for performing Thirumanjanam and Dolothsavam respectively for the grahams of Sevarthees.

A silver lined wooden simhasanam costing 3.5 lakhs, was offered by His Holiness to Thooppul Desikan during Purattasi Thiruvonam in 2001.

Installation of new utsava Moorthy costing about 1 lakh at Vaikundanathji Mandir in New Delhi .

Starting of a fund for offering Nithya Thatheeyaradhanam to the devotees visiting the Andavan Ashram at Thirumalai and Kanjipuram during Brahmothsavam and so on.

Starting of a corpus fund for the maintenance of Ashram establishment that includes emoluments for the kainkarya paras, Life Insurance for them and their family etc.

As periazhvar syas Pallandu Pallandu to perumal , let us pray to the Divya Dampathis for blessing our Acharya, Srimadh Srimushnam Andavan Sri Ranga Ramanuja Maha Desikan for longevity with good health to guide us all in years to come.

ஸ்ரீரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகன் (ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன்)

வேதாந்த லக்ஷ்மண முநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்
தத்பாத யுக்ம ஸரஸீருஹ ப்ருங்கராஜம் |
த்ரையந்த யுக்ம க்ருதபூரி பரிஶ்ரமம் தம்
ஸ்ரீரங்க லக்ஷ்மண முநிம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன்

1. ஸ்ரீ முஷ்ணப்ரபவாய நம:
2. பாரத்வாஜ குலோத்பவாய நம:
3. யஜுஶ்ஶாகாத்யாயினே நம:
4. நாராயணாசார்ய வம்ச தீப்தயே நம:
5. ஸ்ரீநிவாஸ ஸுபுத்ராய நம:
6. குமுதவல்லி கர்ப ஸம்பூதாய நம:
7. பூவராஹஸ்வரூப அவதாராய நம:
8. ஆர்த்ரபேஜனிதாய நம:
9. ஸ்ரீபாஷ்யகாரரூப தர்ஶகாய நம:
10. ஸ்ரீமுஷ்ண க்ஷேத்ரேப்ராப்த வித்யாப்யாசாய நம:
11. கோபாலதேஶிகேனப்ராப்த நிகமாய நம:
12. யுவாப்த ப்ரபவாய நம:
13. ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாநுக்ருஹீதாய நம:
14. மஹாமேதாவினே நம:
15. பரோபகாராய நம:
16. பஹ்வாசார்ய பராயணாய நம:
17. சாதுர்ய துர்யாய நம:
18. விசித்ரகவயே நம:
19. ச்லேஷஶாஸ்த்ர விஶாரதாய நம:
20. ஹாஸ்யரூப பாஷிணே நம:
21. த்ராவிடகாதாய நம:
22. கடாக்ஷித வித்வத்கணாய நம:
23. மஹாதேஜஸ்வினே நம:
24. ப்ரணவஸ்வரூபாய நம:
25. நாதமுன்யாதி முனித்ரய கல்பத்ருமாய நம:
26. ஸ்ரீமந் நாராயணப்ரதர்ஶகாய நம:

27. ஸௌஶீல்யகுசலாய நம:
28. ஆசாரஶீலாய நம:
29. ஆசார்ய ஸார்வபௌமாய நம:
30. மந்தஹாஸாய நம:
31. ஸர்வ ஶாஸ்த்ர ப்ரவக்த்ரே நம:
32. வீணாதி கானப்ரியாய நம:
33. ஸப்தஸ்வர குதூஹலாய நம:
34. ஸப்தஸ்வர குதூஹலினே நம:
35. ஸகல கல்யாண குணோபேதாய நம:
36. ஸௌலப்ய பரிபூர்ணாய நம:
37. வராஹ-மிஹிர அவதாராய நம:
38. ஹோராதி ஶாஸ்த்ர நிபுணாய நம:
39. பிஷஜே நம:
40. ப்ராப்தாஷ்டஸித்தயே நம:
41. ஶில்ப ஶாஸ்த்ரஜ்ஞாய நம:
42. அநுப்ரவேசித ஆகமஜ்ஞாய நம:
43. கூரேஶ இவ ஜ்ஞான ரூபாய நம:
44. வேதாந்தராமாநுஜாஶ்ரயாய நம:
45. அபர்யாப்தாம்ருததாஸ தாஸ பூதாய நம:
46. கும்பகோணமுனே: ப்ராப்த துரீயாஶ்ரம வைபவாய நம:
47. ஸர்வம் க்ருஷ்ணமயம் இத்யுக்தி ப்ரதாயகாய நம:
48. வேதாயு: ப்ரதாய நம:
49. ஶ்ரீமதாண்டவாஶ்ரம துரந்தராய நம:
50. அதிஷ்டித ஏகாதச பீடாதிபாய நம:
51. ஏகபஞ்சாஶத வர்ஷேப்ராப்த துரீயாஶ்ரமாய நம:
52. தேஶிகோப தேஶகாய நம:
53. பாதுகயா ப்ரபாலிதாய நம:
54. சிஷ்யவர்க ஶிக்ஷிதாய நம:
55. சதுஷ்ஷஷ்டி கலாத்மனே நம:

56. ஶதஸஹஸ்ராவதானயே நம:
57. ஶாலக்ராம ஶிலாந்யஸ்த லக்ஷ்மி நாராயணாய நம:
58. ஸுகுமார ஹஸ்தாக்ஷராய நம:
59. விஜ்ஞானாய நம:
60. ஸாமுத்ரிகாதி லக்ஷண ஜ்ஞேயாய நம:
61. ஔதார்யரூபிணே நம:
62. கலாமயாய நம:
63. ஆலயாதி நிர்மாணாய நம:
64. ஸ்ம்ருதி வாக்ய நிரூபகாய நம:
65. நளபாக விசக்ஷணாய நம:
66. பாதரஸ ஶாஸ்த்ர நிகக்ஷிணே நம:
67. ப்ராப்ய ப்ராபகாய நம:
68. மந்த்ர தந்த்ர ஶாஸ்த்ர மஹார்ணவாய நம:
69. வேதவேதாந்த நயனாய நம:
70. தத்வத்ரய சிந்தனாய நம:
71. த்ரிஜகத்புண்யபலத்ரிதண்ட ஹஸ்தாய நம:
72. தத்வத்ரய ரூப த்ரயங்குள்யஸ்தாய நம:
73. கோரக்ஷண ஸமர்தகாய நம:
74. கோஸகாய நம:
75. ஸூக்ஷ்மாகம ப்ரதர்ஶகாய நம:
76. ஆசார்யாபிப்ராய ப்ரகாசகாய நம:
77. ஸாளக்ராம இவ நித்ய ஸாந்நித்யாய நம:
78. அர்ச்சாப்ரதிஷ்டேஷு குசலாய நம:
79. வ்யாக்யா முத்ராய நம:
80. வ்யாக்யான வ்யாக்ராய நம:
81. வேதாந்ததேஶிக க்ரந்த விதுஷாய நம:
82. ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யான ப்ரதர்ஶகாய நம:
83. வேதவேதாங்க வேதாந்த பாடசாலா ஸ்தாபகாய நம:
84. பரமத பராந்தகாய நம:

85. வாதப்ரதிவாத விசக்ஷணாய நம:
86. ஸபாபாஷிணே நம:
87. புராண பரிபூர்ணாய நம:
88. அன்னதாத்ரே நம:
89. தீர்கதர்ஶனாய நம:
90. நிர்வாஹ நிரபேக்ஷாய நம:
91. ஸம்மானித சிஷ்யவர்காய நம:
92. ப்ரதிஷ்டாபித விச்வவித்யாலயாய நம:
93. ஸர்வ கலாசாலா ப்ரதாயினே நம:
94. வித்யாகோஶ ப்ரதிஷ்டாத்ரே நம:
95. கைங்கர்யஶ்ரீயை நம:
96. ஸ்தாபித பஹு உத்ஸவாய நம:
97. விராஜமான பாதுகா ஸஹஸ்ரஸத விஹகராஜாய நம:
98. அபினவ பாஷ்யகாராய நம:
99. பஹ்வாலய நிர்மாணாய நம:
100. ஶிஷ்ய ஸம்பூர்த்தினே நம:
101. ஸம்ஸ்க்ருத பாரங்கதாய நம:
102. உபய வேதாந்த நிபுணாய நம:
103. ப்ராப்தேகோனத்ரிம்சதி சாதுர்மாஸ்யவ்ரத நிரதாய நம:
104. ஜீர்ணோத்தாரித பஹ்வாஶ்ரமாய நம:
105. ஸ்தவ்ய ரூபகாய நம:
106. பாதுகா பலப்ரபூதாய நம:
107. பாதுகாராத்யாய நம:
108. ஆசார்ய பரிவார ஸஹித பாதுகா ப்ரபாவாய நம:

ஶ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹா தேஶிகாய நம:

श्रीरङ्ग रामानुज महादेशिकन् अष्टोत्तर शतनामावळि

श्रीमुष्णम् आण्डवन्

1. श्रीमुष्णप्रभवाय नमः
2. भारद्वाज कुलोद्भवाय नमः
3. यजुश्शाखाध्यायिने नमः
4. नारायणाचार्य वंश दीप्तये नमः
5. श्रीनिवास सुपुत्राय नमः
6. कुमुदवल्ली गर्भ सम्भूताय नमः
7. भूवराह स्वरूप अवताराय नमः
8. आरुद्रभेजनिताय नमः
9. श्रीभाष्यकाररूप दर्शकाय नमः
10. श्रीमुष्णक्षेत्रे प्राप्तविद्याभ्यासाय नमः
11. गोपालदेशिकेन प्राप्तनिगमाय नमः
12. युवाप्त प्रभवाय नमः
13. श्रीकृष्णतातानुगृहीताय नमः
14. महामेधाविने नमः
15. परोपकाराय नमः

16. वह्वाचार्य परायणाय नमः

17. चातुर्य धुर्याय नमः

18. विचित्र कवये नमः

19. श्लेषशास्त्र विशारदाय नमः

20. हास्य रूप भाषिणे नमः

21. द्राविडगाथाय नमः

22. कटाक्षित विद्वद्गणाय नमः

23. महातेजस्विने नमः

24. प्रणवस्वरूपाय नमः

25. नाथमुन्यादि मुनित्रय कल्पद्रुमाय नमः

26. श्रीमन् नारायणप्रदर्शकाय नमः

27. सौशील्यकुशलाय नमः

28. आचारशीलाय नमः

29. आचार्य सार्वभौमाय नमः

30. मन्दहासाय नमः

31. सर्व शास्त्र प्रवक्त्रे नमः

32. वीणादि गानप्रियाय नमः

33. सप्तस्वर कुतूहलाय नमः

34. सप्तस्वर कुतूहलिने नमः

35. सकल कल्याण गुणोपेताय नमः

36. सौलभ्य परिपूर्णाय नमः

37. वराह-मिहिर अवताराय नमः

38. होरादि शास्त्र निपुणाय नमः

39. भिषजे नमः

40. प्राप्ताष्टसिद्धये नमः

41. शिल्प शास्त्रज्ञाय नमः

42. अनुप्रवेशित आगमज्ञाय नमः

43. कूरेश इव ज्ञान रूपाय नमः

44. वेदान्तरामानुजाश्रयाय नमः

45. अपर्याप्तामृतदास दास भूताय नमः

46. कुम्भकोणमुनेः प्राप्त तुरीयाश्रम वैभवाय नमः

47. सर्वं कृष्णमयम् इत्युक्ति प्रदायकाय नमः

48. वेदायुः प्रदाय नमः

49. श्रीमदाण्डवनाश्रम धुरन्धराय नमः

50. अधिष्ठित एकादश पीठाधिपाय नमः

51. एकपञ्चाशतवर्षे प्राप्ततुरीयाश्रमाय नमः

52. देशिकोप देशिकाय नमः

53. पादुकया प्रपालिताय नमः

54. शिष्यवर्ग परीक्षिताय नमः

55. चतुष्षष्टि कलात्मने नमः

56. शतसहस्रावधानये नमः

57. शालग्राम शिलान्यस्त लक्ष्मी नारायणाय नमः

58. सुकुमार हस्ताक्षराय नमः

59. विज्ञानाय नमः

60. सामुद्रिकादि लक्षण ज्ञेयाय नमः

61. औदार्य रूपिणे नमः

62. कलामयाय नमः

63. आलयादि निर्माणाय नमः

64. स्मृति वाक्य निरूपकाय नमः

65. नलपाक विचक्षणाय नमः

66. पादरस शास्त्र निकक्षिणे नमः

67. प्राप्य प्रापकाय नमः

68. मन्त्र तन्त्र शास्त्र महार्णवाय नमः

69. वेद वेदान्त नयनाय नमः

70. तत्त्वत्रय चिन्तनाय नमः

71. त्रिजगत्पुण्यफलत्रिदण्ड हस्ताय नमः

72. तत्त्वत्रयरूप त्र्यङ्गुळ्यस्थाय नमः

73. गोरक्षण समर्थकाय नमः

74. गोसखाय नमः

75. सूक्ष्मागम प्रदर्शकाय नमः

76. आचार्याभिप्राय प्रकाशकाय नमः

77. शाळग्राम इव नित्य सान्निध्याय नमः

78. अर्चाप्रतिष्ठेषु कुशलाय नमः

79. व्याख्या मुद्राय नमः

80. व्याख्यान व्याघ्राय नमः

81. वेदान्तदेशिक ग्रन्थ विदुषे नमः

82. रहस्यत्रय व्याख्यान प्रदर्शकाय नमः

83. वेदवेदाङ्ग वेदान्त पाठशाला स्थापकाय नमः

84. परमत परान्तकाय नमः

85. वादप्रतिवाद विचक्षणाय नमः

86. सभाभाषिणे नमः

87. पुराण परिपूर्णाय नमः

88. अन्नदात्रे नमः

89. दीर्घदर्शनाय नमः

90. निर्वाह निरपेक्षाय नमः

91. सम्मानित शिष्य वर्गाय नमः

92. प्रतिष्ठापित विश्वविद्यालयाय नमः

93. सर्व कलाशाला प्रदायिने नमः

94. विद्याकोश प्रतिष्ठात्रे नमः

95. कैङ्कर्यश्रियै नमः

96. स्थापित बहु उत्सवाय नमः

97. विराजमान पादुका सहस्रसत विहगराजाय नमः

98. अभिनव भाष्यकाराय नमः

99. बह्वालय निर्माणाय नमः

100. शिष्य सम्पूर्तिने नमः

101. संस्कृत पारङ्गताय नमः

102. उभय वेदान्त निपुणाय नमः

103. प्राप्तैकोनत्रिंशति चातुर्मास्यव्रत निरताय नमः

104. जीर्णोद्धारित बह्वाश्रमाय नमः

105. स्तव्य रूपकाय नमः

106. पादुका फलप्रभूताय नमः

107. पादुकाराध्याय नमः

108. आचार्य परिवार सहित पादुका प्रभावाय नमः

வராஹக்ஷேத்ரம் வழங்கிய வைரம்

(ஸ்ரீ. உ. வே. வித்வான் கொத்தி மங்களம் திருமலை நல்லான் சக்ரவர்த்தி கோபால சக்ரவர்த்தி ஸ்வாமி, நங்கைநல்லூர்)

तस्य यज्ञवराहस्य विष्णोरमिततेजसः।
प्रणामं येपि कुर्वन्ति तेषामपि नमो नमः॥

जलौघधाम्नस्सचराचराधराविषाणकोट्याखिलविश्वरूपिणा।
समुद्धृता येन वराहरूपिणा स मे स्वयम्भूः भगवान् प्रसीदतु॥

येनोद्धृतेयं धरणी रसातलादशेषसृष्टिस्थितिकारणादिकम्।
बिभर्ति विश्वं जगतः समूलं ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः॥

पादेषु वेदा जठरे चराचरं रोमस्वशेषा मुनयो मुखे मखाः।
यस्येश्वरेशस्य स सर्वदा प्रभुः ममास्तु माङ्गल्यविवृद्धये हरिः॥

माङ्गल्यस्तवः

कोलं भुवि कोलं जगदालम्बमवैतु स्वामी शुभकामी किल भूमीमसुरार्ताम्।
वाराशिगभीराम्भसि काराभवनेऽभिग्रस्तमिह मुस्तामिव यस्तामुदहार्षीत्॥

महाकविः वेङ्कटाध्वरी

நல்லோரைக் காக்கவும் தீயோரை அழிக்கவும் அறத்தை நிலைநிறுத்தவு யுகந்தோறும் தான் அவதரிப்பதாக பகவான் அருளினான்

परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम्।
धर्मसंस्थापनार्थाय सम्भवामि युगे युगे॥

மேலும் பகவான் தான், நமக்கு முதல் ஆசார்யன். என்பதை तमिमं सर्वसम्प आचार्यं पितरं गुरुम् என்ற ஸஹதேவன் கூற்றாலும் ममाप्यखिललोकानां गुरुर्नारायण गुरुः என்ற விஷ்ணுபுராணத்தாலும் அறியலாம். कमप्याद्यं गुरुं वन्दे कमलागृहमेधिन என்றருளினார் ஸ்வாமி தேசிகனும்.

ஸர்வலோகத்திற்கும் பரமாசார்யனான ஸர்வேச்வரன் ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதத்தை கொடுத்தும் அதற்கு அபஹாரம் பிறந்தபோது மீட்டுக் கொடுத்தும் நான்முக

புத்ரர்களான ஸனத்குமாராதிகளைக் கொண்டு ஹிதப்ரவர்தனம் பண்ணுவித்தும் நாரத, பராசர, சுக, சௌநகாதிகளான பல மஹர்ஷிகளை யிட்டு अध्यात्मसम्प्रदायं குலையாதபடி பண்ணுவித்தும் மஹோபகாரம் செய்தான்.

மேலும் வ்யாஸாதிகளைக் அநுப்ரவேசித்து மஹாபாரத, சாரீரகாதிகளைப் ப்ரவர்த்திப்பித்தும் ஹம்ஸ, மத்ஸ்ய, ஹயக்ரீவ, நர-நாராயண, கீதாசார்யாத்யவதாரங்களாலே தானே வெளிநின்று தத்வஹிதங்களை வெளிப்படுத்தியும் இவற்றை ஸ்ரீபீஷ்மர் முதலான அறிவிற் சிறந்தவரையிட்டு நிரூபிக்கச் செய்தும் உதவினான்.

மேலும் பராங்குச பரகாலாதி ரூபத்தாலே (ஆழ்வார்கள்) புதியதொரு தசாவதாரம் பண்ணி மேகங்கள், கடல்நீரை வாங்கி அனைவருக்கும் பயன்படும் நன்னீராக உமிழுமாப் போலே வேதப்பொருள்களின் ஸாரத்தை அனைவரும் அறியக் கூடிய (தமிழ்) பாஷையாலே சுருக்கிக் காட்டியும் உதவினான்.

மேலும், தான் வெளிப்படுத்திய நன்னெறிக்கு வெளிப்படையாகவும் மறைவாகவும் உள்ள எதிரிகளால் தடங்கல் வாராமைக்கு

साक्षान्नारायणो देवः कृत्वा मर्त्यमयीं तनुम्।
मग्नानुद्धरते लोकान् कारुण्याच्छास्त्रपाणिना॥

பீதகவாடைபிரான் (பீதாம்பரமணிந்த திருமால்) பிரமகுருவாகி வந்து என்றும் சொல்லுகிறபடியே அகஸ்த்யமுனி வாழும் தென்னாட்டில் பல ஆசார்யர்கள் வடிவங்களாலே அவதரித்தருளினான். மேலே குறிப்பிட்டவை ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் அருளியவை.

नाथोपज्ञं प्रवृत्तं बहुभिरुपचितं यामुनेयप्रबन्धैः।
त्रातं सम्यग्यतीन्द्रैरिदमखिलतमःकर्शनं दर्शनं नः॥

என்று ஸ்வாமி தேஶிகன் அருளியபடி ஸ்ரீநாதமுனிகள் தொடங்கி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸ்ரீ ஸ்வாமி தேஶிகன் என்று வரும் ஆசார்ய கோஷ்டியில் உபநிஷத் பாஷ்யகாரரான ஸ்ரீரங்கராமானுஜஸ்வாமி, ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமியென்றே ப்ரஸித்தரான ஸ்ரீவேதாந்த ராமானுஜஸ்வாமி. திருக்குடந்தை தேஶிகன் என்று பெருமையாகப் பேசப்படும் ஸ்ரீகோபாலார்யமஹாதேஶிகன் எனுமாசார்யர்கள் மிகவும் பெருமைக்குரியவர்கள்.

திருக்குடந்தை தேசிகனுக்குப் பிறகு வழுத்தூர் ஸ்வாமியென்றும் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்வாமியென்றும் போற்றப்படும் ஸ்ரீவேதாந்தராமானுஜமஹாதேஶிகன் வழியாக இந்த ஸத்ஸம்ப்ரதாயம் தழைத்தோங்குகிறது.

ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்தில் தற்போது மிக்க புகழுடனும் ஜ்ஞானம், ஸௌலப்யம் போன்ற குணங்களுடனும் விளங்கும் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்க ராமாநுஜ மஹாதேசிகனது திவ்ய சரிதத்தை அறிவிலியான யான் சிறிது விண்ணப்பிக்க விழைகிறேன்.

அவதரித்த ஊரின் சிறப்பு

எம்பெருமான் பரம், வ்யூஹம் விபவம், ஹார்தம், அர்ச்சை என்று ஐவகைத் திருமேனிகளுடன் விளங்குகிறான். இவற்றுள் அர்ச்சை வடிவுக்கு பெரியோர் ஏற்றம் கூறுகின்றனர். அர்ச்சையிலும் பிறர்க்காகவன்றித் தானாகவே வந்து அவதரித்த க்ஷேத்ரங்கள் (ஸ்வயம் வ்யக்தங்கள்) உயர்ந்தவை என்பர். ஸ்வாமி தேஶிகன்

स्वयमुदयिन: सिद्धाद्याविष्कृताश्च शुभालया: என்று தயாசதகத்தில் அருளியுள்ளார்.

आद्यंत्विदं स्वयं व्यक्तं विमानं रङ्गसंज्ञकं
श्रीमुष्णं वेङ्कटाद्रिञ्च सालग्रामश्च नैमिशम्।
तोताद्रिं पुष्करं चैव नरनारायणाश्रमं
अष्टौ मे मूर्तयस्सन्ति स्वयं व्यक्ता महीतले॥

ஸ்ரீரங்கம், ஸ்ரீமுஷ்ணம், திருப்பதி திருமலை, ஸாளக்ராமம், நைமிஶாரண்யம், தோதாத்ரி எனப்படும் வானமாமலை, புஷ்கரம், நரநாராயணாஶ்ரமம் எனும் பத்ரிநாத் ஆகிய எட்டும் ஸ்வயம் வ்யக்தக்ஷேத்ரங்கள் எனப் புகழ் பெற்றவை. இத்தகைய புகழ் பெற்ற ஸ்வயம் வ்யக்த க்ஷேத்ரமான ஸ்ரீமுஷ்ணமே நம் ஆண்டவன் அவதரித்த உயர்ந்த திவ்ய தேஶமாகும்

ஸ்ரீ முஷ்ணம் எம்பெருமானின் சிறப்பு

இவ்வூரில் கோவில்கொண்டு (ஸ்வயம் வ்யக்தமாக) எழுந்தருளியுள்ள எம்பெருமான் ஸ்ரீபூவராஹனாகும். அவதாரங்களில் ஏற்றமிக்கது ஸ்ரீவராஹாவதாரமாகும். துஷ்டர்களின் செல்வத்தை அபஹரிப்பதால் (ஸ்ரீயை) ஸ்ரீமுஷ்ணம் என்று இந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு பெயர். ஹிரண்யாக்ஷனால் கவரப்பட்ட பூதேவியை மீட்டுத் தோன்றியதாலும் பூதேவி தோன்றியதாலும் இது பூவராஹக்ஷேத்ரமாகும். இங்குள்ள அரசமரத்தின் கீழ் நான்முகனுக்கு பகவான் வேதோபதேஶம் செய்தார். வடக்கே காசியில் மரணமடைபவர்களுக்கு சிவனைக் கொண்டு ஸ்ரீராமதாரகமந்த்ரோபதேஶம் செய்து

..வான் மோக்ஷமளிக்கிறான். தென்னாட்டில் ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் கருடபகவானைக் கொண்டு தாரகமந்த்ரோபதேஶம் செய்து மோக்ஷமளிக்கிறான். மாசி பௌர்ணமியில் காலையில் அப்ரபுஷ்கரிணியில் ஸ்னானம் ஸந்த்யைகளை முடித்து ஸமுத்ரஸ்னானம் செய்து மாலை நித்யபுஷ்கரிணியில் நித்யகர்மாவை முடித்து பூவராஹனை ஸேவிக்க வேண்டும். அத்தகையோர்க்கு ஸ்ரீ கருடன் குருவாவார் என்பர்.

கலியுகதெய்வமான திருமலை திருவேங்கடவன் எழுந்தருளியுள்ளவிடமே ஆதிவராஹக்ஷேத்ரம் என்று புகழ்பெற்றதாகும். அங்குள்ள குளக்கரையிலுள்ள ஸ்ரீவராஹனை ஸேவிக்காவிட்டால் திருமலை யாத்ரையால் பலனில்லை என்பர்.

நம்மாழ்வார்

இருங்கற்பகம் சேர்

வானத்தவர்க்குமல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லா எவர்க்கு
ஞானபிரானையல்லாலில்லை நான் கண்ட நல்லதுவே.

என்று ஸ்ரீவராஹபெருமானையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்றும்

நீலவரையிரண்டு பிறை கவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப
கோலவராஹமொன்றாய்

என்று அவதாரங்கள் எல்லாம் கிடக்கச்செய்தே இந்த அவதாரத்தில் தாம் அந்தமில் பேரின்பம் பெற்றபடியை அருளிச்செய்தார்.

கோத்ரப்ரவர்தகரிஷியின் பெருமை

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் பூர்வாஶ்ரமத்தில் பாரத்வாஜகோத்ரத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அந்த கோத்ரப்ரவர்த்தகரிஷியான பரத்வாஜரின் பெருமை அளப்பரியது. வேதம் என்று கூறும்போதும் आतिथ्यम् (விருந்தோம்பல்) எனும் போதும் அம்மஹர்ஷியின் நினைவு தானாகவே வரும்.

जमदग्निर्भरद्वाजो विश्वामित्रात्रिगौतमाः।
वसिष्ठ काश्यपागस्त्या मुनयो गोत्रकारिणः॥

என்கிற மனுவின் ஸ்ம்ருதியில் கோத்ரப்ரவர்த்தகர்களான முனிவர்களுள் பரத்வாஜரின் பெயரும் சிறப்பாகப் போற்றப்படுகிறது. இம்மஹர்ஷியின் பெருமைகளை நாவல்பாக்கம் மஹாவித்வான் N.Sதேவநாதாசார்யார் எழுதிய மஹர்ஷிகள் சரிதத்தில் காணலாம்.

மூன்று ஆயுட்காலத்தை வரமாகப் பெற்ற பரத்வாஜ முனிவர் எல்லா வேதங்களையும் கற்க விரும்பிக் கற்கத் தொடங்கினார். நான்காவது ஆயுட்காலம் கிடைத்தால் அக்காலத்திலும் வேதங்களையே கற்பேன் என்று கூறியதாக வேதத்தில் காடகபாகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

भरद्वाजो ह त्रिभिरायुर्भिर्ब्रह्मचर्यमुवास.. इन्द्र उपव्रज्योवाच। भरद्वाज यत्ते चतुर्थमायुर्दद्यां किमनेन कुर्या इति। ब्रह्मचर्यमेवैनेन चरेयमिति होवाच।

இம்முனிவரின் விருந்தோம்பல் சிறப்பை ஸ்ரீமத்ராமாயணத்தில் விளக்கமாகக் காணலாம். ஸாக்ஷாத் பரமாத்மாவான ஸ்ரீராமனுக்கும் அவனது படையினர்க்கும் அவர் அளித்த விருந்து உலகப் புகழ் பெற்றது. இன்றும் யாராவது சிறந்த முறையில் ததீயாராதனை செய்தால் பாரத்வாஜாதித்யம் போன்றிருந்தது என்று வியப்புடன் பகர்வர்.

முன்னோர்

ஸ்ரீமதாண்டவனின் பூர்வாஶ்ரம முன்னோர்கள் மிகச்சிறந்தவர்கள். ஜ்ஞானம், அனுஷ்டானங்களில் சிறந்து விளங்கியவர்கள். வேதாத்யயனத்திலும் சாஸ்த்ரஜ்ஞானத்திலும் சிறந்து விளங்கியதோடு ஸ்ரீபூவராஹப் பெருமாளுக்கு முக்கரணங்களாலும் தொண்டு செய்தவர்கள்.

जनित्वाऽहं वंशे महति जगति ख्यातयशसां
शुचीनां युक्तानाम् .....

என்ற ஆளவந்தாரின் ஸ்ரீ ஸூக்தியை இங்கு பொருத்தமாக நினைவு படுத்திக் கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதாண்டவனது பூர்வாஶ்ரம ப்ரபிதாமஹரான நாராயணாசார்யஸ்வாமி மிகப் புகழ் வாய்ந்த வித்வானாக விளங்கினார். நடுநாட்டு நாராயணாசார்யர் என்றே புகழ் பெற்றவர். ஸ்ரீஹயக்ரீவமந்த்ரோபாஸனம் செய்து அவரை ப்ரத்யக்ஷீகரித்து அம்பெம்பெருமானின் திவ்யகடாக்ஷத்தால் ஸர்வ ஶாஸ்த்ரங்களிலும் நிகரற்று விளங்கிய திருமலை சதுர்வேத சதக்ரது நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீமதண்ணயார்ய மஹாதேஶிகனிடம் எல்லா ஶாஸ்த்ரங்களையும் தினவடங்கக் கற்றுத் தேர்ந்த நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி முதலில் ஸ்ரீஅண்ணயார்ய மஹாதேஶிகனிடம் அத்வைத வேதாந்தத்தை நன்கு கற்ற பிறகு நமது ஸித்தாந்த க்ரந்தங்களான ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளை நன்குகாலக்ஷேபம் செய்து முடித்தார்.

நடுநாட்டு நாராயணாசார்ய ஸ்வாமியின் தனியனாவது

अण्णयार्यकृपालब्धवेदान्तयुगळाशयम् ।
भारद्वाजकुलाब्धीन्दुं नारायणगुरुं भजे ॥

என்பதாகும். நடுநாட்டு நாராயணாசார்ய ஸ்வாமியிடம் பயின்றவர்களில் ப்ரஹ்மசாரி தடாவூர் ஸ்ரீ.உ.வே. ரங்கஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி, தடாவூர், சீமாராகவாசார்ய ஸ்வாமி ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி என்று ப்ரஸித்தரான க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி நடுநாட்டு நாராயணாசாரியஸ்வாமி குமாரர் புராணம் க்ரு ஷ்ணமாசாரியஸ்வாமி (ஸ்ரீமதாண்டவனது பூர்வாச்ரம பிதாமஹன்) ஆகியோர் சிறந்தவர்கள். இந்த நாராயணாசார்ய ஸ்வாமியிடம் பயிலாத பண்டிதர்களே இலர். ஸ்ரீஸ்வர்ணம் ஸ்வாமி அஹோபிலமடஸம்ப்ரதாயஸ்தராயினும் ஸ்ரீநாராயணாசார்ய ஸ்வாமியிடமே ஸமாஶ்ரயணம், ஸாமான்யஶாஸ்த்ரம், வேதாந்தகாலக்ஷேபம், பரந்யாஸம் முதலியவற்றைப் பெற்றார் என்று ஸ்ரீமுஷ்ணம் வித்வான் ரகூத்தமாசார்யர் எழுதுகிறார்.

ஸ்ரீஅஹோபிலமடத்தில் 42 ஆம் பட்டத்தில் புகழுடன் விளங்கிய (இஞ்சி மேட்டழகிய சிங்கர்) ஸ்ரீஸ்ரீரங்க சடகோப யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் ஸ்ரீஸ்வர்ணம் ஸ்வாமியிடம் வேதாந்த காலக்ஷேபம் செய்தவர் என்று ப்ரஸித்தி.

நடுநாட்டு நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி மைஸூர், புதுக்கோட்டை, திருவனந்தபுரம், கொச்சி, ஆகிய அரசு ஸமஸ்தானங்களில் தர்மாதிகாரியாகவும் ஆஸ்தான வித்வானாகவுமிருந்தவர். இன்றும் இந்த நடுநாட்டு நாராயணாசார்யஸ்வாமியுடன் உள்ள பண்டித கோஷ்டியின் புகைப்படம் மைஸூரில் உள்ளது என்று மதுராந்தகம் ஸ்வாமி என்றே புகழ் பெற்ற ஸ்ரீ.உ.வே.தி.ஈ. வீரராகவார்ய மஹாதேஶிகன் அருளியதாக ஸ்ரீமுஷ்ணம் வித்வான் ரகூத்தமாசார்யார் குறிப்பிடுகிறார்.

ப்ரமாதி ஞூ வைகாசி - ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா:-

நடுநாட்டு நாராயணாசார்ய ஸ்வாமியிடம் ஶாஸ்த்ரங்களைக் கற்ற தடாவூர் சீமா ராகவாசார்யாரிடம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸுப்பராயாசார்ய ஸ்வாமி வ்யாகரணத்தைக் கற்றுப் புகழுடன் விளங்கினார். இவர் மஹாமஹோபாத்யாய பட்டம் பெற்றவர். இவரது குமாரர் வித்வான் ஸேதுமாதவாசார்யார் ஆவார். இவரிடம் அடியேன் ஆசார்யரும் சிறியமாதாமஹருமான மஹாவித்வான் ஸோமயாஜி நாவல்பாக்கம் நாராயணதாததேஶிகன் வ்யாகரணஶாஸ்த்ரத்தைப் பயின்றார்.

ஸ்ரீமுஷ்ணம் மஹாமஹோபாத்யாய ஸுப்பராயாசார்ய ஸ்வாமி மாத்வரில் ஆர்யாசார்யா வம்ஶத்தில் தோன்றியவர். இந்த ஸுப்பராயாசார்யர் ஸ்வாமி நடுநாட்டு நாராயணசார்யஸ்வாமியிடமே ஸ்ரீமத்வபாஷ்யம், ஆர்யாசார்யாபத்ததி போன்றவற்றை அதிகரித்தார்.

ஸ்ரீமதாண்டவனின் முன்னோர் பெருமையை பழைய ஸ்ரீகார்யம் வித்வான் மாதவாசார்ய ஸ்வாமி சுக்லவருட ஆடி மீ ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாவிலும் ஆங்கிரஸ ஞூ வைகாசி மீ பாதுகாவிலும் சிறப்பாக எழுதியுள்ளார்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீ ரங்கராமானுஜ மஹாதேஶிகனது தகப்பனார் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமியும் பெரிய தகப்பனார் திருநாராயணாசார்ய ஸ்வாமியும் வேதத்தை முழுமையாகப் பயின்றவர்கள். திருத்தகப்பனாரிடமே காவ்யங்களைக் கற்றவர்கள். திருநாராயணாசார்ய ஸ்வாமி ஜ்யோதிஷத்திலும் வல்லவராக விளங்கியவர். இவ்விரு ஸ்வாமிகளும் ஸ்ரீதேஶிகஸம்ப்ரதாயத்தில் ஆழங்கால் பட்டு விளங்கியவர்கள்.

ஸ்ரீமதாண்டவனது அவதாரம்

ஆங்கில ஆண்டு 1935க்குச் சரியான யுவ ஆண்டு வைகாசி மீ திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் அவதரித்தார். தம் குலதெய்வமான பூவராஹனது நாமத்தையே உரிய காலத்தில் நாமகரணம் செய்தனர். அவ்வூர் பள்ளியில் ஏழாம் வகுப்பு வரையில் பயின்றார்.

உரிய பருவத்தில் உபநயனம் நடந்ததும் ஸ்ரீமுஷ்ணத்தில் புகழுடன் விளங்கிய வேதபாடஶாலையில் சேர்க்கப்பட்டு வேதாத்யயனம் செய்யத்தொடங்கினார். அறிவிலும் வயதிலும் முதிர்ந்தவர்களான ஸ்ரீமுஷ்ணம் கோபால தேசிகாசார்யஸ்வாமி, சாமாராவ், கிணத்தங்கரை ராமானுஜாசார்யர், பெரியதகப்பனார் திருநாராயணாசார்யர் போன்றோரிடம் காவ்ய நாடகங்களையும் பயின்று வந்தார்.

மதுராந்தகம் கலாஶாலை

ஸ்ரீமதாண்டவனின் பூர்வாஶ்ரம பெரிய தகப்பனார் குமாரரான க்ருஷ்ணமாசாரி என்பவர் மதுராந்தகம் ஸ்ரீஅஹோபில மட ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரியில் பயின்று வந்தார். தமது சிறிய தகப்பனார் குமாரரான ஸ்ரீவராஹாசாரியரையும் (ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவனை) ஸர்வதாரி ஞூ 1948 என்று நினைவு, மதுராந்தகம் ஸ்ரீ அஹோபிலமட கலாஶாலையில் சேர்க்க அழைத்து வந்தார்.

புதிதாக வரும் மாணாக்கரின் அறிவுத்திறனைச் சோதித்து ஏற்ற வகுப்பில் சேர்ப்பது வழக்கம். அப்போது ஷெ கல்லூரியில் மேலாளராக இருந்த புகழ்பெற்ற கல்வியாளர் மஹர்ஷி வாஸுதேவாசார்ய ஸ்வாமி, ப்ரின்ஸிபால், தி.ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் ஸ்வாமி மற்றும் கல்லூரி அத்யாபகர்கள் பழைய மாணாக்கர்கள் புதிதாகச் சேரவந்தவர்கள் என ஏராளமானோர் ஹாலில் திரண்டிருந்தனர். இப்புதிய சூழல் புதிதாக வந்த மாணாக்கர்களுக்கு அச்சத்தையும் நடுக்கத்தையும் தரக் கூடியது. புதிதாகச் சேரவந்த மாணாக்கர்களை அத்யாபகர்கள் வினவும் போது அவர்கள் அளிக்கும் விடை அவர்களது தொண்டைகளை விட்டு வெளிக் கிளம்பாது.

இந்நிலையில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராஹாசார்யார் முறை வந்தது. குமாரஸம்பவத்தில் इवाङ्कः என்று முடியும் ஶ்லோகத்தையும் அதன் பொருளையும் கூறு என மஹர்ஷி ஸ்வாமி வினவியதும் சிறிதும் அச்சமின்றி

अनन्तरत्नप्रभवस्य यस्य हिमं न सौभाग्यविलोप जातम्।
एको हि दोषो गुणसन्निपाते निमज्जतीन्दोः किरणेष्विवाङ्कः॥

என்ற ஶ்லோகத்தை ஸிம்ஹகர்ஜனை போன்ற கம்பீரமான குரலில் வராஹாசார்யார் கூறி பொருளை விளக்கினார். அவரது குரல் அப்பெரிய ஹால் முழுவதும் எதிரொலித்தது. மஹர்ஷி ஸ்வாமி மிகவும் உகந்து வராஹாசார்யாரை Advance -I வகுப்பில் சேர்த்துக் கொண்டார். Elementry III Or IVவகுப்பில் இடம் கிடைக்கும் என்று எண்ணிய நம் வராஹாசார்யருக்குத் திகைப்பு. அந்த ஆண்டுதான் Advance - I வகுப்புக்கு பாரதசம்பூ, போஜசம்பூ, விஶ்வகுணாதர்ஶசம்பூ, மாககாவ்யம் என்று பாடங்களை வைத்திருந்தனர். அங்கு இந்த நிகழ்ச்சிகளை நேரில் கண்ட எனக்கு அவை பசுமரத்தாணிபோல் மனத்தில் பதிந்தன.

அக்காலத்தில் வேதாந்தவாவதூக ஸ்ரீவில்லிவலம் நாராயணாசார்ய ஸ்வாமி ஸரளகவி பாதூர் புராணம் ராகவாசார்ய ஸ்வாமி, மஹாவித்வான் மேல்பாக்கம் நரஸிம்ஹாசார்ய ஸ்வாமி, முக்கூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமி போன்றோர் ஆசிரியர்களாக விளங்கினர்.

ஓராண்டுக்குப் பிறகு பல்வேறு சூழ்நிலைகளால் மதுராந்தகம் கலாஶாலையை அந்த அழகிய சூழ்நிலையை விட்டு (ஸ்ரீஏரி காத்த ராமன் கோவில் – எதிரில் புஷ்கரிணி இத்தகைய அழகிய சூழ்நிலையில் கல்லூரி அமைந்திருந்தது.) அக்காலத்தில் சென்னையில் நாராயண முதலித் தெருவிலிருந்த காகுமானி ஆதிகேசவுலு செட்டி அறக்கட்டளையினரின் ஸம்ஸ்க்ருத பாடஶாலையில் நம் வராஹாசார்யார் சேர்ந்தார். அப்போது திருக்கண்ணபுரம் பண்டிதரத்னம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யார், பக்ஷிராஜய்யங்கார் போன்ற வித்வான்கள் ஆசிரியர்களாக விளங்கினர். ப்ரஸித்த வித்வான்களான கொத்திமங்கலம் வரதாசார்யார் (மைஸூர்) வேளுக்குடி வரதாசார்யார் போன்றோர் இப்பாடஶாலையில் பயின்றவர்களே. அரசு நடத்தும் எண்ட்ரன்ஸ் தேர்வில் (நுழைவுத்தேர்வு) ஆறு ஸப்ஜெக்டிலும் வெற்றி பெற்றார். பின்னர் நம் தர்ஶனஸ்தாபகரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அவதாரஸ்தலமான ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரியில் சேர்ந்தார். மஹாவித்வான்களான ஆஸூரி பெரிய ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமி, சின்ன ராமானுஜாசார்ய ஸ்வாமி போன்றோர் இக்கல்லூரி ஆசிரியர்களாக விளங்கினர். நம் வராஹாசார்யார் சேர்ந்தபோது ஶாந்தி தாந்தி போன்ற குணங்களுக்கு உறைவிடமாயும் தர்க்க, மீமாம்ஸா, வேத, வேதாந்தங்களில் தன்னிகரற்ற புலமை பெற்றவருமான திருமலை சதுர்வேதசதக்ரது நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீக்ருஷ்ணஸ்வாமி தாதாசார்யஸ்வாமி (ஸ்ரீஉ.வே. மஹாவித்வான் N.S.R இன் தகப்பனார்) உழப்பாக்கம் வித்வான் ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமி, பாரதராஷ்ட்ரபதியால் கௌரவிக்கப்பட்ட

வித்வான் ராமசந்த்ரஶாஸ்த்ரிகள் (வயது 103, இன்றும் நல்ல நிலையில் இருக்கிறார்). வித்யார்த்திகளிடம் மிகுந்த அன்புகொண்ட வ்யாகரணவித்வான் ப்ரன்ஸிபால் காந்தூர் ஶேஷாத்ரி ஐயங்கார் சிவஸ்ரீ தமிழ்வித்வான் ஷண்முகஸுந்தரகுருக்கள் (ஶிரோமணி) போன்றோர் ஆசிரியர்களாக விளங்கினர்.

ஸ்ரீ பெரும்பூதூர் ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரி சென்னை பெங்களூர் சாலையில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் ஸந்நிதிக்கு அருகில் அமைந்திருந்தது. முதலில் சிறிய ஹால். அதையொட்டி இருபுறமும் ஸ்ரீ சாஸ்திரிகள், ப்ரின்ஸிபால் அறைகள் அடுத்ததாக மிகப் பெரிய ஹால். பின்புறம் மாணாக்கர் தங்கும் அறைகள் (ஒவ்வொரு அறையிலும் அவரவர் உணவைத் தயாரித்துக்கொள்ளுமளவு இடம் விசாலமாயிருந்தது.) பின்புறம் அழகிய குளம். ஸ்நாந ஸந்த்யாதிகளுக்கு மிகச்சிறந்த முறையில் அதன் இருபுறமும் ஜபம் செய்ய மேடைகள் என மிக அழகிய முறையில் அமைந்திருந்தது. கல்லூரி வாயிலில் பெரிய வராண்டா. மெயின் ரோடை ஒட்டி அமர்வதற்குத் திண்ணைகள். மாடியில் ஹால் பெரிய அறை என்று கல்லூரி அமைந்திருந்தது.

இங்கு நம் வராஹாசார்யாரின் அறிவுப் பசிக்குச் சிறந்த உணவு அளிக்கும் வகையில் சிறந்த நூல்நிலையம் அமைந்திருந்தது. நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி தம் புத்ரனுக்குப் புகட்டுவது போல் ஶாஸ்த்ரங்களை மிக ஆர்வத்துடன் புகட்டினார். அப்போது நாவல்பாக்கம் கோ.கண்ணன் என்கிற ராமானுஜாசார்யாரும் உடன் பயின்றார்.

நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமி, யார் வந்தாலும் உடனே பாடத்தைத் தொடங்க மாட்டார். வராஹனும் வரட்டும் என்பார். அவனது அறைக்குச் சென்று அழைத்து வா என்பார். சில ஸமயம் தாமே எழுந்தருளி அழைத்து வந்த பிறகே பாடந்தொடங்குவார். இது அடியேன் நேரில் அனுபவித்த உண்மை. நம் வராஹாசார்யாரும் நாவல்பாக்கம் ஸ்வாமியின் அபிமான புத்ரனாயிருந்து அந்த ஸ்வாமிக்கு எல்லாவித தொண்டுகளையும் உகப்புடன் செய்து வந்தார்.

ந்யாய ஶிரோமணி பரீக்ஷையில் தேர்வு பெற்றபிறகு ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கல்லூரியிலேயே இருந்த தமிழ் வித்வான் வகுப்பில் சேர்ந்து படிக்கத் தொடங்கினார். தமிழ்வித்வான் Priliminary தேர்வில் வெற்றி பெற்றதும் ஆந்த்ர மாநிலத்தில் ஜூடிகல், ஆல்வால் போன்ற இடங்களில் ஸம்ஸ்க்ருத ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார். தெலுங்கு மொழியின் மீதுள்ள ஆர்வத்தால் - பாரதி போற்றிய சுந்தரத் தெலுங்கின் மீதுள்ள ஆர்வத்தால் தெலுங்கைக் கற்கத் தொடங்கினார். பள்ளி நிர்வாகி வராஹாசார்யாரின் அறிவுப்பசியைக் கண்டு வியந்து ஈ பாபனவாடு நேர்ஸ்துன்னாடா நேர்பிஸ்துன்னாடா (இந்த பார்ப்பான் கற்கிறானா கற்பிக்கிறானா) என்று கூறினார். இதை ஸ்ரீR.R தாரண ஆவணி மீ ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகாவில் A Trustee therein had Sarcastically wondered whether this brahmin boy had come from madras to learn or to teach (Yee Bapanavadu Nerstunnada nerpistunnada?) என்றுக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பின்னர் அடியோங்களுடைய வற்புறுத்தலால் மீண்டும் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் வந்து படித்து தமிழ் வித்வான் இறுதித் தேர்வை (Final)எழுதி வெற்றி பெற்றார்.

தமிழ் வித்வான் தேர்வில் வெற்றி பெற்றதும் அக்காலத்தில் ஜில்லாபோர்டு பள்ளி எனப்பட்ட செங்கற்பட்டு ஜில்லா போர்டு பள்ளியில் தமிழாசிரியரானார்.

விவாஹம்

ஸ்ரீவத்ஸ கோத்ரத்தைச் சேர்ந்த ஸ்த்ரீரத்னத்தை விவாஹம் செய்து கொண்டார். (1960 என்று நினைவு). இக்காலத்தில் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் வைக்கும் அழகைப் பார்க்கிறோம். சீனு கிட்டு என்று பகவன் நாமாவைச் சரியாக உச்சரிக்காமல் அழைப்பதைக் காண்கிறோம்.

நம்பி பிம்பியென்று நாட்டு மானிடப் பேரிட்டால்
நம்பும் பிம்புமெல்லாம் நாலுநாளிலழுங்கிப்போம்
செம்பெருந்தாமரைக் கண்ணன் பேரிட்டு அழைத்தக்கால்
நம்பிகாள் நாரணன் தம்மன்னை நரகம் புகாள், என்பது ஆழ்வார் திருவாக்கு.

वने चरामो वसु चाहरामः नदीस्तरामो न भयं स्मरामः।
इतीरयन्तोपि वने किराता मुक्तिं गता रामपदानुषङ्गात्॥ என்பர். ஏதாவதொரு வ்யாஜத்தால் பகவன்னாமோச்சாரணம் பேரின்பத்தையளிக்கும்.

एतावतालमघनिर्हरणाय पुंसां
सङ्कीर्तनं भगवतो गुणकर्मनाम्नाम्।
आक्रुश्य पुत्रमघवान् यदजामिलोऽपि
नारायणेति म्रियमाण उपैति मुक्तिम्॥

பாபியான அஜாமிளனும் தன் மகனுக்கு நாராயணன் என்று பெயரிட்டு அப்பெயரால் மகனை அழைத்ததால் நற்கதியை அடைந்தான் என்பது புராண வரலாறு.

இங்கு நம் வராஹாசார்யார் தம் குழந்தைகளுக்கு ஸ்ரீமந்நாராயணன், நாதமுனி, யாமுனாசார்யார், ஸௌம்யநாராயணன், ஸ்ரீவத்ஸன் என்று நாமகரணம் செய்துள்ள அழகு பாராட்டத்தக்கது. அவ்வாறே பெண் குழந்தைக்கு ஜாதவேதஸீ என்று பெயர் சூட்டியிருப்பதையும் பார்த்து அவருக்கு நம்முன்னோர் நெறிமுறையில் உள்ள ஆழ்ந்த பற்றை உணர்ந்து மகிழலாம். தம் குமாரர்கள் வேதாத்யயனம், ஸம்ஸ்க்ருதம் பயிலும்படி செய்துள்ளார்.

வெவ்வேறு பள்ளிகளில் பணியாற்றினாலும் நம் வராஹாச்சார்யார் தங்கியிருந்தது மலையாங்குள அக்ரஹாரமும் வேலாமூர் அக்ரஹாரமுமேயாகும்.

தமது தமிழாசிரியப் பணியின் பிற்பகுதியில் வேலாமூர் மீது வராஹாசார்யர்கு மிகுந்த நாட்டமேற்பட்டது.

வேலாமூர் என்னும் ஊர் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ளது.

இங்குதான் நம் ஆசார்ய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவரும், உபநிஷத்பாஷ்யகாரர் என்று போற்றப்படுபவருமான மஹான் ஸ்ரீரங்கராமானுஜஸ்வாமி அவதரித்தார். எனவே இந்த ஊரின் மீது நம் வராஹாசார்யாருக்கு நாட்டம் ஏற்பட்டதில் வியப்பில்லை. உபநிஷத்பாஷ்யகாரர் மங்களாஶாஸனம் செய்த ஸ்ரீலக்ஷ்மீநாராயணன் ஸன்னிதி நல்ல நிலையையடையவேண்டும் என்றெண்ணி அக்கோவிலைத் தமது குறைந்த வருமானத்தைக் கொண்டே புதுப்பித்தார். வராஹாசார்யாரே தச்சு வேலை கொத்தனார் வேலைகளைச் செய்தார். குமாரர்கள் சித்தாள்களாக இருந்து உதவினர்.

தாரண ஞு மார்கழி மீ˝ பாதுகாவில் ஸ்ரீ R.R குறிப்பிட்டது

The poorvacharya H.H Upanishad Bhashyakara built this temple and our H.H maintained this temple during the last years of his poorvashramam at his own cost from out of his then meager salary. He had a family of nine to support he would do all skilled and unskilled work with his bare hands. Indeed a combination mason, Carpentar, plumber etc. With his poorvashrama குமாரர்கள் acting as பெரியாள் சித்தாள்.

It is a compact and divine sannidhi and a must visit shrine for all sevarthis.

விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்.

சிறுவயது முதலே (அடியேனுக்குத் தெரிந்த 12 வயது முதல்) அறிவுத்தேடலில் ஸ்ரீவராஹாசார்யாருக்கு ஆர்வம் மிகுதி. ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கல்லூரியிலிருந்த நூல்நிலையத்தில்(Library) உள்ள ஸம்ஸ்க்ருத - தமிழ் நூல்கள் அனைத்தையும் எடுத்துப் படிப்பார். இந்நூல்கள் இவரது ஶிரோமணி வகுப்புப் பாடங்களுக்கோ தமிழ் வித்வான் வகுப்புப் பாடங்களுக்கோ தொடர்புடையவை அல்ல.

ஒரு ஸமயம் ஒரு குறிப்பிட்ட கஷ்டமான விஷயத்தை மிகவும் எளிமையாக நம் வராஹாசார்யார் பலர் எதிரில் விளக்கினார். அருகிலிருந்த அடியேன் மாதுலர் வித்வான் நா.வரததாதாசார்யார் ஸ்வாமி இவரைப் பார்த்து டேய் இதை எப்படி அறிந்தாய் நீயே சொந்தமாக ஆசிரியர் உதவியின்றி நூல்களைப் பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டாயா என்று வியப்புடன் கூறினார். ஸ்ரீவராஹாசார்யார் அங்கு வாசிக்குங்காலத்தில் அடியேன் மாதுலர்களும் வித்வான்களுமான நாவல்பாக்கம் யஜ்ஞவராஹதாதாசார்யார், வரததாதாசார்யார் மற்றும் அடியேனது ஸமீபபந்துவான வீராபுரம் வித்வான்

உடகோபாசார்யார், பால்யம் முதல் அடியேனிடம் அளவு கடந்த ப்ரீதியை வைத்து உதவிவரும் நா.வலயப் பேட்டை ராமானுஜ தாதாசார்யார் போன்றோர் இரண்டாவது ஶிரோமணி வகுப்பில் வாசித்து வந்தனர்.

மஹாவித்வான் ஸ்ரீ ராமசந்த்ரஶாஸ்த்ரிகள் (Philology)மொழி வரலாறு பாடம் நடத்தும் போது Indo -European Language மற்றும் German மொழி களுக்கிடையேயுள்ள ஒற்றுமைகளைப் பற்றி வராஹாசார்யார் துருவித் துருவி வினவுவார். ஸ்ரீஶாஸ்த்ரிகளும் சிறிதும் கோபப்படாமல் சிரித்தவாறு அவற்றை விளக்குவதோடு இவரது அறிவுக்கூர்மையையும் பலர் எதிரில் பாராட்டுவார்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூர் கலாசாலையில் வடகலை தென்கலை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், ஸ்மார்த்தர்கள், சைவர்களான குருக்கள் போன்றோர் பயின்று வந்தனர். அனைவருடனும் கலந்து பழகிய ஸ்ரீ வராஹாசார்யார் அவரவர் ஸம்ப்ரதாயம் பற்றி அவரவரிடையே துருவித்துருவி வினவுவார். குறிப்பாக பாலீஶ்வரன், திருப்பாதிரிபுலியூர் ஸ்ரீ ஞானஸம்பந்தன் எனும் குருக்கள் மாணவர்களிடம் அவர்களுடைய வழக்கங்கள் ஆகமம், பூஜை முறை பற்றி அடிக்கடி வினவுவார். அவர்கள் சிலவற்றிற்குச் சரியான விடை கூறாது விழிக்கும் போது சிரித்தவாறே கேலி செய்வார்.

எங்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்தவர் வித்வான் ஶிவஸ்ரீM.S ஷண்முகஸுந்தரகுருக்கள் (மதுராந்தகம்) ஆவார். அவர் திருவையாற்றில் முறையாக ஸம்ஸ்க்ருதம் பயின்று ந்யாய ஶிரோமணி பாஸ் செய்த பிறகு தமிழ் வித்வான் தேர்விலும் வெற்றி பெற்ற அறிஞர்.

ஆயினும் எங்களுக்குப் பாடம் நடத்தும் போது வராஹாசார்யார் வினவும் வினாக்களைக் கண்டு வியப்பார். என்னப்பா இது நாள்தோறும் துருவித் துருவி வினாக்களைத் தொடுக்கிறாயே. பரீக்ஷைக்குப் பாடங்களை முடிக்க வேண்டாமா. இப்படியே கேள்விக் கணைகளால் துளைத்தெடுத்தால் எப்படி பாடம் முடியும் என்று சலித்துக் கொள்வார்.

தமிழில் தொல்காப்பியம் என்பது சிறந்த பழமையான இலக்கணநூல். அதற்கு இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், சேனாவரையர் எனப் பல அறிஞர்கள் உரை எழுதியுள்ளனர்.

சொல்லதிகாரத்தில் சேனாவரையர் உரை மிகவும் கம்பீரமானது அதில்

இனச்சுட்டில்லா பண்பு கொள் பெயர்க்கொடை

வழக்காறல்ல செய்யுளாறே என்ற ஸூத்ரத்திற்கு (நூற்பாவுக்கு) சேனாவரையர் உரையில்

“விசேடிக்கற்பாலது விசேடியாது நின்ற தன்ற தாகலின் ஈண்டைக்கெய்தா” என்ற பகுதியில் வராஹாசார்யார் மேன்மேலும் வினாக்களைத் தொடுத்த வண்ணம் இருந்தார். மூன்று நாட்கள் இப்படியே தொடர்ந்தது.

டேய் வராஹா என்னை மடக்க வேண்டுமென்றே திட்டம் போட்டு இவ்வாறு வினாக்களைத் தொடுக்கிறாயா என்று வியப்புடன் கூறிப் பாராட்டினார்.

ஸ்ரீவராஹாசார்யாரின் कुशाग्रबुद्धि க்கு இவை எடுத்துக்காட்டுக்களாகும்.

பட்டம்

ஸ்ரீவராஹாசார்யார் அறிவைப் பற்றியும் அறிவுத்தேடலின் ஆர்வத்தையும் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஒரு ஸமயம் காஞ்சியில் உள்ள தொண்டைமண்டல துளுவ வேளாளர் மடத்திற்கு சென்று அங்கிருந்த ஸ்ரீலஸ்ரீ ஜ்ஞானப்ரகாஶதேஶிக பரமாசார்யாருடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது அவர் நம் வராஹாசார்யாரின் அறிவுக் கூர்மையையும் ஶைவஸித்தாந்தத்தில் அவருக்கிருந்த ஆழ்ந்த அறிவையும் கண்டறிந்து வியந்து நீர் வைணவராயினும் இங்குள்ளவர்களுக்கு ஶிவஞானபோதம், பாஷ்யம், வ்ருத்தி முதலிய ஶைவஸமய நூல்களைக் கற்பிப்பிப்பீராக என்றார். வராஹாசார்யாரின் கற்பிக்குந்திறனைக்கண்டு வியந்து 'பராவரவித்யாபாஸ்கரர்' என்ற விருதையளித்து கௌரவித்தார். தமிழில் கல்லாடம் எனும் நூல் புகழ் பெற்றது. கல்லாடம் கற்றாரோடு சொல்லாடாதே என்பர். இந்நூலைக் கற்பிப்பதில் நம் வராஹாசார்யார் மிகவும் வல்லவர்.

காலக்ஷேபம்

ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராஹாசார்யார் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸன்னிதியில் 1987 இல் ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் செய்யத்தொடங்கினார். ஓரிரு நாட்களிலேயே இவரது அறிவுக் கூர்மையையும் விரைந்து ஏற்கும் க்ரஹணசக்தியையும் நுண்மாண் நுழைபுலத்தையும் அறிந்த ஸ்ரீதிருக்குடந்தை ஆண்டவன் காலக்ஷேபம் என்பது வெறும் வ்யாஜமே. நீர் ஸ்ரீபாஷ்யபங்க்தி(வரிகள்) ஸேவிக்கும் அழகே அழகு செவிக்கின்பம். என்று ஸ்ரீவராஹாசார்யாரைக் கொண்டாடி உகந்ததாக ஸ்ரீ R.R தாரண ஹு ஆவணி மீ பாதுகாவில் குறிப்பிடுகிறார்.

ஆசார்யனே போற்றிய சிறப்பு

வராஹாசார்யாரின் அறிவுத் தேடல் ஆர்வத்தை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஸ்ரீதிருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸன்னிதியில் காலக்ஷேபம் செய்தபோது இரவெல்லலாம் கண்விழித்து க்ரந்தங்களை ஊன்றிப் படித்துக் கொண்டிருப்பார். ஒருநாள் பின்னிரவு சுமார் 2 மணிக்கு ஸ்ரீதிருக்குடந்தை ஆண்டவன் விழித்துப் பார்த்த போது வராஹாசார்யார் க்ரந்தங்களில் ஊன்றியிருப்பதைக் கண்டு வியந்து தமக்கேயுரிய

புன்முறுவலுடன் நாளைக் காலையில் காலக்ஷேபத்தில் என்னிடம் வினாக்களைத் தொடுக்க (என்னை மடக்க) முன்னதாகவே ஸ்ரீகோசங்களைப் பார்க்கிறீரோ என்று அருளியதாக ஸ்ரீ R.R தாரண ஆடி மீ பாதுகாவில் குறிப்பிடுகிறார்.

At arround 2 A.M H.H Woke up to find our Swami deeply engrossed in the Granthams. H.H was obviously pleased. with his trade trademark smile asked him whether the sree kosams of Sri Bhashyam were being studied so deeply to cross him. (i.e H.H)

ஸ்ரீ உ.வே ஆடூர் ஆஸூரி, வித்வான் மாதவாசார்யரும் சுக்ல ஆடி மீ பாதுகா இதழில் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய ஜ்ஞாந விசேஷத்தை அடிக்கடி ச்லாகித்துப் பேசியதுண்டு (பக்கம் 41) என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும் ஆங்கீரஸ வைகாசி மீபாதுகாவில் "காலக்ஷேபம் செய்யுங்காலத்தில் ஸ்வாமியின் க்ரஹண சக்தியையும் பலபூர்வபக்ஷங்களைச் செய்வதையும் (வினாக்களைத் தொடுப்பதையும்) கொண்டாடி அடிக்கடி ஸ்வாமியின் பெருமையை அடியோங்கள் பக்கம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸாதிப்பதுண்டு. அம்மஹானின் பரிபூர்ண அனுக்ரஹமே ஸ்வாமியை இவ்வளவு பெருமைக்கு உள்ளாக்கியதென்றால் அதிசயோக்தியில்லை. இதே போல் மைசூர் ஆண்டவனிடமும் விசேஷபக்தியுடன் இருந்து ஸ்ரீமத்கீதாபாஷ்யம் காலக்ஷேபம் சிறிது காலம் செய்து அம்மஹானின் க்ருபைக்கும் பாத்ரமானார் ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்" திருக்குடந்தை ஆண்டவன் நம் வராஹாசார்யாரின் நுண்மான் நுழைபுலச்சிறப்பை பலமுறைப் பாராட்டியுள்ளதாக வித்வான் ஒரத்தி ரகுநந்தனாசார்யார்., வித்வான் உத்திரமேரூர் வாஸுதேவாசார்யார் போன்றோரும் கூறியுள்ளனர்.

தெய்வீகக் கட்டளை

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் திருமேனி அடிக்கடி ஸரியில்லாமலிருந்த போது ஒருநாள் அவரது கனவில் (1987) ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராஹாசார்யார் உமக்கு அடுத்தபடி ஆச்ரமப் பொறுப்பை ஏற்கவல்லவர். அவரிடம் ஒப்படைக்கலாம். நீர் விரைவில் ஸ்ரீவைகுண்டம் வரவேண்டியிருக்கும் என்று ஆசார்யபாதுகைகளின் நியமனம் வந்தது.

In 1987 the divine message from the Padukas to the revered Acharya was that " Srimushnam Varahacharyar is your Successor, nominate him as such. ... You will go shortly to Sri vaikuntham.

(ஸ்ரீ R.R தாரண ஆவணி மீ பாதுகா பக்கம் 164)

ஆசார்யரின் நியமனம்

பூர்வாசார்ய பாதுகைகளின் நியமனம் வந்தபிறகு ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராஹாசார்யாரிடம் ஸமயம் வரும்போது ஆச்ரமப் பொறுப்பை ஏற்குமாறு நியமித்தார்.

ஸ்ரீ உ.வே. ஆடூர் மாதவாசார்யார் எழுதும் போது ஒரு காலத்தில் இந்த ஆச்ரமப் பொறுப்பு உம்மை வந்து சேரும் அப்படி ஒரு ஸந்தர்ப்பம் வரும்போது விட்டுக்கொடுக்காதே என்று அனுக்ரஹித்தபடி என்று ஆங்கீரஸ ஞூ வைகாசி மீ பாதுகாவில் பக்கம் 10 இல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

The acharya directed him that when the tuive comes he should come forward to protect and preserve the Andavan Ashrama. Parampara - in short take up Acharyakam and become his succecor Sri R.R தாரண ஞூ ஆடி மீ ஸ்ரீரங்கநாதபாதுகா பக்கம் 142.

துறவறம்

ஸ்ரீதிருக்குடந்தை ஆண்டவனது நியமனத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய காலம் 1989 இல் ஏற்பட்டது. ஸ்ரீதிருக்குடந்தை ஆண்டவன் பரமபதித்தபிறகு மிகக் குறைந்த காலத்திலேயே. ஸ்ரீமைசூர் ஆண்டவனும் திருநாடலங்கரித்தாயிற்று. இந்நிலையில் ஸ்ரீவராஹாசார்யாரை பொறுப்பை ஏற்குமாறு ஸ்ரீ ஆடூர் ஆஸூரி மாதவாச்சார் முதலிய ஆச்ரம சிஷ்யர்கள் ப்ரார்தித்தனர். அப்போது ஸ்ரீவராஹாசார்யார் வேலாமூர் அக்ரஹாரத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார். அவருக்கு திருநக்ஷத்ரம் 54தான். குமாரர்கள் குமாரத்தி என்று குடும்பம் பெரிதாயிருந்தது. ஆயினும் ஆசார்யநியமனம் கருதியும் ஸம்ப்ரதாயத்தைக் காக்கும் அவாவாலும் எவ்வித ஆக்ஷேபணையும் கூறாமல் துறவறமேற்க ஸ்ரீவராஹாசார்யார் பெரியமனதுடன் முன் வந்தார்.

சிக்கல்

ஸ்ரீ வராஹாசாரியர் துறவறமேற்க இசைந்தாலும் வேலாமூர் மற்றும் சுற்றுப்புறக்ராமமக்கள் இதனை ஏற்கவில்லை. உங்கள் ஆச்ரமப்பொறுப்பை ஏற்க வேறொருவரை நாடுங்கள். இவர் இங்குள்ளபிள்ளைகளுக்கு நன் முறையில் கற்பிக்கிறார் . இவரைப்போக விடமாட்டோம் என்று முரண்டு தர்ணா செய்யத் தொடங்கினர். அந்த அளவுக்கு அப்பகுதி மக்களின் மனங்களில் நம் வராஹாசாரியர் இடம் பிடித்திருந்தார்.

.....in hunreds of new faces turning up as well several hundreds of villagers from all over the area blocked the vehichle and would not allow him to proceed to srirangam.

(ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா தாரண ஐப்பசி ஸ்ரீRR)

they staged dharna protesturg that iyer was rendering great service in teaching the children in the Govt schools in that area. that we should not disturb him from carrying on with his teaching profession and that the asramam should engage some other iyer for this(Eveny brahmin is an iyer for them)

மிக்க ப்ரயாசையுடன் அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி விலக்கி ஸ்ரீவராஹாசாரியரே ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளினார்.

சுக்ல ஸ்ரீ வைகாசி 19 வியாழன் த்வாதசி அசுவனி நடசத்திரத்தில் 1.6.1989 இல் ஸ்ரீமுஷ்ணம் வராஹாசாரியர் ஸ்வாமி இவ்வுலகப்பற்றைநீத்து தமது ஆசார்யன் நியமனப்படி துறவறமேற்கொண்டு ஸ்ரீமத் உபநிஷத் பாஷ்யகாரரது திருநாமமான ரங்கராமாநுஜமுனி என்றதையேற்று ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகனானார்.

குணநலன்கள்

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனது ஜ்ஞானம் மிகவும் ஆழமானது. அதைப்போலவே எழுத்தாற்றலும் சான்றோர் உகக்கும் பெருமை வாய்ந்தது. ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் சுலோகமியற்றுதல் தமிழில் பாக்கள் இயற்றுதல் இவற்றில ஸ்ரீமதாண்டவனது தனித்திறமை ஈடில்லாதது.

ஒரு சமயம் சதுஸ் சாஸ்த்ர வித்வான் தி.ச.நாவல்பாக்கம் N.S.R. ஸ்வாமி தமது நூல்களுக்கு ஸ்ரீமதாண்டவன் அருளிய ஸ்ரீமுகங்கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து அடியேனிடம் ஸ்ரீமதாண்டவனது எழுத்தாற்றலைப்பார்த்தாயா? ஸ்ரீபெரும்பூதூர் மஹாவித்வான் ஆஸூரி பெரிய ராமாநுஜாசாரியரது எழுத்தாற்றலைப்போன்று உள்ளது. நீண்டதொடர் மிகவும் அருமை என்று போற்றிக்கூறினார்.

இசைவல்லமை

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனது பூர்வாச்ரம தந்தையார் ஸ்ரீ. உ.வே. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியஸ்வாமி. சிறந்த வேதாத்யயனபரர். அதோடு இசையில் மிக்கநாட்டம் கொண்டு அக்காலத்தில் மிக்கப்புகழ்பெற்ற இசைமேதையான டைகர் வரதாச்சாரியிடம் ஸங்கீதம் பயின்றுவந்தார். அவரருகிலேயே இருந்த இளம் வராஹாச்சாரியருக்கும் அதில் ஆர்வமும் பயிற்சியும் ஏற்பட்டது ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் பயிலுங்கால் வடமொழியில் ஸ்ரீஹயக்ரீவனைப்பற்றி கீர்த்தனைகளை உருவாக்கிப்பாடிக்காட்டுவார். வழுத்தூர் V.R. ஸ்ரீநிவாஸதீக்ஷிதர் ஸ்ரீமதாண்டனது இசைஞானத்தை குறிப்பிடும்போது ஸ்ரீமதாண்டவன் வடமொழியில் ஸ்ரீதியாகய்யரைப்பற்றி கீர்த்தனைசெய்து வஸந்தராகம் கண்டஜாதி த்ரிபுடதாளத்தில் பாடிக்காண்பித்தாராம். அந்த

கீர்த்தனையில் ராகம் தாளம் போன்றவற்றையும் முத்திரையாகப் பதித்துள்ள பாங்கு போற்றத்தக்கது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

மும்பையில் (ப்ரமாதி 1999) திருப்பாவை உபன்யாஸத்தின்போது திருப்பாவை முப்பது பாசுரங்களையும் முப்பது வெவ்வேறு ராகங்களில்பாடி பக்தர்களை மெய்மறக்கச்செய்த ஸ்ரீமதாண்டவனது இசையறிவை மும்பையில் பலர் என்னிடம் பெருமையாகக்கூறினர். முதல்பாட்டான மார்கழித்திங்கள் கல்யாணி ராகத்திலும் இறுதிப்பாசுரம் பைரவி ராகத்திலும் என முப்பது பாடல்களையும் வெவ்வேறு ராகங்களில் பாடியருளினார்

ஸ்ரீ. உ. வே திருக்குடந்தை ராமாநுஜபாட்டராசாரிய ஸ்வாமி இந்நிகழ்ச்சியை அழகாகவிளக்கி எழுதியுள்ளார். ஹேமந்தத்தில் வஸந்தம் என்னும் கட்டுரை ப்ரமாதி-வைகாசி பாதுகா இதழில் காண்க. அவ்வாறே ஆச்ரம ஹரிகதா வித்வான் கல்யாணபுரம் ஆராவமுதாச்சாரியரும் அதே இதழில் எழுதியுள்ளார். சிறந்த இசை CRITIC ஆன சுப்புடு அவர்கள் ஸ்ரீமதாண்டவனது ஆழ்ந்த இசை ஞானத்தை அறிந்து மிகவியப்படைந்ததாக எழுதுகிறார். (தாரண பங்குனி ஸ்ரீ பாதுகா பக்கம் 65)

ஆயுர்வேதஞானம்

ஆயுர்வேதத்தில் சிறுவயதுமுதலே நாட்டம் கொண்ட ஸ்ரீமதாண்டவன் பலநூல்களைப்படித்து அறிந்தார். தம்மை நாடிவரும் பக்தர்கள் தமது நோய்களைக்கூறும்போது தகுந்த எளிய மருந்துவகைகளையும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறைகளையும் விளக்கியருளுவார். பலர் இதனால் பயனடைந்து ஆண்டவனை வணங்கி மகிழ்ச்சியுடன் சொன்னவற்றைக்கேட்டிருக்கிறேன்.

அண்மையில் ஹைத்ராபாத் (2004.ஆகஸ்டு.செப்டம்பர்) நகரில் இருந்தபோது சென்னையில் ஒரு மஹானுக்கு சரீரத்தில் ஏற்பட்ட நோயையறிந்து டாக்டர்கள் திகைத்துநிற்க ஸ்ரீமதாண்டவன் எளிய சாஸ்த்ரீய மருந்தை தொலைபேசி மூலம் கூறி அதைப்பயன்படுத்தச்சொன்னதையும் அதிலிருந்து அம்மஹான் குணமடைந்ததையும் நானும் மற்றுமுள்ள சிலரும் நேரில் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்தோம்.

ஜ்யோதிஷம்

தமது பூர்வாச்ரம பெரியதகப்பனாரான ஸ்ரீ.உ. வே. திருநாராயணாச்சாரிய ஸ்வாமியின் அனுக்ரஹத்தால் சிறு வயது முதலே ஜ்யோதிஷத்தில் பயிற்சி ஏற்பட்டது. ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வாசிக்குங்காலத்தில் உடன் பயிலும் நெருங்கிய நண்பர்களின் ஜாதகங்களைப் பார்த்து பலன் கூறுவார். தமது ஜாதகத்தைப்பற்றி 1956-57 இல் கூறும்போது எனக்கு ஸந்யாஸயோகம் உள்ளது என்றாவது துறவியாகிவிடுவேன் என்று அடிக்கடி கூறியுள்ளார்.

பசுரக்ஷணம்

பசுக்களைக்காப்பதில் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்குள்ள ஈடுபாடு அளவிடமுடியாதது. நாள்தோறும் இருவேளைகளிலும் பசுக்களையும் கன்றுகளையும் ப்ரதக்ஷிணம் செய்து அவற்றிற்கு தவிடு, பிண்ணாக்கு புல் போன்றவற்றைச்சரியாகக்கொடுத்தார்களா? என்று கேட்டறிந்து தம்மெதிரிலேயே ஒழுங்காகக்கொடுக்கச்சொல்லிப்பார்த்து மகிழ்வது வழக்கம். ஹைத்ராபாத்திலும் மும்பையிலும் நான் கண்ட உண்மையிது. பசுக்களுக்கு ஏதேனும் நோய் ஏற்படும் போது எளிய மருந்து மற்றும் உணவுகளைக்கூறி வாங்கிவரச்செய்து தாமே அருகிலிருந்து அவற்றிற்களிக்கச் செய்து அவை நோய் நீங்கி இருந்ததையும் கண்டு மகிழ்வது வழக்கம்.

गोब्राह्मणेभ्यः शुभमस्तु नित्यं என்று நாள்தோறும் கூறுகிறோமன்றோ.

ஸௌசீல்யம்

அப்படியென்றால் என்ன? மிக உயர்ந்தவர்கள் மிகத்தாழ்ந்தவர்களிடம் வேறுபாடின்றி கலந்து பழகுதல் ஸௌசீல்யம் என்பர். महतो मन्दैस्सह नीरन्ध्रसंश्लेशः.

ஸ்வாமி தேசிகனது யாதவாப்யுதயத்திற்கு உரையிட்ட ஸ்ரீஅப்பய்யதீக்ஷிதர் वल्लवीजनवल्लभं என்ற பகுதிக்கு உரையிடுகையில் இதனை விளக்கிக் கண்ணபிரானிடம் இவ்வுயர்பண்பைப் பொருத்துகிறார்.

निषादानां नेता என்று தொடங்கும் தயாசதக சுலோகத்தில் இப்பண்பை ஸ்வாமி தேசிகன் விளக்குவதைக்காணலாம்.

ஸ்ரீமதாண்டவன், தம்மைநாடிவருவோர் ஏழையாயினும், செல்வந்தராயினும் ஆச்ரமத்தைச்சேர்ந்த சிஷ்யராயினும் அல்லராயினும் வேற்றுவர்ணத்தனராயினும் வேறுபாடின்றி புன்முறுவலுடன் நலம் வினவி அருளும் உயர்பண்பு வேறெங்கும் காண்பதரிது.

அறிவைப்போற்றுதல்

அறிஞர்களை வரிசையறிந்துபோற்றுவதில் ஸ்ரீமதாண்டவனது திறமை அஸாதாரணமானது. அறிஞர்களைத்தேர்ந்தெடுத்து பட்டமளித்தல், பெருந்தொகை பொற்கிழிவழங்கல், (வெள்ளிப்பாத்திரம் வழங்குதலோடு) போன்றவற்றை கடந்த இரண்டாண்டுகளாக ஸ்ரீமத்திருக்குடந்தை ஆண்டவன் திருநக்ஷத்திரமான பங்குனி

புஷ்யத்திலும் வைகாசி திருவாதிரையிலும் செய்து வருவதை பலரும் பாராட்டுகின்றனர்.

இந்தியா முழுவதிலும் புகழ்பெற்றவித்வான் ஒருவர், அவருக்கு நிகரான வயதுடையோர் மற்றும் இளைவோர் பலர் பாரத ராஷ்ட்ரபதியின் விருதினைப்பெற்றுவிட்டனர் இந்த முதிர்ந்த வித்வானுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அந்த வித்வானுக்கோ இத்தகைய பட்டங்களில் நாட்டமில்லை. எனினும் ஸ்ரீமதாண்டவன் தக்கவர் மூலம் அந்த உயர் விருது அந்த முதிர்ந்த வித்வானுக்குக்கிடைக்கச்செய்தார். அந்த வித்வான் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்தைச் சேர்ந்தவருமல்லர்.

சிற்பக்கலையில் அறிவு

இக்கலையிலும் ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மிக்க ஈடுபாடும் செயல்திறனுமுண்டு . மரங்களிலும் பஞ்சலோஹங்களிலும் ஸாளிக்ராம சிலைகளிலும் உருவங்களைச்செய்துள்ள திறமை வியத்தற்குரியது.

மாமல்லபுரம் சிற்பக்கல்லூரியில் பயின்று முடித்த வரதராஜன் போன்றவர்கள் ஸ்ரீமதாண்டவனை தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கவந்தபோது அவர்களை அக்கலைப்பற்றிய நுட்பமான கேள்விக்கணைகளால் துளைத்தெடுத்ததை கண்டு ஸ்ரீஆண்டவனது பல்நோக்கறிவை அவர்கள் மிகவும் போற்றினார்.

வரிசையறிந்து கௌரவிப்பதில் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு நிகரேயில்லை. ஸ்ரீமதி m.s. சுப்புலக்ஷ்மி ஸ்ரீ T.N.க்ருஷ்ணன் ஸ்ரீ T.N. சேஷகோபாலன் கல்யாணபுரம் ஹரிகதா வித்வான் ஸ்ரீ ஆராவமுதாச்சாரியார் ஸ்ரீ T.K.V. ராமாநுஜாசார்யலு , ஸ்ரீமதி R. வேதவல்லி, ஸ்ரீமதி ஸுதாரகுநாதன் , ஸ்ரீலால்குடி ஜெயராமன் ஸ்ரீவேலூர் ராமபத்ரன் போன்ற இசைக்கலைஞர்கள் பல்வேறு ஸமயங்களில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனிடம் விருது பெற்றவர்கள். இத்தகைய ஜ்ஞானி யின் திருக்கேரத்தால் விருதுபெற்றதை பாக்யமாகப்போற்றி பாராட்டினர்.

தற்கால அறிவியலறிவு

2004 நவம்பரில் அடியேன் ஸ்ரீமதாண்டவனுடன் மும்பையில் தங்கியிருந்தேன். டோம்பிவிலி ஆச்ரமத்திலிருந்து கோரேகான் என்னும் பகுதிக்கு ஸ்ரீமதாண்டவன் எழுந்தருளியாயிற்று. அங்கு தென்னிந்தியர்கள் நடத்தும் சிறந்தக்கல்விக்கூடமான மிகப்பெரிதான விவேக் வித்யாலயத்திற்கு அவர்களது ப்ரார்த்தனையையேற்று எழுந்தருளி அங்குள்ள ஆசிரியர்கள், நிர்வாஹிகள் மாணாக்கர்கள் ஆகியோரை அனுக்ரஹித்தாயிற்று. அங்கு டோலோத்ஸவம் முடிந்த பிறகு கூடியிருந்த மாணாக்கர் ஆசிரியர் பொதுமக்களிடையே வேதவிஜ்ஞானம் மற்றும்

இன்றைய விஞ்ஞானம் சிறப்பாக அணு ஆராய்ச்சி பற்றி சுமார் 40 நிமிடங்கள் மிக அழகாகவும் தெளிவாகவும் உபன்யஸித்தாயிற்று. இந்த அழகிய உபன்யாஸத்தை அங்கிருந்த அட்வகேட் ஸ்ரீ K.R. ஐயங்கார் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். ஸ்ரீமதாண்டவனது அறிவியல் அறிவை அனைவரும் பாராட்டினர்.

மனிதநேயம்

மனிதநேயம் மிகவும் அருகிவருகிறகாலம். அவரவர் சுயநலநாட்டங்கொண்டு திரியும் காலமிது. இம்மனிதநேயம் என்னும் உயர்பண்பு ஸ்ரீமதாண்டவனது குருதியில் ஊறிக்கிடக்கும் பண்பு. அனைவருக்கும் இயன்றவரை உதவவேண்டும். இதில் வேண்டியவன் வேண்டாதவன் என்ற பாகுபாடு கூடாது என்ற உயர் நோக்கம் ஸ்ரீமதாண்டவனிடம் குடி கொண்டுள்ளது.

अयं निजः परोवेति गणनालघुचेतसाम् ।
उदार चरितानांतु वसुधैवकुटुम्बकम् ।।

இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டைச்சுட்ட விரும்புகிறேன். 1955 ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் வித்வான் வீராபுரம் சடகோபாச்சாரியார் தாயார் பரமபதித்துவிட்டார். சடகோபாச்சாரியாரின் பொருளாதாரநிலை அப்பொழுது மிகமிகத்தாழ்ந்திருந்தது. கைங்கர்யத்தை எப்படிச்செய்வது என்று ஏங்கினார். இந்நிலைகண்டு இரங்கிய ஸ்ரீவராஹாசாரியர் யாருடைய தூண்டுதலுமின்றி ஸ்ரீபெரும்பூதூர் அருகிலிருந்து சுமார் 6,7கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ளவர்களிடம் நிலைமையைச் சொல்லி அவர்கள் அளித்த நெல், அரிசி போன்ற தான்யங்களைத்தலையில் சுமந்து வந்து கொடுத்து உதவிய உயர்பண்பை ஸ்ரீசடகோர்பாசாரியார் அனைவரிடமும் வியந்து கூறுவார். பைராகி மடத்தைச்சேர்ந்த ஸ்ரீநந்தகிசோர் போன்றவர்களிடமிருந்து ஓரளவு ரூபாய்களையும் பெற்று உதவிய செயல் அங்குள்ளவர் அனைவராலும் போற்றப்பட்டது. அன்று ஸ்ரீவராஹாசாரியருக்கு 19 திருநக்ஷத்ரம் முடிந்து இருபதாவது நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இது அடியேன் நேரில் அனுபவித்த உண்மையாகும்.

பற்றற்றநிலை

அன்மையில் (2004-அக்டோபர்-நவம்பர்) சில நாட்கள் மும்பையில் ஸ்ரீமதாண்டவனோடு தங்கியிருந்தேன் . அப்போது தமிழகத்தைச்சேர்ந்த சிறந்த செல்வந்தர் ஒருவர் ஸ்ரீமதாண்டவனை ஸேவிக்கவந்தார். அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரல்லர். அப்போது அவர் வெளியிலிருந்த பலரிடம் பல ஸ்வாமிகளை நான் ஸேவித்து விட்டேன் அவர்கள் விரும்பியவாறு பணத்தையும் ஸமர்ப்பித்தேன் ஆனால் இந்த ஆண்டவன் ஸ்வாமி எதையும் கேட்பதில்லை. நானே கேட்டாலும் உன்

விருப்பப்படி செய் என்கிறார். இவர் ஒரு வித்தியாஸமான ஸாமியாராகப்படுகிறார் இது வியப்பாக உள்ளதே என்றார். அருகிலிருந்த அடியேனும் அவருக்கு ஒரு யோசனைக்கூறியுள்ளேன்- அதை அவர் நிறைவேற்றுவதாக மகிழ்வுடன் கூறினார். ஓரிரு மாதங்களில் அவர் அதை நிறைவேற்றுகிறாரா என்று பொறுத்துப்பார்ப்போம்.

வேதரக்ஷணமும்- அன்னதானமும்

பரத்வாஜமஹர்ஷி மரபினரானதால் இவற்றில் ஈடுபாடு ஏற்பட்டது போலும். ஸ்ரீரங்கம், காஞ்சி, திருப்பதி, ,திருச்சானூர், திருவஹீந்திரபுரம், வடுவூர், போன்ற இடங்களில் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஏற்படுத்தியுள்ள வேதபாடசாலைகள் வேதவித்யையில் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்குள்ள ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது. வேதவெற்பென்று ஸ்வாமி தேசிகனால் போற்றப்பட்ட திருமலையில் நாள்தோறும் வரும் பக்தர்களுக்கு ஸ்ரீபகவத் பாஷ்யகார ததீயாராதனையெனும் அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தி சிறந்த அன்னதானம் வழங்கல்

सकृदवक्षेणात्तत्क्षणात्

प्रकृष्टबहुपातकप्रशमहेतु வான ஸேது ஸ்நாநத்திற்கு வரும் யாத்ரீகர்களுக்கு திருப்புல்லாணி ஸ்ரீதேசிகன் ஸன்னதியில் சிறந்த பகவன் நிவேதித அன்னம் வழங்கல்.

நம்மாழ்வார் அவதரித்த ஆழ்வார்திருநகரி ஸ்வாமிதேசிகன் அவதரித்த ஸ்ரீகாஞ்சி போன்ற திவ்யதேசங்களில் உத்ஸவ காலங்களில் சிறந்த ததீயாராதனை போன்ற ஏற்பாடுகள் அன்னதானத்தில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்குள்ள ஈடுபாட்டை விளக்கவல்லவை.

பூர்வாசார்யபக்தி

आचार्यादिह देवतां समधिकामन्यां न मन्यामहे

ஏற்றி மனத்து எழில் ஞானவிளக்கை இருளனைத்தும்
மாற்றினவர்க்கு ஒரு கைம்மாறுமாயனும் காணகில்லான்
போற்றியுகப்பதும் புந்தியிற்கொள்வதும் பொங்குபுகழ்
சாற்றிவளர்ப்பதும் சற்றல்லவோ முன்னம் பெற்றதற்கே.

अशिथिलगुरुभक्तिः तत्प्रशंसादिशीलः
प्रचुरबहुमतिः तद्वस्तु वास्त्वादिकेऽपि

இவை ஸ்வாமி தேசிகனது அருள்வாக்காகும்.

நமது ஸமப்ரதாயத்தில் உபநிஷதங்களுக்கு உரை(பாஷ்யம்)யிட்டும் மற்றும் பல்வேறு நூல்களை இயற்றியும் ஷஷ்டிப்ரபந்த நிர்மாதா என்றும் புகழ் பெற்ற ஆசார்யரான ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமுனியின் அவதாரஸ்த்தலத்தை சீர்படுத்தியது

ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி என்றே பெருமையுடன் அழைக்கப்படும் வேதாந்தராமாநுஜ ஸ்வாமி நினைவாக வடுவூரில் மண்டபம்.

திருக்குடந்தை தேசிகனது 300ம் ஆண்டு விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தி அவரது மூன்று சிஷ்யர்களுடன் திருவிக்ரஹப்ரதிஷ்டை அவரது அவதாரஸ்தலமான ராயம்பேட்டையில் செய்தது.

வழுத்தூரில் ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜஸ்வாமி மண்டபம் ஆகியவை ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனது பூர்வாசார்யபக்தி வெளிப்பாட்டின் விளைவாகும்.

விசாலஹ்ருதயம் - (பரந்தமனப்பான்மை)

இரண்டான்டுகளுக்கு முன்பு அடியேன் திருப்புல்லாணியில் ஸ்ரீமதாண்டவனை தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கப்போயிருந்தேன் . அப்போது ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் அவதரித்த ஸ்தலம் சிக்கல் கடாரம் அருகில்தான் உள்ளது ஆசார்யர்கள் அவதரித்தஸ்த்தலத்தை நன்கு பராமரிக்கவேணும், நான் அங்கு திருவாராதனம் ஒழுங்காக நடைபெற பண உதவி செய்துள்ளேன் நீயும் வா போய் பார்த்து வரலாம் என்று அடியேனையும் மற்றும் சிலரையும் அழைத்துக்கொண்டு சிக்கல் கடாரம் எழுந்தருளி அவதாரஸ்தலத்தை நன்கு பராமரிக்கும்படி கூறி ஏற்கனவே இரண்டு மூன்று முறை பண உதவி செய்திருந்தாலும் இப்போதும் பண உதவி செய்தாயிற்று ஏற்கனவே கொடுத்ததுபோக. வேற்றுஸம்ப்ரதாயத்தைச்சேர்ந்த ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனே பரந்த மனப்பான்மையுடன் செயல்படுவதை கண்டு வியந்து அடியேனிடம் பலமுறைகூறிய காரைகுடி லக்ஷ்மீபுர அக்ரஹாரத்தைச்சேர்ந்த ஸ்ரீக்ருஷ்ணய்யங்கார் (தென்னாசார்யஸம்ப்ரதாயத்தவர்) சிக்கல் கடாரத்தில் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் அவதாரஸ்தலத்தில் திருவாராதனம் செய்பவருக்கு என்று அருகிலேயே ஒரு வீடும் கட்டிக்கொடுத்துள்ளார். எங்களுடன் அங்கு வந்த திருப்புல்லாணியைச் சேர்ந்த தென்னாசார்யஸம்ப்ரதாயத்தவரனைவரும் ஸ்ரீமதாண்டவனது செயலைப்போற்றினர்.

நினைவாற்றல்

ஸ்ரீமூஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனது நினைவாற்றல் அபாரமானது. ஒருமுறை பார்த்துவிட்டால் அவரைப்பற்றியும் அவரது குடும்பத்தாரைப்பற்றியும் விசாரித்தறிவது வழக்கம். பல்லாண்டுகள் கழித்து அவரைச்சேர்ந்தவர்கள் முதன்முறையாக தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கும் போது நீ இன்னார் உறவினன்தானே என்று விவரமாகக்கேட்டாகும்.

ஸாளக்ராமசிலைகள்

ஸாளக்ராம சிலைகளில் எப்பொழுதும் திருமால் நித்யவாஸம் செய்வதாக பெரியோர் பகர்வர். ஏறக்றைய 360 உயர்ந்த பல ஸாளக்ராமங்கள் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமஸ்வீகாரத்திற்குப்பிறகு அவரது திருவாராதனத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணப்பட்டுள்ளன. மத்ஸ்யமூர்த்தி, ஹயக்ரீவமூர்த்தி, நரஸிம்மன் , ஸந்தான கோபாலன் , மேருநாராயணன் , ப்ரக்ருதி நாராயணன் என அவை பலவகைப்படும். திருவாராதனகாலத்தில் திருமஞ்சனம் செய்யுங்கால் பக்தியுடனும் மனப்பூரிப்புடனும் அவற்றை பக்தர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டி மகிழ்விப்பது ஸ்ரீமதாண்டவனது வழக்கம். ஆச்ரமத்தின் மேன்மைக்கு ஏறக்குறைய 26 க்ஷேத்ரங்கள் உள்ள ஸாளக்ராமங்களின் அனுக்ரஹம் முக்கியகாரணமெனில் மிகையன்று.

நூல்நிலையமும் நூல்வெளியீடுகளும்

அறிவுத்தேடலில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனுக்குள்ள ஆர்வத்தை ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளேன், ஸம்ஸ்க்ருதம், தமிழ், தெலுங்கு என பலமொழிகளிலும்ஏராளமான நூல்கள் ஸ்ரீமதாண்டவன் மேற்பார்வையில் வாங்கப்பட்டு நூல்நிலயத்தை அலங்கரிக்கின்றன.

பின்வரும் ஸந்ததியினருக்கு நமது பாரம்பரியமிக்க நூல்கள் பயன்படவேண்டுமென உயர்நோக்கோடு பலநூல்கள்-பல்வேறு துறைகளில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீஆண்டவனது நியமனப்படி வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் சில, நமது ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் ஸித்தாந்தத்தை அறியவிரும்புவோர்க்கு பெரிதும் உதவும் யதீந்த்ரமததீபிகை என்னும் ஸம்ஸ்க்ருதநூலை சிறந்த அறிஞரான ஸ்ரீ V.K. ராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமியின் சிறந்த தமிழ் விளக்க உரையோடு வெளியிட்டது. அந்த ஸ்வாமி மூலமாகவே வேதங்களில் கூறப்பட்ட யாகாதி கர்மாக்களைப்பற்றி எளிமையாக தமிழில் விளக்கும் ச்ரௌதம் எனும் நூலை வெளியிட்டது.

ஆயுர்வேதத்தில் ஸுச்ருத ஸம்ஹிதை எனும் அரிய நூலை அறிஞர் நடாதூர் ஸ்ரீபாஷ்ய ஸிம்மாஸனம் சிருங்கட்டூர் S.N. ஸ்ரீராமதேசிகாச்சாரியர் மூலம் வெளியிட்டது.

ஸ்வாமி தேசிகனது வாதநூலான சததூஷணீ எனும் நூலுக்கு எளிய ஸம்ஸ்க்ருத உரை எழுதத்தூண்டி உதவி மஹாவித்வான் N.S.R. ஸ்வாமி எழுதிய உரையுடன் வெளியிட்டது.

திருக்குடந்தை தேசிகன், ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி ஆகியோரது சிறந்த உரையான ஸாராஸ்வாதினீ உரையுடனும் ஸாரப்ரகாசிகா என்ற ஸம்ஸ்க்ருத உரையுடனும் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார நூலை வெளியிடல்.

உரையே இல்லாமல் வெளிவந்து கொண்டிருந்த தேசிகனது பரமத பங்கம் எனும் சிறந்த கடின தமிழ் நூலுக்கு பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சிறந்த மணிப்ரவாள நடை உரையெழுதி வெளியிட வசதியின்றி வருந்தியவாறே பரமபதித்த காஞ்சி ஸ்ரீஅய்யா ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாததேசிகனது உரையை வெளியிடல்

ஸ்ரீபாஷ்யகாரரது ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ச்ருதப்ரகாசிகாச்சாரியரின் ச்ருதப்ரதீபிகா உரை, மற்றும் ஸ்ரீஅப்பய்யதீக்ஷிதரின் நயமயூகமாலிகை ஸ்ரீஉபநிஷத் பாஷ்யகாரரின் சாரீரக சாஸ்த்ரார்த்த தீபிகை ஆகியவற்றோடு வெளியில்

சிறந்த தமிழறிஞரான ஸ்ரீT.V. கோபாலய்யர் மூலம் புத்தமித்திரனாரின் சிறந்த இலக்கண நூலான வீரசோழியம் எனும் நூலை உரையுடன் வெளியிடல் போன்றவற்றால் பின்வரும் ஸந்ததியினர்பால் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்குள்ள அருட்பார்வையை உணரலாம்.

ஆச்ரமவளர்ச்சி

ஸ்ரீ காஞ்சீயில் ஆச்ரமத்தையொட்டி கல்யாணமண்டபம் ஸ்ரீஆழ்வார் திருநகரியில் மிகப்பெரிய ஆச்ரமம் , திருவஹீந்திரபுரம் ஸ்ரீஒப்பிலியப்பன் ஸன்னதி ஸ்ரீமுஷ்ணம் போன்ற இடங்களில் கல்யாணமண்டபங்கள், ஸைகந்திராபாத் நகரில் காப்ரா ஏரிக்கரையருகில் விசாலமான ஆச்ரமம், அபரகார்யங்கள் செய்ய சிறந்த தீர்த்தவசதியுடன்கூடிய விஷ்ணுபாதம் எனும் கட்டடம் , திருச்சானூரில் மிகப்பெரிய கல்யாண மண்டபம், வேதபாடசாலை போன்றவை ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்தபிறகு ஏற்பட்ட ஆச்ரம வளர்ச்சிப்பணிகளாம். மேலும் ஸ்ரீரங்கத்தில் சிறந்த கலை அறிவியல் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டு நன் முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது மும்பை டோம்பிவிலி பாலாஜி மந்திரையொட்டி பெரிய கல்யாண மண்டபத்திற்கு ஸ்ரீமதாண்டவன் திருக்கைகளால் பூமிபூஜை செய்யப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை:-

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் பெருமைகளை எழுதிக்கொண்டே போகலாம்

சுமார் 12 வயது முதல் அடியேன் நெருக்கமாகப்பழகிவருகிறேன். அன்றைய தினம் முதல் இன்றுவரை அடியேன்பால் ஒரேமாதிரியான அன்பு, அனுக்ரஹம் உள்ளதைக்கண்டு மட்டற்றமகிழ்ச்சியடைகிறேன். அடியேனுடன் அடியேன் கிராமமான கொத்திமங்கலத்திற்கும் சிலமுறை வாசிக்குங்காலத்தில் எழுந்தருளியுள்ளார் . அடியேனது சிறிய மாதாமஹனான நாவல்பாக்கம் யஜ்வா தி.ச.ச. நாராயண தாததேசிகன், மதுராந்தகம் ஸ்வாமி போன்ற மஹான்களின் அனுக்ரஹத்தை சிறுவயதிலேயே பெற்ற மஹான் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீஆண்டவன் ஸ்வாமி. ஸ்ரீகாஞ்சி ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராச்சார்யஸ்வாமியுடன் பூர்வாச்ரமத்தில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்வாமி நெருக்கமாகப்பழகி அவரது முழு அன்புக்கு உரியவராயிருந்தார்

தமிழாசிரியராகப்பணியாற்றிய போது பள்ளிக்கல்வி இயக்குனராயிருந்த பத்ம ஸ்ரீநெ. து சுந்தரவடிவேலு அவர்களின் பாராட்டை நேரிடையாகப்பெற்ற பெருமை ஸ்ரீமுஷ்ணம் வர்ஹாசாரியருக்கு உண்டு.

இங்கு ஒரு விஷயத்தைத் அவசியம் சுட்டிக் காட்ட விழைகிறேன். அடியேன் தகப்பனாரது ப்ரபிதாமஹன் கொத்திமங்கலம் அப்பாஸ்வாமியும் வைராக்ய நிதியான ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவனும் (பூர்வாசிரமத்தில்) ஷட்டகர்கள். இருவருக்கும் நாவல்பாக்கம் ஏழுகரை வகயராவைச் சேர்ந்த குடும்பத்திலேயே விவாஹம். அதோடு இரு ஸ்வாமிகளும் பால்யம் முதல் மிகவும் அந்தரங்கர்கள் என்பர். திருமலை யாத்ரையை இரு ஸ்வாமிகளும் சேர்ந்தே நடத்தினர் என்று முன்னோர் அருளியதை அடியேன் ஆசாரியனது சதாப்தி மலரில் (1987) குறிப்பிட்டுள்ளதை இங்கும் சுட்டிக் காட்ட விழைந்தேன்.

அன்பர்கள் கடமை

கூட்டுப்ப்ரார்த்தனைக்கு சிறந்த பலன் உண்டு என்பதை அனைவரும் அறிவர். அன்பர்கள் அனைவரும் கூடி ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் நமது ஸம்ப்ரதாயம் மேன்மேலும் தழைத்திட திருமேனி பாங்குடன் பல்லாண்டுகள் இந்நிலவுலகில் எழுந்தருளியிருக்குமாறு எம்பெருமானை ப்ரார்த்திப்போமாக. அடியேன்பால் மிக்க அனுக்ரஹத்துடன் மஹாவித்வான் ஆச்ரம ஸ்ரீகார்யம் நரஸிம்ஹராகவாசாரியர் ஸ்வாமி அடியேனை ஸ்ரீமதாண்டவனது சரித்ரத்தை எழுதுமாறு பணித்ததை சிர மேற்கொண்டு இதை எழுதினேன். தொடர்பிழை எழுத்துப்பிழை போன்றவற்றை பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு அன்பர்களை வேண்டி அமைகிறேன்.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

அவரும் இவரும்

(ஸ்ரீமதுபயவே. வில்லூர். நிடாதூர். ஸ்ரீபாஷ்யஸிம்ஹாஸனம். சாஸ்த்ரஸாஹித்யவல்லப. கருணாகராசார்யஸ்வாமி, புதுதில்லி)

1. முகப்பு சுலோகம்

वेलामूर्-कीर्तिकरावादी वन्दे यतीशितुर्वाचाम् ।
भावं जिघ्रौ रङ्ग-रामानुज इति समाख्यया जुष्टौ ॥

வேலாமூர்-கீர்த்திகரா-வாதீ வந்தே யதீசிதுர்வாசாம்।
பாவம் ஜிக்ரௌ "ரங்க-ராமானுஜ" இதி ஸமாக்யயா ஜுஷ்டௌ ॥

2. ஆதி ரங்கராமானுஜ ஸ்வாமி

நம் திருக்குடந்தை தேசிகன் வழியாய்ப் பல்கிப் பெருகி வரும் எம்பெருமானார் ஸம்ப்ரதாயத்தினர் அனைவர்க்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம், மற்றும் கீதாபாஷ்யம் ஆகிய க்ரந்தங்கட்கு உரிய குருபரம்பரையில் இடம் பெறும் ஆசார்யர்களில் உபநிஷத்பாஷ்யகாரர் என்றே ப்ரஸித்தமானவர் ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிக ஸ்வாமி. இந்த ஸ்வாமியின் தனியன்

येनोपनिषदां भाष्यं रामानुज-मतानुगम् ।
रम्यं कृतं प्रपद्ये तं रङ्गरामानुजं मुनिम् ॥

யேனோபநிஷதாம் பாஷ்யம் ராமானுஜ-மதாநுகம் ।
ரம்யம் க்ருதம் ப்ரபத்யே தம் ரங்கராமாநுஜம் முனிம் ॥"

என்பதாகும். இதனை திருக்குடந்தை தேசிகன் ஸம்ப்ரதாயத்தினர் அனைவரும் அனுஸந்தானம் செய்து வருகிறோம்.

அடியேனுடைய அறிவுக்கெட்டியவரை நம் ஆசார்ய பரம்பரையில் "ரங்கராமனுஜ" என்கிற திருநாமத்தினை முதல் முதலாக ஏற்றவர் இந்த மஹான் தான். எனவே இந்த மஹானை "ஆதி ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி" என்று குறிப்பிடலாம்.

ஸ்ரீமதபிநவதேசிக உத்தமூர் ஸ்வாமியும் இவரையே முதலாம் ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி என்று தம்முடைய உபநிஷத் பாஷ்ய பரிஷ்கார பூமிகையினில் குறிப்பிட்டு அருளியுள்ளார்.

இல்லை! இல்லை! இந்த மஹானுக்கு முன்பே வேறு ஒரு ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி இருந்திருக்கிறார் என்று யாரேனும் தங்களிடம் உள்ள தகவலின் அடிப்படையினில் ஆக்ஷேபித்தாலும், இந்த மஹானை ''ஆதி ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி'' என்று குறிப்பிடுவதை ஆக்ஷேபித்திடவே இயலாயது. ஏன் என்கிறீர்களா?

எம்பெருமானார் ஸம்ப்ரதாயத்தினுடைய மற்றைய கிளைகளிலும் கூட இந்த ஸ்வாமினுடைய உபகாரத்தினை நினைத்து, நன்றி கலந்த நல் வணக்கங்களை இந்த மஹானுக்குச் செலுத்திடுகின்றனர். ஆக எம்பெருமானார் ஸம்ப்ரதாயத்தினர் அனைவராலும் ஆதரித்து ஏற்றுக் கொள்ளப் படுகிறார் இந்த மஹான். இந்த அடிப்படையினில் இந்த மஹானை ''ஆதி ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி'' என்று குறிப்பிடலாம்.

ஆம்! ''உபாதீயதே இதி ஆதி:'' என்ற அடிப்படையில் ''ஆதரித்து ஏற்றுக் கொள்ளப்படுபவன்'' என்ற பொருளில் ''ஆதி:'' என்ற சொல் வரும்.

இதற்குத் தேவையான இலக்கண விளக்கத்தினைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உள்ளவர்கள் மட்டும் அடுத்து (1) முதல் (7) வரை இலக்கம் இடப்பட்ட பத்திகளைப் படிக்கவும். மற்றைய வாசகர்கள் அந்தப் பத்திகளைத் தவிர்த்து அப்பால் உள்ள பகுதிக்குத் தாவிப் போகலாம்!

(1) பாணினி பகவானுடைய அஷ்டாத்யாயியில் மூன்றாவது அத்யாயத்தில் மூன்றாம் பாதத்தில் தொண்ணூற்றி இரண்டாவது ஸூத்திரம் ''உபஸர்கே கோ: கி:'' என்பது ''டுதாஞ்ச்'' என்று ஒரு தாது (வினைச் சொல்லின் வேர்). இது ''கொடுப்பது'' என்னும் வினையினை (செயலை)க் குறிக்கும். ''டுதாஞ்ச் தானே'' என்று தாதுபாடம்.

(2) ''தாதா கு அதாப்'' என்று பாணினி பகவானுடைய அஷ்டாத்யாயியில் முதலாம் அத்யாயத்தில் முதலாம் பாதத்தில் இருபதாவது ஸூத்திரம். இதன்படி ''டுதாஞ்ச் என்ற தாது ''கு'' என்ற எழுத்தினால் அடையாளம் காட்ட (குறிப்பிட)ப் படுகிறது.

(3) ''உபஸர்கே கோ: கி:'' என்கிற ஸூத்திரம், ''கு'' என்று அடையாளம் காட்டப்பட்டதான தாது (வினைவேர்) உபஸர்கங்களான அதாவது தாது (வினைவோ) கட்கு அடைமொழியான ''ஆ, உப'' போன்ற சொற்களுடன் இணைகையில் ''கி:'' என்ற சொல்லிறுதியினைப் பெறும் என்று கூறுகிறது. இதன்படி ''ஆ'' என்னும் உபஸகர்கத்துடன் இணைகையில் ''டுதாஞ்ச்'' (இந்த தாது ''டுதாஞ்ச்'' என்று வழங்கப்பட்டாலும் ''டு'' மற்றும் ''ஞ்ச்'' என்கிற எழுத்துக்களை நீக்கி விட்டு ''தா'' என்ற வடிவத்திலேயே செயலாற்றும் என்னும் மரபினை நினைவில் கொண்டிட

வேண்டும்) "தி" என்கிற வடிவத்தினைப் பெற்றிடும். இப்பொழுது "ஆ" என்னும் உபஸர்கமும் "தி" என்னும் வடிவம் பெற்ற "டுதாஞ்ச்" என்கிற தாதுவும் இணைந்து "ஆதி:" என்ற சொல் வடிவம் பெறுகிறது. இந்த "ஆதி:" என்னும் சொல்லிற்கு "ஏற்கப்படுபவன்" என்று பொருள்.

(4) அது சரி "டுதாஞ்ச்" என்கிற தாதுவிற்குக் "கொடுப்பது" என்று பொருள் என்று கூறினாய். இப்பொழுது "ஏற்பது" என்கிறாயே என்று ஐயம் வரலாம். உபஸர்கத்துடன் இணைகையில் உபஸர்கங்களின் பலத்தினால் தாதுக்கள் வேறுபட்ட பொருளினைப் பெறுவது வடமொழி மரபு.

(5) "உபஸர்கேண தாத்வர்த்த: பலாத் அன்யத்ர நீயதே" என்ற வ்யாகரணகாரிகை ப்ரஸித்தமானது.

(6) "டுதாஞ்ச் தாரணபோஷணயோ:" என்று படிக்கப்பட்ட மற்றொரு தாது உண்டு. இந்த தாதுவும் "டு" மற்றும் "ஞ்ச்" என்கிற எழுத்துக்களை நீக்கி விட்டு "தா" என்ற வடிவத்திலேயே செயலாற்றும்.

(7) இந்த "தா" தாது

1. நி
2. வி
3. ப்ர
4. பரி
5. ஸம்
6. திர
7. ஆ

என்ற உபஸர்கங்களுடன் இணைந்து எப்படிப் பல வேறு பொருள்களில் செயல்படுகிறது என்பதனைப் பண்டிதராஜ ஜகந்நாதனுடைய கங்காலஹரீயில்

निधानं धर्माणां, किमपि च विधानं नवमुदां,
प्रधानं तीर्थानां, अमलपरिधानं त्रिजगतः ।
समाधानं बुद्धेः, अथ खलु तिरोधानमधियां,
श्रियामाधानं, नः परिहरतु तापं तव वपुः ॥

நிதானம் தர்மாணாம், கிமபி ச விதானம் நவமுதாம்.
ப்ரதானம் தீர்த்தானாம், அமல- பரிதானம் த்ரிஜகத:।
ஸமாதானம் புத்தே:, அத கலு திரோதானமதியாம்,
ச்ரியாமாதானம், ந: பரிஹரது தாபம் தவ வபு:॥

என்ற சுலோகத்தில் காணலாம்.

பகவத்குணதர்ப்பணத்தில் "பூதாதி:" என்கிற திருநாமத்தினை விளக்கிடும் பொழுது अपि च स्पृहणीयतमत्वात् भूतैः उपादीयते इति भूतादिः । उपसर्गे घोः किः । என்று அருளிச் செய்துள்ளார்.

இதனைப் பின் பற்றி எழுந்த நிருக்தியில் இதுவே भूतैर्यः प्राणिभिर्नित्यं स्पृहणीयतमत्वतः । उपादानाद्धि भूतादिः उच्यते सुन्दराकृतिः ॥ என்று காரிகையாகக் காட்டப்பட்டது.

இதன் அடிப்படையில் அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் தம்முடைய அமலனாதிபிரான் வ்யாக்யானத்தில் "ஆதி" என்கிற தொடரை விளக்கிடுகையில் "ஸ்வரூபாதிகளைக் கண்டு எல்லோரும் மேல் விழும்படி இருக்கிற தான்" என்றும் பொருள் காட்டுவதைக் காணலாம்.

ஆக "ஆதி:" என்னும் சொல் "ஏற்கப்படுபவர்" என்ற பொருளிலும் வரும் என்பதும் இந்தப் பொருளில் உபநிஷத்பாஷ்யகாரரை "ஆதி ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி" என்று குறிப்பிடுவது மிகப் பொருத்தமானது என்பதும் தெளிவு.

3. ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனும் ஆதி ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிக ஸ்வாமியே! எப்படி?

உபநிஷத்பாஷ்யகாரருக்குப் பிறகுப் பல மஹான்கள் ரங்கராமானுஜர் என்னும் திருநாமத்துடன் திகழ்ந்து இருக்கின்றனர். அண்மைக் காலத்தினில் அவனியினை அலங்கரித்தவரும், "ஸந்ந்யாஸ தர்மமே ஓர் உருவத்துடன் நடமாடுகிறதோ" என்று அனைவரும் போற்றும் படித்திகழ்ந்தவருமான பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யரான கோழியாலம் ஸ்வாமியும் இத்திருநாமத்தினையே ஏற்றிருந்தார்.

அந்த ஸ்வாமி தொடங்கித் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் வரையிலான பல மஹான்களுடைய அனுக்ரஹத்திற்குப் பாத்திரமானவரும், தற்போது ஸப்ததி மஹோத்ஸவம் கண்டருளுபவருமாகிய நம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனும் ரங்கராமானுஜர் என்னும் திருநாமத்துடன் திகழ்கின்ற படி.

இந்த ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிக ஸ்வாமியும், "ஆதி:" என்னும் சொல், ஏற்கப்படுபவர் என்ற பொருளிலும் வரும் என்ற அடிப்படையினில் "ஆதி ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி" யே. நம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் தம்முடைய கல்யாண குணங்களால் ஈர்க்கப்பட்ட அனைவராலும் "எம் ஆண்டவன்" என்று ஏற்கப் படுகிறார் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்ததே.

அனைவராலும் ஏற்கப்படுபவர் என்ற அடிப்படையில் "ஆதி:" என்னும் சொல் வருவது போல "அனைத்தையும் ஏற்பவர்" என்ற அடிப்படையில் "ஆதி:" என்னும் சொல் வராதா? எனில், வராது என்று சிலர் கூறுவார்கள். செயப்படுபொருளில் (Passive

Voice-ல்) தான் இத்தகைய சொற்கள் உருவாகும் என்ற பொது விதியின் அடிப்படையினில் எழும் கருத்து இது.

ஆனால் ''உபஸர்கே கோ: கி:'' என்கிற ஸூத்திரத்தினை விளக்கும் பொழுது ஸித்தாந்தகௌமுதீ வ்யாக்யானமான தத்வபோதினீயில் செய் பொருளிலும் (Active Voice-லும்) இத்தகைய சொற்கள் உருவாகலாம் என்று காட்டப் பட்டுள்ளது.

उपसर्गे घो: कि: । बाहुलकात् कर्तर्यपीति माधव: । अत एव उप समीपे स्वधर्ममादधादि इति उपाधि: इति व्याचक्षते ॥ என்று அங்குள்ள வ்யாக்யான வரிகள். உபாதி முதலிய சொற்கள் இந்த அடிப்படையில் உருவாகின்றன என்ற படி.

இந்தக் கோணத்தில் ஆதி: என்னும் சொல் ''அனைத்தையும் ஏற்பவர்'' என்ற பொருளிலும் வரும். உபநிஷத்பாஷ்யகாரர் ஆன ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி மீமாம்ஸை, வ்யாகரணம், தர்க்கம் ஆகிய அனைத்தையும் ஏற்று அவைகள் அனைத்தையும் கையாளும் அழகினை அவருடைய ப்ரபந்தங்களில் நாம் காண்கிறோம்.

ஸ்வாமிக்கு இருக்கும் இந்த ஆதித் தன்மையினில் சுவைக்க வேண்டியது ஒன்று உண்டு. வேறு ஸம்ப்ரதாயத்தனர் சொல்லியிருப்பது சரியாக இருப்பின், ஸ்வாமி அதனை அப்படியே தயக்கம் ஏதும் இன்றிக் கையாண்டு கொள்வது உண்டு. (தவறாக இருப்பின் சரியானதைக் காட்டாமலும் விடுவதும் கிடையாது)

ஸ்ரீபாஷ்த்தின் வ்யாக்யானமான மூலபாவப்ரகாசிகையிலும், ச்ருதப்ரகாசிகையின் வ்யாக்யனமான பாவப்ரகாசிகையிலும் பல மீமாம்ஸா ந்யாயங்களை அருளியுள்ளார் ஸ்வாமி. அந்த இடங்களில் உள்ள சில பங்க்திகள் கூட அப்படியே அப்பைய தீக்ஷிதருடைய க்ரந்தங்களில் உள்ளவையே. அவைகள் பூர்வ மீமாம்ஸையைப் பொறுத்த மட்டில் சரியான கருத்துக்களைக் கூறுவதால் உபநிஷத்பாஷ்யகார ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி தயக்கம் ஏதும் இன்றி பாவப்ரகாசிகையில் அவைகளை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டு விட்டார். ஆனால் அப்பைய தீக்ஷிதர் எம்பெருமானாரின் ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் சுருக்கமாகத் தாம் இயற்றிய நயமயூகமாலிகையில் ச்ருதப்ரகாசிகையையே சீர் செய்வதாக எண்ணிக் கொண்டு முயற்சி செய்யும் இடங்களில், உபநிஷத் பாஷ்யகார ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமி, ச்ருதப்ரகாசிகையை உரிய முறையினில் விளக்கி, ரக்ஷித்து, அப்பைய தீக்ஷிதருடைய வழி சரி அல்ல என்று பாவப்ரகாசிகையில் காட்டிடும் அழகே தனி.

ஸ்ரீமதபிநவதேசிக உத்தமூர் ஸ்வாமியும் தம்முடைய உபநிஷத் பாஷ்ய பரிஷ்கார பூமிகையினில் இந்த விஷயத்தினை अप्पय्यदिक्षितोक्तेष्वर्थेषु अभिमतग्रहणस्य अनभिमतखण्डनस्य च स्वग्रन्थेषु कर्ता என்று குறிப்பிட்டருளியுள்ளார்.

நம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனும் இனிய நல்ல விஷயங்கள் நல்ல கலைகள் என்று அனைத்தையும் ஏற்று அவைகளைத் திறமையுடன் கையாள்கிறார். ஸம்ஸ்க்ருதம் தமிழ் ஆகிய அடிப்படை மொழி இரண்டிலும் உள்ள இலக்கண

இலக்கியங்களிலும் மற்றும் தர்க்கம் முதலிய சாஸ்திரங்களிலும் ஈடு இணையற்ற பாண்டித்யம், சுந்தரத் தெலுங்கில் நல்ல திறமை, ஸங்கீதக் கலையில் வல்லமை, ஆயுர்வேதத்தில் அபாரமான அறிவு, சிற்பக்கலையினில் சீர்மை இப்படி ஸகல கலா வல்லபர் ஆகத் திகழ்வது, மற்றும் நம்மவர், வேறு ஸம்ப்ரதாயத்தவர் என்று பாகுபாடு பார்க்காது திறமையைக் கணிசித்துப் பண்டிதர்களைப் பாரட்டி விருது வழங்கிக் கௌரவிப்பது என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். எனவே நம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனும் இந்தக் கோணத்திலும் ஆதி ரங்கராமானுஜ ஸ்வாமி தான்.

4. வேலாமூருக்குப் புகழளித்தவர்கள்.

இப்படி ஆதி களான இரு ரங்க ராமானுஜ ஸ்வாமிகளில் உபநிஷத் பாஷ்யகாரரான அவர் வேலாமூரில் அவதரித்தருளி அவ்வூருக்குப் புகழ் அளித்தருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனாகிய இவர் வேலாமூரிலேயே பல காலம் (பூர்வாச்ரமத்தினில்) வாழ்ந்தருளி.. அவ்வூரில் உபநிஷத் பாஷ்காரருடைய ஸந்நிதியை சீர் பெறச் செய்து, அவ்வூருக்குப் புகழ் அளித்தருளியுள்ளார்.

5. எம்பெருமானாரின் திவ்ய ஸூக்திகள் உட்கருத்தினை நுகர்ந்தவர்கள்.

அவர் மூலபாவப்ரகாசிகை என்ற தலைப்பினில் ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கே நேராக ஒரு வ்யாக்யானம் அருளியுள்ளார். (நம்முடைய துரத்ஷ்டத்தினால் இந்த வ்யாக்யானம் ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் முதல் அதிகரணத்திற்குக் கூட முழுமையாகக் கிடைத்திடவில்லை. கிடைத்துள்ள பகுதியே மா நிதி ஆக அமைந்து உள்ளது.) எம்பெருமானாருடைய திவ்யஸூக்திகளுடைய உட்கருத்தினை ஸ்வாமி எப்படி நுகர்ந்து உள்ளார் என்பதனை உணர்த்துகிறது.

அவர் ஸ்ரீபார்ஷ்யத்தின் ப்ரஸித்த வ்யாக்யானமான ச்ருதப்ரகாசிகைக்கு, வ்யாக்யானமாக பாவப்ரகாசிகை என்ற ப்ரபந்தத்தினை அருளியுள்ளார். அடியேனுக்கு ஸத்வகுணம் ஓங்கிடும் போது, இந்த ப்ரபந்தத்தினை ஸேவிப்பதை விட வாழ்க்கையில் வேறு ஓர் இன்பம் இல்லை என்றே தோன்றும். அப்படி ஓர் இன்பக் களஞ்சியமாகத் திகழும் ப்ரபந்தம் இது. இதன் மூலம் அவர் எந்த அளவுக்கு எம்பெருமானாருடைய கருத்துக்களை நுகர்ந்துள்ளார் என்பதினை நாம் உணர இயலும்.

அவர் ஸ்ரீபாஷ்யத்தின் சுருக்கமாக ஸ்ரீசாரீரக-சாஸ்த்ரார்த்த-தீபிகை என்ற ப்ரபந்தத்தினையும் அருளியுள்ளார்.

ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் அதிகரணங்கட்கு விஷயவாக்யங்களாக எடுத்துக் காட்டப்பட்ட உபநிஷத்துணுக்குகளை மட்டுமே தொகுத்து அவைகட்கு எம்பெருமானார் ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு ஏற்ற அர்த்தத்தினை விளக்கி விஷய-வாக்ய-தீபிகையை அருளிச் செய்துள்ளார்.

ப்ரஸித்தமான பத்து உபநிஷத்துகட்கும் எம்பெருமானாருடைய கருத்துக்கும்

ஸம்ப்ரதாயத்திற்கும் பொருந்திய முறையினில் பாஷ்யம் இட்டருளியுள்ளார்.

இப்படி அவர், தாமும் எம்பெருமானாருடைய கருத்துக்களை நுகர்ந்து, நம்மையும் நுகர வைத்தருளிய படி.

இவரும், அவர் போலவே (தமக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் காலக்ஷேபம் ஸாதித்தருளிய ஆசார்யரான திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஏற்படுத்திப் பல ஆண்டுகள் நடத்திப் போந்த ஸ்ரீபாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ்ஸினை அத்புதமான முறையில் ஆண்டுதோறும் வளர்ந்து வரும் விபவத்துடன் நடத்தி மற்றும் பல சீடர்கட்கு ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் ஸாதித்தருளி) எம்பெருமானாருடைய திவ்யஸூக்திகளின் கருத்துக்களைத் தாமும் நுகர்ந்து, நம்மையும் நுகர வைத்தருளுகிற படி.

6. முகப்பு சுலோகத்தினில் ஓர் இலக்கண நுட்பம்.

இப்படி

அவரும், இவரும்

1. ரங்கராமானுஜர் என்னும் திருநாமத்துடன் இலங்கிடுபவர்கள்
2. வேலாமூர் என்னும் ஊருக்குப் புகழ் தந்தவர்கள்
3. ''ஆதி'' என்ற அடைமொழிக்கு ஏற்ற சிறப்புடையவர்கள்.

மற்றவரையும் நுகர வைத்திடுபவர்கள்.

இந்த இருவரையும் வணங்குகிறேன் ''என்பது இக்கட்டுரையின் முகப்பில் உள்ள அடியேனுடைய சுலோகத்தின் பொழிப்புரை.

இந்த சுலோகத்தினில் ''நுகர்பவர்'' என்ற பொருளினைக் குறித்திட ''முகர்பவர்'' என்ற சொல்லின் ஸம்ஸ்க்ருத வடிவமாக ''ஜிக்ர:(जिघ्रः)'' என்ற சொல்லினைக் கையாண்டிருக்கிறேன்.

''ஜிக்ரன்'' என்ற வடிவத்தில் இந்தப் பொருளில் வரும் சொல்லைப் போல 'ஜிக்ர:' என்னும் வடிவத்தில் உள்ள சொல்லும் உண்டு. ''ஜிக்ர:'' என்னும் வடிவத்தில் உள்ள சொல்லினை இந்தக் கட்டுரையில் முகப்பு சுலோகத்தினில் பயன்படுத்தியதும் உபநிஷத் பாஷ்யகாரரின் கருணையையும், உபகாரத்தினையும், யாவரும் நன்றியுடன் உணர்த்திடவே. எப்படி?

முண்டகோபநிஷத்தில்

யதா பச்ய: பச்யதே ருக்மவர்ணம்

என்று உள்ள தொடரில் ''பச்ய:'' என்ற சொல்லிற்குப் ''பார்ப்பவன்'' என்று நம் உபநிஷத் பாஷ்யகாரர் பொருள் காட்டியுள்ளார். சங்கரபகவத்பாதரும் தம்முடைய உபநிஷத் பாஷ்யத்தினில் இதே பொருளைத் தான் காட்டியுள்ளார். ஆனால் அவர் ''பச்ய:'' என்ற சொல் அபூர்வமாக இருப்பதைக் கண்டு ''இந்த சொல் எப்படி

உருவாகியது?'' என இலக்கண நூல்களில் போதிய பயிற்சி அற்றவர்கட்கு வரக்கூடிய ஐயத்தினைத் தீர்க்கக்கூடிய விளக்கத்தினைக் காட்டிடவில்லை. ஆனால், நம் உபநிஷத் பாஷ்யகாரர் पश्यतीति पश्यः । पाघ्राध्माधेड्दृशः इति शप्रत्ययः । शित्त्वात् पश्यादेशः । என்று ஓர் இலக்கண விளக்கம் அருளியிடுகிறார். இதன் சுருக்கமான கருத்து ''பா, க்ரா, த்மா, தேட், த்ருச்,'' என்கிற ஐந்து தாதுக்கட்கு (வினை வேர்ச்சொல்கட்கு) வினையாலணையும் பெயர்கள் ''பிப:(பருகுபவன்)'' ஜிக்ர: (முகர்பவன்), தம: (ஊதுபவன்), தய: (பருகுபவன்), பச்ய: (பார்ப்பவன்) என்ற வடிவத்தினைப் பெறும் என்பதாகும்.

இங்கு ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் திருவருளுடன் தொடர்புடைய ஒரு விஷயத்தினைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க இயலவில்லை. எனவே அதனையும் வாசகப் பெருமக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கிறேன்.

அண்மையில் அலுவலகத்தில் அடியேனுக்குப் பதவி உயர்வளித்துச் சென்னையில் இருந்து புது தில்லிக்கு மாற்றல் அளித்தார்கள். மாறுதல்களை உடனேயே உளமாற ஏற்க மறுத்திடும் மனிதர்கட்கே உரிய இயற்கையாலும், மற்றும் சில பல அனுஷ்டான அஸௌகர்யங்கள் பற்றிய அச்சத்தாலும், அடியேன் தயங்கிய படியே தான் பதவி உயர்வினை ஏற்றுக்கொண்டேன்.

ஏற்கனவே 1993 முதல் 1996 வரை புதுதில்லியினில் அடியேன் இருந்திருக்கிறேன். அப்பொழுது புது தில்லியினில் காலடி வைத்தபொழுதே அடியேனுக்கு அடைக்கலம் தந்தது ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்தின் ஸ்ரீவைகுண்டநாதப் பெருமாள் ஸன்னிதி தான். புது தில்லி ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரமத்தினை நிர்ஹித்து வரும் ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மீ குமார் அடியேனுக்கு ஜாகை கிடைக்கும் வரை தன்னுடைய திருமாளிகையில் தங்க வைத்து, அனுஷ்டானாதிகள் ஸ்ரீவைகுண்டநாதப் பெருமாள் ஸன்னிதியில் நடந்திடும் படி ஏற்பாடு செய்து பார்த்துக் கொண்டார்.

சனி, ஞாயிறு மற்றும் விடுமுறை நாட்களில் திருத்தகப்பனாருடைய அனுக்ரஹத்தினால், ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய அருளாசியுடன் ஸ்ரீவைகுண்டநாதப் பெருமாள் ஸன்னிதியில் ச்ருதப்ரகாசிகையுடன் ஸ்ரீபாஷ்யம், பகவத்விஷயம், மற்றும் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஆகிய க்ரந்தங்களைக் காலக்ஷேபம் சொல்லும் பாக்யம் கிடைத்தது.

இப்படிக் காஞ்சீபுரத்தில் ஹஸ்திகிரியில் தேவாதிராஜப் பெருமாள் போலவே ச்ருதப்ரகாசிகையுடன் ஸ்ரீபாஷ்ய திவ்யஸூக்தியையும், பகவத்விஷய திவ்ய ஸூக்தியையும் பல வர்ஷங்கள் தொடர்ந்து திருச்செவி சாத்தித் திருவுள்ளம் உகந்தருளியவன் என்னும் பெருமையுடன் திகழ்ந்திட ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஸங்கல்பித்திருந்த படி.

இப்பொழுது மீண்டும் சில ஆண்டுகள் அந்தத் திருப்பணியினை அடியேன் தொடர்ந்திட வேண்டும் என்று ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் திருவுள்ளம் இருப்பதனால் பதவி உயர்வுடன் புதுதில்லிக்கு மாற்றம் என்று அடியேன் உணர்ந்திடவில்லை. ஆனால் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய திருவுள்ளப்படி ஆச்ரமத்தின் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஸந்நிதியினை நிர்வஹித்து வரும் வதான்ய வாவதூகரான ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மீகுமார் அஃதை உணர்ந்து கொண்டார். அடியேனுக்கும் உணர்த்தினார். இம்முறையும் அடியேனுக்கு ஜாகை கிடைத்திடும் வரை தம்முடைய திருமாளிகையிலேயே தங்க வைத்து முன்பு போலவே மற்றைய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்தார்.

இடையில் புதுதில்லி ஆர்.கே.புரம் திருவேங்கடமுடையான் ஸந்நிதியில் கிணற்றினின்று ஜலம் இழுத்திடவே போய், அடியேனுடைய அஜாக்ரதையினால், உள்ளங் கைகள் இரண்டிலும் பலத்த ரணகாயம் பட்டுக் கொண்டேன். அப்பொழுது பாதுகா தேவியே ஸ்ரீமான் லக்ஷ்மீகுமார் குடும்பத்தினர். ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஸந்நிதியில் கைங்கர்யம் செய்து வரும் ஆயுஷ்மான் ஸ்ரீராம், ஸ்ரீமான் ஜவஹர் லக்ஷ்மீ நரஸிம்ஹாச்சாரியார். ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய (பூர்வாச்ரமத்து) மைத்துனர் பதரீஸ்வாமி - என இவர்கள் அனைவரையும் அனுப்ரவேசித்து அடியேனைப் பல வகையும் பேணிக் காத்தருளினான்.

இந்நிலையில் அன்றாடம் அடியேன் மனத்தினைத் தைத்த விஷயத்தினை நாள் தோறும் இரவில் ஒரு சுலோகமாக்கி அடியேனுக்குக் கிடைத்த தொடைக் கணியினி (Lap-top)ல் ''ராஜதாநீரஜனய:'' என்ற தலைப்பினில் பதிவு செய்திடத் தொடங்கினேன்.

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய அனுக்ரஹத்தினால் ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் ஸந்நிதியில் ஞாயிறு தோறும் (ச்ருதப்ரகாசிகையுடன்) ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபம் மீண்டும் தொடங்கியது. அது மட்டுமல்ல. இப்பொழுது புது தில்லியினில், ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய ப்ரீதிபாத்ரம் மீமாம்ஸா சாஸ்த்ர வல்லுனர் ஸ்ரீமதுபயவே Dr.அளவூர் நடாதூர் ஆராவமுதாசார்ய ஸ்வாமி, மற்றும் வ்யாகரணசாஸ்த்ர வல்லுனர் ஸ்ரீமதுபயவே Dr. கோழியாலம் அனந்தாச்சார்ய ஸ்வாமி என இரு வித்வான்களும் வஸித்து வருகின்றனர். இவர்கள் இருவரும் அடியேனும் பரஸ்பரம் உசாத்துணையாக இருந்து சாபரபாஷ்யம், மஹாபாஷ்யம், ஸ்ரீபாஷ்யம் ஆகிய மூன்று பாஷ்யங்களிலும் மற்றைய நாட்களில் அவகாசம் கிடைத்திடும் பொழுது சிந்தனை செய்யும் பாக்யமும் கிட்டியுள்ளது.

இந்த முறையில் மூவருமாக 26.08.2004-ல் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஆவ்ருத்யதிகரணம் சிந்தனை செய்தோம். அந்த அதிகரணத்தில்

யதா பச்ய: பச்யதே ருக்மவர்ணம்

என்னும் முண்டகோபநிஷத் பகுதியை எம்பெருமானார் மேற்கோளாகக்

காட்டிடுகிறார். அங்கும் பாவப்ரகாசிகையில் உபநிஷத் பாஷ்யகார ரங்கராமானுஜ ஸ்வாமி, பச்ய: என்னும் பதத்திற்கு வ்யாக்யானம் இடுகையில் पश्यतीति पश्यः । पाघ्राध्माधेट्दृशः इति शप्रत्ययः । शित्त्वात् पश्यादेशः । என்கிற இலக்கணக் குறிப்பினைக் காட்டிடுகிறார். இந்த இலக்கணக்குறிப்பின்படி "பா,க்ரா,தம,தேட், த்ருச்," என்கிற ஐந்து தாதுகட்கு(வினைவேர்ச்சொல்கட்கு) வினையாலணையும் பெயர்கள் "பிப: (பருகுப வன்), ஜிக்ர: (முகர்பவன்), தம: (ஊதுபவன்) தய: (பருகுபவன்), பச்ய:(பார்ப்பவன்)" என்ற வடிவத்தினைப் பெறும் என்பதனை நினைவில் கொண்டிடப் பயன்படும் வாய்ப்பாடாக 26.08.2004-க்காக" ராஜதாநீரஜனய:" என்னும் தொடரில் கீழ்க் காணும் சுலோகத்தினை இயற்றிப் பதிவு செய்தேன்.

विष्णोः पाद्यस्य पिब-

स्तुलसीजिघ्रो धमोऽशुभस्य धयः ।

कीर्तेर्मङ्गलदिव्य-

श्रीसुषमायास्सदा भवेः पश्यः ॥४७॥२६-०८-२००४॥

"திருமாலின் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தினைப் பருகுபவ(பிப)னாக இரு. திருமாலின் திருத்துழாயினை முகர்பவ (ஜிக்ர)னாக இரு. (இதனால்) அசுபத்தினை ஊதுபவ(தம)னாக இரு. திருமாலுடைய கீர்த்தியினைக் (காதுகளால்) பருகுபவ(தய)னாக இரு திருமாலுடைய மங்கள)-திவ்ய விக்ரஹத்தின் அழகினைக் காண்பவ (பச்ய)னாக இரு". என்று ஓர் ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்குச் செய்திடும் ஹிதோபதேசம் ஆக அமைந்த சுலோகம் இது.

பெருமாளுடைய திருமேனியினை திவ்ய-மங்கள விக்ரஹம் என்று தானே குறிப்பிடுவது வழக்கம். திவ்யமுமாய், மங்களமுமாய் உள்ள விக்ரஹத்தினைக் குறித்திட திவ்யம், மங்களம் என்ற இரண்டு சொற்கள் இணைந்து உருவாகும் கூட்டு (த்வந்த்வ ஸமாஸ)ச் சொல்லில் திவ்யம் என்ற சொல்லினைத் தான் முதலில் இட்டிட வேண்டும் என்று இலக்கண நெறி அல்லவா? நீ அதனை மாற்றி மங்கள-திவ்ய விக்ரஹம் என்று சொல்லாட்சி செய்கிறாயே. இது பிழை அல்லவா? என்று இலக்கணம் பயின்றவர்கள் கருதலாம். அவர்கள் ரஸிப்பதற்காக இங்கு உள்ள இலக்கண நுட்பம் பற்றிய ஆய்வு இதனை அடுத்த (1) முதல் இலக்கம் (8) பத்திகள். இலக்கண விளக்கத்தினைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆர்வம் உள்ளவர்கள் மட்டும் (1) முதல் (8) வரை இலக்கம் இடப்பட்ட இந்தப் பத்திகளைப் படிக்கவும் மற்றைய வாசகர்கள் இந்தப் பத்திகளைத் தவிர்த்து அப்பால் உள்ள பகுதிக்குத் தாவிப் போகலாம்!

(1) " அல்பாச்தரம்" என்று பாணினி பகவானின் ஸூத்ரம். இதன் படி, கூட்டுச்

சொல் ஆவதற்காக இணையும் இரு சொற்களில் எதனில் குறைந்த உயிரெழுத்து உள்ளதோ, அந்தச் சொல் தான் கூட்டுச் சொல்லில் முதலாவதாக வர வேண்டும். ''திவ்ய'' என்னும் சொல்லில் ''தி'' என்ற எழுத்தினில் ''த்'' என்கிற மெய்யெழுத்தும் ''இ'' என்கிற உயிரெழுத்தும் உள்ளன. ''வ்'' மெய் எழுத்து. ''ய'' என்னும் எழுத்தில் ''ய்'' என்கிற மெய் எழுத்தும் ''அ'' என்கிற உயிரெழுத்தும் உள்ளன. ஆக ''திவ்ய'' என்னும் சொல்லில் மொத்தம் இரண்டு உயிர் எழுத்துக்கள். இதே முறையில் ''மங்கள'' என்கிற சொல்லில் மூன்று உயிரெழுத்துக்கள் இதனால் தான் ''திவ்ய'' என்னும் சொல்லினை முதலில் வைத்திருப்பதாய் திவ்யமங்கள விக்ரஹம் என்ற வடிவிலேயே இந்த கூட்டுச் சொல் வழக்கில் இருக்கிறது. உன்னுடைய சுலோகத்தில் நீ இதனை மாற்றி மங்கள திவ்ய என்று கூட்டுச் சொல்லினை அமைத்திருக்கிறாயே! என்று சுலோகத்தில் பிழை இருப்பதாகக் கருதிட வேண்டா.

(2) அல்பாச்தரம் என்னும் நெறி கட்டாயமானது அல்ல. அது அநித்யமானது. வ்யாகரண சாஸ்திரம் வல்லவர்கள் இப்படி நிர்ணயம் செய்திருக்கின்றனர். அல்பாச்தரம் என்று ஸூத்ரம் இட்ட பாணினி பகவானே அந்நெறியைக் கடைபிடித்திடவில்லை.

ஸமுத்ராப்ராத்த:, லக்ஷணஹேத்வோ: க்ரியாயா: என்று ஸூத்ரங்கள் இட்டுள்ளார். அல்பாச்தரம் என்னும் நெறியைப் பாணினி பகவான் கட்டாயமாகக் கடைபிடிப்பவர் ஆயின், இந்த ஸூத்ரங்களை அப்ரஸமுத்ராத்த: ஹேது லக்ஷணயோ: க்ரியாயா:, என்று அமைத்திருப்பார். அப்படி அவர் செய்யாததாலேயே இது ஒரு கட்டாயமாகக் கடைபிடிக்கப் பட வேண்டிய நெறி என்று பாணினி பகவான் கருதிடவில்லை என்பது தெளிவு.

(3) அல்பாச்தரம் என்னும் ஸூத்ரத்திற்கு முன் ஸூத்ரம் அஜாத்யதந்தம் என்பது. அந்த ஸூத்ரம் தொடங்கி வரும் ப்ரகரணமே ''அநித்யம்-கட்டாயமானது அல்ல'' என்றே கொள்ளப்படுகிறது.

(4) ஸித்தாந்த கௌமுதீயின் வ்யாக்யானமான தத்வ போதினீயில் अजाद्यदन्तम्। समुद्राभ्राद्घः, लक्षणहेत्वोः क्रियायाः, इत्यादिनिर्देशात् अनित्यमिदं प्रकरणम् । என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

(5) அஜாத்யதந்தம் என்பதின் படி ஔதார்யம் (பொருள் செறிவு) ஸௌஷ்டவம் (தெளிவு) இரண்டும் பொருந்திய ஒன்றைக் குறித்திட ஒரு கூட்டுச் சொல்லை அமைத்திடும் பொழுது ஔதார்யம் என்னும் சொல் தான் முதலில் இடம் பெறும். ஏனெனில் அதன் முதல் எழுத்து ''அச்'' என்னும் வாய்ப்பாட்டினால் குறிப்பிடப்படும் உயிர் எழுத்தில் ஒன்றான ஔ (அதாவது அது அஜாதி) அதன் இறுதி

எழுத்து ''அத்'' என்னும் வாய்ப்பாட்டினால் குறிக்கப்படும் ''அ'' என்கிற எழுத்து (அதாவது அது அதந்தம்). அப்படி இருந்தும் மஹாகவி பாரவி கிராதார்ஜுனீயத்தில் முதல் ஸர்ககத்தில் மூன்றாம் சுலோகத்தில்

स सौष्ठवौदार्यविशेषशालिनीं विनिश्चितार्थामिति वाचमाददे ॥

என்று ''ஸௌஷ்டவம்'' என்கிற சொல்லினை முதலில் இட்டு, ''ஔதார்யம்'' என்ற சொல்லினைப் பின்னிற்குத் தள்ளிக் கூட்டுச் சொல்லினை அமைக்கிறார். பாணினி பகவான் இந்த நெறியைக் கட்டாயமாகக் கருதிடவில்லை என்பதால் தான் இப்படி அமைத்தார் மஹாகவி.

(6) கிராதார்ஜுனீயத்திற்கு வ்யாக்யானமாக மஹாமஹோபாத்யாய மல்லிநாதர் வரைந்துள்ள கண்டாபதத்தில் இதை மிகத் தெளிவாக

अत्र औदार्यशब्दस्यअजाद्यदन्तत्वेऽपि लक्षणहेत्वोः क्रियायाः इत्यत्राल्पस्वरस्यापि हेतुशब्दस्य पूर्वनिपातमकुर्वता सूत्रकृतैव पूर्वनिपातस्यानित्यत्वज्ञापनात् न पूर्वनिपातः । उक्तं च काशिकायाम्-अयमेव लक्षणहेत्वोरिति निर्देशः पूर्वनिपातव्यभिचारचिह्नम् ॥ என்று நிலைநாட்டியுள்ளார்.

(7) வேதவ்யாஸபகவானும் ''உத்தர - பூர்வாகயோ:'' என்று ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தில் அருளியபடி.

(8) எனவே ''மங்கள திவ்ய'' என்ற ப்ரயோகம் பிழையானது அல்ல.

தய : என்ற தனிச் சொல்லினைப் பருகுபவன் என்ற பொருளில் மஹாகவி ஸ்ரீஹர்ஷன் ப்ரயோகம் செய்திருப்பதையும் பாருங்கள்

विदर्भसुभ्रूस्तनतुङ्गताप्तये घटानिवापश्यदलं तपस्यतः ।
फलानि धूमस्य धयानधोमुखान् स दाडिमे दोहदधूपिनि द्रुमे ॥

(நைஷதீய சரிதம் முதல் ஸர்கம் 82-ம் சுலோகம்) ''நளசக்ரவர்த்தி தோட்டத்தினைப் பார்வையிடும் காட்சி. தோட்டத்தினில் மாதுளைச் செடிகள் உள்ளன. அவைகளில் மாதுளைக் கனிகள் தொங்கிடுகின்றன. அந்தச் செடிகள் நிறையப் பழுப்பதற்காக செடிகளைச் சுற்றிப் புகைமூட்டம் இட்டுள்ளனர். தலைகீழாகத் தொங்கும் மாதுளைக் கனிகள் மீது அந்தப் புகை படர்ந்திடுகிறது. மாதுளைக் கனிகள் புகையினைப் பருகுவது போலப் படுகிறது. மாதுளைக் கனிகள் குடங்கள் போல உள்ளன. தமயந்தியின் மார்பகங்கள் போலத் தாங்களும் ஆக வேண்டும் என்று தலை கீழாகத் தொங்கிக் கொண்டு, தீயின் இடையில் குடங்கள் தவம் செய்பவை போலவும் அப்பொழுது புகையினைப் பருகும் நிலையில் அவை இருப்பது போலவும் தோற்றம் தரும் காட்சியினைக் கண்டான் நளசக்ரவர்த்தி.'' என்கிறான் மஹாகவி. இங்குப் புகையினைப் பருகுகின்ற (குடங்கள்) என்பதைக் காட்ட மஹாகவி ''தூமஸ்ய தயான்'' என்று சொல்லாட்சி செய்கிறான். தயான் என்பது

தய: என்பதின் இரண்டாம் வேற்றுமையில் பன்மையில் வரும் வடிவம்.

பிப: என்ற சொல்லினைப் பருகுபவன் என்ற பொருளில் அடியேனுடைய பிதாமஹனும் ப்ராசார்யனும் மஹாவித்வானும் மஹாகவியுமான வேங்கடசேஷார்ய மஹாதேசிக ஸ்வாமி

ஊர்ந்த சகடமுதைத்த பாதத்தன், பேய்முலை
சார்ந்து சுவைத்த செவ்வாயன், என்னை நிறை கொண்டான்
பேர்ந்தும் பெயர்த்தும் அவனோடன்றி ஓர் சொல்லிலேன்
தீர்ந்த என் தோழீ! என் செய்யும் ஊரவர் கவ்வையே?

என்னும் திருவாய்மொழிப் பாசுரத்திற்குத் திருவாய்மொழிக்கு சுலோகமயமான ஸம்ஸ்க்ருத மொழிபெயர்ப்பாகத் தாம் அருளிச் செய்த ப்ரதிபிம்பலஹரீயில்

उपेतशकटासुरप्रहरदंघ्रिकः पूतना-
स्तनादर-पिबा-रुणाधरदलस्तु मत्पूर्णताम् ।
जहार सगतागता गतवचोत्तरा तं विना
मदेककृतिनिश्चये! सखि! जनापवादेन किम्? ॥

என்று அருளிக் காட்டியுள்ளபடி. சுலோகத்தில் "ஸ்தனாதரபிப" என்ற தொடர் "சார்ந்து சுவைத்த" என்பதற்கான மொழிபெயர்ப்பு.

7. திருக்குடந்தை ஆண்டவன் திருவுள்ளம்

பாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ்ஸினைத் தொடங்கி வைத்துப் பல ஆண்டுகள் அதனைத் தம்முடைய ஆத்யக்ஷத்தினில் நடத்தி வைத்தருளிய திருக்குடந்தை ஆண்டவன் தான் நம் ஸம்ப்ரதாயத்தில், வித்வத்ஸபையில் அன்வயிக்கும் வித்வான்கட்குப் பொதுவான ஸம்பாவனையினை முதல் முதலாக ரூபாய் 150/- என்ற அளவிற்கு உயர்த்தியாயிற்று.

1981-ல் ராஜமன்னார்குடியில் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் நடத்தியருளிய பாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ்ஸில் இந்த உயர்வு தொடங்கியது.

அடியேன் கார்யாலயப் பணியினில் இருப்பதால், முடிந்த வரையில் விடுமுறை நாட்களினைத் தேர்ந்து எடுத்து அல்லது ஸதஸ்ஸுக்கு இடையில் வரும் ஞாயிற்றுக்கிழமையினில் ஸதஸ்ஸில் கலந்து கொள்ளும் வழக்கத்தினைக் கடைபிடித்திட வேண்டிய நிர்பந்தம். அந்த வழக்கப்படி மேற்படி மன்னார்குடி ஸதஸ்ஸிற்கு அடியேன் ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமையில் சென்றேன். ஸதஸ்ஸிற்கு ஆண்டவன் எழுந்தருள்வதற்கு முன்னரேயே, தனியாக ஆண்டவனை தண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும் ஸதாசாரத்தினையும் அனுஷ்டித்திடப் போதுமான அவகாசம் இருந்தது.

அடியேனைக் கடாக்ஷித்துப், "பானு-வாஸர-வித்வான்!" எனத் தனக்கே உரிய

புன்முறுவலுடன் மெல்லிய குரலில் கூறியதாயிற்று. ''பானுவாஸரம்'' என்றால் ஞாயிற்றுக்கிழமை அல்லவா? அன்று ஒரு தினம் மட்டுமே ஸதஸ்ஸில் பங்கேற்கும் வித்வான் அடியேன் என்பதனையும், ஸதஸ்ஸில் மற்றை நாட்களில் அடியேன் பங்கேற்பதில்லை என்பதனால் தனக்குக் குறை என்பதனையும், உணர்த்திடவே அவ்வாறு குறிப்பிட்டு அருளியதாக அடியேன் புரிந்து கொண்டேன்.

''க்ஷமித்தருளவேண்டும். அடியேன் அரசுப் பணியினில் உள்ள ஊழியன். ஸேவா ச்வ வ்ருத்தி: என்றாரே மநு! அந்த வசனப் படி நாய்ப்பிழைப்பு அல்லவா அடியேனுடையது.'' என்று விண்ணப்பம் செய்தேன். உடனே அந்த தனக்கே உரிய புன்முறுவலுடன்'' வருந்த வேண்டா. பானு-பாஸுர-வித்வான் என்று சொல்ல வந்தேன். வயதாகி விட்டதல்லவா? வாய் குழறிவிட்டது. பானுவாஸர வித்வான் என்று வந்து விட்டது'' என்று ஸமாதானம் செய்தாயிற்று.

''பானு-பாஸுர-வித்வான்'' என்ற தொடருக்கு ஸூர்யனைப் போல ஒளிரும் வித்வான் என்று பொருள்!

ஒரு வினாடி அந்த சமத்காரம் அடியேனைத் திகைக்க வைத்தது. பிறகு ஓருவாறு தேறி ''அவ்விடத்து ஆசீர்வாதத்தினால் அப்படியே அது உண்மை ஆகிடல் வேண்டும்'' என்று வினயத்துடன் விண்ணப்பம் செய்தேன். திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ''அந்த ஆசீர்வாதம் காளிதாஸன் சொன்னது போல உமக்குப் புனருக்த-பூதம் ஆகுமே!'' என்று அருளியாயிற்று.

மஹாகவி காளிதாஸனுடைய ரகுவம்சத்தில் ஐந்தாம் ஸர்கத்தில் 34-ஆம் சுலோகத்தினில் வருகிறது ''புனருக்த-பூதம்'' என்ற தொடர். கௌத்ஸர் என்னும் முனிவர் ரகு சக்ரவர்த்தியின் கொடை உதவியினைப் பெற்றவுடன் அவனுக்கு நன்றி தெரிவித்திடும் காட்சியினை வர்ணிக்கிறான் மஹாகவி.

आशास्यमन्यत् पुनरुक्तभूतं श्रेयांसि सर्वाण्यधिजग्मुषस्ते ।
पुत्रं लभस्वात्मगुणानुरूपं भवन्तमीड्यं भवतः पितेव ॥

என்பது சுலோகத்தின் முழு வடிவம் ''அனைத்து நன்மைகளையும் அடைந்து இருக்கின்ற உனக்கு ஆசீர்வதிக்கத் தக்க எதனை ஆசீர்வாதமாகச் சொன்னாலும் அது ''கூறியது கூறல்'' தான் ! ஆகவே உன்னுடைய தகப்பனார், புகழ்க்குரிய உன்னைப் புதல்வனாகப் பெற்றது போல, நீயும் உனது பண்புக்குத் தகுந்த புதல்வனைப் பெறுவாய் ஆக!'' என்கிறார் கௌத்ஸர். (அந்த ஆசீர்வாதம் ரகுவிற்குப் பலித்தது. அஜன் பிறந்தான். இந்நிகழ்ச்சியினை ஒட்டி அடியேனுக்கும் புத்ரன் பிறந்தநாள் ! இதனைப் பிறகே அடியேன் உணர்ந்து கொண்டேன்!)

அடியேனுடைய திருத்தகப்பனார் மற்றும் திருத்தாயார் பற்றிய குசலப்ரச்னங்கள் என்று ஸல்லாபத்தினைத் தொடர்ந்தாயிற்று. ஸதஸ்ஸம் பாவனை பற்றியும் பேச்சு வந்தது. அடியேன் அதிகப்ரஸங்கியாக ''ஸம்பாவனையை ரூ 150 ஆக்கியுள்ளது.

சின்மயீ ஆகச் செய்வது பொருத்தமாக இருக்குமே'' என்று விண்ணப்பம் செய்தேன்.

திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ''சுபாசீ ஆகவே ஸம்பாவனை செய்ய வேண்டும் என்று தான் எனக்கு ஆசை. என்னுடைய சதாபிஷேகத்தில் அப்படிச் செய்யத் திட்டம் உள்ளது. நான் அது வரை ஜீவித்திருந்தால்'' என்று அருளியாயிற்று.

(ஸ்ரீபாஷ்யப் படி ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களின் எண்ணிக்கை 545, கடபயாதி முறையில் சுபாசீ என்ற சொல் 545 என்கிற தொகையினைக் குறிக்கும். ஸ்ரீபாஷ்யப் படி 156 அதிகரணங்கள் சின்மயீ என்ற சொல் கடபயாதி முறையில் 156 என்ற தொகையினைக் குறிக்கும்.

सौत्री संख्या शुभाशीः, अधिकृतिगणना चिन्मयी ब्रह्मकाण्डे ।

என்று அதிகரண்ஸாராவலீ.)

வித்வத்ஸதஸ் காலம் வரவே, ஸதஸ்ஸிற்கு எழுந்தருளியாயிற்று. அப்பொழுது அடியேனிடம் ''இந்த ஸதஸ்ஸிற்கு ரூ. 30, 000 வரை செலவு ஆகிறது (இது அப்பொழுதைய நிலவரப் படி). உன்னைப் போலச் சில வித்வான்கள் தான் என் எதிர் பார்ப்பிற்கு ஏற்ப இந்த வாய்ப்பினை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்'' என்று அருளிய படி.

ஸதஸ்ஸில் அடியேன் முதல் அத்யாயத்தில் மூன்றாம் பாதத்தில் முதலாம் அதிகரணமான த்யு-ப்வாத்-யதிகரணத்தில் வாக்யார்த்தம் விண்ணப்பம் செய்தேன்.

''ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களில் முதல் அத்யாயத்தில் ப்ரபஞ்சம் அனைத்துக்கும் காரணமான பொருளினைக் காட்டும் வேதவாக்யங்களினை ஆய்வு செய்கிறார் வேத வ்யாஸ பகவான். அதில் கடந்த இரண்டாம் பாதத்தில் ப்ரபஞ்ம் அனைத்துக்கும் காரணமான பொருள் ஜீவாத்மாவாகவோ அல்லது மூலப்ரக்ருதியாகவோ இருக்கலாம் என்று ஐயம் வரும்படி அவைகளையும் ஒரு வண்ணம் உணர்த்துவது போன்ற மங்கலான (அரசல்புரசலான) அடையாளங்களைத் தம்மகத்தே உடைய வேத வாக்யங்களைத் தேர்ந்து எடுத்து ஆய்வு செய்தார். இப்பொழுது மூன்றாம் பாதத்தில்-காரணமான பொருள் ஜீவாத்மாவாகவோ அல்லது மூலப்ரக்ருதியாகவோ இருக்கலாம் என்று ஐயம் வரும் படி அவைகளையும் தெளிவாகவே உணர்த்துவது போன்ற ஸ்பஷ்டமான (ஒளிரும்) அடையாளங்களைத் தம்மகத்தே உடைய வேத வாக்யங்களைத் தேர்ந்து எடுத்து ஆய்வு செய்கிறார் என்று எம்பெருமானாரே வேதாந்ததீபத்தில் விளக்கியுள்ளார்.'' என்று கடந்த பாதத்திற்கும் இந்த பாதத்திற்கும் இருக்கும் தொடர்பினை (ஸங்கதியை) விண்ணப்பம் செய்தேன்.

''ப்ரமாணமான வேதத்தினிலியே இப்படி வகைகள்-தாரதம்யம்-காட்டிடும் முறையினை மேலையார்கள் (முன்னோர்கள்) இசைந்திருக்கின்றார்களா?'' என்று திருக்குடந்தை ஆண்டவன் கேட்டருளியாயிற்று.

''ஆம்'' என்று உறுதியுடன் கூறி, அதற்கு உரிய அத்தாட்சியினை உடனேயே

காட்டிட இயலாத நிலையில் அடியேன் ''எம்பெருமனார் இப்படி அருளியிருக்கிறபடியால் இது முன்னோர் இசைந்த முறையாகவே இருக்க வேண்டும்'' என்று மென்று விழுங்கினேன்.

''ஸபையில் யாரேனும் பதில் ஸாதிக்கலாமே'' - திருக்குடந்தை ஆண்டவன்.

அப்பொழுது ஸதஸ்ஸில் எழுந்தருளியிருந்தத வித்வான்களில் எந்தத் திருநாமமும் இதற்குப் பதில் இறுக்க முன் வரவில்லை.

''ஆண்டவனே பதில் அருளி அனுக்ரஹித்திட வேண்டும்'' என ஒரே குரலாக அனைவரும் வேண்டினோம்.

''நான் பதில் சொல்லப் போவதில்லை. ஆனால் பதில் இருக்கும் இடத்தை மட்டும் சொல்கிறேன்., நீங்களே பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அதிகரணஸாராவலீ வ்யாக்யானமான சிந்தாமணியில் பதில் இருக்கிறது.'' என்று அருளி ''மேலே வாக்யார்த்தம் தொடரவும்'' என்று அடியேனை நியமித்தாயிற்று.

வாக்யார்த்தம் நிறைந்தது.

ஸ்ரீகார்யம் ஸ்வாமியிடம் ''ஸம்பாவனையை இவர் சொன்னபடி சின்மயீ அதாவது ரூபாய் 156 ஆகவே செய்து விடுவோமா?'' என்று கேட்டாயிற்று.

''செய்யலாம் ஆனால் ஏற்கனவே ஸபையில் அன்வயித்துச் சென்று விட்டப் பல ஸ்வாமிகட்கு ரூபாய் 150 தானே செய்திருக்கிறது'' என்றார் அவர் ''சரி அடுத்த ஸதஸ் முதல் வித்வான் தொடங்கி ஞாபகமாக சின்மயீயாகவே ஸம்பாவனை செய்து விடுவோம்'' என்று ஸாதித்தாயிற்று.

''இதுவே சுபாசீ(சுபமான ஆசீர்வாதம்)'' என்று ஸம்பாவனையைப் பெற்றுக் கொண்டேன்.

ஊருக்குத் திரும்பிய கையுடன், அதிகரணஸாராவலீயையும் அதன் வ்யாக்யானமான சிந்தாமணி மற்றும் (அடியேன் பெரியபிதாமஹனும், பிதாமஹனின் ஆசார்யரும், ஸ்ரீமதண்ணயார்யமஹாதேசிகனின் அந்தரங்க சிஷ்யர்களில் ஒருவருமான ஸ்ரீஸுந்தரார்ய மஹாதேசிகன் அருளியதும், அடியேன் பிதாமஹன் க்ரந்தாக்ஷரத்தினில் அச்சிட்டு வெளியிட்டதுமாகிய) ஸஹ்ருதயஹ்ருதயப்ரகாசிகை, முதலிய வ்யாக்யானங்களையும் ஸேவித்தேன். பதில் அதிகரணஸாராவலீயின் 80-ஆவது சுலோகத்தில் கிடைத்தது. சுலோகம்

अस्पष्ट-स्पष्टरूप-स्फुटतर-चिदचिल्लिङ्गवत्-वाक्यचिन्ता
भाष्ये दीपावतारेऽप्यगणि नयगणैस्संप्रवृत्ता त्रिपाद्याम् ।
अत्यन्ता स्पष्ट-लिङ्गान्वितविषयमुशन्त्याद्यपादं तु केचित्
तत्रेदं तारतम्यं नियतनिजबलैः कर्म-तार्तीय-मानैः ॥

இந்த சுலோகத்தின் கடைசி அடியில் ப்ரமாணமான வேதத்திலேயே

காணப்படும் காரணத்தினைக் காட்டும் தொடர்களை

1. மங்கிய நிலையில் உள்ள அடையாளங்களைத் தன்னகத்தே வைத்துக் கொண்டு ஜீவாத்மா அல்லது ப்ருக்ருதியினைக் காரணமாகக் காட்டுவது போல் இருப்பதால், ப்ரஹ்மம் தான் காரணம் என்கிற ஸித்தாந்தத்துக்கு அதிக வலிமை ஊட்டும் - மிக வலிமை உடையவை.

2. தெளிவான நிலையில் உள்ள அடையாளங்களைத் தன்னகத்தே வைத்துக் கொண்டு ஜீவாத்மா அல்லது ப்ருக்ருதியினைக் காரணமாகக் காட்டுவது போல் இருப்பதால் ப்ரஹ்மம் தான் காரணம் என்கிற ஸித்தாந்தத்துக்கு வலிமை ஊட்டும் - வலிமை உடையவை.

3. மிகத்தெளிவான நிலையில் உள்ள அடையாளங்களைத் தன்னகத்தே வைத்துக் கொண்டு ஜீவாத்மா அல்லது ப்ருக்ருதியினைக் காரணமாகக் காட்டுவது போல் இருப்பதால், ப்ரஹ்மம் தான் காரணம் என்கிற ஸித்தாந்தத்துக்கு சிறிதே வலிமை தரும் - குறைந்த வலிமை உடையவை,

என்று வகைப் படுத்தும் முறையை ஜைமினி முனிவர் காட்டிய வழியினைப் பின்பற்றிய எம்பெருமானார் ஏற்றார் என்று காட்டிடுகிறார் ஸ்வாமி தேசிகன்.

ஜைமினி முனிவர் கர்ம மீமாம்ஸையில் மூன்றாம் அத்யாயத்தில் மூன்றாம் பாதத்தில் 13-ஆவது ஸூத்ரமாக அருளியது.

श्रुति-लिङ्ग-वाक्य-प्रकरण-स्थान-समाख्यानां समवाये पार-दैर्बल्यं अर्थ-विप्रकर्षात् ॥

(இந்த ஒரு ஸூத்ரத்திற்கு ஆறு அதிகரணங்களை அத்வரகுதூஹலவ்ருத்தி யில் வாஸுதேவதீட்சிதர் அமைக்கிறார். பொதுவாக ஓர் அதிகரணத்திற்குப் பல ஸூத்ரங்கள் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால் பல அதிகரணங்கட்கு ஒரு ஸூத்ரம் என்கிற நிலையினை இங்கே இவர் வ்யாக்யானத்தில் ரஸிக்கலாம்.)

இந்த ஸூத்ரத்தின்படி வேதப்ரமாணம் ச்ருதி, லிங்கம், வாக்யம்....... என்று பலபடியாக வகைபடுத்தப்படுகிறது. ச்ருதி மிக வலிமையானது லிங்கம் அதனை விடக் குறைந்த வலிமை உடையது. வாக்யம் அதனை விடக் குறைந்த வலிமை உடையது......... என்றும் தாரதம்யம் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஒரு நெடிய மரம். அதன் உச்சிக் கிளையில் ஒரே ஒரு கனி பழுத்துத் தொங்கிடுகின்றது. அதனைப் பறித்துச் சுவைத்திட விழைகின்றனர் இருவர். மரத்தினில் ஓர் ஏணி சாத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இருவரில் ஒருவர் அப்படிகளில் மேற்படியினில் நிற்கிறார். மற்றவர் கீழ்ப்படியில்! இருவரும் படிகளை ஒரே வேகத்தில் ஏறும் வலிமை உடையவர்களே! இருவருக்கும் தடங்கல் ஏதும் ஏற்படாத நிலை தான். கனியினைப் பறித்திட ஏணிப் படிகளில் இருவரும் ஏறத் தொடங்கிடுகின்றனர். இப்பொழுது கனியினை மேற்படியினில் உள்ளவர் தானே பறித்துக் கொள்வார்!

மற்றவர் வெறுங்கையினராகத் தானே மீள்வார்.

ப்ரமேயம் என்பதே அந்த உச்சாணிக் கனி. அதனைத் தான் காட்டிய வழியில் உணர்த்திட வேண்டும் என்று ச்ருதி என்று கொள்ளப்படும் வேதப்பகுதியும், லிங்கம் என்று கொள்ளப்படும் வேதப்பகுதியும் போட்டி இடுகின்றன. இரண்டுமே வேதப் பகுதிகள் என்பதால் ஸமமானவையே . ஆனாலும் மேற்படியில் இருப்பவரே பழத்தினைப் பறித்துக் கொண்டு வெற்றி பெறுவது போல ச்ருதியே ப்ரமேயத்தினை நிர்ணயம் செய்யும். அதனை எதிர்த்து லிங்கம் செய்ய மாட்டாது.

இப்படியே வாக்யம் என்று கொள்ளப்படும் வேதப்பகுதியும், லிங்கமும் போட்டி இடுகையில் மேற்படியில் உள்ள லிங்கமே வெற்றிக் கனியினைப் பெறும் என்றிப்படியே மே லே அமைப்பு வரிசை................

இப்படி நாடகக்காட்சியாகவே இந்த மீமாம்ஸா சாஸ்த்ர நுட்பத்தைச் சுலோகங்களில் தருகிறார் குமாரிலபட்டர் தம்முடைய சுலோகவார்த்திகத்தில் அந்த சுலோகங்கள்

निश्रेण्यारोहणप्राप्यं प्राप्तिमात्रोपपादि च ।
एकमेव फलं प्राप्तुमुभावारोहतो यदि ॥

अधस्सोपानमेकोऽन्य उत्तरं तु तयोश्श्रितः ।
उभयोस्तु जवस्तुल्यः प्रतिबन्धश्च नान्तरा ॥

आरोहतोस्तदेको हि तत्फलं प्राप्नुयात्तयोः ।
प्रथमेन गृहीतेऽस्मिन् पश्चिमोऽवतरेन्मुदा ॥

இவ்வாறு கர்மகாண்டத்தில் வேதப் பகுதிகளில் தாரதம்யம் காட்டப்பட்டது. இப்படியே ப்ரஹ்மகாண்டத்தில் வேறு ஒரு வகையில் தாரதம்யம் காட்டப்படுகிறது!

அடுத்தப்பாதுகாவிஹார ஸதஸ் 1982-ல் திருக்குடந்தையில் நடந்தது. அதில் ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலாம் அத்யாயம் மூன்றாம் பாதம் மூன்றாம் அதிகரணமாகிய ஈக்ஷதிகர்மாதிகரணம் விண்ணப்பம் செய்தேன்.

முந்தைய ஆண்டில் போல ஸங்கதியை விண்ணப்பம் செய்தேன். "சென்ற ஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீமதாண்டவன் காட்டிக் கொடுத்த விஷயம்" என்று ஞாபகப் படுத்தி மேற்படி அதிகரணஸாராவலீ சுலோகத்தினையும், அதன் விளக்கத்தினையும் விண்ணப்பித்தேன். ஸ்ரீமதாண்டவன் திருச்செவி சாத்திப் போர உகந்தாயிற்று.

"சென்ற ஸதஸ்ஸில் நடந்ததை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு நீர் செயல் பட்டது போல நானும் செய்ய வேண்டும் ஆனாலும் 156 என்பதை விட 150 என்பது என்பது

கணக்கிடுகையில் வஸதியாக இருக்கும் என்பதால் 150 என்றே ஸம்பாவனை தொடர்கிறது. ஆனால் ரஸகனமா (சுவைமிகுந்ததாக)கவும் வாக்யார்த்தம் சொன்னபடியால் ரஸம் கூடிய ஸம்பாவனை உமக்குத் தருகிறோம்'' என்று அடியேனுக்கு ரூ 156 ஸம்பாவனை செய்தாயிற்று (ரஸம் என்ற சொல் 6 என்ற தொகையினையும் குறிக்கும்.)

பிறகு சதாபிஷேக ஸதஸ்ஸில் சுபாசீயை ஒட்டிய தொகையான ரூ. 500-ஐப் பொது ஸம்பாவனையாகச் செய்தாயிற்று.

அவருடைய திவ்யகடாக்ஷத்தினால் பாதுகா ஸாம்ராஜ்யத்தினைப் பாதுகாக்கும் தொண்டுக்குக் கோலம் பூண்ட ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் இரண்டு மூன்று மடங்கு சுபாசீகளை ரூ 1000, 1500 என்றிப்படி ஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீபாஷ்ய வித்வான்கட்கு ஸம்பாவனை செய்து தம்முடைய ஆசார்யன் திருவுள்ளம் உகக்கும் வகையில் எம்பெருமானாருடைய ஸ்ரீபாஷ்யத்தினைப் பூஜித்து மகிழ்ந்தாகிறது.

தேர்ந்து எடுத்துச் சிறந்த வித்வான்கட்கு பத்து சுபாசீகளைக் கூட ஸம்பாவனை செய்தாகிறது. குலபதிகளான மஹான்களைப் ப்ரோத்ஸாஹனம் செய்து சததூஷணி போன்ற பூர்வாசார்ய க்ரந்தங்கட்கு விரிவான தெளிவான வ்யாக்யானங்களை எழுத வைத்து அதனை அச்சேற்றி வெளியிட்டு விலைமதிக்க முடியாத அந்தப் புத்தகங்களை வித்வான்கட்கு விலையில்லாமலேயே கொடுத்தருளி அந்த மஹான்களுக்கும் பல சுபாசீகளை ஸம்பாவனை செய்து கௌரவித்து வித்யாப்ரசாரம் செய்தாகிறது. இங்கு ஒரு காரிகை !

शुभेन मनसा ध्यातं शुभाशीस्पर्शनं गुरोः ।
कुर्वन् बहुगुणं भाति रङ्गरामानुजो मुनिः ॥

சுபேன மனஸா த்யாதம் சுபாசீஸ்பர்சனம் குரோ :।
குர்வன் பஹுகுணம் பாதி ரங்கராமானுஜோ முநி: ॥

இந்தக் காரிகையின் பொருள்:

''தம் ஆசார்யனுடைய சுபமான திருவுள்ளத்தினில் எழுந்த - ஸ்ரீபாஷ்யவித்வான்கட்கு ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களின் எண்ணிக்கை ஆன - 545-ஐ - சுபாசீயினை - ஸம்பாவனையாக அளித்தல் - என்பதனைப் பல மடங்கில் செய்து கொண்டு ரங்கராமானுஜமுனிவர் (ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன்) விளங்குகிறார்.'' என்பது

இந்த சுலோகத்தில் உள்ள ''சுபேன மநஸா த்யாதம்'' என்ற தொடர் ஸ்ரீவிஷ்ணு-புராணத்தில் ஐந்தாம் அம்சத்தில் ஆறாவது அத்யாயத்தில் 28-ஆவது சுலோகத்திலிருந்து கையாளப் பட்டுள்ளது. சுலோகத்தின் முழு வடிவம் :

बृन्दावनं भगवता कृष्णेनाक्लिष्टकर्मणा।
शुभेन मनसा ध्यातं गवां सिद्धिमभीप्सता ॥

ப்ருந்தாவனம் பகவதா க்ருஷ்ணேனாக்லிஷ்டகர்மணா ।
சுபேன மனஸா த்யாதம் கவாம் வ்ருத்திமபீப்ஸதா ॥

கண்ணன் ப்ருந்தாவனத்தினைப் பசுக்களின் நலனைக் கருதி சுபமான திருவுள்ளத்தினாலே நினைத்திட்டான்! (நெருஞ்சி முள் காடாக இருந்த ப்ருந்தாவனம் பசுமையான புல் நிறைந்த பூங்காவாக மாறிவிட்டது.!)

பூர்வாச்மரத்தில் கண்ணன் என்ற திருநாமத்தினாலேயே ப்ரஸித்தராய் இருந்த திருக்குடந்தை ஆண்டவனுடைய திருவுள்ளத்தின் வலிமையால் ஆச்ரமத்திற்கு ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் கிடைத்தார். இப்படிப் பலமடங்கில் சுபாசீகளை வழங்கி ஸம்ப்ரதாயத்தினை வளரச்செய்தருளுகிறார் என்பதையும் குறிக்கவே ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்தில் உள்ள ''சுபேன மநஸா த்யாதம்'' என்ற தொடரைப் பயன்படுத்திக் காரிகையினை அமைத்திட்டேன்.

காரிகையில் உள்ள சுபாசீஸ்பர்சனம் என்கிற தொடருக்கு சுபாசீயினை அளித்தல் என்று பொருள். ''ஸ்ப்ருச'' என்கிற தாது சுராதி கணத்தில் உபயபதியாய் அளித்தல் என்ற பொருளினில் வரும் ஸ்பர்சயதி அல்லது ஸ்பர்சயதே என்று ரூபம் மஹாகவி காளிதாஸன் ரகுவம்சம் இரண்டாம் ஸர்கம் 48-ஆம் சுலோகத்தில்

गा: कोटिशस्सपर्शयता घटोध्नी: ।

என்று ப்ரயோகம் செய்வது காண்க. இங்கு ''ஸ்பர்சயதா'' என்னும் சொல் ''கொடுப்பவனால்'' என்ற பொருளில் வந்திருக்கிறது. இந்த தாதுவிலிருந்து ''அளித்தல்'' என்ற பொருளில் ''ஸ்பர்சனம்'' என்ற சொல் வருகிறது.

8. நிறைவுரை

இப்படிப் பல வகையில் ஆதி ரங்கராமானுஜ முனியாகவே திகழும் ஆதிரை வந்த இந்த ரங்கராமானுஜமஹாதேசிகஸ்வாமியாம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் இப்போது ஸப்ததி கண்டாகிறது. சித்திரையில் ஆதிரை நாள் வந்து தோன்றிய ராமானுஜமுனி இரண்டு ஷஷ்ட்யப்த பூர்த்தியை இந்நிலவுலகில் கண்டது போல, வைகாசியில் ஆதிரை நாள் வந்து தோன்றிய இந்த (ரங்க) ராமானுஜமுனியும் இரண்டு ஸப்ததியை இந்நிலவுலகில் கண்டிடப் பாதுகாதேவீ அருளிட வேண்டும்.

நேரிசை வெண்பா ஒன்றின் மூலம், இந்த எழுபது பாதி ஆயுளாக, அதாவது முழு ஆயுள் 140-ஆக ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் வாழ்ந்தருள வேண்டும் என்று ப்ரார்த்தனை செய்யப்படுகிறது.

மாதவ ஆதிரை மண்ணுலகில் நீ வர
மாதவம் செய்திட்டாள் மற்றென்ன? - மாதவீ

கோதில் ஞான குருவே! எழுபதிது
பாதியாய் வாழ்க நீ பார்.

(குறிப்பு மாதவ ஆதிரை - வைகாசித் திருவாதிரை. மாதவீ-பூமி.பார்-பாரில்)

शास्त्रसाहितीवल्लभाख्यया येन दत्तया कीर्तिमानहम् ।
तस्य सप्ततौ तस्य पादयोरर्पितोपदो भानि सत्तया ॥

(अर्पितोपदः-अर्पिता उपदा येन सः । उपायनमुपग्राह्यं उपहारस्तथोपदा । इत्यमरः)

சாஸ்த்ர ஸாஹிதீ வல்லபன் என்ற அடியேனுக்கு ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமதாண்டவன் பட்டம் அளித்தருளியாயிற்று. அந்தப் பட்டத்தால் புகழ் பெற்ற நிலையில் உள்ளேன். அந்த ஆண்டவனுடைய ஸப்ததியில் அவருடைய திருவடிகளில் இந்தக் காணிக்கையினை ஸமர்பித்திட்டு ஸத்தை பெற்றுப் பொலிவேனாக!

★ ★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீ:

ஆதிரை அறிஞர்

(ஸ்ரீ. உ. வே.வித்வான் வ.ந. கோபாலதேசிகாச்சாரியர்,
ஒப்பிலியப்பன் ஸந்நிதி)

சிற்றெயிற்று முற்றல் மூங்கில் மூன்று தண்டரான ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸப்ததி பூர்த்தி மஹோத்ஸவம் அற்ற பற்றர் சுற்றிவாழும் அந்தணீர் அரங்கத்தில் மிகக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த சுப அவஸரத்தில் வெளியிடப்படும் விழா மலரில், அடியேனுடைய காணிக்கையாக இந்த வ்யாஸத்தை ஸமர்ப்பிப்பதில் அடியேன் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

யதிகளுக்கும் ஸப்ததிக்கும் ஒரு நெருங்கிய ஸம்பந்தம் உண்டுபோலும். அதனால் தான், திருவேங்கடமுடையானுக்கு 100 ச்லோகங்களையும் (தயா சதகம்), வரதனுக்கும் தேவநாதனுக்கும் 50 ச்லோகங்களையும் (வரதராஜ பஞ்சாசத், தேவநாயக பஞ்சாசத்) ஸமர்பித்த ஸ்வாமி தேசிகன் யதிராஜருக்கு 70ச்லோகங்களை (யதிராஜ ஸப்ததி) ஸமர்பித்தார். ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரும் 74ஸிம்ஹாஸனாதிபதிகளை நியமித்தார்.

ஆதிரையில் அவதரித்த அறிஞரான நம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் திக்குநிறை புகழாளர். செந்தமிழும் வடமொழியும் திகழும் நாவர் இந்த பேரறிவாளர் என்பதை நாடும் நகரமும் நன்கறியும். ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாவில் ஸ்வாமி அருளிச்செய்துவரும் பெரியதிருமொழி வ்யாக்யானமும் இதற்குச் சான்றாகும்.

இதே போல, ஆதிரையில் அவதரித்த நம் பூர்வாசார்யர்களான மஹநீயர்கள் சிலரின் பெருமையைச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

நம் தர்சன ஸ்தாபகர் ஆன ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் அவதரித்ததும் திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில்தான். இங்கே ஒரு ஸ்வாரஸ்யம். பாஷ்யகாரருடைய திருநக்ஷத்ரம் திருவாதிரை. ஸ்வாமிநிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய திருநக்ஷத்ரம் திருவோணம். தீந்தமிழில், 27 நக்ஷத்ரங்களில், திருவாதிரையும் திருவோணமும் தான் "திரு" என்பதைச் சிறப்பு அடைமொழியாகப் பெற்றுள்ளன. மற்ற நக்ஷத்ரங்களுக்கு இந்தப் பெருமை கிடையாது. பின்னால் பாஷ்யகாரரும் தேசிகனும் இந்த நக்ஷத்ரங்களில் அவதரிக்கப் போகிறார்கள் என்பதனால்தான், இவற்றுக்குத் "திரு" என்ற சிறப்பு அடைமொழி ஏற்பட்டதோ?

எம்பெருமானாரின் அவதார காரணத்தை மிக அழகாக எடுத்துக் கூறுகிறார் வடுகநம்பி- உண்மையான வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை நிலை நாட்டவும், வேத விரோதமான

பாஹ்யமதங்களையும், வேதத்துக்குத் தவறாகப் பொருள் கூறும் குத்ருஷ்டி மதங்களையும் அழிப்பதற்காகவும், ஆதிசேஷனுடைய அம்சமாக அவதாரம் செய்தார். (வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸமர்த்தநாய பாஹ்யாந்தர ப்ராந்த மதாபநுத்த்யை சேஷாம்சக: ... கச்சித் இஹாவிராஸீத் யதிராஜ வைபவம் - 7)

இங்கே கஸ்சித் என்று ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைக் கூறுகிறார். கஸ்சித் என்பதற்கு ஒருவர் என்று பொருள் அல்ல. ஒப்பற்றவர் என்று பெருள். பகவத்கீதையில் கண்ணன் கூறுகிறான் - ஸாதுக்களை ரக்ஷிக்கவும், தீயவர்களை அழிக்கவும், தர்மத்தை நிலைநாட்டவும் நான் யுகந்தோறும் அவதரிக்கிறேன் . (பரித்ராணாய ஸாதூனாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம். தர்ம ஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே. பகவத் கீதை -4-8)

அங்கே தர்மத்தை நிலைநாட்ட கண்ணன் அவதாரம். இங்கே வேதாந்தஸித்தாந்தத்தை நிலைநாட்ட ராமானுஜர் அவதாரம். அங்கே தீயவர்களை அழிக்க கண்ணன் அவதாரம் இங்கே தீயமதங்களை அழிக்க ராமானுஜர் அவதாரம். இப்படி உள்ளது இரண்டு ராமானுஜர்களுக்கு ஒற்றுமை. (கண்ணனும் ராமானுஜன்தான்- அதாவது பலராமனுடைய தம்பி)

வடுக நம்பி இப்படி பாஹ்ய குத்ருஷ்டி மதங்களை அழிப்பவர் என்று சுருக்கமாகக் கூறினார். இதையே அமுதனார் "கட்டப்பொருளை மறைப்பொருள் என்று கயவர் சொல்லும் பெட்டைக்கெடுக்கும் பிரான்"" என்று விளக்கினார். (ராமானுஜநூற்றந்தாதி-93) இதை ஸ்வாமி தேசிகன் பின்னும் விவரிக்கிறார்- ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸூக்திகள் குத்ருஷ்டிகளுடைய கூட்டத்தை வேரறுக்கின்றன. "எல்லாம் பொய்" என்று சொல்லும் மதத்தை நம்பிச்சீரழிந்த ஜீவாத்மாக்ளை உயிர்ப்பிக்கின்றன. வேதம் ஆகிற மகாராணியின் உபநிஷத் ஆகிற கூந்தலை அலங்கரிக்கின்றன. மோக்ஷத்தையும் அளிக்கின்றன. (இதம் ப்ரதம ஸம்பவத் குமதி ஜாலகூலங்கஷா .... சிகுரபந்த ஸைரந்த்ரிகா- யதிராஜஸப்ததி-36)

தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளில் பல பல இடங்களிலும் தேசிகன் பாஷ்யகாரரின் பெருமையை பரக்கப்பேசுகிறார் "ஓரொன்றுதானே அமையாதோ" என்றபடி, ஒரே ஒரு பாடலைப்பார்ப்போம்-

ஒரு மாலைப்பொழுது. சுகமாகக்காற்று வீசுகின்றது குளக்கரையில் இரு நண்பர்கள் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்கின்றனர்-

ஒருவர்- இந்த குளத்தில் உள்ள அன்னபக்ஷி தாமரைப்பூவில் உள்ள தேனைப்பருகவில்லை; அசைந்து அசைந்து, அழகான நடை போட்டு, நீந்திச்செல்லவில்லை. ஏன் இப்படி சோர்ந்து நிற்கின்றதோ, தெறியவில்லை.

மற்றவர்- அதன் பெருமையை இழந்துவிட்டதால், வருத்தத்தில் உள்ளது.

ஒருவர்- ஏன் தன் பெருமையை இழந்தது?

மற்றவர்- பாலையும் நீரையும் பிரிக்கும் சக்தி அதன் நாவிற்கு உண்டு. அந்த சக்தியைப்பயன்படுத்தமுடியாமல், அன்னம் வருந்துகின்றது.

ஒருவர்- ஏன் அன்னம் தன் நாவின் சக்தியை பயன்படுத்தமுடியவில்லை?

மற்றவர்- ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் உடைய அளவற்ற பெருமையால். உலகம் முழுவதுமே வெண்மைமயமாகிவிட்டது. (பெருமையை வெண்மை நிறமாகக்கூறுவது கவிகளின் மரபு) அதனால், ஜலமும் வெண்மை நிறமாகிவிட்டதால். பாலையும் ஜலத்தையும் பிரிக்கமுடியாமல் வருந்துகின்றது அன்னம். (அலர்ந்த அம்புயத்து இருந்து ....மாசில் வாழி வாழியே- தேசிகப்ரபந்தம் - அம்ருதாஸ்வாதினி -33) இந்த பாடல் ஒன்றே போதும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் பெருமையை விளக்க.

பாஷ்யகாரரின் அபாரமான, திவ்யஜ்ஞானத்துக்கு ஒரு விளக்கம் உண்டு. வ்யூஹாவதாரமான ஸங்கர்ஷணனுக்கு அபிமான பாத்ரம் ஆதிசேஷன் என்று சாஸ்த்ரங்கள் கூறும். ஸங்கர்ஷணனுக்கு ஞானம், பலம் ஆகிற குணங்கள் விசேஷம் ஆதலின் ஆதிசேஷனுக்கும் இவ்விரு குணங்களும் விசேஷம்.

இதைத்தான் ஆளவந்தாரும்(தயாஸஹாஸீநமநந்தபோகினீ ப்ரக்ருஷ்ய விஜ்ஞாந பலைகதாமினீ (சிறந்த ஞானம், பலம் இவற்றைக்கொண்ட ஆதிசேஷன் ஸ்தோத்ரரத்னம்-39) என்றருளிச்செய்கிறார். அந்த ஆதிசேஷனின் அவதாரம்தான் பகவத்ராமானுஜர், ஆதலின் அபார திவ்ய ஜ்ஞானத்துடன் விளங்கினார் ஸ்வாமி.

அடுத்து ஆதிரையில் அவதரித்த மஹான் வேதாந்தோதயநர் ஆன கிடாம்பி ஆசார்யனுடைய திருக்குமாரர் ராமானுஜர். ஸ்ரீபாஷ்யகாரரைப்போலவே, இவரும் அதே சித்திரையில் ஆதிரைநாள் வந்துதோன்றியதால், ராமானுஜர் என்றே திருநாமமிடப்பெற்றவர். ரஹஸ்யபரம்பரையில் ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் திருவடி ஸம்பந்தமும், தேசிகனின் திருமுடி ஸம்பந்தமும் பெற்ற பேரறிவாளர்.

அடுத்து ஆதிரை வந்த அறிஞர் தேசிகனின் ஸாக்ஷாத் ஆசார்யரான அப்புள்ளார். அப்புள்ளார் அப்பிள்ளார் என்று இரண்டுவிதமாகவும் ஸ்வாமியை வ்யவஹரிப்பதுண்டு. இத்திருநாமங்களே ஸ்வாமியின் விசேஷ ஞானத்தை ஸூசிபிக்கின்றன. எப்படி என்றால்-

வேதாத்மா விஹகேச்வர:

என்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி (சதுச்லோகீ-1) வேதஸ்வரூபியும், ஞானஸ்வரூபியும் ஆனவர் கருடன். கருடனைப்போல விசேஷ ஞானத்தைப் பெற்றிருந்ததால் அந்த கருடனோ இவர் என்னும் பொருள் பட, அப்புள்ளார் என்று அழைக்கப்பட்டார். (புள் - பக்ஷி - கருடன்)

அதே போல ஸ்வாமியின் ஞான விசேஷத்தைப்பார்த்துப்பெரியோர்கள் அப்பிள்ளானோ இவர் என்று ஆச்சர்யப்பட்டனர். (பிள்ளான்- திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் = திருவாய்மொழி வ்யாக்யானமான 6000 படி அருளிச்செய்தவர்.) அதனால் அப்பிள்ளார் என்ற திருநாமம் ஏற்பட்டது.

அப்புள்ளார் என்ற நாமத்துக்கேற்ப கருட மந்த்ரத்தை தேசிகனுக்கு உபதேசித்தார். அப்பிள்ளார் என்ற நாமத்துக்கேற்ப, திருவாய்மொழியின் ஆழ் பொருளை தேசிகனுக்கு உபதேசித்தார். அதன் பலனாகத்தான் தேசிகனும் திருவாய்மொழிக்கு வ்யாக்கியானமாக நிகமபரிமளத்தை அருளிச்செய்தார்.

பிள்ளான், நடாதூர் அம்மாள் மூலமாக பாஷ்ய பகவத்விஷய பரம்பரையும் , கிடாம்பி ஆச்சான் மூலமாக ரஹஸ்ய பரம்பரையும் வந்தடைந்த மஹாநுபாவர் அப்புள்ளார், ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்குப்பிறகு, குருபரம்பரை முழுவதுமாக அப்புள்ளாரிடம்தான் வந்தடைந்தது. இதை குருபரம்பரை 3000-படி மிக அழகாகக்கூறுகின்றது.

உடையவருடைய பரிபூர்ண கடாக்ஷ விசேஷம் பிள்ளான் முகமாயும், கிடாம்பி ஆச்சான் முகமாகவும் இரண்டு வழியாய் ப்ரவஹித்து வந்து அப்புள்ளார் ஆகிற மஹாதடாகத்தில் மடுத்தது; ஸ்வாமிதேசிகனுக்கு ஸகல சாஸ்த்ரங்களையும் போதித்த மஹாசார்யர் அப்புள்ளார். "நேசனைக்காணா இடத்து நெஞ்சாரத்துதிக்கவே ஆசானை எவ்விடத்தும் அப்படியே" என்கிறது ஒரு பழந்தமிழ்ப்பாடல் இதற்கேற்ப நிகமாந்த குருவும் ராமானுஜார்யாத் ஆத்ரேயாத் மாதுலாத் ஸகலா: கலா: அவாப (தேசிகமங்களம் - 7) என்றபடி, ஸகலகலைகளையும் கற்பித்த தன் ஆசார்யரைத்தன் ஸ்ரீஸூக்திகளில் பல இடங்களிலும் வாயாரப்போற்றிப்புகழ்கிறார்.

கிடாம்பி அப்புள்ளார் அடியேனைக் "கிளியைப்பழக்குமாப்போலே பழக்கி வைத்தார்" என்று பெருமிதம் கொள்கிறார் ஸ்வாமி. (ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஆசார்யக்ருத்யாதிகாரம்) திருவஷ்டாக்ஷர அர்த்தர்னுஸந்தானத்துக்குக்குறிப்பாக அப்புள்ளார் அருளிச்செய்த விரகை நன்றியுடன் நினைவுகூர்கிறார். (ப்ரதாநப்ரதிதந்த்ராதிகாரம்). ஸர்வேஸ்வரனுடைய பரத்வமாத்ரத்தை அறிந்து அகல்பவன் நராதமன், ஸௌலப்யத்தை அறிந்து பரமனை நணுகுமவன் பரம ஆஸ்திகன் - என்று அப்புள்ளார் அருளியதையும் குறிப்பிடுகிறார் ஸ்வாமி (பரிகரவிபாகாதிகாரம்)

அடுத்துவரும் ஆதிரை அறிஞர் ஸக்ஷாத் ஸ்வாமி "ஜ்ஞாந வைராக்ய அநுஷ்டான ஸேவதி" என்று ஸ்வாமிபோற்றப்படுவதே ஸ்வாமியின் பேரறிவைக்காட்டுகின்றது. எம்பெருமானாரைப்போலவே சித்திரையில் ஆதிரையில் அவதரித்த பெரும்புகழாளர் ஆதலின் ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி என்றே பஹுமாநத்துடன்

அழைக்கப்படுகிறார். பின்னால் ஏற்படப்போகும் ஒரு மஹா ஜ்ஞானியின் அவதாரத்தை குறிக்கும் விதமாக தேசிகன் அருளிச்செய்த ச்லோகம் விஷமது பஹிஷ்குர்வந்............ கஸ்சித் ஜிஹ்வாஸிதஸம்ஸ்ருதி: (முமுக்ஷுத்வாதிரம்) இந்த மஹாசார்யரைப்பற்றியது என்று பெறியோர்கள் கூறுவர்.

நைனாராசார்யர் அருளிச்செய்த ஸ்வாமி தேசிகனுடைய வாழித்திருநாமங்களில் சில நாமங்கள் இந்த மஹானுக்கும் ஔபசாரிகமாகப்பொருந்தும் என்று சொல்லலாம். எப்படி என்று பார்ப்போமா?-

1) ஸ்ரீபகவத்ராமானுஜஸித்தாந்த நிர்தாரண ஸார்வபௌமர் ஆவார் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி. நம் வைஷ்ணவஸித்தாந்தத்தையும் ஸம்ப்ரதாயத்தையும் நன்றாகக்கட்டிக்காத்து அருளியவர் அதனால் மன்னுபுகழ்ப்பூதூரான் மனம் உகப்போன் வாழியே என்று சொல்லலாம்.

2) பெரிய பிராட்டியின் விபுத்வ உபாயத்வாதிகளை, தம்முடைய ஸ்ரீதத்வ ஸித்தாஞ்சனம் என்ற க்ரந்தத்தின் மூலம் ஸமர்த்தனம் செய்தருளினார். பிராட்டியின் திவ்ய ஸ்வரூபம் பற்றி சதுச்லோகி பாஷ்யத்தில் தேசிகன் குறிப்பிட்ட ஐந்து பக்ஷங்களில் , தேசிகன் உகந்த பக்ஷம் எது என்பதை பல ப்ரமாணங்களையும் காட்டி நன்கு நிரூபித்தார் ஸாக்ஷாத் ஸ்வாமி. அதனால் கஞ்சத்திருமங்கை உகக்க வந்தோன் வாழியே என்று சொல்லலாம்.

3) திருவாய்மொழிக்கு பிள்ளானுடைய திருவாறாயிரப்படியை அனுசரித்து 24,000- படியை அருளிச்செய்தார் அதன் மூலம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயார்த்தங்களை தெளிவு படுத்தினார் . அதனால் செஞ்சொல் தமிழ் மறைகள் தெளிந்துரைப்போன் வாழியே என்று சொல்லலாம்.

4) ஸ்வாமி தேசிகன் ப்ரபத்தி சாஸ்த்ரத்தை நெறிபடுத்தி, ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் , நிக்ஷேபரக்ஷை போன்ற பல க்ரந்தங்களை இயற்றி அருளினார். அப்படியும் இளநெஞ்சர்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களைத் தீர்க்கும் விதமாகவும், பிறர் எழுப்பக்கூடிய ஆக்ஷேபங்களுக்கு ஸமாதாநமாகவும், ந்யாஸவித்யா தர்ப்பணம் என்ற அரியக்ரந்தத்தை அருளிச்செய்தார். தம் ப்ரியசிஷ்யரான திருக்குடந்தை தேசிகன் மூலம் நிக்ஷேபசிந்தாமணி என்ற க்ரந்தத்தையும் செய்வித்தருளினார்.

இவற்றுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற்போல, ப்ரபத்தி சாஸ்ச்ரம் ஆகிய ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்துக்குத்தாமும், தம்சிஷ்யர் மூலமாகவும் ஸாராஸ்வாதினீ என்ற உத்தமமான வ்யாக்யானம் செய்து, செய்வித்தருளினார். அதனால் "தஞ்சப்பரகதியை தந்தருள்வோன் வாழியே" என்று சொல்லலாம். (தந்து = விளக்கி)

இப்படி ஆதிரை அறிஞர்களான மகான்களைப்பற்றி சுருக்கமாகப்பேசினோம். இப்போது ஸ்வாரஸ்யமான விஷயம் ஒன்றைப்பார்ப்போமா?

தேசிகனுடைய ஆசார்யரின் (அப்புள்ளார்) திருநக்ஷத்ரமும் ஆதிரை. திருக்குடந்தை தேசிகனுடைய ஆசார்யரின் (ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமி) திருநக்ஷத்ரமும் ஆதிரை. ஆதிரை என்றாலே ஞானத்தைக்குறிக்கும். அது எப்படி?

திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்துக்கு அதிதேவதை ருத்ரன் என்று வேதம் கூறுகின்றது. தத்துவஞானத்தில் சிறந்தவன் ருத்ரன். ஸ்வாமி தேசிகனும் ஸர்வஜ்ஞன் ஆன ருத்ரன் (எல்லாம் அறிந்தவன்) என்று புகழ்கிறார் (பரதேவதா பாரமார்த்யாதிககாரம்)

பாத்மபுராணமும் பகவத்தர்ம தத்வஜ்ஞன் ருத்ரன் என்கிறது . பகவத் ஸ்வரூபம் பற்றிய உண்மையை அறிந்தவன். அதனால்தான் ப்ரஸித்தமான ச்லோகம் கூறுகிறது.

ஆரோக்யம் பாஸ்கராதிச்சேத்
தநம் இச்சேத் ஹுதாசநாத் ।
ஈச்வராத்ஜ்ஞானமன்விச்சேத்
மோக்ஷமிச்சேத் ஜனார்தனாத்॥

(சூரியனிடம் ஆரோக்யத்தையும், அக்னியிடம் செல்வத்தையும், சிவனிடம் ஞானத்தையும் , நாராயணனிடம் மோக்ஷத்தையும் விரும்பவேண்டும்.)

சிவன் கடுந்தவம் செய்து ஞானத்தைப்பெற்றான். நாராயணனே பரதத்வம் என்று அறிந்து கொண்டு அதை ஓர் ஆலமரத்தின்கீழ் அகஸ்த்யர், புலஸ்த்யர், தக்ஷர், மார்கண்டேயர், என்ற நான்கு ரிஷிகளுக்கு உபதேசித்தான் - என்கிறார் திருமழிசை யாழ்வார். (ஆலநிழல் கீழ் அறநெறியை நால்வர்க்கு மேலையுகத்து உரைத்தான் மெய்த்தவத்தோன் - நான் முகன் திருவந்தாதி-17)

இந்த ஞானம் ருத்ரனுக்கு எப்படி கிடைத்தது? ஸங்கர்ஷணனிடமிருந்து கிடைத்தது. வ்யூஹ அவதாரமான ஸங்கர்ஷணன் ஞானம், பலம் இவற்றை விசேஷமாகக்கொண்டிருக்கிறான். ஸங்கர்ஷணன் ருத்ரனுக்கு ஞானத்தையும் பலத்தையும் கொடுக்கிறான். அந்த பலத்தினால் ருத்ரன் உலகங்களை ஸம்ஹாரம் செய்கிறான் என்று அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதை போன்ற பகவச்சாஸ்த்ரங்கள் கூறுகின்றன.

ஆக ஆதிரையின் மஹத்வத்தையும் ஆதிரை அறிஞர்களின் மஹத்வத்தையும் பார்த்தோம். ஸப்ததி மஹோத்ஸவம் கண்டருளும் ஆதிரை அறிஞரான ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீமதாண்டவன் உரியகாலத்தில், இதேபோல் மிகச்சிறப்பாக, சதாபிஷேக மஹோத்ஸவத்தை கண்டருளவேண்டுமென்று தன்னொப்பாரில்லப்பன் ஆன திருவிண்ணகரப்பன் திருவடிகளில் ப்ரார்த்தித்து நிற்கிறேன் அடியேன்.

★ ★ ★ ★ ★ ★

श्रीः

ஸ்ரீமதே ரங்கராமானுஜமஹாதேசிகாய நம:

ஸ்ரீமதே வேதாந்த ராமானுஜமஹாதேசிகாய நம:

நாத ஸுதா

(ஸ்ரீஉ. வே. வித்வான் கல்யாணபுரம். R.ஆராவமுதன்
ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரம ஹரிகதா ஆஸ்தான வித்வான்)

ஸங்கீதம் என்பது மிகவும் பழமையானது. ஸர்வகர்மஸமாராத்யனான பரமபுருஷனை நாதவித்யையாலே உபாஸிப்பது என்ற மரபு தொன்று தொட்டு இருந்து வந்துள்ளது. ஸங்கீதசாஸ்த்ரத்திற்கென முதன்மையாகதிகழும் பரத முனிவரின் நாட்யசாஸ்த்ரத்தில்

பரதர்

सामभ्यो गीतमेव च।
सामवेदादिदं गीतं संजग्राह पितामहः।।

ஸாமவேதத்திலிருந்துதான் ஸங்கீதம் உண்டானதாக் குறிப்பிடுகிறார். த்யாகராஜரும் தனது ஹிந்தோள ராகக்ருதியில் (सामजवरगमना) அனுபல்லவியில்

सामनिगमजसुधामयगानविचक्षण இதை வலியுறுத்துகிறார். இது தவிர
யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி என்ன கூறுகிறது பார்க்கலாமா?

वीणावादनतत्त्वज्ञः श्रुतिजातिविशारदः।
तालज्ञश्चाप्रयासेन मोक्षमार्गं नियच्छति।।

(வீணை வாசிப்பதில் தேர்ச்சி, ச்ருதி, தாளம் இவை பற்றிய ஞானம் ஆகியவை எவ்வித ச்ரமுமின்றி மோக்ஷ மார்க்த்தை அடைவிக்கிறது.)

இந்த அபிப்ராயத்தை பல க்ருதிகளில் கூறும் த்யாகராஜர் பக்தியின் முக்யத்துவத்தை நன்கு வலியுறுத்துகிறார். அதில் ஒரு க்ருதியின் பல்லவி இது

ராகம்: சங்கராபரணம் தாளம்: ஆதி

स्वररागसुधारसयुतभक्ति
स्वर्गापवर्गमुरा - ओ मनसा

(ஸ்வரம், ராகம் ஆகிய அம்ருதத்துடன் கூடிய பக்தி ஸ்வர்கம், மோக்ஷம் தரும்)

அப்படி ஸாமவேதத்தை ஆதியாகக் கொண்ட உயர்ந்த ஸங்கீதமரபு தொன்று தொட்டு சாகோபசாகமாக பகவதுபாஸனா மார்க்கத்திலே அவிச்சின்ன பரம்பரையாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. சங்கீதசாஸ்த்ரத்துக்கென பல மஹாத்மாக்கள் க்ரந்தங்கள் செய்துள்ளார்கள். அவை அனைத்துமே ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்தான் உள்ளன.

நமது விசிஷ்டாத்வைத ஸம்ப்ரதாயத்திலே ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் ஸங்கீதத்தை பற்றி அனுபவித்துள்ளதைச் சற்று ஆராய்வோம்.

இந்த ஸங்கீதத்தைத் தமிழில் இசை என்கிறோம். மிகவும் அழகான பெயர். பாடுபவர் கேட்பவர் அனைவரையும் இசைவிப்பதால் அப்படி ஒரு பெயர் போலும். இறைவனையும் இசைவிப்பதல்லவா இசை! பகவானே நாரதரிடம் என்ன கூறுகிறார் பாருங்கள்

नाहं वसामि वैकुण्ठे न योगिहृदये रवौ।
मद्भक्ताः यत्र गायन्ति तत्र तिष्ठामि नारद॥

அதனால்தான் த்யாகராஜரும் ஸ்ரீரஞ்ஜனி க்ருதியில்

ஸொக ஸொகா ம்ருதங்க தாளமு
ஜத கூர்சி நின்னு ஜொக ஜேயு தீருடெவ்வடோ?

நல்ல ம்ருதங்கத்தை ஜதை சேர்த்துக் கொண்டு இனிய இசையால் உன்னை சொக்க வைக்கும் தீரன் எவனோ?

ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் என்ன கூறுகிறது?

काव्यालापाश्च ये केचित् गीतकान्यखिलानि च।
शब्दमूर्तिधरस्यैते विष्णोरंशा महात्मनः॥

ஆகவே நமது பூர்வர்கள் இசையை எம்பெருமான் வடிவாகவேதான் கண்டார்கள். இதற்குச் சான்று பின்வரும் நம்மாழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி

பாலென்கோ நான்கு வேதப் பயனென்கோ சமயநீதி
நூலென்கோ நுடங்கு கேள்வி இசை என்கோ (திருவாய்மொழி - 3-4-6)

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி முதல் பத்து ஐந்தாம் திருவாய் மொழியில் பகவானின் ஸௌசீல்யத்தை வர்ணித்து அந்தப் பதிகத்தை முடிக்கையில் ஸாதிப்பது மிகவும் அழகு.

பாலேய் தமிழர் இசைகாரர்
பத்தர் பரவும் ஆயிரத்தின்
பாலே பட்ட இவை பத்தும்
வல்லார்கு இல்லை பரிவதே.

ஆழ்வார் தமது திவ்யஸூக்தியில் பல இடங்களில் பாடுவது பற்றி ஸாதிக்கிறார். உதாரணத்திற்கு

1.பரிவதில் ஈசனைப் பாடி (திருவாய்மொழி 1-6-1)

2.சாதுசனத்தை நலியும் கஞ்சனை ஸாதிப்பதற்கு
ஆதியஞ்சோதி உருவை அங்கு வைத்து இங்குப் பிறந்த
வேதமுதல்வனைப் பாடி வீதிகள் தோறும் துள்ளாதவர்
ஓதியுணர்ந்தவர் முன்னா என் சலிப்பர் மனிசரே (திருவாய் 3-5-5)

3. பண்கொண்ட புள்ளின் சிறகொலி பாவித்து
திண்கொள்ளலுற்கும் கிடந்து என்செவிகளே (திருவாய் - 3-8-5)

4.என்றாவது எத்தனை நாளைக்குப் போதும் புலவீர்காள்
மன்னா மனிசரைப் பாடிப் படைக்கும் பெரும் பொருள்கள்
மின்னார் மணிமுடி விண்ணவர் தாதையைப் பாடினால்
தன்னாகவே கொண்டு சன்மஞ்செய்யாமையும் கொள்ளுமே

5.ஆடியாடி அகம் கரைந்து இசை பாடிபாடி கண்ணீர் மல்கி
(திருவாய்மொழி 2-4-1)

இப்படிப் பல இடங்களில் ஆழ்வார் இசையைப் பற்றி அருளுகிறார். வ்யாஸம் விரிவடையும் என்ற அச்சத்தில் ஒருசில மேற்கோள்களோடு நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடியைப் பற்றி சொல்லவும் வேண்டுமோ? பாடவல்ல நாச்சியார் என்கிற திருநாமமுடைய ஆண்டாள் பாமாலை பாடிக் கொடுத்தது ஸுப்ரஸித்தம். திருப்பாவையில் பாடி பாட, பாடவும் என இசையின் பெருமையைப் பல பாசுரங்களில் காணமுடிகிறது. பெரியாழ்வாரோ தமது திருமொழியில் (3-6) கண்ணன் குழலூதிய சிறப்பை பதினோரு பாசுரங்களில் விவரிக்கிறார். குலசேகராழ்வார் பெருமாள் திருமொழியில் திருவரங்கத்து அடியார்கள் அவன் திருநாமத்தைச் சொல்லிப் பாடுவதை

ஏறடர்த்ததும் ஏனமாய் நிலம்
கீண்டதும் ,முன் இராமனாய்
மாறடர்ந்ததும் மண் அளந்ததும்
சொல்லிப்பாடி என அருளுகிறார்.

திருமழிசை பிரானின் ப்ரபந்தங்கள் இரண்டில் ஒன்றான திருச்சந்த விருத்தமே இசை, தாளம் இவற்றுடன் அனுபவிக்கும்படி அமைந்துள்ளது. அவரும் பேசவந்த தேவர் வந்து பாட முன் கிடந்ததும் என்கிறார். (திருச்சந்தம் 20).

தொண்டரடிப் பொடிகள் திருப்பள்ளி எழுச்சி ஆறாவது பாசுரத்தில் புரவியோடு ஆடலும் பாடலும் என அருளுகிறார். ஏதமில் தண்ணுமை எக்கம் மத்தளி யாழ்குழல் முழவமோடு இசைதிசைக்கெழுமி என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. திருப்பாணாழ்வாருக்குத் திருநாமமே பாண்பெருமாள். இசையோடு அரங்கனை அனவரதமும் பாடியவர்.

திருமங்கையாழ்வார் பெரியதிருமொழியில் காழிச்சீராமவிண்ணகரத்தில் உறைகின்ற எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்கையில் ஒருகுறளாய், இருநிலம், மூவடி மண்வேண்டி எனத்தொடங்கி நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஏழு என அருளுகையில் அரும்மறையின் திறல் நான்கும் கேள்வி ஐந்தும் அங்கங்கள் அவையாறும் இசைகள் ஏழும் எனச் சாதிக்கிறார். (பெரியதிருமொழி- 3-4-1)

திருநெடுந்தாண்டகம் பதினைந்தாவது பாசுரத்தில் அருளுவதைப் பார்ப்போம்.
கல்லுயர்ந்த நெடுமதில் சூழ் கச்சிமேய
களிறு என்றும் கடல்கிடந்த கனியே என்றும்
அல்லியம் பூமலர்ப் பொய்கை பழனவேலி
அணிஎழுந்தூர் நின்றுகந்த அம்மான் என்றும்
சொல்லுயர்ந்த நெடுவீணை முலைமேல் தாங்கித்
தூமுறுவல் நகை இறையே தோன்ற நக்கு
மெல்விரல்கள் சிவப்பெய் தடவியாங்கே
மென்கிளிபோல் மிக மிழற்றும் என்பேதையே.

அவரே திருப்புல்லாணி விஷயமாக அருளும்போது
அலமும் ஆழிப்படையும் உடையார் நமக்கு அன்பராய்
சலமது ஆகி, தகவு ஒன்று இலர் நாம் தொழுவதும் எழு
உலகுகால் நல்கழி ஓங்கு கண்பைம்பொழிலூடு இசை
புலவு காணல் களிவண்டினம் பாடு புல்லாணியே. என்கிறார் (பெ.திரு 9-3-8)

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளைப்பற்றி அருளுகையில்

காளம் வலம்புரியன்ன நற்காதலர் அடியவர்க்கு

தாளம் வழங்கி தமிழ்மறை இன்னிசை தந்த வள்ளல் என்று குறிப்பிடுகிறார்.

ஸ்வாமி தேசிகன் அறியாத விஷயமில்லை. ஸங்கீதசாஸ்த்ரத்தில் இருந்த நைபுண்யம் அவரது பல க்ரந்தங்களில் ப்ரதிபலிப்பதைக் காணலாம். ஸ்வாமி தேசிகனுக்கு ஸங்கீதத்தில் எத்துணை நைபுண்யமோ அந்த அளவு நாட்யசாஸ்த்ரத்திலும் இருந்திருப்பது அவரது ஸ்ரீஸூக்திகளில் பல இடங்களில் காணலாம். நந்தகோபன் க்ருஹத்தில் கண்ணன் ஒரு திருவடியை மடக்கி மற்றொரு திருவடியை அசையாது வைத்து ஆபரணங்கள் ஒலிக்கத் தயிர் கடையும் சத்தத்தையே தாளமாகக் கொண்டு வெண்ணெய்க்காக ஆடிய நாட்யத்தை ஸ்வாமியைத்தவிர வேறு யாரால் இவ்வளவு அழகாக வர்ணிக்க முடியும்?

आविर्भवत्वनिभृताभरणं पुरस्तात्
आकुञ्चितैकचरणं निभृतान्यपदम्।
दध्ना निमन्थमुखरेण निबद्धतालं
नाथस्य नन्दभवने नवनीतनाट्यम्॥ (गोपालविंशतिः)

தயாசதகத்தில்

வீணாவிசேஷமிவ வேங்கடசைலநாத: என்று அருளுவதும் ரஸித்து சுவைக்கத் தக்கது. ஸ்வாமி அனுக்ரஹித்த ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யம் இசையுடன் அனுபவிக்கத்தக்கது என்பதை அவரே உணர்த்தி ஒரு சிறந்த நாட்ய நாடகமாகவே (DANCE DRAMA) அமைத்துத்தந்தார். ஸங்கீதசாஸ்த்ரம், நாட்யசாஸ்த்ரம் ஆகியவற்றில் ஸ்வாமியின் புலமை இந்த க்ரந்தத்தில் காணமுடிகிறது. அதே போன்று யாதவாப்யுதயத்தில் கண்ணன், காளியன் தலையிலே நர்த்தனமாடும் பாங்கை வர்ணிக்கையில் காளியனின் பணாமண்டலமே சிறந்த அரங்கமாக அமைந்ததையும் யமுனையின் அலைகள் தாளகதியாக அமைந்ததையும் இப்படி பலவாறாகச் சித்தரிப்பது அவரது இசைப்புலமையை வெளிப்படுத்துகிறது. அதை ஆரபட நடனம் எனத் திரு ஸ்வாமி வர்ணிக்கிறார்.

இக்கட்டுரையில் ஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட பரதமுனிவரின் நாட்யசாஸ்த்ரத்தில்தான் முதன் முதலில் ஸங்கீதத்தைப் பற்றி அறியமுடிகிறது. அதன்பிறகு மதங்கமுனிவரின் ப்ருஹத்தேசீ போன்ற நூல்கள் ஏற்பட்டன. ஸ்வாமி தேசிகன் தமது ஸங்கல்பஸூர்யோதயம் என்ற நாடகத்தில், பாவம் ராகம், தாளம் இவற்றுடன் கூடியதுதான் ஸங்கீதம் என அவற்றின் முதல் எழுத்துக்களான भ, र, त என்ற அக்ஷரங்களை ஒன்று சேர்த்துத் தனது பெயராகக் கொண்டார் பரத முனிவர் என அருளுவது ரஸிக்கத்தக்கது.

उपवेदमुदारधीस्स्वनाम्ना भरतस्सूचितभावरागतालम्।
यमुदाहरति स्म विश्वगुप्त्यै तदभिज्ञैरबहिष्कृता वयं स्मः॥

ப்ரபந்தஸாரத்தின் முடிவில் ஸ்வாமி தம்மை சந்தமிகு தமிழ்மறையோன் எனக் கூறிக்கொள்வதில்தான் எத்துணை பெருமைப்படுகிறார். பரமபதஸோபானத்தில்

விண்ணுலகில் வியப்பெல்லாம் விளங்கக் கண்டு
விண்ணவர் தங்குழாங்களுடன் வேதம் பாடிப்
பண்ணுலகில் படியாத இசையால் பாடும்
பல்லாண்டே பல்லாண்டும் பாடுவோமே என அருளுகிறார்.

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரரான ஸ்வாமி தேசிகனை ஸேவிக்கும் பாக்யமில்லாத நம்போன்றோருக்கு அவரது அபராவதாரமாக எல்லாக் கலைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்றவராக ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஹயவதனனின் பேரருளுக்குப் பாத்திரமானவராக ஆசார்யஸார்வபௌமராகத் திகழும் ஸ்ரீமதாண்டவன் (ஸ்ரீமுஷ்ணம்) ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகனுக்கு ஸங்கீதத்தில் உள்ள புலமை நாடறியும். எம் ஆண்டவனின் இசைத் திறமையைக் கண்டும்(Both Theory and Practical Knowledge) லக்ஷ்யலக்ஷணஸமன்விதமாக நமது ஆசார்யஸார்வபௌமன் ராகங்களை ஆலாபனை செய்யும் பாங்கைக் கண்டும் ஸங்கீத விற்பன்னர்கள் பலரும் பெருவியப்பு அடைந்ததை பலமுறை அடியேன் கண்டதுண்டு. அவற்றுள் ஒரு சிலவற்றை இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1. 1996 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீரங்கம் அட்வகேட் ஸ்ரீமான் K.N.ஸ்ரீனிவாஸன் அவர்கள் தயாரித்த தீக்ஷிதக்ருதி முக்தாவளி என்ற நூலை நாரதகானஸபா அரங்கில் ஸ்ரீமதாண்டவன் வெளியிட்டு இசையைப் பற்றிப் பேசியதையும், ச்ருதிகள் இருபத்தியிரண்டா, இருபத்தி நான்கா என்ற சர்ச்சை தேவையற்றது என்பதைப் பல மேற்கோள்களுடனும் பல க்ரந்தங்களில் இருந்தும் விளக்கிய அந்த நிகழ்ச்சியில்

செம்மங்குடி முதல் பல இசை மேதைகள் நமது ஆசார்ய ஸார்வபௌமனின் இசை ஆற்றலைப் போற்றினார்கள்.

2. அடுத்து 1998 இல் திருவையாறு ஸம்ஸ்க்ருத காலேஜில் சுமார் 1 மணிநேரம் ஆற்றிய உரையில் 1.ஸம்ஸ்க்ருதம் 2.தமிழ் 3.இசை 4.நாட்யம் 5.ஹரிகதை ஆகிய அனைத்தது விஷயங்களை பற்றியும் எடுத்துக் கூறிய அபூர்வமான விஷயங்கள் அவையோரை வியப்படையச் செய்தன.

3. அதன் பிறகு அடுத்த இரண்டு ஆண்டுகள் இசைவிழாவின் போது சென்னையில் பிரபலமாக உள்ள நாரதகானஸபா, பார்த்தஸாரதி ஸபா போன்ற சபைகள் துவக்கி வைப்பதற்கு ஸ்ரீமதாண்டவனைப் ப்ரார்த்தித்த போது மகிழ்ச்சியுடன் இசைந்து இசையைப் பற்றிப் பல அரிய விஷயங்களை எடுத்துரைத்ததும், ஸ்ரீமதாண்டவன் பாடிய தோடி, ஷண்முகப்ரியா, காம்போதி போன்ற ராகங்களின் நேர்த்தி பற்றியும் சென்னை வாழ் இசை ரஸிகர்கள் மத்தியில் பல நாட்கள் பேசப்பட்ட விஷயமாகும்.

4. பம்பாய் ஷண்முகாநந்தா ஸபையில் ஸ்ரீமதாண்டவன் பாடிய ஷண்முகப்ரியாவும் அப்படியே

ஸ்ரீமதாண்டவனின் நூல்நிலயத்திலுள்ள எல்லையற்ற நூல்களில் ஸங்கீதம், நாட்யம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய நூல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. அது தவிர இசைக் கருவிகள் பலவற்றைச் சேகரித்து வைத்துள்ள ஸ்ரீமதாண்டவன் அவற்றைப் பற்றியும் திவ்ய ப்ரபந்தம், தேவாரம் ஆகியவற்றின் பழைய பண்கள் பற்றி ஆராய்ந்து அடிக்கடி அது பற்றிப் பலரிடம் உரையாடியாகும்.

ஒரு பிரபல ம்ருதங்க வித்வானுக்கு கங்கையிலிருந்து மண் எடுத்து வந்து கொடுத்து அதை ம்ருதங்கத்தில் சேர்த்து அமைத்தால் நாதம் மிகவும் நன்றாக விளங்கும் என ஆலோசனை சொன்னபடியால் அவரும் அதன்படி செய்து ஸ்ரீமதாண்டவன் முன் ம்ருதங்கம் வாசித்துக் காட்டி மகிழ்ந்தார். இது அண்மையில் நடந்த விஷயம்

1989 இல் ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் செய்து கொண்டதிலிருந்து 1999 வரை 10 ஆண்டுகள் பல ஸங்கீத வித்வான்கள்/விதுஷிகளுக்கு விருது வழங்கி கௌரவித்தாயிற்று. அவர்களுள் சிலர்

1. ஸ்ரீமதி எம்.எஸ்.சுப்புலக்ஷ்மி
2. ஸ்ரீ T.N.க்ருஷ்ணன்
3. ஸ்ரீ லால்குடி ஜெயராமன்
4. ஸ்ரீ வேலூர் ராமபத்ரன்
5. ஸ்ரீமதி வேதவல்லி
6. ஸ்ரீ T.N.சேஷகோபாலன்
7. ஸ்ரீ ராமானுஜாசார்யுலு
8. ஸ்ரீமதி ஸுதா ரகுநாதன்

பிறகு 1999 முதல் ஆண்டுதோறும் வைகாசி திருவாதிரை நன்னாளில் நமது ஆச்ரமவிருது என்றத் தனித்தன்மையுடன் காயககலாநிதி என்ற விருது ஒரு இசைக் கலைஞருக்கு அனுக்ரஹித்தாயிற்று. இதுவரை இந்த விருது பெற்ற பாக்ய சாலிகள்

1999	-	செங்கல்பட்டு ஸ்ரீரங்கநாதன்
2000	-	Dr.K.வாகீஷ்
2001	-	ஸ்ரீ M.A நரசிம்மாச்சாரி. பெங்களூர்
2002	-	மதுரை ஸ்ரீ N.க்ருஷ்ணன்
2003 (இருவர்)	-	1. வைரமங்கலம் லக்ஷ்மீநாராயணன்
		2. எம்பார் ஸ்ரீராகவஸிம்ஹம்
2004 (இருவர்)	-	1. ஸ்ரீ M.J ஸ்ரீனிவாஸன், பெங்களூர்
		2. தஞ்சாவூர் L.வேங்கடேச ஐயங்கார்

இது தவிர அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேல் இசைத்துறையில் தொடர்ந்து ஸேவை செய்வதைப் பாராட்டி புல்லாங்குழல் வித்வான் N.ரமணி மற்றும் ம்ருதங்க வித்வான் வேலூர் ராமபத்ரன் ஆகியவர்களை மறக்காமல் ஸ்ரீமதாண்டவன் கௌரவித்தபடி. அத்துடன் மேலும் வேலூர் ராமபத்ரன் மற்றும் கத்ரி கோபால்நாத் இருவருக்கும் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஆச்ரம் ஆஸ்தான கலைஞர்கள் என்ற கௌரவமும் அளித்தாயிற்று.

இப்படி இசையிலே திளைத்து, இசையிலே லயித்து இசையாலே கேட்போரை மயங்கச் செய்து, இசைக் கலைஞர்களை ஊக்குவித்து, இசைக்காக பலவற்றைச் செய்துவரும் எம் ஆண்டவன் ஸப்ததி மஹோத்ஸவத்தில் நல்ல இசை நிகழ்ச்சிகளை எதிர்பார்க்கலாம்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் பல்லாண்டு பல்லாண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்து ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான ஸ்வாமி தேசிகன் போலே ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு மேலும் பல நன்மைகளைச் செய்து சிஷ்யர்களை இசைபட வாழ்விக்க திவ்யதம்பதிகள் அருள வேணும்.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ரங்க ராமானுஜ மஹா தேசிகாய நம:

குணம் திகழ் கொண்டல்

(பகவத்விஷய பூஷணம், பகவத் விஷயாஹஸ்யார்த்த விமர்சகர் (வைகுண்டவாஸி) ஸ்ரீ மத் ரெங்கம் என். ராமஸ்வாமி அய்யங்கார், ஸ்ரீரங்கம்)

முன்னுரை:

அஸ்மத் ஸ்வாமி ஸ்ரீமத் ரங்க ராமானுஜ மஹா தேசிகனுடைய ஸப்தத்யப்தபூர்த்தி மஹோத்ஸவ வைபவத்தில் ஸ்ரீமத் ஸ்வாமியினுடைய திருவடித்தாமரைகளை யதாமதி போற்றி ஜன்ம ஸாபல்யத்தை அடையக் கருதி ஸ்ரீகார்ய ஸ்வாமியினுடைய நியமனத்தை சிரஸா வஹித்து ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுடைய மஹிமாநுவத்தில் சில திவலைகளை விஷயமாக்கி விக்ஞாபிக்கிறேன்.

ஸ்ரீமந்நாத முநி முதலாக யாமுநமுநி நடுவாக ஸ்ரீ ராமானுஜ முநி ஈருக உள்ள ஸம்ப்ரதாயம் ''முநித்ரயஸம்ப்ரதாயம்.'' அதில் ஸ்ரீ மத் ஆண்டவன் ஆஸ்தானத்தை அலங்கரித்து நிற்கும் ஸ்ரீ ரங்கராமானுஜ மஹா தேசிகன் ''நிபத்த நாயக ஸ்ரீ'' என்கிற ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு ஏற்ப நடுநாயகமாக விளங்கி வரும் மஹான்.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அவதாரத்தில் பல உல்லேகங்கள்:

ஸ்ரீய: பதியான ஸர்வேச்வன் ''பரித்ராணாய ஸாதூநாம்'' என்கிற கீதாசார்யன் திருவாக்கின்படி ராமக்ருஷ்ணாதிகளாக அவதரித்து இவ்வுலகை ரக்ஷித்தருள்வது போலத் தானே ஆசார்யனுகவும் அவதரித்து இவ்வுலகைக் காப்பாற்றி அருளுகிருன். ஆகவே ஆசார்யா வதாரமும் ஸ்ரீ சரண்யனின் விபவாவதாரமே யாகும் என்பர் ஆன்ருேர். ''ஸாக்ஷத் நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்ய மயீம் தனும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாத் சாஸ்த்ரபாணிநா ॥ என்றும்'' பீதகவாடைப்பி ரானுர் பிரமகுருவாகி வந்து'' என்று பேசப் படுகிறவசனங்களாலே சஸ்த்ரபாணியான பகவானே சாஸ்த்ர பாணியான ஆசார்யனுக அவதரிக்கிருன் என்பதை அறியலாம். அப்படி அவதரித்த ஆசார்யன் ஸ்ரீரங்க ராமானுஜ மஹாதேசிகன்.

ஸித்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயே ஸ்த்திரதிய மநகம் ச்ரோத்ரியம் ப்ரஹ்ம நிஷ்டம்
ஸத்த்வஸ்த்தம் ஸத்யவாசம்ஸமயநியதயா ஸாது வ்ருத்த்யா ஸமேதம் ।
டம்பாஸூயாதி முக்தம் ஜிதவிஷயிகணம் தீர்க்க பந்தும்தயாளும்
ஸ்க்காலித்யே சாஸிதாரம் ஸ்வபரஹிதபரம் தேசிகம் பூஷ்ணுரீப்ஸேத்॥

(மேன்மை நிலைக்கு வர விரும்புகிறவன் சிறந்த ஸம்ப்ரதாயத்தில் நிலைபெற்றவனும், உறுதியான புத்தியுடையனும், குற்றமற்றவனும், வேத வேதாந்தங்களை நன்கு கற்றவனும், எம்பெருமானிடம் பக்தியுடையனும், ஸத்துவகுணத்தில் நிலையுடையனும், உண்மை பேசுபவனும், தருமமுணர்ந்தவரின்வரையறைக்கு உட்பட்ட சிறந்த ஒழுக்கத்துடன் கூடியவனும், டம்பம் பொருமை முதலியன அற்றவனும், இந்திரியக் கூட்டங்களை வசப்படுத்திய வனும், நீண்டஉறவினனும், அருள்மிக்கவனும், சிஷ்யர்களுக்குத் தவறுநேருங்கால் சிக்ஷிப்பவனும், தனக்கும் பிறருக்கும் நன்மையை நாடுபவனுன ஆசார்யனை அடைய விரும்பவேண்டும் என்று ஸ்ரீ தேசிகன் ந்யாஸ விம்சதியில் கூறியபடி ஆசார்ய லக்ஷணங்கள் அனைத்தும் பொருந்திய ஆசார்ய குலதிலகம் ஸ்ரீரங்கராமானுஜமஹாதேசிகன்.

வர்த்தமான ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ''விண்ணாட்டவர் மூதுவர்'' என்னப்பட்ட நித்யஸூரிகளிலே இவ்விபூதியைத் திருத்துகைக்கு எம்பெருமானுடைய நியமனத்தாலே வந்து அவதரித்த ஒருவரோ?

''கலக்க மில்லா நல்தவ முனிவர்கரைக் கண்டோர்'' என்கிற பாசுரத்தில் கரைகண்டோர் என்று சொல்லப்பட்டவர்களாய் ஸம்ஸாரத்தைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டிருப்பவர்களான முக்தாத்மாக்களில் ஸம்ஸாரிகளை திருத்துவதாக பகவதாஜ்ஞையாலே வந்தவரித்த ஒருவரோ?

''பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளி கொண்டருளும் சீதனையே தொழுவார் விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே'' என்கிற பாசுரத்தில் நித்ய முக்தர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்டவர்களான ச்வேதத்வீப வாஸிகளிலே இங்குள்ளாரைத் திருத்துகைக்கு வந்தவரித்த ஒருவரோ?

ஸமஸாரிகளுக்குள்ளேயே ''முன்னம் நோற்ற விதிகொலோ'', என்கிறபடியே அநேக ஜன்மஸஞ்சிதமான தம்முடைய ஸுக்ருதம் பலிக்கப்பெற்று அவதரித்த ஒருவரோ?

''அனந்தன் மேல் கிடந்த எம் புண்ணிய'' என்று அநந்த சாயியான ஸநாதநபுண்யம் என்று சொல்லப்பட்ட ஸர் வேச்வரன்தானே ஒருவருக்கு

விசேஷ கடாக்ஷம் செய்து அவதரிக்கச் செய்தானோ? என்று சங்கிக்கும்படி எழுந்தருளியிருப்பவர்.

காரேய் கருணை (ஸ்ரீரங்க) ராமாநுச!

"காரேய் கருணையிராமானுஜ" என்பர் அமுதனார். மேகத்தை ஒத்த கருணையுடைய பகவத் ராமானுஜரைப்போலே, ஸ்ரீரங்க ராமானுஜ முனிச்ரேஷ்டரும் விளங்குபவர். மேகத்திற்கு ஸ்ரீ மதாண்டவனுக்கும் சில ஒற்றுமைகள் காணலாம்.

1. மேகமானது கடல் நீரை முகந்துகொண்டு வர்ஷிக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் "ச்ருதிஸாகராத்" என்று "த்ராவிட வேத ஸாகரம்" என்று சொல்லப்படுகிற உபயவேதக்கடலில் உள்ள ரஸப்பொருள்களை முகந்து கொண்டு வர்ஷிப்பர்.

2. மேகமானது உப்புத்தண்ணீரையும் தன்வாய்க்கொண்டு மிக மதுரமாக்கி வர்ஷிக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் சாஸ்த்ரக்கடல்களில் விரஸமாகக்காணும் பொருள்களையும் தன் வாக்காலே மிக மதுரமாக்கி உபந்யஸிப்பர். "மேகங்கள் ஸமுத்ர ஜலத்தை வாங்கி ஸர்வோபஜீவ்யமான தண்ணீராக உமிழுமாபோலே வேதார்த்தங்களில் வேண்டும் ஸாரதமாம்சத்தை ஸர்வர்க்கும் அதிகரிக்கலான...." என்கிற ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீஸூக்தி இங்கு அனுஸந்தேயம்.

3. மேகமானது "உயிரளிப்பான் மாகங்களெல்லாந்திரிந்து" என்கிறபடியே உலக மெல்லாம் சென்று வேண்டினவிடத்தே பெய்யும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் "எண்டிசையும் பேர்த்தகர நான்குடையான் பேரோதிப் பேதைகாள் தீர்த்தகலிராமின் திரிந்து" என்கிற பூதத்தாழ்வாருடைய நியமனப்படியே சிஷ்யர்களுள்ளவிடமெங்கும் ஸஞ்சரித்து நல்ல அர்த்தங்களைப் பெய்து உபதேசிப்பர்.

4. மேகமானது பள்ளமான இடங்களில் பெய்து அவற்றைப் பூரிக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் "நீசனேன் நிறையொன்றுமிலேன்" என்றிருக்கும் பரம ஸாத்விகர்களிடத்தே அர்த்தங்களைத் தேக்கி வைப்பவர்.

5. மேகமானது எப்போதும் பெய்யாது, சிலகாலவிசேஷங்களில் பெய்யும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் தாபம் மிக்கவர்கள் வந்து வேண்டுங்காலங்களிலும்,

தான் தரித்து நிற்பதற்காக வாய் விட்டுப் பேசவேண்டிய காலங்களிலும் அர்த்தங்களை வர்ஷிப்பர்.

6. மேகம் பெய்ய வேண்டிய காலங்களிலே பெய்யாவிடில் உலகில் தீங்கு மலியும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் உபதேசிக்க வேண்டிய காலங்களில் உபதேசிக்காம லிருந்தால் தேஹாத்மப்ரமம், ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யப்ரமம், அந்ய சேஷத்வப்ரமம், ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயம், ஆபாஸ பந்து ஸங்கம், விஷய ப்ராவண்யம் முதலான தீங்குகள் மலியும்.

7. ''திங்கள் மும்மாரி பெய்து'' என்கிறபடியே மேகமானது மூன்று மழை பெய்து வாழ்விக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் ரஹஸ்யத்ரயம், தத்வத்ரயம், கத்யத்ரயம், ஷட்கத்ரயம் (கீதை) தத்வ, ஹித, புருஷார்த்தங்கள், பரபக்தி, பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் என்றிங்ஙனேயான மும்மாரிகளைப் பெய்து வாழ்விப்பவர்.

8. மேகமானது எவ்வளவு வர்ஷித்தாலும் வர்ஷித்தோமென்றிராமே மேள் மேலும் வர்ஷிக்கையில் தானே ஊக்கங்கொண்டிருக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் உபதேசங்களையும், உபந்யாஸங்களையும் எவ்வளவு நிகழ்த்தினுலும் த்ருப்தி பெருது மேலும் மேலும் வர்ஷிகைக்குக் குதூஹலங்கொண்டிருப்பர்.

9. மேகமானது கைம்மாறு கருதாமே தன் பேருக வர்ஷிக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் ஒரு ப்ரயோஜனத்துக்காக வன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநமாகவே வர்ஷிப்பர்.

10. மேகமானது சில சமயங்களில் நாலு சிறு துளிகளைப் பெய்துவிட்டுப் போய்விடும், மற்றுஞ்சில சமயங்களிலே ''கடல் வாய்ச்சென்று மேகம் கவிழ்ந்திறங்கிக்கது வாய் பட நீர் முகந்தேறி யெங்கும் குடவாய்பட நின்று மழை பொழியும்'' ''தாழாதே சார்ங்கமுதைத்த சரமழைபோல்'' என்கிறபடியே கணக்கப்பொழியும்.

ஸ்ரீ மதாண்டவனின் நிலையும் இப்படியே. செவியிலே நாலுவார்த்தைகளைச் சொல்லி நிற்கிற காலமு முண்டு; ''ஏற்றகலங்கள் எதிர்பொங்கி மீதளிப்ப மாற்ருதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள் போலே வாங்கக் குடம் நிறையப் பொழிவது முண்டு.

11. மேகம் சில விடங்களிலே சில காலங்களிலே பெய்கிற நீரானது முத்தாகி மேன்மை பெறும்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் சில வ்யக்திவிசேஷங்களிலே உபதேசிக்கிற சில அர்த்தவிசேஷங்கள் முத்துப் போலே பின்புள்ளார்க்கும் அணிகலமாயிருந்து அநர்க்கமாயிருக்கும்.

12. மேகம் பெய்த நீர், நதிகள், குளங்கள், ஏரிகள், கிணறுகளாகிய இவற்றில் சேர்ந்தால் அனைவருக்கும் உபஜீவ்யமாய், மற்றையிடங்களில் தேங்கினல் வாய்வைக்க வொண்ணுது போம்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் வர்ஷித்த அர்த்தங்களும் நல்ல ஞானத்துறைகளிலே சேர்ந்தால் ''பூர்வே பூர்வேப்யோ வச எததூசு: ''என்றகாடகச்ருதியின் கணக்கிலே உபதேச பரம்பரையிலே வந்து உபஜீவ்யமாகும்; அவையே அனதிகரிகள் பக்கலிலே தேங்கினல் அப்ரயோஜநமாயொழியும்.

13. மேகம் ''எத்தனையும் வான் மறந்த காலத்தும் பைங் கூழ்கள் மைத்தெழுந்த மாமுகிலே பார்த்திருக்கும்'' என்கிறபடியே பயிர்களால் ப்ரதீக்ஷிக்கப்பட்டு அவற்றை வாழ்விக்கும் ''நீர்காலத்தெருக்கிலம் பழவிலைபோல் வீழ்வேனை'' என்கிறபடியே எருக்கிலை போன்றவற்றை மாளச்செய்யும்.

ஸ்ரீ மதாண்டவன் படியும் இப்படியே. ''நாட்டிய நீசச்சமயங்கள் மாண்டன; நாரணனைக்காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது, தென்குருகை வள்ளல் வாட்டமிலா வண்தமிழ் மறை வாழ்ந்தது'' என்கிற அமுதனர் அருளிச் செயலை அனுஸந்திப்பது. (மற்றுபல விரிவுக்கு அஞ்சி நிறுத்தப்பட்டது.)

ஹம்ஸமும் - பரமஹம்ஸரும்:

1. ஹம்ஸம் நீரையும் பாலையும் கலந்து வைத்தால் அவற்றைப் பிரிக்க வல்லமையுடையது. ''ஹம்ஸோ யதா க்ஷீரமிவ அம்புமிச்ரம்'' என்பர்.

ஸ்ரீபரமஹம்ஸரான ஸ்ரீமதாண்டவனும் ஸாரங்களும் அஸாரங்களும் கலந்து கட்டியாயிடுக்கிற சாஸ்த்ரங்களில் ஸாராஸாரங்களைப் பகுத்தறியும் தன்மையுடையவர்.

2. ''அன்னமாயிருந்து அங்கு அறநூலுரைத்த'' ''அன்னமாய் நூல்பயந்தாள்'' என்கிறபடியே வேதசாஸ்த்ரங்களை வெளியிட்டது பகவதவதாரமான ஹம்ஸம்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் சிஷ்யர்களைக் குறித்து சாஸ்த்ரங்களை உபதேசிக்கும் தன்மையைக்காணலாம்.

3. ''ந பத்நாதி ரதிம் ஹம்ஸ: கதாசித் கர்த்தமாம்பஸி'' (ஹம்ஸமானது சேற்று நிலத்தில் ஒரு போதும் மனம்பொருந்தியிருக்கமாட்டாது) என்கிறபடியே

ஹம்ஸம் சேற்றில் பொருந்தாது.

''மாறன் விண்ணப்பம் செய்த சொல்லார் தொடையிலிந் நூலும் வல்லார் - பிறப்பாம் பொல்லா வருவினை மாயவன் சேற்றள்ளல் பொய் நலத்தே அழுந்தார்'' என்கிற ஆழ்வார் திருவாக்கின்படி ஸம்ஸாரமாகிற வலிய சேற்று நிலத்திலே பொருந்தமாட்டார் ஸ்ரீபரமஹம்ஸரும்.

4. ''பெடையோடன்னம் பெய்வளையார் தம் பின்சென்று நடையோடியலி'' என்று ஹம்ஸமானது பெண்களின் நடையழகைக்கண்டு தானும் அப்படி நடக்கைக்காகப்பின் செல்லுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் அன்ன நடைய அணங்கான பிராட்டியினுடைய நடையை பின் செல்வர். பிராட்டியின் நடையாவது அவளுடைய நடத்தை சேதநர்களைக் குறித்து எம்பெருமான் திறத்தில் புருஷகாரம் செய்வது. பிராட்டி புருஷகாரம் செய்யாவிடில் எம்பெருமான் முக்திஸாம்ராஜ்யம் அளிக்கமாட்டாதது போலவே, ஸ்ரீமதாண்டவனும் புருஷகாரம் செய்யாவிடினும்– அதனை அளிக்கமாட்டான் என்பதை ''தத்தேரங்கீ நிஜமபி பதம் தேசிகாதேச காங்க்ஷீ'' என்கிற ந்யாஸதிலக ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸ்ரீதேசிகன் வெளியிட்டார்.

5. ''அன்னம் செந்நெலொண் கவரியசைய வீற்றிருக்கும்'' என்று ஹம்ஸமானது. பக்கபலமான செந்நெலின் அசை வைக்கவரியாக (சாமரமாகக்) கொண்டு வீற்றிருக்கும். ஸ்ரீமதாண்டவனும் ''அஹமந்ந மஹமந்ந மஹமந்நம்'' என்னும் படிப்பரிபக்குவமான ஞானத்தையுடையரான சிஷ்யர்களை செந்நெற்கதிர்களாகக் கொள்ளலாம், அவர்கள் சாமரைவீசுதல் முதலிய கைங்கர்ய வ்ருத்திகளைச் செய்ய எழுந்தருளியிருப்பார்.

6. ''சங்கமவை முரலச் செங்கமல மலரையேறி அன்னமலி பெடையோடுமரும்'' என்று ஹம்ஸமானது சங்குகளின் முழக்கத்தை இனிதாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

ஸ்ரீமதாண்டவனும் சுத்த ஸ்வபாவர்களான சிஷ்யர்கள் செய்யும் ஸ்துதி கோஷங்களைக் கேட்டுக் கொண்டு எழுந்தருளியிருப்பர்.

7. ''வரிவண்டிசைபாட அன்னம் பெடை யோடு உடன்நாடும்'' என்று ஹம்ஸமானது வண்டுகளின் மிடற்றோசையைப் பாட்டாகக்கொண்டிருக்கும்.

வண்டுகள் தேனையே போக்யமாகக் கொண்டிருப்பது போல

''உளங்களிந்திருக்கும் அடியவர் தங்கள் உள்ளத்துள் ஊறிய தேனுகிய பகவத் விஷயத்தையே போக்யமாகக் கொண்டிருக்கும் சிஷ்யர்கள் பாட ஸ்ரீமதாண்டவன் எழுந்தருளியிருப்பர்.

(மற்றும் பல. வல்லார்வாய் கேட்டு உணர்க)

வித்யா தானம் அளிக்கும் வித்யா நிதி

ஸ்ரீமதாண்டவன் பல தலங்களில் வேத, ப்ரபந்த, சாஸ்த்ரபாடசாலைகளை நிறுவியும், ஸ்ரீமதாண்டவன் கலைக் கல்லூரி மூலமாகவும் வித்யா தானம் வழங்கும் வித்யா நிதியாக த்திகழ்பவர்.

உலகில் ஸத்யம், தபஸ் முதலியவைகளைக்காட்டிலும் தானம் சிறந்தது என்கிறது ச்ருதி. ''லோகே தாதாரம் ஸர்வ பூதாநி உபஜீவந்தி தாநேநாராதிமபாநு தந்த தாநேந த்விஷந்தோ மித்ரா பவந்தி தஸ்மாத் தாநம் பரமம் வதந்தி'' (உலகில் தானம் கொடுப்பவனை அண்டி ஸர்வப்ராணிகளும் ஜீவிக்கின்றன. தானம் கொடுப்பதால் சத்ருக்கள் மித்ரர்களாகிருர்கள். தானத்தில் எல்லாம் அடங்கி இருக்கிறது. ஆகையால் தானம் பண்ணுவது தான் மிகச் சிறந்தது)

தானங்களில் கோதானம், பூதானம், ஹிரண்யதானம் எனப் பல உண்டு. அவைகளுள் ''ஸர்வேஷாமேவ தாநாநாம் வித்யா தானம் விசிஷ்யதே'' என்றபடி வித்யாதானம் மிகச் சிறந்தது. ஏன் எனில் பசுப்ராயர்களாக விவேக மற்றிருப்பவர்களுக்கு வித்யை உபதேசித்து அவைகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணர்களாகச் செய்வதனுல் மிகச் சிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

வித்யாதானத்தைக் காட்டிலும் ''தத் ஜ்ஞாநம் அஜ்ஞானம் அதோऽந்யதுக்தம்'' என்கிறபடி ப்ரஹ்ம ஞானமே மிகச்சிறந்தது. மற்ற ஜ்ஞானங்கள் அஜ்ஞானம் எனப்படும். சுமையானகல்விகள் சூழவந்தாலும் அமையாவினவை என்கிருர் ஸ்ரீதேசிகன். ''ஸ்வாத்யாயப்ரவசநே ஏவேதி நாகோ மௌத்கல்ய:'' என்றது ச்ருதி.

இவைகளைக் காட்டிலும் பூர்வாசார்யர்களின் க்ரந்தங்களை ரக்ஷிப்பது மிகச்சிறந்தது.

ஸ்ரீமதாண்டவன் வித்யாதானம் செய்தும் ப்ரஹ்மஞானம் ஏற்படக் கால க்ஷேபம் சொல்லியும்– ஸ்ரீபாஷ்ய ஸ்ரீகோசத்தை அட்சிட்டும், ஸ்ரீபாஷ்ய ஸதஸ் நடத்தியும், ஸ்ரீமத்ரஹஸ் யத்ரயஸாரம் அதன் பூர்வாசார்யர்களின் வ்யாக் யானங்களை அச்சிட்டும் பேருபகாரம் செய்தருள்கிருர்.

ஆகவே ஸ்ரீமதாண்டவன் வித்யாநிதியே!

வித்வான்களை போற்றும் வித்தகர்:

ஸ்ரீமதாண்டவன் ஒரு வித்தகன். வித்தகன் என்றால் ஞான வடிவினன் என்று பொருள். "சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும் சுருதிகள் நான்கும் எல்லையில்லா அறநெறி யாவும் தெரிந்தவர் ஸ்ரீமதாண்டவன். "ஸகலவித்யா வாஹிநீ ஜந்மசைய:" என்று போற்றப்படுவர் ஸ்ரீமதாண்டவன்.

வித்வான் ""என்றால் "அறிந்தவர்" என்று பொருள் உண்டு. உலகில் "வித்வாந் விபச்சித் தோஷஜ்ஞ:" என்கிற அமரகோசத்தின்படி தோஷங்களையறியுமவன் என்றும் பொருள். வித்தகர் வித்வான்களை ஆதரிக்கு முறையை காணலாம்.

உபயவேதாந்த வித்வான்களை ஊக்குவிக்கும் முறையில் தன்னுடைய வள்ளல்தனத்தினால் அவர்களைக் கௌரவிப்பது ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய தன்னேற்றம்.

சதேஷு ஜாயதே சூர: ஸஹஸ்ரேஷுச பண்டித:।

வக்தா சதஸஹஸ்ரேஷு தாதா பவதி வா ந வா ||

(சூரன் நூற்றில் ஒருவன். பண்டிதன் ஆயிரத்தில் ஒருவன், நல்ல பேச்சாளி நூறாயிரத்தில் ஒருவன், கொடையாளி இருக்கிறாரோ இல்லையோ தெரியாது) என்கிற ச்லோகத்தின் பொருளைப் பொய்யாக்கி ஸ்ரீமதாண்டவன் வள்ளலாக விளங்குபவர்.

இலன் என்றும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல் குலன் உடையான்கண்ணே உள (இல்லை என்றும் இழிவைச் சொல்லாமல் உள்ளம் உவந்து கொடுக்கும் தன்மை உயர்ந்த குலமகளிடத்தே தான் உண்டு) என்கிற குறளுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்பவர் ஸ்ரீமதாண்டவன்.

"ஈவானேதெய்வம்" என்று ஔவையாரும் "ஈந்தே கடந்தான் இரப்போர் கடல்" என்று கம்பரும் "Generosity is the part of a soul raised above the vulgar (உதாரமான கொடை மேலான உயிரின் பாகமாயுள்ளது) என்றும் "The man who ignores self in a ministry of mercy discovers life indeed (தன்னை மறந்து பிறர்க்கு இரங்கி உதவுகிற மனிதன்தான் உண்மையான உயிர் வாழ்வைக் காணுகிறான்) என்றும் ஆங்கில அறிஞர்களும் பேசியிருப்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குமவர் நமது ஆசார்ய ஸார்வ பௌமனான ஸ்ரீமதாண்டவன்.

முடிவுரை:

ஆசார்ய பதமானது தரம் பெறுவதற்கு இன்றியமையாத பெருமைகள்

அனைத்து மொருமை பெற்று விளங்கும் உத்தமராகும் நம் ஆசார்ய ஸார்வபௌமஞகிய ஸ்ரீமத் ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகன் குலப்பெருமை கலந்த குணப்பெருமையும் ஸத்ஸம்ப்ரதாய ஸம்வளித ஸதாசார ஸம்பத்தியும் ஸமீசீனஜ் ஞாநவைராக்ய பூர்த்தியும் சாரீரகாதி ஸச்சாஸ்த்ர ப்ரவசநனைகபரதையுமாகிய இப்பெருமைகளனைத்தும் தகட்டில் அழுத்தின ரத்னங்கள் போல் இவ்வாசார்ய னிடமே திரண்டு விளங்குகின்றன.

பொன்னுக்கு பரிமளம் கலந்தாப்போலே வணக்க மொடுக்கம் வழக்க மொழுக்கம் முதலான குணக்குலம மைந்திருக்கும் அழகை வாணீதேவி யல்லது பணீந்த்ரன் பணிக்கலா மன்றி நமது நாவுக்கும் நினைவுக்கும் நிலமன்றேயது.

குற்றமின்றிக் குணங்கள் மலிந்த திருவவதாரமும் குருகுலத்தில் சிரகால பரிசர்யையால் வந்த ஸர்வஜ்ஞத்வமும் லீலார்த்தமாவாவது ஸத்ஸம்ரபதாயத்தில் பூர்வபக்ஷம் பேசும் தோஷம் சிறுதுமற்றவாக் சுத்தியும் இவ்வாசாரியரிடம் கண்டு ரஸிப்பதற்குரியதாகும்.

புஷ்பம் போன்ற தம் திருமேனி மேன்மையும் பாராது சாஸ்த்ரீய கர்மங்களை முக்ய கல்பமாக ஸ்வயம் அநுஷ்டித்தும், அவற்றை ரஸமாக பிறர்க்கு உபதேசித்தும் ஆச்ரிதர்நெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுள் தர்மமாகிய வித்தை விளைத்து அலக்ஷிய புத்தியாகிற களையை போக்குவிக்கும் பாங்கும் இவ்வாசாரியரிடம் அநிதர ஸாதரணமானரமணீய அம்சங்கள்.

பல பேசி என்? ஸாரமாக வொன்று பேசித் தலைக்கட்டுகிறேன். ''அப்திர் லங்கித ஏவ வாநாபடை: கிந்த்வஸ்ய கம்பீரதாம் ஆபாதாள நிமக்னபீவரதனுர் ஜாநாதி மந்தாச்சல:'' என்ருர் முராரி. வானரவீரர்கள் கடலைக்கடந்து அப்பால் சென்று விட்டார்களெனினும் கடலின் ஆழத்தை அவர்கள் சிறுதும் அறிய கில்லார்கள். கடலினுள்ளே பாதாளம் வரையில் அமிழ்ந்து கிடந்த மந்தரமலைக்கன்ருே அந்த ஆழம்தெரியும். ஜ்ஞாதாக்கள் என்று பேர்படைத்தவர்களெல்லாம் வானர முதலிகளின் ஸ்தானத்திலேயாய் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஒருவரே மந்தரமலையின் ஸ்தாநத்தில் இருப்பர். "போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு உனதடிப் போதில் ஒண்சீ ராந்தெளி தேனுண்டு அமர்ந்திட வேண்டி நின்வாலதுவே ஈந்திடவேண்டும் (ஸ்ரீரங்க) இராமானுஜ! இதுவன்றி ஒன்றும் மாந்தகில்லாது இனிமற்றென்று காட்டி மயக்கிடலே".

★ ★ ★ ★ ★ ★

போற்றியுரைத்தல்

ஸ்ரீ . உ. வே. வித்வான் முட்டம் ராஜகோபாலாச்சாரிய ஸ்வாமி திருவஹீந்திரபுரம்

श्रीमद्वेङ्कट देशिकस्य कृपया लब्धाखिलार्थं गुरुम् ।
नूनं श्रीरङ्गरामानुमुनुमदुं वन्दे कृपासागरम् ॥

முனித்ரய ஸம்ப்ரதாயம் என்ற ஒரு உலக வழக்கை நாம் ஒளித்துவிட முடியாது. உண்மைநிலைக்குச்சேர தேசிகஸம்ப்ரதாயம் என்றுதான் அனைவர்களும் சொல்லவேண்டும். ஆனாலும் இப்படி ஒரு வழக்கு இருக்கிறது என்றால் தேசிகஸம்ப்ரதாயத்திலேயே மூன்று முனிவர் ஒரு அபரதேசிக கோபாலதேசிகனிடம் ஒரே காலத்தில் ஆச்ரயித்த அதிசயப்பெருமையைப்பற்றி இந்த பிரிவு. ஸம்ப்ரதாயத்தில் அர்த்த பேதத்தைப்பற்றியன்று. ஸ்ரீதேசிகன் சாதித்த அர்த்தமே ராமானுஜஸித்தாந்தங்களில் எல்லாபிரிவினராலும் உண்மையில் பற்றக்கூடிய ஒன்று என்பது எப்போதோ தீர்ந்துவிட்டது. ஆனால் அவாந்தர ஆசார்யர்களில் ஒருசாராருடைய பெருமையை ஸ்வானுபவாக்கியபடி. மற்ற ஆசார்யர்களை அனுபவதூரமாக்கியபடியன்று. தேசிகன் காலத்துக்கு முந்திய நிலையை தேசிகனே விரிவாகக்காட்டி அருளினார். இது ஸாரக்ரந்தத்தில் தம் தம் ஸம்ப்ரதாயங்களிலே கண்டுகொள்வது என்ற ஸூக்தியால் அறியலாகும். தேசிகன் காலத்துக்குப்பின் அந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை அனுஷ்டிக்கும் முறை மிக மிக வளர்ந்தது. அப்போது சில வ்யாக்ய பேதங்கள் அபிப்ராய பேதங்கள் ஏற்பட்டிருப்பது உண்மையே. ஆனாலும் இவைகள் எல்லாம் ப்ரதானபேதகமாகாமையால் அவாந்தர வ்யவஸ்தித விகல்பமாக மத்யஸ்தர்கள் கொண்டார்கள் இப்போது தேசிகனை முதன்மையாகக்கொண்ட ஒரு ஸம்ப்ரதாயத்தினைப்பற்றி ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு விரித்துரைக்கிறேன். முக்கியமாக தேசிகன் உலகுக்குச்செய்த மகோபகாரம் சரணாகதி சாஸ்திரத்தால் அனைவருக்கும் வீடு என்பதே. ஆனால் அதை எப்படி அனுஷ்டிப்பது என்ற காலத்தில்தான் தேசிகனே கோபாலதேசிகனாக வந்து ஆதிவண்சடகோபனால் நடத்திவரப்பட்ட ப்ரபத்தி அனுஷ்டானம் முதலானவற்றை க்ரந்தமுகமாகவும் அனுஷ்டானமுகமாகவும்

செய்தருளினார். இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரவர்த்தனம் பண்ண குடந்தை தேசிகனிடம் மூன்று ஸந்யாஸிகள் ஆச்ரயித்தார்கள். அவர்களில் இரண்டு ஸந்யாஸிகளுடைய பரம்பரை இப்போது இல்லை. வழுத்தூர் ஸ்வாமியின் ஸம்ப்ரதாயமே இப்போது லோக வழக்கில் முனித்ரயம், என்று வழங்கப்படுகிறது. அந்த ஸம்ப்ரதாயத்தின் ஸர்வோத்க்ரஷ்டராக இப்போது விளங்குபவரே ஸ்ரீ முஷ்ணம் ஆண்டவன் ரங்கராமானுஜ மஹாதேசிகன். இந்த ஸ்வாமி இப்போது இப்படி தானும் ப்ரகாசித்து பூர்வாசார்யர்களை ப்ரகாசிக்காவிட்டால் கோபாலதேசிகரது சிஷ்யரான வழுத்தூர் ஸ்வாமியின் பரம்பரை இவ்வளவு ப்ரஸித்தமாகாது. சில ஆசார்யர்கள் ஸ்வானுஷ்டானமாத்ரத்தில் அதிக நோக்காயிருப்பார்கள். ஆனால் காலதேசத்திற்கேற்ப ஸர்வஜனவிதிதமாக இந்த ஸம்ப்ரதாயத்தை பலவிதத்தில் செய்து வருவது கண்கூடு. த்யாகி என்ற சொல்லுக்கு தனக்கு மிகவும் விட இஷ்டமில்லாதவற்றைக்கூட சிஷ்யர்களின் யோகக்ஷேமமே பெரிதாக எண்ணி பாடுபடும் பரமாசார்யர்களில் இவரை இப்போது பிரதானராகப்போற்றலாம். நம்மாழ்வாரை விட திருமங்கையாழ்வார் கருணாதிகர் என்ற தேசிகன் தாத்பர்யத்தை உணர்ந்தவர். இந்த ஆசார்யர்களின் இப்போதைய நிலை மிக மிக உயர்ந்ததாக பேசுவர். அறியாதவற்றை அறிவிக்கவேண்டிய நேரத்தில் பிரத்யக்ஷத்தை இப்போது நான் எடுத்துக்கூற விரும்பவில்லை. வழுத்தூர் ஸ்வாமிக்குப்பிறகு அவருக்கு சிஷ்யராக பலர் தோன்றினாலும் அந்த பரம்பரையில் வந்த ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ மஹாதேசிகனே அக்காலத்திய பெரியோர்களால் முதன் முதலில் ஆண்டவன் என்று பேரன்பினால் அழைக்கப்பட்டார். அவரிடம் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி ஆச்ரயித்தார். பெரியாண்டவனுக்குப்பிறகு தோன்றியவர்களும் ஆண்டவன் என்றே எல்லாராலும் அழைக்கப்பட்டாலும் உபபதத்தை சேர்த்து அதாவது நம்மாண்டவன் எங்களாண்டவன் சின்னாண்டவன் பெரிய ஆண்டவன் தென்பெரை ஆண்டவன் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இப்படியிருந்தாலும் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் காலத்தில் இது பல பெரியோர்களிடமும் பாமரர்களி-டமும் மிகப்ரக்யாதியடைந்தது. இவ்வளவும் நிறம் பெறவே இப்போதைய ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் பரமக்ருபையாலே தோன்றியருளினார். இப்போது ப்ரக்ருத ஆண்டவனின்

எழுவதாவது திருநக்ஷத்ரமஹோத்ஸவம் அனைத்து பக்தர்களாலும் கொண்டாடப்படும் நேரத்தில் அடியேனும் சிறிது இன்புற இச்சிறிய கட்டுரையை எழுதுகிறேன். இக்கட்டுரையை ஸமர்ப்பிக்க அடியேனுக்குள்ள உரிமைக்கடன்களை சிறிது விண்ணப்பிக்கிறேன். ரங்கராமானுஜமுனி என்ற திருநாமம் எனக்கு தெரிந்தவரை இவருக்குமுன் மூன்று பேருக்கு இருந்தது. அதாவது உபநிஷத் பாஷ்யகாரர், கேதாண்டபட்டி ஸ்வாமி , கோழியாலம் ஸ்வாமி (அடியேனது ஆசார்யர்). இந்த சிஷ்ய பரம்பரையையும் கார்யவிசேஷமான சிஷ்யஸம்ப்ரதாயத்தையும் நானே எடுத்துக்கொண்டு ரக்ஷிக்கிறேன் என்று உறுதி பூண்டு தோன்றியதாக உள்ளது. எங்க ஆசார்யனை நினைக்கும்போது இவரை நினைக்காமல் இருக்கமுடியாது. அந்த மூன்று முனிகளும் அனைத்து விஷயத்திலும் ஸுப்ரஸித்தர். இந்த பெயர் மூலம் அவர்கள் இல்லை என்ற கவலை வேண்டாம் இதோ நானிருக்கிறேன் என்று இளநெஞ்சரைத்தேற்றுவதாக உள்ளது. திருக்குடந்தை ஆண்டவனோடு பூர்வாச்ரமத்திலும் இவ்வாச்ரமத்திலும் மிக மிக பழகிய யான் இந்த ஸ்வாமியின் அவதாரத்தால் அவருக்கு ஸந்தோஷமா அல்லது இவருக்கா என்று ஐயுறும் வேளையில் அடியேனுக்கு என்று திடமாகச்சொல்லுவேன். திருக்குடந்தை ஆண்டவன் மனோரதித்து சாதித்த ஜகதுஜ்ஜீவனப்ரகாரமெல்லாம் இப்போது நடைபெறும்போது அவரையும் இவரையும் நேரில் கண்ட நான் ஆனந்த வெள்ளத்தில் எப்படி முழுகாதிருக்கமுடியும். பன்னியுரைக்குங்கால் பாரதமாம். எனவே சுருக்கமாக இனி நிகமாந்த மஹாதேசிகனிடம் அடியேனது ப்ரார்த்தனையை செய்து நிறுத்திவிடுகிறேன். அதாவது நானிலமும் தான் வாழ என்று உம்மை பக்தர்கள் நூற்றாண்டிரும் என்று வாழ்த்தி அப்படியே தேவரும் இருந்தது போல் தேவரது ஸம்ப்ரதாயத்தை தீவ்ரமாக ப்ரசாரம் செய்ய தேவர் போல் ப்ரக்ருத ஆண்டவரை நூற்றாண்டிருக்கு மேல் திடமாக இருக்கச்செய்து ப்ரசாரம் செய்து சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹிக்க ஸர்வஸக்தனான தேவரீரே செய்தருளவேணுமென்பதே.

नीचः सर्वप्रकारेणराजगोपालनायकः ।
प्रार्थयामास यत्किंचिद्देशिकेन्द्रं मुदान्वितः ।।

★ ★ ★ ★ ★ ★

श्रीः

श्रीमते रङ्गरामानुजमहादेशिकाय नमः। श्रीमते वेदान्तरामानुजमहादेशिकाय नमः

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः। श्रीमते भगवते भाष्यकाराय महादेशिकाय नमः

ஸ்ரீபாஷ்ய வித்வத் ஸதஸ் - சில தேன் துளிகள்

(நடாதூர் வ. நரசிம்மன்)

சென்ற சுபானு (2004) வ்ருஷத்தின் ஸ்ரீபாஷ்ய வித்வத் ஸதஸில் ஒருநாள் ஸ்ரீமதாண்டவன் மிகவும் ஆச்சரியமான, அபூர்வமான விஷயம் ஸாதித்தாயிற்று. ஒரு வித்வான் ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் 4ஆம் அத்யாத்தில் முதல் பாதத்தில் உள்ள ததிகமாதிகரணம் (तदधिगमाधिकरणम्)பற்றி வாக்யார்த்தம் சொல்வதற்காக, அந்த அதிகரணத்தின் ஸூத்ரத்தை கூறி ஆரம்பித்தார். तदधिगम उत्तर पूर्वाघयोरश्लेष विनाशौ तद्व्यपदेशात् (ததிகம உத்தர பூர்வாகயோரஸ்ச்லேஷ வினாசௌ தத் வ்யபதேசாத்) என்பது ஸூத்ரம். (4-1-13) இதற்கு முந்தின ஸூத்ரம் आप्रयाणात्तत्रापि हि दृष्टम् (ஆப்ரயணாத் தத்ராபி ஹி த்ருஷ்டம்) என்பது. அதாவது ப்ரஹ்ம வித்யை ஆரம்பித்தவன், தன் மரணம் வரை அதைச் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது. அதை அடைந்தவுடன் அவனுடைய அவன் பின்பு செய்யப் போகும் பாபங்களும், முன்பு செய்த பாபங்களும் முறையே அவனை ஒட்டுவதுமில்லை. அழிந்தும் போகின்றன. (வித்யா மஹாத்ம்யத்தால்) ஏனென்றால், வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதால், என்பது ஸூத்ரார்த்தம்.

அந்த வித்வான் அந்த ஸூத்ரத்தைச் சொன்னவுடன் ஸ்ரீமதாண்டவன் उत्तर पूर्व (உத்தர பூர்வ) என்று உள்ளதே, முறையாக அது पूर्वोत्तर (பூர்வோத்தர) என்றல்லவோ வர வேண்டும். ஏன் வ்யாஸ பகவான் மாற்றிக் கூறவேண்டும் என்று கேட்க உடனே யாரும் சரியாக பதிலளிக்காததால், ஆண்டவனே அதற்கு விசதமாக விஷயம் ஸாதித்தாயிற்று.

இது பாணினி வ்யாகரண ஸூத்ரத்தின்படி அமைந்துள்ளது என்று கூறி அடியேனை ஸிந்தாந்த கௌமுதி என்னும் ஸ்ரீகோசத்தை எடுத்து வரும்படி பணித்தாயிற்று. அப்படியே அப்புஸ்தகத்தின்படி விளக்கம் கூறலாயிற்று, த்வந்த்வ ஸமாஸத்தில் இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பெயர்ச்சொல் வரும். அதை எந்த முறையில் அதாவது எதை முதலில் கூறவேண்டும் என்பதற்கு நியமங்கள் உள்ளன. अल्पाच्तरम् (அல்பாச்தரம்) (வ்யாகரண ஸூத்ரம் 2-2.34) ன்படி குறைந்த எழுத்துள்ள பதம் முதலில் வரவேண்டும் என்பது நியதி. உதாரணம் शिवकेशवौ (சிவ கேசவௌ)

என்பது. அதனால் पूर्वोत्तर என்று வரவேண்டும். மேலும் பதத்தின் பொருளின்படியும் அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்பது. ஆனால் என்ன காரணத்தின்படி அதைமாற்றி அமைத்தார் வ்யாஸர் என்பது விசாரணை.

பாணினி ஸூத்ரம் 2-2-33 अजाद्यदन्तम् (அஜாத்யதன்தம்) என்பதின் ப்ரகாரம் உயிரெழுத்துடன் ஆரம்பித்த, குறில் அகார்த்துடன் முடிந்த சொல் முதலில் வரவேண்டும். உதாரணம் ईशकृष्णौ (ஈச கிருஷ்ணௌ) என்று. எனவே இந்த ஸூத்ரத்தின் ப்ரகாரம் उत्तर पूर्व என்பது சரியே. அதேபோல் பின் வந்த ஸமாஸத்தில் अश्लेष विनाशौ (அச்லேஷ வினாசௌ) என்பதும் சரியே. மேலும் अश्लेष विनाशौ என்ற த்வந்த்வத்தின் முறைக்கு மாறாக எந்த ஸூத்ரமும் இல்லை. அதனால் அந்த த்வந்த்வத்தை வேதவ்யாஸர் அப்படியே எடுத்துக்கொண்டார். அதனால் அதற்கு ஏற்றபடி, அதற்கு பொருத்தமான उत्तर என்பதும் पूर्व என்பதும் அதே முறையில் கூறப்படவேண்டும். எனவே उत्तर पूर्व என்பதும் अल्पाच्तरम् என்ற ஸூத்ரத்திற்கு மாறாக இருந்தாலும், பொருள் முறையிலும் மாறாக இருந்தாலும், अश्लेष विनाशौ என்ற த்வந்திற்கு ஏற்றபடி उत्तर पूर्व என்றே வரவேண்டும். மேலும் अजाद्यदन्तम् என்ற ஸூத்ரமும் இதற்கு அனுகூலம்.

மேலும் द्वन्द्वे घी (த்வந்த்வே கீ) (2-2-32) என்ற ஸூத்ரமும் இங்கு நியமம் இல்லை. अल्पाच्तरं என்ற ஸூத்ரத்திற்கு வார்த்திகம்अभ्यर्हितं च। तापसपर्वतौ (அப்யர்ஹிதம் ச, தாபஸ பர்வதௌ) என்று சொல்லி, உதாரணம் கூறியது. அதாவது மதிப்புக்குரிய நபரைக் குறிக்கும் சொல் முதலில் வரவேண்டும், தாபஸபர்வதர்களும் (இருவரும் ரிஷிகள்) என்று உதாரணம் கூறியது. அல்லது वासुदेवार्जुनौ (வாஸுதேவார்ஜுனௌ) வாஸுதேவனும் அர்ஜுனனும் என்று மதிப்புக்குரிய வாஸுதேவன் முதலில் கூறப்படவேண்டும். இந்த இடத்தில் இப்படி ஒரு நியமனமும் இல்லை. இதேபோல் वर्णानामानुपूर्व्येण (வர்ணானாமனுபூர்வயேண) என்பது மற்றொரு வார்த்திகம், இந்தअल्पाच्तरं என்ற சூத்ரத்திற்கு, ஜாதிமுறைப்படியும் மேல் வர்ணம் முதலில் கூறப்படவேண்டும். உதாரணமாக ब्राह्मणक्षत्रियविट्शूद्राः அல்லது भ्रातुर्ज्यायसः உதாரணமாக युधिष्टिरार्जुनौ என்பதும் இங்கு சரி வராது. ஆனால் अल्पाच्तरं என்ற ஸூத்ரத்திற்கு लघ्वक्षरं पूर्वं (லக்வக்ஷரம் பூர்வம்) என்ற

வார்த்திகத்தின்படி. உதாரணமாக कुशकाशम् (குசகாசம்) என்று குறில் எழுத்துடைய कुश என்பது काश்த்துடன் சேர்ந்து कुशकाशम् என்பது போல்उत्तर पूर्वஎன்றும் வருவது சரியே. எப்படியும் अजाद्यदन्तम् என்ற ஸூத்ரம் ப்ரதானம். அதுபோல், अश्लेष विनाशौ என்பது ஓரளவிற்கு अभ्यर्हितं चஎன்ற வார்த்திகத்தின்படியும் श्रेष्ठ: पूर्वः प्रयोज्य इति वक्तव्यः (ச்ரேஷ்ட பூர்வ: ப்ரயோஜ்ய இதி வக்தவ்ய:) என்ற बाल मनोरमा (பால மனோரமா) என்ற ஸித்தாந்த கௌமுதியின் வ்யாக்யானத்தின் படியும் ஓரளவு அனுகூலம்.

இந்தஆச்சரியமான, மிகவும் சூக்ஷ்மமான வ்யாகரண சாஸ்த்ரத்தை அனுசரித்து வேதாந்த ஸூத்ரம் அமைந்துள்ள விஷயத்தைக் கேட்டு வித்வான்கள் எல்லாரும் மிகவும் கொண்டாடினபடி. மேலும் இந்த விஷயம் எந்த ஒரு வேதாந்த ஸூத்ர வ்யாக்யாதாவும் இது வரை எடுத்துச் சொல்லாத மிகவும் அபூர்வமான விஷயம்.

★ ★ ★ ★ ★ ★

SRIMAD ANDAVAN A PHILOSOPHER AND GUIDE

SRI U.Ve K.T. NARASIMHAN

Man is a social animal. He gets inspiration to develop a good or bad character due to his associate. That is why it is said *'sat sangaja dosha guna bhavanti'* means through association a man acquires good or bad. That way every human being should try to get good association, to learn and to adopt such habits in life

According to our scriptures every *jeevatma* should surrender unconditionally to an *Acharya*, to learn, to live, to give and to attain moksha after leaving this perishable body. This is a must to all *Sri Vaisnavaites* to prostrate with total surrender, before his *Acharya*, with folded hands saying *'Ananya saranas tvat padaravinda yugalam sarana maham prapadhye'* (Ramanuja-Saranagati gadyam). This is how the great *Srivaishnava Acharya Sri Bhashyakara* had surrendered totally saying that I do not have any other protection except you. Therefore, I make this total surrender at your lotus feet. An act, which was done by *Ramanuja* many centuries before, is absolutely truly happened, happening and will happen in Sri rangam *Srimad Andavan Asramam* daily, when thousands of disciples throng in to *Asramam* with the sole intention to have *'Bharanyasam'*. The very word *'Bharanyasam'* denotes that the *Sishya* simply keeps his soul in the safety locker of HIS lotus feet.

How an Acharya helps a *sishya? Taitariyopanishad* gives a suitable answer to this vital question, as *'Vedam anuchya Acharyo antevasinam anusati,* means an *Acharya* teaches *vedas* and preaches the philosophy, to make his disciple more knowledgable and a refined person, so that he can lead a good and comfortable life here, and to attain *mukti* after death. Further the scripture explains about *yati* (saint) as *'yatayah sudha satvah'* means the *Acharyas* do have unblemished character at heart and practice in his own life, to guide *sishyas*. Thus an *Acharya* is a philosopher and guide to any *sishya*.

To know and to identify more suitable and perfect *Acharya* the Bhagavat Geeta helps to a great extent. It counts the greatness or exceptional qualities of an *Acharya*, who should possess and implement them in day to day life. *'Ichcha dvesho sukham dukkam samgataschetana dhruti'*. A good *Acharya* should not have desire, aversion, pleasure, pain, etc., in him, so that he can discharge his duties to uplift this society as a whole, and to treat all *sishyas* equally without any discrimination. This is possible for him when he keeps *'Indriyarthishu vairagyam ahankara'* impeccable control over his five external and five internal senses plus mind, passions, not possessing ego,

etc., and follows the right path as said in *Vedas* and *Smruties*..

These are the minimum basic required qualities in an *Acharya*. I can vouch that all the cited *sadgunas* are abudant in our *prakrutam yatiraja* H.H. Srirangam *Srimad Andavan Srimat Sri Rangaramanuja Maha-Desikan.*

I have been directed by *Srikaryam* Sri U. Ve. Narasimha Raghavachariear Swamy and Sri U.Ve. R.R. Swamy to write an article for the forthcoming H.H's Saptati Janmotsava Souvenir. Being an ordinary *sishya*, not having much contact with *Andavan Asramam*, it is an uphill task. However, I am reminded with *Mahakavi Kalidasa's* words *'kva surya prabhavo vamsa: kvachalpa vishya mati:* which perfectly suits to me, in the given assignment. Because, where is our H.H. *Kalyana gunas* and *Vaibhavam* and what is my capacity and authority to describe in couched manner. Despite of the fact, I will venture to say something about our *Acharya Sarvabauma*, with the help of HIS blessings, as said *'Mookam karoti vachalam'* even a dumb becomes good orator. If so, I do acquire some courage to codify some of my personal experiences with our great H.H.

For the first time, I had an occasion to have HIS darsan, when HE made Ambattur *pattana pravesam.* I, along with my classmate went to the Muncipal boundary of Ambattur on Avadi side to receive our H.H. alongwith other *sishyas*, who were waiting for H.H's arrival. Our *Acharya Sarvabauma* came on *pada yatra*, followed by then *Asrama Srikaryam Swamy*, *Kainkaryaparars* and others. We both of us made *sashtanga-pranamam* to our *yativara* and joined the *anuyatra goshti* chanting *swastivachanam* with others.

On reaching the camp everyone made *sastanga-pranamam* to seek permission to take leave. When I did so, H.H. very affectionately looked at me for a while, and asked about me. I briefed HIM with suitable reply and sought permission. HE ordered me to stay back for a while since more questions are to be asked.

When I said that I am working in Archaeological Survey of India, as Superintending Archaeologist, H.H. started pouring questions on various temples, inscriptions, especially the Parantaka's inscription at Uttiramerur and so on. Almost an hour HE enjoined having interaction with me. I was so much elated with HIS conservation and felt so much honoured. When the organizers realized and felt that time was running out for *Paduka-Aradanam*, I was signaled to vacate the place.

His Holiness was camping at Vaikunthanatha temple, New Delhi on his *digvijaya yatra* to Badrikasramam. I had gone to New Delhi on official work. When I came to

know about His Holiness camp, I went to *Sri Vaikunthanatha Mandir* in the evening at 8 pm. The hall was jam-packed, some well-known Carnatic *vidwans* were performing *kacheri* in the presence of His Holiness.

With great difficulty I reached *Acharya-sarvabauma* and did *pranamas*. His Holiness looked at me graciously and quipped with smile 'What made you to be here'. I answered the question. His holiness said that is o.k; you have to report for duty tomorrow morning, not now, stay here till permission is granted. Around 10pm the *kacheri performance* had was over and the people except the performing artists and organizers have left the hall. His Holiness went to his abode and invited the Sangeeta Vidwans and me inside. The door was closed. His Holiness ordered to play the sruti box and started to make *raga Alapanas* with *arohana* and *avarohana* without any other music instrument. I do not know ABC of sangeeta, despite of this I too enjoyed it so much. Every one of us was thrilled with His Holiness *sangeetagyanam*. It was amazing and beyond description. At the end HE corrected the so-called vidwans, where they had committed mistakes. Immediately they fell at HIS lotus feet and accepted gracefully their mistakes. It shows not only HIS knowledge on the subject, but nobility and magnanimity too and how a mistake should be corrected without wounding the person.

This was an opportunity to know HIS wisdom and knowledge. Similarly, in one of the *Paduka vidvat Sadas*, Sri U.V.e Chatusastra *Siromani* N.S. Ramanujachariear Swamy had described about our His holiness *kalyanagunas* – I quote "*Srimad Sriraingam prakrutam Andavan Swamy* has ananta *kalyanagunas* which are very rare to see in one individual. I have seen on many occasions in varous *vidvat sadas*, when *vishyadhikari* is wrong, [the *Yatisvara*' (under whose leadership the *vidvat sadas* is being conducted) used to correct the erring scholar in a rude way or at times forcing him to accept *yati's* point willingly or otherwise, whereas our *Acharya-sarvabauma* is an exception, never did so with anyone in *'Paduka-sadas'*. Contrary] HH used to support and help that vidvan by prompting the matter to gain confidence. Therefore, HE is always vidvat poshaka and has a commendable great leadership quality and knowledge to conduct a *Vidvat sadas* like this, wherein not only *sastradhikaries* but, even an ordinary participant gets involvement and enjoys the proceedings."

After successful Badri *dikvijaya yarta* His Holiness returned to Chennai and was camping at Mylapore *Asramam*. I received a telephonic direction to come over

there. Reaching *Asramam* when I did *pranamas*, it was around midday. *Acharya*, while briefing HIS *vijaya yatra* suddenly said that do you know why you have been summoned? I have selected a greenish Salagrama Silas from Nepal and sculpturing an *Anantasayee* with *Seshaparyanka*, which you should carefully examine and tell me, is it made all right as per *silpa-sastra*. I was thrilled to hear HIS words. Because, I know HE has a vast knowledge on *Vimanarchana kalpa, Manasara, Maya-Mata* and even *Devatamurtiprakaranam.* HE did discussion with me on several occasions on Art, Architecture, Iconography and Epigraphy. Then the reason for my pleasant shock was what a faith and confidence HE has on me, though I am not a qualified scholar or authority. I reacted with all humility saying that how I can examine the correctness of our *Acharya's* creation. Like a thunder light HE quipped that some people, who read only Ramodantam claim in sadas as *adhikaris,* whereas I know you are a *Vyakarana* and *Sahitya Siromani* with M.A, besides having executed several conservation work in temples. Therefore, you are the right person to examine and to tell merit or demerit of my work. On hearing HIS *anugraham* and certificate I became voiceless, simply followed HIM. HE carried the small sculpture into the open area to show me that under direct Sun. It was so beautifully carved and possessing all *lakshanas*, but a small correction was needed in the coils of the *Adisesha* as well as in the right arm of *Ananthasayee*. When I made this *vigyapanam* to our *Acharya-sarvabauma* HE was extremely happy and blessed me with a shawl. During the next *Paduka-sadas* I was blessed with *vidvat sambhavana* that too written my name on the envelope with HIS *divya-hasta*. It was a golden moment in my life to cherish forever.

On my return from Vietnam in 2000, I made *pranamas* to our *Acharya* to brief about my sojourn to that country. When I was narrating the sculptural beauty of that country, HE started making comparison with several places in India as sell as other countries. At the end of our conversation, I was ordered to submit a copy of the report with illustrations for HIS study. Similarly, when I was to lead a technical team to Cambodia in 2003-04, as usual I sought HIS blessings for success of my mission. While blessing me *Acharya* directed to place a copy of '*Sankshiptha Ramayanam*' with English translation of my own compostion, which is being published in *Rainganatha paduka* from November 2003 onwards.

I would like to share with our readers about an unusual experience that I had during one of my visits to *Srimad Andavan Asramam*. It was in the evening around 8pm myself, Sri U.Ve.R.R. Swamy and few other *sishyas* were hearing our His Holiness

anugraha-bhasanam on various subjects. One very aged couple had entered the abode, where *Acharya* was clearing various doubts in an informal way. They were practically carrying a young man, who looked hale and healthy. The old man was wearing thick *Vibhooti* on his forehead and the lady with Iyer traditional saree. They said that the carried person is their only son, aged 26 is suffering with some mysterious disease, and he is not able to stand even without the support of others. We have consulted several doctors at the expenses of selling our house, but in vain. He added that one of his friends advised him to take his son to *Srirangam Srimad Andavan* and put him at HIS lotus feet to get remedy, saying so the couple did their *pranamas* with tearful eyes. Our *Acharya* immediately ordered to bring '*perumal teertam*' and given to all of them, besides splashing a little holy water on the boy's face. They were asked to sit comfortably, not to worry anymore. HE assured the couple that their son will be all right shortly. HE added that if it is possible daily bring your son to *Asramam* to have *darsan* and *teerthaprasadam*. The man has made a feeble submission, that he is a retired person, lost his wealth for his son's treatment, but currently working in a private firm, without openly telling his inability. *Karunamurthy* our *Acharya* nodded HIS head and directed his wife to come daily to collect the holy water and to repeat the same way as it was done just now to their son. After fifteen minutes or so HE directed their son to get up. Immediately the couple went to his rescue, but they were prevented by *Acharya* and directed the young man to get up on his own. Touch wood I tell you, the person was trembling to stand initially, but succeeded in his attempts and stood without any support. The couple started to shout saying it is a miracle, we cannot believe that our beloved is standing of his own.

From this one can understand the divine power of our Acharya. I am not a regular sevarti of Srimad Srirangam Andavan Asramam. Despite of this a layman like me can get such novel experiences, what about the close sishyas' bhagyam is beyond description. Thus, we are very fortunate enough to have our great Acharya in our midst as our philosopher and guide, to lead a meaningful and fruitful life, which would be a code of conduct for the entire human race. We pray the almighty with all sincerity to bless our Acharya-sarvabauma to live with a long healthy life to bless and protect us.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே கனகவல்லீ நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ வீரராகவ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே வகுளபூஷண மஹாதேஶிகாய நம:
ஸ்ரீமதே பகவதே பாஷ்யகாராய நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ந தைவம் தேஶிகாத் பரம் தேஶிகோக்தே: பரம் நாஸ்தி ந பரம் தேஶிகார்ச்சனாத்

ஸ்ரீதேஶிகனை வாசிப்போம் ஸ்ரீதேஶிகனையே ஶ்வாஸிப்போம்

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகன்

==

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் சுமார் ஒன்றரை ஆண்டு காலம் நோவு சாற்றிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து 10.4.1989 விபவ பங்குனி மாதம் சுக்ல பஞ்சமியில் திருநாடலங்கரித்த பிறகு ஸ்ரீமத் மைஸூர் ஆண்டவனும் 42 ஆம் தினம் 22.5.1989 சுக்ல வைகாசி கிருஷ்ணபக்ஷ த்விதீயையில் பரமபதித்தாயிற்று. ஆச்ரம சிஷ்யர்கள் அனைவரும் திசையறியாது கலங்கிநின்ற சமயம் அது. ஆண்டவன் சம்ப்ரதாயத்தினர் அந்நாட்களில் பட்ட வேதனை எழுத்தில் அடங்காது. அப்போது ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனால் முன்னமே தம் கடைசி ஶாஸனத்தில் தாமே எழுதி கையெழுத்திட்டு குறித்துவைத்திருந்தபடி, ஆச்ரமசிஷ்யர்கள், முக்யஸ்தர்கள், ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராஹாசார்யரை ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் ஏற்கவேண்டி ப்ரார்த்தித்தனர். ஸ்வாமிக்கோ 54 திருநக்ஷத்ரம்தான். தர்மபத்நீயும் பரம சாத்வீ; ஏழு குழந்தைகள்; பெரிய குடும்பி; குழந்தைகளும் சிறுவர்கள்; குடும்ப ரக்ஷணத்திற்காக எந்த சேமிப்பும் கிடையாது. இருப்பினும் "சமயம் வரும்போது ஆச்ரமத்தைக் கைவிடவேண்டாம்" என்று ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் முன்னமே சாதித்திருந்த வார்த்தையையே தர்ஶன ஸ்தாபகரான ஸ்ரீபாஷ்யகாரரின் கட்டளையாகத் திருவுள்ளத்தில் வைத்திருந்த ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராஹாசார்யர் சகல பந்தங்களையும் துறந்து சுக்ல வைகாசி 19 ஆம் நாள் 1.6.1989 அன்று ஸ்ரீரங்கம் பெரியாஸ்ரமத்தில் பரம பவித்ரமான ஸ்ரீமத் ஆண்டவன்

ஆச்ரமத்தின் 11ஆவது பீடாதிபதியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவலோகம் பரமானந்தப்படும்படியாக ஸன்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்தாயிற்று. அன்று முதல் மஹோன்னதமான அபிவ்ருத்தியை நம் ஆச்ரம ஸம்ப்ரதாயம் கண்டுவருவதைக் கண்டும் நினைந்தும் கைகூப்பாதவரில்லை.

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனின் பூர்வாச்ரமம்

யுவ வர்ஷம் 1935 ல் வைகாசி மாதம் திருவாதிரை திருநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்ய ஸ்வாமிக்கு இரண்டாவது திருக்குமாரராய் அவதரித்தார். பாரத்வாஜ கோத்ரம்; யஜுஶ்ஶாகை. இவரது ப்ரபிதாமஹர் (கொள்ளுத் தாத்தா) ஜகத்ப்ரசித்த ஆசார்யராய் மஹாஜ்ஞானியாய் இருந்த நடுநாட்டு நாராயணாசார்யர் ஆவர். அவர் ஹயக்ரீவ ஸாக்ஷாத்காரம் பெற்ற ஸ்ரீ அண்ணயார்ய மஹாதேசிகனின் ப்ரதம சிஷ்யர். அக்காலத்தில் த்ரிமதஸ்தர்களிலும் அநேகம் மஹாவித்வான்கள் நடுநாட்டு நாராயணாசார்யரின் சிஷ்யர்கள். இந்த ஸ்வாமியினிடத்தில்தான் ஸகல அன்வயங்களையும் பெற்று ஸ்வர்ணம் க்ருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமி என்று ஜகத் ப்ரசித்தராய் எழுந்தருளியிருந்த மஹான், ஸ்ரீ இஞ்சிமேடு அழகியசிங்கருக்கு பூர்வாச்ரம ஆசார்யராய்த் திகழ்ந்தார். நம் ஸ்வாமி மஹா வம்ஶப்ரஸூதர்.

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர் தம் குலதெய்வமான ஸ்ரீ பூவராஹன் திருநாமத்தையே இந்த திருக்குமாரருக்குச் சாற்றி யதாகாலத்தில் ஶாஸ்த்ரீயமான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்துவித்தார். திருத்தகப்பனாரிடத்தில் ஸமாஶ்ரயணம்.

ஸ்வாமி ஏழாம் வகுப்பு வரை பள்ளிக்கூடப் படிப்பு படித்துவந்தார். பின்னர் ஸ்ரீமுஷ்ணம் வேத பாடஶாலையில் வித்யார்த்தியாகச் சேர்ந்தார். ஸ்ரீமுஷ்ணம் மஹாவித்வான் கோபாலதேசிகாசார்யர், சாமா ராவ், கிணத்தங்கரை ராமானுஜாசார்யர், தம் பெரிய தகப்பனார் ஆகிய மஹாவித்வான்களிடம் அத்யயனம் காவ்ய நாடகங்களையும் அதிகரித்துவந்தார். 1948 ல் மதுராந்தகம் ஸ்ரீ அஹோபில மடம் பாடசாலையில் சேர்ந்து ஓராண்டு வாசித்துவந்தார். பின்னர் சென்னை நாராயண முதலித் தெருவில் அமைந்திருந்த ஆதிகேசவலு அறக்கட்டளை காகுமானு பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டார். அரசு நடத்திய எண்ட்ரன்ஸ் பரீக்ஷையில் சிறப்பாகத் தேறி ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸம்ஸ்க்ருத கல்லூரியில் ஶிரோமணி படிக்க ஆரம்பித்தார். மஹாவித்வான்களான நாவல்பாக்கம் ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தாதாசார்யரின் அபிமானபுத்ரர் போலவும், அபிமான சிஷ்யராகவும், மஹா மேதாவியாகவும், சர்வபேருக்கும் பரமோபகாரியாகவும் இருப்பார். எந்த நேரத்திலும் யாருக்கும் எத்தகைய உதவி ஆயினும் தம்மையும் மீறிச் செய்யும் பரம தயாள குணம் ஸ்வாமிக்கு உடன்பிறந்த

கல்யாணகுணம் ஆகும். எப்போதும் ஹாஸ்யத்துடன், சாதுர்யத்துடன், சுறுசுறுப்புடன், நுண்ணறிவுடன், நன்மை செய்யும் ஸ்வபாவத்துடன் எல்லாரும் விரும்பும் வித்யார்த்தியாக இருந்தார். எல்லாரும் வேண்டியவர்கள்தான். ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் அத்தனை தென்னாசார்ய குடும்பங்களுக்கும் கூட குடும்பத்தில் ஒருவர்போல் நெருக்கமானவராக விளங்கினார் நம் ஸ்வாமி. ந்யாய ஶிரோமணியை ஸ்ரீபெரும்புதூர் பாடசாலையில் அதிகரித்து அங்கேயே தமிழ்வித்வான் படிப்பும் கசடற வாசித்து ஆயிற்று. ஸ்வாமியின் ஞானபாகத்தைக் கடாக்ஷித்த வித்வான்கள் இவர் பெரிய ஆசார்யராக ஆவார் என்று சொல்லிவந்தார்கள்.

எந்நாளிலும் ஸ்வாமிக்கு க்ரந்த வாக்யங்களில் காணும் ஸூக்ஷ்மார்த்தங்களை க்ரஹித்து பல க்ரந்தங்களுடன் ஒப்பிட்டு வித்வான்களிடம் பகிர்ந்துகொள்வதில் தனி ஆனந்தம். அதனால் சகலரும் ஸ்வாமியின் நுட்பமான ஞானத்தை ச்லாகித்து வந்தனர்.

படிப்பு முடிந்த பின்னர் ஆந்த்ர தேசத்தில் ஹைதராபாத்திற்கு அருகில் ஜீடிகல், ஆல்வால் முதலிய இடங்களில் ஸம்ஸ்க்ருத அத்யாபகராகப் பள்ளிக்கூடங்களில் பணியாற்றிய காலத்தில் தெலுங்கு மொழியில் மிக ஆசை கொண்டு தெலுங்கு கற்று அதிலும் நிபுணரானார்.

பின் செங்கல்பட்டு ஜில்லா போர்டு பள்ளியில் தமிழ் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார். 1960ல் க்ருஹஸ்தாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்தாயிற்று. ஏழு குழந்தைகள்.

பள்ளியில் ஆசிரியராக இருந்தாலும் அதிக வர்ஷங்கள் மலையாங்குளம் அக்ரஹாரத்தில்தான் வசித்துவந்தார். பின்னர் கடைசியாக உபநிஷத் பாஷ்யகாரர் அவதரித்தருளிய ஸ்ரீ வேலாமூர் அக்ரஹாரத்தில் நெடுநாள் குடியிருந்து அங்கு லக்ஷ்மீநாராயணப்பெருமாள் சன்னிதியில் ஆராதகராக இருந்துவந்த சமயம் தம்மால் இயன்ற அளவு தம் த்ரவ்யத்தாலேயே அந்த சன்னிதியைச் சீர்படுத்தி நன்றாக பரிபாலித்துவந்தார். சிறு பிராயத்திலிருந்தே அவ்வப்போது சமயம் வாய்த்தபோது எல்லாம் உத்தம அதிகாரிகளிடம் சங்கீதம், ஜ்யோதிஷம், வைத்யம், யோகம், சில்பம் என்று அநவரதம் கசடற பல கலைகளைக் கற்று சகலகலா வல்லபராக இருந்து வந்ததும் அன்றியில் அநேகம் பேருக்கு வைத்யம் செய்து வைத்து எத்தனை ஆயிரம் பேருக்கு உபகாரம் பண்ணிவந்தார் என்பது கணக்கில் வராது. ஸ்வாமி கடைசியாக வேலாமூர் அக்ரஹாரத்திலிருந்து ஆச்ரம ஸ்வீகாரத்திற்காக ஸ்ரீரங்கம் புறப்பட்டபோது அக்கம் பக்கத்து க்ராமங்களிலிருந்து அநேகம் பொதுஜனங்கள் திரண்டு, ஸ்வாமியை

வழிமறித்து, "எங்க சாமியை எங்கயும் அனுப்பமாட்டோம், ஊரைவிட்டுப் போகக் கூடாது" என்று அன்போடு தடுத்த காட்சி யாவரையும் உருக்கும்.

சைவ ஸமய நூல்களில் ஸ்வாமிக்கு இருந்த அப்யாசம் பல சைவசித்தாந்திகளை ஆச்சர்யப்படுத்தி வந்தது என்பதன்றி அவர்களின் சந்தேஹங்களையும் தீர்க்கும் ஆற்றல் உள்ளவர் ஸ்வாமி. ஆனால் சிறுபிராயத்திலிருந்தே தேசிகன் சம்ப்ரதாயத்தை யார் எந்த விதமாகக் குற்றம் சொன்னாலும் அவர்கள் திணறும்படியாக அவர்கள் பேச்சை சிதறடிப்பதில் ஸ்வாமிக்கு அபாரத் திறமை. ஏன்தான் இவரிடம் மாட்டிக் கொண்டோமோ? என்று அவர்கள் நொந்துபோகும்படியாக மறுமொழி இறுத்தாகும். ஸ்வாமி பூர்வாச்ரமத்தில் அஷ்டாவதானமும் செய்தாகும்.

எல்லாவற்றிற்கும் தேவையான அபார நினைவாற்றல் ப்ரமிப்பூட்டுவதாகும்.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனும் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராஹாசார்யரும்

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் தம் அந்திம நாட்களில் தினமும் பெரியாண்டவன் ப்ருந்தாவனத்தில் உருக்கமாக ப்ரார்த்தித்தாகும். பெரியாண்டவனின் திவ்ய அனுக்ரஹத்தால் தாம் புயலாய் சஞ்சரித்து கால்கள் தேயத்தேய நடையாய் நடந்து பாரதம் பூராவும் ப்ரதிஷ்டாபித்து வைத்த லக்ஷோபலக்ஷம் சிஷ்யர்களின் இந்த ஆண்டவன் சம்ப்ரதாயத்தை யாரிடம் பொறுப்பாக ஒப்படைத்துச் செல்வேன் என்று கண்ணீர் விட்டாகும். யாரைத் திருவுள்ளத்தில் வைத்திருக்கிறீர் என்று வாய் விட்டு ப்ரார்த்தித்தாகும். தம்மால் நியமிக்கப்பட்ட ஸ்ரீமத் மைஸூர் ஆண்டவனுக்கும் தம்மைப் போலவே அசக்தி திடீரென்று அதிகமாய்விட்டதால் மிகவும் கலங்கி நின்றபடி.

அச்சமயத்தில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராஹாசார்யர், எவ்வாறு ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அக்காலத்தில் தம் புத்ரர்களுடன் மணக்கால் நம்பி திருவடிகளில் ஆச்ரயித்து ஸ்ரீரங்கநாதனிடம் பரன்யாசம் செய்துகொண்டாரோ, அதேபோல் தம் குமாரர்களுடன் எழுந்தருளி, ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் திருவடிகளில் சரணாகதி செய்து கொண்டு, காலக்ஷேபமும் செய்தாயிற்று. ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராஹாசார்யர் காலக்ஷேபத்தில் பங்க்தி சேவிக்கின்ற அழகே பங்க்தியின் அர்த்தத்தை சொல்லிக் கொடுக்கிறது என்று ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் திருவாய்மலர்ந்து ச்லாகித்து ஆகும். இந்த ஆச்சர்யமான வ்யக்தி பத்து வர்ஷங்கள் முன்னமேயே வந்து ஆச்ரயிக்காமல் போனாரே. எல்லாவற்றையும் கொடுத்திருப்பேனே என்று சாதித்தாகும். காலக்ஷேப நாட்களில் இரவெல்லாம் ஸ்ரீகோசம் பார்த்துக்கொண்டு இருப்பார் ஸ்ரீமுஷ்ணம் பூவராஹாசார்யர். இவருக்கு பாடசாலையில் வித்யார்த்தியாக

இருந்த நாட்களிலும் பக்கத்து பையன்களின் மண்ணெண்ணெயை எந்நாளும் கடன் வாங்கிக்கொண்டு இரவெல்லாம் விளக்கு வைத்துக்கொண்டு வாசிக்கும் வழக்கம். ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ஒருநாள் மகிழ்ந்து கேட்டாயிற்று. நாளைக்கு காலக்ஷேபத்தில் என்ன கேள்வி கேட்டு மடக்கலாம் என்று ராத்ரியெல்லாம் புஸ்தகம் பார்த்தாகிறதா? என்று. மஹாசூரன் இந்த சிஷ்யன் என்று மற்றவர்களிடம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் ச்லாகித்தாகும். ஆசார்ய ஸ்தானத்தை இவரிடம் கொடுத்து விடவேண்டும் என ஸங்கல்பித்திருந்தாலும் ஏழு குழந்தைகளுடன் பெரிய குடும்பியாக இருக்கின்றாரே. ஆசார்ய பாதுகைகளே சமயம் வரும்போது ஸன்யாசம் பண்ணிவைப்பார்கள் என்று திருவுள்ளத்தில் தேறியிருந்தாயிற்று. ஆச்ரம நிர்வாஹ விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச்சுவாக்கில் சம்பூர்ணமாக வார்த்தை சொல்லிவைத்து இருந்தாயிற்று. ஒருநாள், சமயம் வரும்போது ஆச்ரமத்தைக் கைவிடவேண்டாம்" என்றும் தம் நியமனத்தை சாதித்தாயிற்று. அதனால்தான் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் பலகாலும் சாதித்தாகிறது "ஆண்டவன்தான் தோன்றாத்துணையாக இருந்து எல்லாம் நடத்தியாகிறது. நான் ஒண்ணும் செய்யலை" என்று.

ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன் விபவ வர்ஷம் 10.4.1989 அன்றும், தொடர்ந்து 42 ஆம் நாள் சுக்ல வர்ஷம் 22.5.1989 அன்று ஸ்ரீமத் மைஸூர் ஆண்டவனும் திருநாடு அலங்கரித்தபின், தம் ஆசார்யரின் திருவுள்ளத்தை நிறைவேற்றி ஆண்டவன் சம்ப்ரதாயத்தை சம்ரக்ஷிக்க ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் 1.6.1989 அன்று செய்துகொண்டு ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் சிஷ்யர்களையும் அபிமானிகளையும், சம்ப்ரதாயத்தையும், பொது உலகையும் அனுக்ரஹித்துவரும் பாங்கு சொல்லில் அடங்காது. ஆச்ரம ஸ்வீகாரத்தன்று ஸ்ரீமத் அஹோபில மடம் 44ஆம் பட்ட ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கர் ஸ்ரீவேதாந்ததேசிக யதீந்த்ர மஹாதேசிகன் கூடவே எழுந்தருளியிருந்து உகந்தாயிற்று. இந்த ஸ்வாமி சதமானம் (நூறு திருநக்ஷத்ரம்) எழுந்தருளியிருப்பார் என்று மங்களாசாசனம் செய்தாயிற்று. பௌண்டரீகபுரம் ஸ்வாமி ஆச்ரமம் ஸ்ரீ பரவாக்கோட்டை கோபாலார்ய மஹாதேசிகனும் எழுந்தருளியாயிற்று. அநேகம் சிஷ்யர்கள் திரண்டு சூழ்ந்திருக்க ஶாஸ்த்ரோக்தமான முறையில் மன்னார்குடி கனபாடி ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸதேசிகாசார்ய ஸ்வாமி கார்யக்ரமங்களை நடத்திவைத்தார்.

ஆச்ரம ஸ்வீகாரம் ஆனபின் மூன்றாண்டுகள் பாத சஞ்சாரமாகவே எழுந்தருளி சென்னை, பெங்களூர் வரை சென்று சிஷ்யர்களை அனுக்ரஹித்து ஸ்ரீரங்கம் மீண்டாயிற்று. அப்போது ஸன்யாஸாச்ரமத்தின் கடுமையினாலும், கார்ய பாரங்களினாலும், சஞ்சார ச்ரமங்களினாலும், திருமார்வில் நோவு ஏற்பட்டது. பாதுகைகளின் அனுக்ரஹத்தினால்தான் அது சரியாயிற்று.

சிஷ்யர்கள் லக்ஷக்கணக்கில் பாரதம் எங்கும் பரவி உள்ளதாலும், அவர்கள் குடும்பமாக வந்து போகும் சிரமம், செலவு எல்லாம் மிக அதிகமாக உள்ளதையும் திருவுள்ளத்தில் கொண்டு, அநேகம் ஆயிரம் சிஷ்யர்களின் ப்ரார்த்தனையின் பேரில், ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் இனி வாஹனம் ஆரோஹணிக்க வேண்டும், சஞ்சாரம் செய்ய வேண்டும், என்று சதா பேச்சாக இருந்துவந்தது. ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் ப்ருந்தாவனத்தில் திருக்குறிப்பு கேழ்க்கலாம் என்று ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் திருவுள்ளப்பட்டாயிற்று. திருக்குறிப்பு "வாஹனம் ஆரோஹணிக்கலாம்" என்று வந்தது. ஸ்ரீமத் பௌண்டரீகபுரம்ஸ்வாமி ஆச்ரமத்தில் ஆசார்யராக எழுந்தருளியிருந்த பரவாக்கோட்டை ஸ்ரீமத் கோபாலார்ய மஹாதேசிகனும் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனிடம் வார்த்தை சொல்லியாயிற்று." ஸ்ரீமத் பெரியாண்டவன் ஆச்ரமத்திற்கு ரொம்ப சிஷ்யர்கள். அஹோபிலமடம் போல் எல்லா இடத்திலும் சிஷ்யர்கள் உள்ளனர். அஹோபிலமடத்தில் வாஹன வசதியிருப்பதால்தான் சிஷ்யர்கள் இருக்கும் இடம் சென்று ரக்ஷிக்கமுடிகிறது. அதே ரீதியைத்தான் தேவரீரும் கடைபிடிக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் முடியாது. வாஹன வசதியை அவச்யம் வைத்துக்கொள்ளும்" என்று சாதித்தாயிற்று.

பாதுகைகளும் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனுக்கு ஸூசகமாக நியமித்தபடியால் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனும் வாஹனத்தில் ஆரோஹணிக்க இசைந்தாயிற்று. அன்று முதல் 18 ஆண்டுகளாக அயராது சஞ்சரித்து பதரி முதல் - சேது, ஆழ்வார் திருநகரி வரை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சிஷ்யர்களை சம்ரக்ஷித்து, ஆச்ரம சம்பத்தை அமோகமாக அபிவ்ருத்தி செய்துகொண்டு அநேகம் சத்கார்யங்களை அநாயாஸமாகச் செய்துகொண்டுவருவது மலைப்பாகவும் நல்லோர் யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சியாகவும் உள்ளது.

ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனின் கல்யாணகுணங்களும், அபார ஸாமர்த்யங்களும்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் கல்யாணகுணங்களும், அபாரத் திறமைகளும் சொல்லுக்கு நிலமல்ல. ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுடன் பூர்வாச்ரமத்தில் ஸஹாத்யாயியாய் இருந்து, ஸ்ரீமத் ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவனை அதி பால்யத்திலிருந்து நன்கு அறிந்தவரும், சது:ஶாஸ்த்ர வித்வானும், ராஷ்ட்ரபதி விருதுகள் உள்பட பல்வேறு விருதுகள் பாரதமெங்கிருந்தும் பெற்றவரும், பாரதம் பூராவும் உள்ள மஹாவித்வான்கள் அனைவருக்கும் கௌரவ பாத்ரமாக விளங்கும் மஹாமஹிமோபாத்யாய ஸ்ரீ உ.வே. நாவல்பாக்கம் என். எஸ். சடகோப ராமானுஜ தாதாசார்ய ஸ்வாமி, ப்ரக்ருதம் ஆண்டவனை சது:ஷஷ்டி கலா வல்லபர் என்று ச்லாகித்தாகும். இதை அடியொற்றி கர வர்ஷம் வைகாசி நம் ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகா பத்ரிகையில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் விஷயமாக வெளிவந்த வ்யாசம்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் சது:ஷஷ்டி கலா வல்லப ப்ரபாவத்தை நன்கு காட்டும் என்பதால் அந்த வ்யாசம் சற்றே சுருக்கமாக இங்கே சேர்க்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ உ.வே. என்.எஸ்.ஆர். ஸ்வாமி இவரை "சதுஷ்ஷஷ்டி கலாவல்லபராக இருந்து நம் தேசிக ஸம்ப்ரதாயத்தை அத்புதமாக ஸம்ரக்ஷணம் செய்துவருகிறார்" என்று சாதித்தாயிற்று. சதுஷ்ஷஷ்டி கலா என்றால் 64 கலைகள். வல்லபர் என்றால் ப்ரியர் என்று பொருள். வெறுமனே முகஸ்துதியன்று, வாஸ்தவம்தான் என்பதை இந்த வ்யாஸத்தில் அனுபவிக்கிறோம். வகைப்படுத்துவது, வரிசைப்படுத்துவது என்று இல்லாமல் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் கலைத்திறன் செயல்திறன்களின் அனுபவம் மனதில் வர வர எழுதப்படுகிறது.

ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு அதிபால்யத்திலிருந்தே கண்ணில் கண்ட அத்தனை ஸத்விஷயங்களிலும் அடங்காத ஆவல் உற்று அதைக் கற்று நடைமுறைப்படுத்திப் பார்ப்பது ஸ்வபாவம் என்று இவருடைய பால்யம் அறிந்த பெரியோர்கள் சொல்வது உண்டு. நாம் கேட்டும், கண்டும், அனுபவித்தும் வருவதில் சில காண்போம்.

1. அஷ்டாவதானம்: ஒரே சமயத்தில் அபூர்வமான எட்டு வேறு பரீக்ஷா விஷயங்களை கவனித்து அதை நேர்த்தியாக செய்துகாட்டுவது. உதாரணமாக ஒருவர் முதுகில் ஒவ்வொன்றாக பூப்போடுவார். ஒருவர் நிதானமாக விட்டு விட்டு மணி அடிப்பார். ஒருவர் கவிதை இயற்ற அரை குறையாக வரி சொல்லுவார். ஒருவர் மனக்கணக்கு விடுகதை சொல்வார். ஒருவர் எந்தப் பக்கம் கூட்டினாலும் ஒரே எண்ணிக்கை வரும் சதுரக்கட்டம் கட்டச்சொல்வார். ஒருவர் பெரிய கூட்டல் கழித்தல் கணக்கை பலகையில் நடுநடுவே எழுதிக்காட்டி விடை கேட்பார், இத்யாதி வகையில் எட்டு பரீக்ஷைகள் இருக்கும். இளம்வயதிலேயே இதை பலர் முன்பாகச் செய்து காட்டுவாராம்.

2. ஹடயோகம்: யோகாப்யாஸங்களில் ஹடயோகம் என்று ஒருவகை. இதை முறையாக இளம் வயதில் கற்றுப் பயின்றவராம். ஒரு சமயம் இதைப்பற்றி அடியேன் ப்ரஸ்தாவித்தபோது அதையெலாம் மொத்தமாக விட்டுவிட்டுத்தானே ஸ்தானத்திற்கு வந்திருக்கிறேன் என்று சாதித்தாயிற்று. அதாவது ஹடயோகம் நமக்கு மோக்ஷ வித்யையன்று. ஒரு அப்யாஸம்தானே. இப்போது நமக்கு அதைப்பற்றி என்ன என்று திருவுள்ளம்.

3. உருக்கு வேலை: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் இளம் பிராயத்தில் ஜாகைக்குப் பின் தெருவில் சற்றுத் தொலைவில் கருமார் பட்டறை இருந்ததாம். அதற்கு போய் அந்த கருமார்களிடம் செயல்முறையாகவே உலோகப் பொருட்களை உருக்குதல், வடித்தல், அடித்தல் எல்லாம் படு குஷியாக செய்வாராம்.

4. நீச்சல்: இது பல கோடி பேர் அறிந்து வைத்துள்ள கலைதான். ஆனால் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சிறுவயதில் நீரின்மேல் நீட்டமாக வெகுநேரம் நிச்சலமாக படுத்துக் கொள்ளவும் செய்வாராம்.

5. கல்தச்சு வேலை: சிற்றுளிகள் கொண்டு கல்லில் சிலை வடிக்கும் நுண்ணிய கைவேலையை அறிவார். சாளக்ராம சிலையில் லக்ஷ்மீநாராயணமூர்த்தியை செதுக்கி, தம் நித்யாராதனத்தில் கொண்டுள்ளதை தினமும் சேவிக்கலாம்.

6. சித்திரம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் கையெழுத்து மிக அழகு. இத்தனை திருநக்ஷத்ரத்திலும் அது தெளிவாக அச்சுபோல் இருக்கிறது. பிசகாமல் சித்திரம் வரைபவர்க்குத்தான் இப்படி இருக்கும். பகவன் மூர்த்திகள், ஆராதன உபகரணங்கள், வாஹனங்கள் புதிதாகச் செய்ய ஆசாரிக்கு உத்தரவிடும்போது படம் வரைந்து கொடுத்தாகும். அத்புதமாக இருக்கும்.

7. தையல்: ஒரு சமயம் ஜாங்கிரி ரெட்டு தைத்துக்கொடுத்தாயிற்று மடப்பள்ளிக்கு. அசல் மெஷின் தையல் போல் இருந்தது. நுட்பமான தையல் கலை கைவசம் என்பதைக் காட்டும்.

8. நிர்மாணம்: அநேகம் புதிய ஆச்ரமங்களின் கட்டுமானங்கள் எல்லாம் பரிபூர்ணமாக ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தாமே டிஸைன் கொடுத்து நிர்மாணிக்கப்பட்டவைதான். தற்போதுள்ள ஸ்ரீவேணுகோபாலப்பெருமாளின் வெள்ளி மண்டபம் ஸ்வல்ப காலத்தில் பிரித்துக் கட்ட ஏதுவாக டிஸைன் கொடுத்ததும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனேதான். மற்ற சில ஸ்தாபனத்தினரும் இந்த டிஸைனை வாங்கி எடுத்துப்போய்த் தாங்களும் அமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

9. வ்யாஜ்யம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பூர்வாச்ரமத்தில் பல ஊர்களில் இருந்தார். பொது ஜனங்கள் வாஞ்சையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் வருவார்களாம். நேர்மையாகவும் இருதரப்பினர்க்கும் த்ருப்தியாகவும் வ்யாஜ்யம் தீர்த்து வைப்பதில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அதி நிபுணர் என்று கேள்வி. கோர்ட் விவகாரங்களில் தெரியாத விஷயம் இல்லை. தேவையான சட்ட நுணுக்கம் அனைத்தும் அறிவார்.

10. பெரும் தமிழர்: ஸ்ரீ பூதத்தாழ்வார் தம்மை பெருந்தமிழன் என்று சொல்லிக் கொண்டு மகிழ்ந்தார். இரண்டாம் திருவந்தாதியில் 74 ஆம் பாசுரத்தில் சேவிக்கலாம். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் நம்மைப் போல் வெறும் தமிழர் அன்று. பெரும் தமிழர். தமிழ் இலக்கணங்களை ஆதார நூல்களுடன் அத்துப்படியாகப் பயின்றுவைத்துள்ளது இவரின் தமிழ்க்காதலை உணர்த்தும்.

11. வடமொழி: இம்மொழியில் கரை கண்டவர் எத்தனையோ பேர். ஆயினும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனிடம் இம்மொழி அசாதாரணம். கவிதைகள் அபாரம். ஹாஸ்யமாக ஒன்று ஞாபகம் வருகிறது. ஒருவர் வந்து சேவித்தார். தம் ஸ்வாமியைப் பற்றி ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கவிதை எழுதித் தரவேண்டும் என்று கேட்டார். அதெல்லாம் எதற்கு? என்றாயிற்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவன். வந்தவர் விடவில்லை. சரி என்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அவர் கேட்டபடியே புகழ்ந்து ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகங்கள் எழுதிக்கொடுத்து அனுப்பி வைத்தார். வந்தவரும் சந்தோஷமாகப் போனார். பிறகு அந்தக் கவிதை நகலை அடியேனிடம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் காட்டியாயிற்று. அது அபார புகழாரமாயிருந்தது. சற்றே அழுத்தி ஆராய்ந்தால் நேர்மாறாக இருந்தது. சட்டென்று தோன்றாது. அது நல்ல திட்டுக்கவிதையாகவும் இருந்தது. அந்த ஆசாமி செய்த ஊழலை எல்லாம் சுட்டும் கவிதை. சிலேடையாக இருந்தது. சட்டென்று புரியவே புரியாது. சிரிப்புதான் வந்தது.

12. பிறமொழிகள்: தெலுங்கு மொழியில் அபாரத்திறமையும், ஆங்கிலம், ஹிந்தி மொழிகளில் உபயுக்தமான அளவிற்குப் பரிசயமும் உள்ளவர்.

13. தளிகை: சிறுவயதிலிருந்தே இந்த விஷயத்தில் சூரர் என்கிறார்கள். சிறிய தளிகை, பெருந்தளிகை, பக்ஷணம் எல்லாம் கைவருமாம். அதிலும் நிபுணர்களையே விஞ்சும் ரஸவாதம் என்றாலும் உண்மைதான். ஆச்ரமத்தின் திருமடப்பள்ளி பரிசாரகர்களைக் கேட்டால் தெரியும். வியப்பும் மலைப்புமாக இருக்கும். எத்தனையோ சம்பவங்கள்.

14. ஸங்கீதம்: சங்கீத விற்பன்னர்கள் வானளாவப் புகழ்கின்றனர். உலகம் அறிந்த விஷயம். ஒரு சபையில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தோடி பாடினார். ஒரு சங்கீதமேதை அடியேனிடம் சொன்னார். இனிமேல் நாங்கள் எல்லாம் தோடியே பாடக்கூடாது. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் மட்டும்தான் தோடி பாடவேண்டும். நாங்கள் கேழ்க்கவேண்டும் என்றார்.

15. ஜ்யோதிஸ் ஶாஸ்த்ரம்: முறையாகப் பயின்று அறிந்தவர் என்பது ஜகத் ப்ரஸித்தம். ஜாதகம் எடுத்துக்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமத்ஆண்டவனிடம் காட்டி அனுக்ரஹம் கேழ்க்காத சிஷ்யர் உண்டா என்று தெரியவில்லை. அவகாசமே இல்லை எனிலும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் மறுக்காமல் அனுக்ரஹித்தாகிறது.

16. ஆரூடம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பல சமயங்களில் ஆரூடத்தைக் கணக்கிட்டுத் துல்யமாக நல்வார்த்தைகள் சாதித்து அனுக்ரஹித்தாகிறது.

17. வைத்யம்: சித்த வைத்யத்தை முறையாக சித்தரிடம் சீடனாக இருந்து பயின்றவர். அந்த சித்தருடன் காடு, மலை திரிந்து மூலிகைகளை நிதர்சனமாகக் கற்றவர். சித்தவைத்யத்தைப் பூர்வாச்ரமத்தில் பொதுஜன சேவையாக நித்தமும் செய்துவந்தார்.

18. மருந்து தயாரிப்பு: பல வைத்யர்களுக்கு இன்ன வ்யாதிக்கு இன்ன மருந்து என்று மட்டும்தான் சொல்லத் தெரியும். மருந்து தயாரிக்கப் பயிற்சி இருக்காது. அதிலும் அபூர்வ மருந்துகளின் தயாரிப்பு அறவே தெரிந்திருக்காது. ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு மருந்து தயாரிப்பு என்பது ஒரு உத்ஸாஹக்கலை. சிறுவயதில் ஒரு சமயம் மருந்தை உரலிடித்துத் தயாரித்தபோது திருவிரலில் அடிபட்டுள்ளதை இன்றும் ஸ்ரீமத்ஆண்டவன் திருக்கரத்தில் சேவிக்கலாம்.

19. ரஸமணி: சித்தர்கள் பாதரஸத்தைக் கட்டுவதில் முனைப்பாக இருப்பார்கள். ஓடும் பாதரசத்தைக் கட்டிவிட்டால் அது சித்திகளை அளிக்கும். பாதரசத்தைக் கட்டும் கலையை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அறிவார். கட்டினாரா என்று தெரியாது.

20. பராபிப்ராயவேதனம்: கண்ணன் எம்பெருமான் உத்தவருக்கு விளக்கிய சித்திகளில் இதுவும் ஒன்று. மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்று அறிவது. அநேகமாக நூற்றுக்குத் 90 சதவீதம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் மற்றவர்களின் கண்களைக் கடாக்ஷித்தே அபிப்ராயத்தை அறிந்துகொள்வதாகப் படுகிறது. இது அருகிருந்து ரசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

21. மந்த்ர ஶாஸ்த்ரம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரிதர்களுடைய யோக்யதை, அபேக்ஷைகளுக்குத் தகுந்தாற்போல் பலன் தரும் விசேஷ மந்த்ரங்களை உரிய நேரங்களில் உபதேசித்தாகிறது. பலன் அடைந்தவர்களின் எண்ணிக்கை மாளாது.

22. கோ ஸம்ரக்ஷணம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்குப் பசுக்களைத் தானே பராமரிப்பதில் செயல் ஊற்றம் அதிகம். பசுவுக்கு ப்ரசவம் பார்ப்பதில் இருந்து அனைத்தும் அத்துப்படி. நல்ல தீனியிட்டு ரக்ஷிப்பதில் இளம் வயதிலிருந்தே நிறைய அப்யாசம். தற்போது கோசாலைகள் நிறுவி நிறைய பசுக்களை நன்கு போஷித்தாகிறது.

23. ஆகமம்: வைகானஸம், பாஞ்சராத்ரம் இரு ஆகமங்களிலும் மிகவும் ஆதரவு. இந்த புஸ்தகங்களை கடாக்ஷிப்பதிலும் அபூர்வமான புஸ்தகங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதிலும் அதிக ச்ரத்தை. தாமே வேலாமூரில் ஆராதகராக இருந்துள்ளார். ஆகம ஸூக்ஷ்மங்களை அறிவார்.

24. கோஶவாந்: கோஶவாந் ஆசார்ய: என்பது பழமொழி. கோஶம் என்றால் ஸ்ரீகோஶம். அபூர்வமான நிறைய புஸ்தகங்களை சேகரித்து வாசித்து அதில் குறிப்புகளையும் இட்டுவைத்து அனவரதம் இதே ஈடுபாடு உள்ளவர் என்பதும் க்ரந்தங்களை அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் அதிகம் முனைப்புள்ளவர் என்பதும் கண்கூடு. சமீபத்தில்கூட அநேகம் க்ரந்தங்களை வெளியிட்டாயிற்று. மறைந்தே போய்விடுமே என பயந்திருந்த ஸ்ரீயாதவாப்யுதயத்தை சம்பூர்ணமாக ஸ்ரீஉ.வே. மஹாவித்வான் ஸ்ரீவத்ஸாங்காசார்ய ஸ்வாமியைக் கொண்டு அப்பய்ய தீக்ஷிதரின் உரை, ஸ்ரீ அபிநவதேசிக உத்தமூர்

ஸ்வாமி ச்லோகார்த்தத்துடன் இரண்டு வால்யூம்களாக சுத்தமாக வெளியிட்டுள்ளபடி. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயசாரத்தின் பஞ்ச வ்யாக்யானத்தைத் தெலுங்கு லிபியிலிருந்து மணிப்ரவாளத்திற்கு மாற்றி வேளியநல்லூர் ஸ்ரீ உ.வே. நாராயணாசார்யரைக் கொண்டு சம்பூர்ணமாக 4 வால்யூம்களில் வெளியிட்டாயிற்று. இப்படி அநேகம்.

25. ஔதார்யம்: இது குணம்தானே. கலையாகுமா? எனலாம். வள்ளன்மை அல்லது வண்மை என்பது குணம்தான். ஆனால் தக்கவர்களுக்குத் தகுந்ததைத் தேர்ந்தெடுத்து த்ருப்தியாக அளிப்பதும் ஒரு கலைதானே? எத்தனையோ செய்தாகிறது. அத்துடன் தக்க நல்லோர்க்கெல்லாம் பிருதங்களும், சன்மானங்களும், கௌரவங்களும், அளித்து அனுக்ரஹித்துத் தாமும் மகிழ்வதை நம் பாதுகையில் அவ்வப்போது வெளியிட்டுவருவதை சேவித்தவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். 260 வித்வான்களுக்கு இதுவரை விசேஷ சன்மானங்களைச் செய்துள்ளபடி.

26. வேத ஸம்ரக்ஷணம்: பல ஆயிரம் பேர்கள் நம் பாரதத்தில் வேத ஸம்ரக்ஷணம் செய்யத் துடிக்கிறார்கள். பணம் எவ்வளவும் தரத் தயாராக உள்ளார்கள். ஆனால் எடுத்துச் செய்யத் தெரிவதில்லை. சிலருக்குத்தான் முடிகிறது. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அத்யத்புதமாக 9 பாடசாலைகள் வைத்து சுமார் 300 வித்யார்த்திகளை போஷித்து வேதாத்யயனம் செய்வித்தாகிறது.

27. ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணம்: உடல் அமைப்புகளைக் கணிசித்து இன்னார் இன்னபடி இருக்கிறார் இருப்பார் என்றறிவது இந்த கலை. இது மிக நுட்பமான கலை. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பல பேரைக் கண்டவுடன் தரம் அறிவது இந்த வித்யையையால்தானோ என்று தோன்றுகிறது. ஒரு சமயம் ஒரு பையனின் தலையில் மயிரை கடாக்ஷித்து அவனுடைய ஸ்வபாவத்தை துல்யமாக சாதித்தாயிற்று. அந்த பையனைச் சேர்ந்தவர்கள் முதலில் மறுத்துவிட்டு அப்புறம் உண்மைதான் என்று ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

28. விஜ்ஞானம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு பௌதிகம், ரசாயனம், அணுசக்தி, வான்கலம் இத்யாதி விஷயங்களில் மிக விருப்பமும் அபூர்வ ஆய்வறிவும் நிறைய இருப்பதை அந்தந்த விஜ்ஞானிகள் சந்திக்கும்போது அனுபவிப்பதை நேரில் பலரும் அனுபவித்துள்ளதுதானே.

29. இசைக்கருவி: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு பல இசைக்கருவிகளின் தயாரிப்பு நுணுக்கங்கள் அத்துப்படி. இதை ஆசார்யர் அந்தந்த வித்வான்களுடன் சம்பாஷிக்கும் போது நாம் ரசிக்கும் வாய்ப்பு கிட்டுகிறது.

30. அபிநயம்: பிறரைப் போல் பேசிக் காட்டுவதில் அல்லது செய்து காட்டுவதில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் திறமை பரம ஸ்வாரஸ்யமாக இருக்கும். அதிலும் விசேஷம் 44 ஆம்

பட்டம் ஸ்ரீமத் அழகியசிங்கரைப் போல் நெடு நேரம் பேசிக் காட்டியாகும். முக்கூர் ஸ்ரீமத் அழகிய சிங்கரை எவ்வளவு ஈடுபட்டு ரசித்திருக்கிறார் என்று மிக சுவையாக இருக்கும். நம் பாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ்ஸில் பல முறை வித்வான்கள் இந்த ரஸத்தை அனுபவித்து வருகிறார்கள்.

31. ஶாலக்ராம ஶிலா நிரூபணம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு ஶாலக்ராம ஶிலா மூர்த்திகளிடம் அபரிமிதமான திருவுள்ளம். அந்தந்த ஸ்ரீமூர்த்திகளின் விசேஷங்களை ரசிப்பதும் மிகவும் திருவுள்ளம். ஒரு சமயம் திருமஞ்ஜனத்தின் போது அடியேனிடம் ஒரு கையகல ஸ்ரீமூர்த்தியைக் காட்டியாயிற்று. இவர் ததிவாமனர். பாலில் போட்டால் சற்று நேரத்திற்கெல்லாம் அந்த பால் தயிராகிவிடும் என்றாயிற்று.

32. அர்ச்சா ப்ரதிஷ்டை: சென்னை ஆச்ரமத்தில் ஸ்ரீ திருவேங்கடமுடையான் மூலவரை எல்லா அதிவாஸங்களும் செய்வித்து ஆச்சர்யமாக மிகப்பரிவுடன் ப்ரதிஷ்டை செய்வித்தாயிற்று. திருவடிக்குக் கீழ் பல சாலக்ராம மூர்த்திகளையும் சேர்த்தாயிற்று. மூலமூர்த்தியை நேராக நிற்க வைத்தவுடன் திருக்கண் சமநோக்காக இருக்கிறதா என்று துல்யமாக சோதித்துவிட்டு ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் சாதித்தாயிற்று. மூலமூர்த்தியின் கடாக்ஷம் கீழ்நோக்காகவோ மேல்நோக்காகவோ இருக்கக்கூடாது. இரண்டுமே தவறு. உதாரணத்திற்கு ஒரு ஊரின் பெயரையும் சாதித்தாயிற்று. கேட்பதற்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

33. ஒப்பிடும் திறன்: பகவத்விஷயம் சாதிக்கும்போது ஆகரமான ஆறாயிரப்படி, ஒன்பதினாயிரப் படி, இருபத்திநாலாயிரப்படி, ஈடு வ்யாக்யானங்களில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை நுணுக்கமாக அலசி சாதிக்கும் அழகே தனிதான். இந்த திறன் என்பதும் உண்டு என்பதும் நிதர்சனம்தான்.

34. உரையிடுதல்: பூர்வர்களின் உரையைக் காட்டிலும் அபூர்வமான விஷயங்களை நயம் மிக உரைக்கும் அழகை திருமொழி, சது:ஸ்லோகீ வ்யாக்யானங்களில் சேவிக்கலாம்.

35. குற்றம் காணல்: இது சிறப்பான திறமையா? என நினைக்கலாம். ஆனால் நம் சம்ப்ரதாய விரோதிகளின் க்ரந்தங்களில் காணும் அப்பட்டமான அல்லது அரை மறைவாக உள்ள குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டித் தெளிவிப்பதில் ஸ்ரீமத்ஆண்டவனிடம் நேரம் போவதே தெரியாது. தெளிவாளாய் இருக்கும்.

36. திருத்தம் செய்தல்: பல ஸ்ரீகோஶங்களில் காலப்போக்கில் ஏற்பட்டு அங்கீகரிக்கப் பட்டுவிட்ட எழுத்துப் பிழைகளை ஊன்றி அறிந்து எடுத்துக்காட்டுவதில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு விருப்பம். பல சமயங்களில் பொருத்தமான திருத்தங்களை விளக்கியாகும்.

37. நேர்த்தி: செய்முறைகள் பிசகாமல் இருக்கும் அழகை பல கார்யங்களில் சேவித்து மகிழலாம். உதாரணத்திற்கு ஒன்று. பல பேர்கள் யஜ்ஞோபவீதம் நூற்றுப் பார்த்து இருக்கிறோம். ஆனால் ஒன்றிரண்டு ஸ்வாமிகள்தான் ஒருமுறைகூட அறுகாமல் நூற்றுப் பார்க்கிறோம். பொதுவாக அறுந்தறுந்து விடும். சேர்த்து நூற்பார்கள். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் நூற்கும்போது ஒருமுறைகூட அறுந்து பார்த்ததில்லை. அத்தனை நேர்த்தி. எதிலும் போல் இதிலும் நேர்த்தி.

38. வாதத்திறன்: அதிபால்யத்திலிருந்தே தன் பக்ஷத்தை ஸ்தாபிக்காமல் விடமாட்டார் என்று அறிந்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். பெரிய வாதங்களையும்கூட ஓரிரண்டு வார்த்தைகளில் பட்டென்று கத்தரித்துத் திருத்திவிடும் திறனும் மிக அதிகம். உள்ளர்த்தம் விரிவாகவும் பொருத்தமாகவும் இருக்கும்.

39. ஆளுமை: இதனை இவன் முடிக்கும் என்று ஆராய்ந்து அதனை அவன்கண் விடவேண்டும் என்று வள்ளுவன் கூறியது போல் யாரால் எது முடியும் என்று சட்டென்று நிர்ணயித்து சேதன அசேதன நிர்வாஹங்களை பொருந்தியவர்களிடம் விடுதல் என்பது தனி கலை.

40. ஸபாபாஷணம்: எந்த ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி சபையில் பலர் அத்புதமாகப் பேசினாலும் அத்தனையையும் விஞ்சி நறுக்கென்று அபூர்வார்த்த போதகமாக இருக்கும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் சபாபாஷணங்கள். இது அநேகமாக அன்றாட நிகழ்வுதான்.

41. சிலேடைப் பேச்சும் விகடப் பேச்சும்: சதா அநாயாஸமான விகடப் பேச்சை ஸ்ரீமத் ஆண்டவனிடம் எதிர்பார்க்கலாம். சிலது சிரிப்புக்கு மாத்திரமாக இருக்கும். சில வெகு அர்த்தபுஷ்டியுள்ளதாக இருக்கும். தாயார் தகப்பனாருடன் ஒரு சிறுவனும் சேவித்தான். அது சாயங்காலம். உன் பெயர் என்னடா? என்றாயிற்று பையனுக்கு பழத்தை அனுக்ரஹித்துக்கொண்டே. ஆதித்யா - என்றான் அந்த பையன். ஆறு மணிக்கு அப்பறமுமா என்றாயிற்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவன். அந்த பையனும் அப்பாவியாக ஆமாம் என்றான். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் லேசாக சிரித்தாயிற்று. அதாவது, பகலில் ஆதித்யன் உண்டு. இரவில் கிடையாதே? என்பதாக சாதாரண சாடு வார்த்தை. உள்ளர்த்தம் எப்போதும் உள்ள பெருமாள் பேர் ஏதாவதாக இருந்தால் நன்றாயிருக்குமே என்று திருவுள்ளம்போலும். ஆயிரக்கணக்கில் சிலேடைப் பேச்சை சிஷ்யர்கள் அனுபவித்து உள்ளனர்.

42. மறவாமை: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு மறதி என்பது அறவே கிடையாது என்றுதான் நினைக்கவேண்டும். திருக்கண்ணமங்கை தேவநாதாசார்யர் வந்து சேவித்தார். சைக்கிளை இன்னார் பேரில் ஏற்றித் தள்ளியது உண்டோல்லியோ? என்று ஸ்ரீமத்

ஆண்டவன் கேட்டாயிற்று. அவர் - அது அம்பது வருஷமாச்சு என்று பழைய நினைவுகளில் மிதந்து சிரித்தார். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் - எனக்கு ஒன்றும் மறக்காது என்று சாதித்து சிரித்தாயிற்று. இது அநேகமாக சகல விஷயங்களிலுமேதான்.

43. புராணம்: புராணங்களில் 64 கலைகள் என்று பெயரெடுத்துள்ள பட்டியல் வித்யாசமானது. அது இங்கே சரி வராது. ஆனாலும் முதன் முதல் கணக்கிடப்பட்டு உள்ள கலைகள் பதினெட்டில் புராணமும் ஒன்று. ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அத்தனை புராண க்ரந்தங்களையும் வாங்கி அநேகமாக அனைத்தையும் சம்பூர்ணமாக கடாக்ஷித்துள்ளார். அங்கங்கு அந்த புராணங்களில் குறிப்பும் கோடும் சாத்தியுள்ளபடி.

44. தர்ம ஶாஸ்த்ரம்: ஸ்ம்ருதி ஸந்தர்பம் என்று ஒரு தர்ம ஶாஸ்த்ரத் தொடர் புத்தகக் கட்டு. ஆயிரக்கணக்கான பக்கங்கள். 18 ஸ்ம்ருதிகளும் அடக்கம். அதற்கு மேலும் உண்டு. அத்தனையையும் வாங்கி கடாக்ஷித்தாகிறது. ஸ்ம்ருதி கௌஸ்துபம் இத்யாதி தர்ம ஶாஸ்த்ர ஸங்கலந கோஶங்களையும் ஸம்பூர்ணமாக கடாக்ஷித்துள்ளபடி. எல்லாவற்றிலும் குறிப்புகளும் கோடுகளும் சாத்தியாகும்.

45. இதிஹாசம்: கணக்கிடப்பட்டுள்ள 64 கலைகளில் இதுவும் ஒன்று.

46. ந்யாயம்: பால்யத்திலேயே ந்யாய ஶிரோமணி அதிகரித்தவர். இந்த வர்ஷ பாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ்ஸில் ஒரு கேள்வி கேட்டாயிற்று. குணம் 24 என்பதாக நையாயிகன் சொல்கிறானே. அந்த 24 ல் ஒரு குணம் ஸங்க்யை (எண்ணிக்கை) என்கிறான். குணம் 24 என்பதும் ஒரு சங்க்யைதானே. அதெப்படி என்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் கேட்டாயிற்று. ப்ரபல ந்யாயாசார்யர்களும் மருள வேண்டிய கேள்வி.

47. வேதாந்தம்: ஶங்கரர், வாசஸ்பதிமிஶ்ராதிகளின் பாஷ்யங்களையும் உள்பட அடிக்கடி கடாக்ஷித்தாகிறது. ஸ்ரீபாஷ்ய வித்வத் ஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீமதாண்டவன் நமக்கு அனுபவிக்கவேண்டிய க்ரந்தம்போல் இருப்பார். சென்ற வர்ஷம் ஸ்ரீபாதுகா விஹார வித்வத் ஸதஸ்ஸில் ஸ்ரீ உ.வே. மஹாவித்வான் நாவல்பாக்கம் சடகோப ராமானுஜ தாதாசார்யர் கேட்டாயிற்று. முக்திதசையில் ஸ்வரூப ஆவிர்பாவம் ஆத்மாவிற்கு உண்டென்றால், இந்த ஸ்வரூப ஶப்தத்திற்கு என்ன அர்த்தம்? என்று. ஸ்வரூபம்தான் நித்யமாயிற்றே என்றாயிற்று. உடனே ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தாம் அத்யாதரத்துடன் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ள ஸ்ரீ ஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யரின் ஶ்ருதப்ரதீபிகை க்ரந்தத்தை எடுத்துக் கோடிட்டுக்காட்டி இங்கு ஸ்வரூப ஶப்தம் திரோஹிதமாயுள்ள ஜ்ஞான ஶக்த்யாதி ரூப தர்ம பூதஜ்ஞான பரம், தர்மிபரமன்று என்று ஸப்ரமாணமாக எடுத்துக் காட்டியாயிற்று. இப்படி ஒன்றா இரண்டா எடுத்துச் சொல்ல?

48. சைவம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு அடிநாட்களிலிருந்தே சைவ நூல்களில் ப்ரவேசம் அதிகம். கடினமான சைவ விஷயங்களை இவரிடம் வந்து வாசித்துப் போவர் சைவசித்தாந்திகள் என்று கேள்வி.

49. காலக்ஷேபம்: இது ஒரு கலையா? எனலாம். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் காலக்ஷேபம் சாதிக்கும் போது பதம் பிரித்து உரத்தகுரலில் உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்துக்களையும் ப்ரகரணத்திற்கேற்ப தத் தத் பாவத்துடன் உச்சரித்து பங்க்தி சேவிக்கும் போதே அநேகமாக அர்த்தம் விளங்கிவிடும். இந்த திறன் சிலர்க்கே உண்டு. ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனே இவருடைய பங்க்தி சேவிக்கும் அழகை உகந்து பாராட்டியதாகக் கேள்வி.

50. ஊஹம்: புத்தியின் எட்டு சாமர்த்த்யங்களை ஶாஸ்த்ரம் பட்டியலிட்டது. க்ரஹணம் தாரணம் சைவ ஸ்மரணம் ப்ரதிபாதனம் ஊஹாபோஹௌ, அர்த்த விஜ்ஞானம் தத்வ ஜ்ஞானம் ச தீ குணா: என்று இதில் ஊஹ ஶக்தியும் ஒன்று. அநேகம் விஷயங்களை ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அநாயாஸமாக துல்யமாக ஊஹித்தாகிறது. ஆச்சர்யமாக இருக்கும். அதிலும் தில்லுமுல்லுகளை ஊஹிப்பது அதிஸ்வாரஸ்யம். அவற்றை அநாயாஸமாகத் திருத்துவதும் க்ஷமிப்பதும் ஸ்வரூப ஶிக்ஷையாக இருக்கும்.

51. சண்டைப் பயிற்சி: பால்யத்தில் தகுந்த பயிற்சியாளரிடம் முறையாக குஸ்தி சிலம்பம் முதலான பயிற்சிகளைப் பெற்றிருந்தார் என்பர். இது இங்கு சொல்ல அநபேக்ஷிதமானாலும் கற்காத கலை இல்லை என்று அந்த உத்ஸாஹ பங்க்தியை நினைத்துக் கொண்டாடவேண்டியுள்ளது.

52. ஶாபானுக்ரஹ ஶக்தி: தபஸ்விகளுக்கு ஶாபானுக்ரஹ ஶக்தி ஒரு தனம். ஒரு வித்வான் சொன்னார். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஶபித்தால் பலிக்காது. அனுக்ரஹித்தால் மட்டும்தான் பலிக்கும் என்றார். அடியேன் சொன்னேன். அது ஏனென்றால் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு மனதார யாரையும் ஶபிக்க வராது. அதுதான் காரணம். அனுக்ரஹ ஶக்தி லோகம் கண்ட நிதர்சனம் என்றேன். உதார தீர் முநி: என்பர் வால்மீகியை. அது போல் அனுக்ரஹத்தில் ஔதார்யம். ஆயிரம் உதாரணங்கள். அவரவர் அறிவர். உதாரணத்திற்கு ஒன்று:- ஒருவருக்கு சர்க்கரை. ஸ்ரீமத்ஆண்டவனிடம் விஜ்ஞாபித்தார். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தாமே மாத்திரைகளைத் தம் திருக்கரத்தால் கொடுத்தார். வாங்கிக் கொண்டவர் அதை உபயோகப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டார். இதெல்லாம் சாதாரண மாத்திரைகள்தானே என்று. அந்த நபரின் தாயார், ஆண்டவன் தந்தாரா எனக்குக் கொடு என்று சாப்பிட்டாள். அவளுக்கு குணமாகி விட்டது. அடியேன் சொன்னேன். அந்த மாத்திரைகள் வழக்கமாக வைத்யர் கொடுப்பதுதான். ஆனால் அதில்

ஆண்டவனின் அனுக்ரஹம் உள்ளது. விஸ்வாஸம் இருந்தால் கேழ்க்கிறது. குணமாகிறது. இதுதான் ஸூக்ஷ்மம்.

53. வந்யம்: காட்டிற்குள் சென்று சேகரித்தல் காட்டுவாசிகளுக்கே வரும். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பூர்வாச்ரமத்தில் அநாயாசமாக வைதிக லௌகிகப்பொருள்களை ஸ்தலம் அறிந்து முறையறிந்து வெகுநேர்த்தியாக ஆபத்தில்லாமல் சேகரிப்பார் என்று கேள்வி.

54. விவசாயம்: சிறு வயதிலிருந்தே இந்த தொழிலில் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்குத் தெரியாததில்லை. நிலத்திலிருந்த களத்துவரை அத்தனை ச்ரமங்களும் அத்துப்படி. அதிலும் புலத்தின் மண்பதம் அறிந்து சரி செய்து தக்க அறிவுரை தருவதில் அதி சமர்த்தர் என்று கேள்வி.

55. பூர்வோத்தர விஜ்ஞானம்: ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ப்ராஹ்மணர் அப்ராஹ்மணர் என்ற பாகுபாடின்றி தாம் அறிந்த அத்தனை நபர்களுடைய சம்பந்தப்பட்ட பூர்வோத்தர சரித்திரங்களை நா நுனியில் வைத்துக்கொண்டுள்ளதையும் தேவைப்பட்டபோது படு ஸ்வாரஸ்யமாக அதை சம்பாஷிப்பதையும் கேட்டால் இவ்வளவு அறிய இதற்கேன்றே தனிவாழ்நாள் தேவைப்பட்டிராதோ என்று அசத்திவிடும்.

56. வாஸ்து விசேஷம்: வாஸ்து பலன்களான நன்மை தீமைகள், உசித அனுசிதங்களை அறிவார்.

57. விக்ரஹ லக்ஷணம்: இதுவரை நூற்றுக்கும் மேல் ஆழ்வார், ஆசார்யர், பெருமாள், தாயார் விக்ரஹங்ளை வடிக்க ஆசாரிகளிடம் உத்தரவிட்டு ப்ரதிஷ்டைகளும் செய்வித்தாயிற்று. அத்தனை மூர்த்திகளின் விக்ரஹ லக்ஷணங்கள் மொத்தம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தாமே கருத்தூன்றி உரைத்து அமைத்தவைகள்தாம். விலக்ஷணமாக இருக்கும்.

58. அன்னதானம்: இது ஒரு கலையா எனலாம். செய்து பார்த்தால் தெரியும். அஸ்வமேதம் தோற்றுவிடும். ஏனெனில் ஆச்ரமத்து நிர்வாஹத்தில் ப்ரதி தினம் சராசரியாக 1000 பேருக்குமேல் நாநா ஸ்தலங்களிலும் அமுது செய்கிறார்கள். அத்தனையையும் உதார மனதுடன் நல்ல பொருட்களைக் கொண்டு முதல்தரமான ப்ரஸாதமாக ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் அக்கரையுடன் உத்தரவிட்டு நடத்தியாகிறது.

59. நகைத் தொழில்: நம் ஆச்ரமப் பெருமாள்களுக்கும் மற்ற மூர்த்திகளுக்கும் ஸதா புதுப்புது திருவாபரணங்களைச் செய்யச் சொல்லி ஆசாரிக்கு டிசைன் சொல்லி அத்யத்புதமான திருவாபரணங்களை சாத்தி ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் மகிழ்ந்தாகிறது. திருமேனிக்கு அப்படி பொருத்தமாக உள்ளன. முடிச்சோதியாய் உனது முகச் சோதி

மலர்ந்ததுவோ என்ற பாசுரத்தில் ஆழ்வார் அனுபவம் போல் உள்ளன. அததற்கு வேண்டும் ஸகல ஸூக்ஷ்மங்களையும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தாமே சாதித்தாகிறது.

60. அர்த்த ஶாஸ்த்ரம் (ஐஸ்வர்யம் சேகரித்தல்): 64 கலைகளில் அர்த்த ஶாஸ்த்ரம் ஒரு முக்கிய கலை. இந்த கலைதானே அனைவர்க்கும் அன்றாடத் தேவையாக உள்ளது. ஆனால் ஒரு வித்யாசம். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் பரபரக்காமல் பற்றில்லாமல், பாதுகைகளுக்காக என்று அமைதியாக சேகரித்து ஆச்ரம ஸாம்ராஜ்யத்தை விஸ்தரித்தாகிறது. 23 வருஷங்களில் பாரை வியக்கவைக்கும் மலைக்கவைக்கும் சேகரிப்பு. செலவுக்கும் குறைவே இல்லை. ஸ்ரீமத் ஆண்டவனின் ஆச்ரம சாம்ராஜ்ய விஸ்தரிப்புகளை ஸ்ரீமான் ஆர். ஆர். தனியே சமீபத்தில் ஆயிரக்கணக்கில் அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ள தனி சிறுநூலில் சேவிக்கவும்.

61. விஸ்தரிப்புத் திறன்: ஈடு நூலை ஸ்ரீ மணவாளமாமுனி பெருக்கினார் (ப்ரசாரத்தால் விஸ்தரித்தார்) என்பதால் அவருக்கு ஈடு பெருக்கர் என்று ஒரு பிருதம் சொல்வர். ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தொட்டதையெல்லாம் விஸ்தரித்து வருகிறார். ஆச்ரமங்கள், ஆச்ரமக் கோயில்கள், பாடசாலைகள், ததீயாராதனங்கள், க்ரந்த வெளியீடுகள், சம்பாவனைகள், சன்மானங்கள், த்ரவ்ய சஹாயங்கள், கோவில் உபயங்கள், பொது நல சேவா சஹாயங்கள், சிஷ்ய வர்கங்கள் என்று எத்தனை விஸ்தரிப்புகள்!

62. ஸ்வநிஷ்டை: இத்தனை பெருமைகளிலும் செயல்பாடுகளிலும் தன் நிலை மீறிடாமல், பிறழாமல் ஏதும் செய்தறியாதவர்போல் ஸாவதானமாக நிதானமாக, தாமுண்டு தம் நிஷ்டை உண்டு என்று எழுந்தருளியிருப்பது தனிப்பெரும் கலைதான் என்று அஞ்ஜலி செய்ய வேண்டும்.

63. பஞ்ச ஸம்ஸ்கார வித்யை.

64. ப்ரபத்தி வித்யை: இவ்விரண்டு வித்யைகளும் நம் தர்சநஸ்தாபகரான எம்பெருமானார் ப்ரதிஷ்டாபித்து வைத்த வித்யைகள். ஆசார்யக்ருத்யத்தில் சேர்ந்தவைகள். அப்ராக்ருத ப்ரபாவமுள்ளவைகள். நம்மால் ஒன்றும் சொல்லப் போகாது. புந: புந: ப்ரணாமங்கள்.

கலைத்திறன்களும், அதில் செயல்திறன்களும் ஸ்ரீமத் ஆண்டவனுக்கு அநேகம். இன்னும் உண்டு என்றாலும் ஸ்ரீ உ.வே. மஹாவித்வான் என்.எஸ். ராமானுஜ தாதாசார்யர் ஸ்வாமி சதுஷ்ஷஷ்டி கலாவல்லபர் என்று ஸ்ரீமத் ஆண்டவனை வர்ணித்ததை ஒற்றி 64 அம்சங்களுடன் முடித்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இதில் பல வர்ணனைகள் அபசாரம்தான். ஆனாலும் ப்ரத்யக்ஷே குரவ: ஸ்துத்யா: என்று சட்டம் உண்டு. அதனால்தான் பரவாயில்லை.

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகன்

ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் தனியன்

வேதாந்தலக்ஷ்மணமுநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்
தத்பாத யுக்ம ஸரஸீருஹ ப்ருங்கராஜம் |
த்ரையந்த யுக்ம க்ருதபூரி பரிஶ்ரமம் தம்
ஸ்ரீரங்கலக்ஷ்மணமுநிம் ஶரணம் ப்ரபத்யே ||

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

நன்றி: ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரம வரலாறு - 2012.